

ВТОРНИК, 20 АПРИЛ 2010 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 09,05 ч.)

2. Дневен ред

Председател. – С оглед на неотдавнашното развитие на ситуацията и със съгласието на политическите групи бих искал да предложа следните промени в реда на работа за сряда. Това са нови промени във връзка с тези, които бяха приети вчера в 17,30 ч. Това са допълнителни промени.

Първо, отменяме времето за въпроси към Съвета от реда на работа. Съветът ме уведоми, че във връзка с транспортните трудности тази седмица г-н Лопес Гаридо ще трябва да напусне Страсбург в сряда в 18,00 ч., така че няма да можем да проведем времето за въпроси тази вечер. Второ, оттегляме от реда на работа доклада на г-жа Țicău относно енергийните характеристики на сградите, защото не е бил приет от комисията в понеделник. Трето, внасяме въпрос с искане за устен отговор относно забраната за използване на цианид в минните технологии като трета точка от дневния ред следобед непосредствено след разискванията относно SWIFT и PNR (отнася се за данните от досиетата на пътниците). По този начин заседанието в сряда ще приключи в 19,00 ч. Ще повтора много накратко: оттеглихме онези точки, които не е възможно да се разгледат, и вследствие на това заседанието в сряда ще приключи не в 24,00 ч., а в 19,00 ч. Повтарям, че по тези въпроси сме се допитали до председателите на политическите групи.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Г-н председател, аз само искам да попитам дали ще се провеждат заседания в Парламента в четвъртък, дали ще има срещи на комисиите като службата на Европейския парламент за оценка на научни и технологични решения (STOA) и други, дали на заседанията ще присъстват преводачи, и дали ще бъдат допускани групи от посетители в Парламента в четвъртък.

Председател. – В момента подготвям електронно писмо до всички членове, което ще подпиша лично. Някои от нас дори не са стигнали до Страсбург и също искат да имат тази информация. Електронното писмо ще бъде изпратено около 11,00 ч. и ще съдържа отговори на възможно най-много въпроси, за които вече разполагаме с информация.

В четвъртък могат да се проведат всички заседания на комисиите, но няма да се проведе гласуване. Службите на Европейския парламент ще бъдат тук. Няма да има пленарно заседание. Всичко, освен пленарното заседание, ще работи както обикновено. Групите, които идват в Страсбург, за да посетят Парламента, ще бъдат допуснати – групите, които ние сме поканили – те ще могат да посетят Парламента и да влязат в пленарната зала, но заседания няма да се провеждат.

Единствената разлика от един нормален ден ще бъде, че няма да има пленарни заседания и гласуване. Всичко останало ще протича в обичайния си ход в четвъртък.

В четвъртък и петък ще можете да подпишете присъствия регистър.

Останалата информация ще бъде включена в електронното писмо, което ще ви бъде изпратено най-късно до обяд.

Вчера се състоя заседание на Председателския съвет, както и заседание на Бюрото. Бяха взети решения по голям брой въпроси. От сега нататък ще има работна група, която включва парламентарните служби. Работната група поддържа връзка с мен през цялото време, а аз от своя страна разговарям с председателите на политическите групи, защото трябва да сме в постоянен контакт по всички въпроси, които засягат решенията относно тази и идните седмици. Моля, не забравяйте, че комисиите на Европейския парламент ще се срещнат следващата седмица и ние не трябва да пречим нормалната работа на комисиите и трябва да подготвим заседанието в Брюксел както обикновено. Все още не са взети съответните решения, но това ще стане през следващите няколко дни.

Моля, очаквайте кратка информация от мен за всичко, за което е взето решение, и за всичко, което планираме за в бъдеще.

3. Прекъсване на въздушния транспорт в Европа (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и на Комисията относно прекъсването на въздушния транспорт в Европа.

Както всички знаем, решенията за следващите няколко дни трябва да бъдат взети от изпълнителния орган на европейските институции. Разбира се, това ще бъде задача на Комисията и Съвета на министрите. Както знаем, Комисията и Съветът работят по този въпрос поне от неделя насам, но ние, като членове на Европейския парламент, също имаме своите задължения. Те са свързани с по-дългосрочните мерки по отношение на настоящата криза. Ще искаме парламентарните ни комисии да вземат участие. Трябва да помислим и как да реагираме на настоящата ситуация на месечната сесия в Брюксел. Може би ще отговорим с резолюция. Говоря за различни начини на реагиране. Бих искал да помоля всички да обърнат внимание в речите си и на това как Парламентът може да допринесе за решаването на настоящите проблеми. Те са, преди всичко, проблеми на нашите граждани, жителите на Европа. Разбира се, изпитваме затруднения да стигнем до Страсбург и Брюксел, но това си е наш проблем и определено не следва да се задълбочаваме в тази насока. Следва да се подготвим да обсъдим как да решим проблемите на европейците в ситуация, в която въздушният транспорт е парализиран. Най-важният въпрос е какво ние, членовете на Европейския парламент, можем да направим през следващите няколко седмици, за да се подобри положението. Тъй като в първите часове и дни най-голямата отговорност обаче принадлежи на изпълнителния орган, бих искал да благодаря на представителите на Съвета и на Комисията за това, че са с нас.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, както е известно на всички, въздушният транспорт има абсолютно стратегически характер. Той засяга гражданите, тяхното ежедневие и правото им на свободно движение – което е основно право – и без съмнение има решаващо влияние върху икономическата дейност.

Когато има проблеми с въздушния транспорт, когато има прекъсвания, които засягат повече от една държава, стратегическият характер на въздушния транспорт става дори по-очевиден, а вредата е още по-голяма.

Когато, както в конкретния случай, това засяга повечето държави-членки на Европейския съюз, това се превръща в изключително сериозен проблем и дори криза. Разбира се, това е неочаквана и безпрецедентна криза, към която трябва да се подходи по подходящ начин. Освен това е налице парадоксът, че сме изправени пред въпрос, по отношение на който Европейският съюз не разполага с много правомощия, дори по-малко, отколкото има по други проблеми, но въпреки това той трябва да реагира, трябва да действа.

От кризата с въздушния транспорт в Европа възникнаха едновременно две обстоятелства: максималната степен на сериозност – кризата е много сериозна – но и ниско ниво на непосредствена правоспособност от страна на Европейския съюз за действия в тази област. Ето защо това е положение, в което не е лесно да се действа от гледна точка на Европейския съюз. Въпреки това ние действахме и реагирахме.

Това ме отвежда до втората част от изявлението ми: какви действия са били предприети в този случай. Първо, държавите-членки, летищните власти, приложиха съществуващия протокол, като взеха предвид картата, показваща разпространението на вулканичната пепел, изготвена от Консултативния център за вулканична пепел в Лондон. Тя представляваше научна оценка, въз основа на която беше решено, че въздушното пространство следва да бъде автоматично ограничено за полети. Това беше направено първо, и то с изключително внимание, както и с оглед на безопасността и минималния риск въз основа на първите данни от Евроконтрол, които, от своя страна, се основаваха на информацията на Консултативния център за вулканична пепел в Лондон, който беше създаден преди години.

Естествено обаче положението очевидно излезе извън рамките на държавите-членки и затова Европейският съюз и институциите му започнаха работа от самото начало. По-конкретно, през последните дни бяха проведени редица технически срещи, вследствие на които се стигна до политическото решение, взето вчера от транспортните министри.

През почивните дни Съветът, испанското председателство, Комисията – най-вече членът на Комисията Калас, на когото благодаря за готовността и упоритата му работа през този период – и Евроконтрол работиха за изготвяне на много по-точна и по-подходяща реакция на придобиващата траен характер криза, която започваше да има много сериозни последици за целия Европейския съюз и извън него.

Работата, извършена през последните няколко дни, доведе до препоръката от Евроконтрол, която беше приета единодушно, първо, на срещата, проведена вчера в Брюксел между Евроконтрол, Комисията, Съвета, летищните власти, организациите, свързани с въздушния транспорт, и всички засегнати сектори, по отношение на необходимостта Евроконтрол да установи три зони, засегнати от вулкана, считано от днес. Първата зона ще бъде зоната с най-голяма плътност на вулканичната пепел, в която ще има пълно ограничение, пълна забрана за полети; втората зона ще бъде обратното, зона, в която няма никаква вулканична пепел и затова няма ограничения за полетите; и третата ще бъде междинна зона, в която има ниска плътност на вулканичната пепел и в която ще се позволяват полети, при които няма никакъв риск. Националните органи ще трябва да проучат тази зона по един координиран начин, считано от днес, предвид данните, които Евроконтрол предоставя ежедневно и непрекъснато, на всеки шест часа, за да се реши дали е необходимо да се създадат въздушни коридори или зони, в които полетите ще бъдат разрешени.

Техническата препоръка, която беше изготвена и предложена от Евроконтрол, беше единодушно приета вчера от 27-те правителства на Европейския съюз, като по този начин се предостави европейско очертание и европейски подход за това, което е необходимо в момента. С други думи, Европейският съюз взема решение и следователно предлага държавите-членки да действат по този начин. Беше постигнато единодушно съгласие между европейските правителства и Комисията, заедно с предложението, внесено от Евроконтрол, да се действа по този начин.

Затова безопасността продължава да бъде приоритет. Няма място за компромис по този въпрос, както каза членът на Комисията Калас – заяви го през почивните дни – и затова е налице зона, в която има забрана, съгласие за пълна забрана за полетите. Ще получим много по-точна представа за действителната опасност от всички данни, които ще бъдат използвани от Евроконтрол, не само от Лондон, но и от изпитанията, които се извършват с изпитателни въздухоплавателни средства без пътници, както и данни от националните органи, от производителите на части за самолетни двигатели и от Европейската агенция за авиационна безопасност в Кюлн. Всички тези данни ще трябва да бъдат взети предвид при определянето на зоните, за които се споразумяха вчера транспортните министри на извънредното заседание на Съвета, свикано от испанското председателство.

Ето защо това е един развиващ се, по-динамичен и по-точен модел от използвания досега, който се основава преди всичко на научни данни, второ, на техническото решение на Евроконтрол, и накрая, на решение на държавите-членки за междинната зона, за която те трябва да бъдат координирани.

На свой ред, г-н председател, Съветът на министрите на транспорта прие много ясна позиция вчера, в която се казва на държавите-членки, че те следва да направят всичко възможно, за да осигурят достъп до възможно най-много алтернативни средства за транспорт, така че да бъдат решени много сериозните проблеми, които засягат мобилността на гражданите в Европа и извън нея. Те разгледаха и изключително сериозните икономически последици от положението – както членът на Комисията Калас ще обясни – в рамките на работна група, група, оглавявана от заместник-председателя на Комисията, члена на Комисията Калас, члена на Комисията Алмуния и члена на Комисията Рен, която следващата седмица ще представи доклад относно всички икономически аспекти. Накрая, възможно най-скоро ще се проведе още едно заседание на Съвета на министрите на транспорта, на което ще бъдат обсъдени всички тези въпроси.

Затова, г-н председател, беше взето решение, според което ще бъдат осигурени европейска перспектива и координиран европейски подход по отношение на случващото се, основаващи се на безопасност, както и на необходимостта от възможно най-голяма ефективност и точност при вземането на решенията относно полетите, като в същото време се защитават правата на гражданите. Г-н председател, г-н Buzek, изразявам голямо задоволство, че Европейският парламент предложи подробно разискване на този въпрос. В действителност разискването означава, че безспорно имате рефлексите да действате незабавно, както подобава на един Парламент, който представлява народите на Европа, както и че можете да разгледате в по-дългосрочен план какви действия трябва да бъдат предприети в отговор на тази напълно непредвидена, изцяло нова криза, която оказва необикновено и изключително сериозно въздействие върху живота на европейските граждани.

Председател. – Бих искал да уверя Съвета на министрите и испанското председателството, и моля да им кажете за това, че Европейският парламент е готов да сътрудничи по всяко време и че имаме готовност да обсъдим тези въпроси в комисия. Готови сме да се срещнем с представители на Европейската комисия и Съвета и да обсъдим проблемите. Искаме да вземем участие. Ние сме от различни региони на Европейския съюз, избрани сме в преки избори и сме отговорни за жителите на Съюза, и затова нашето участие е от съществено значение. Имам готовност за това. Разбира се, можем да направим само това, което е във възможностите на един законодателен орган. Не можем да взимаме изпълнителни решения, но искаме да помогнем както на Комисията, така и на Съвета. Имам желанието да направим това. Ето защо се провежда това обсъждане.

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, щастлив съм да представя на Парламента доклада за действията, предприети от Комисията по отношение на последиците от кризата във въздухоплаването в Европа вследствие на изригването на вулкана Еяфялайокул. Парламентът сигурно знае, че 84 000 полета са били отменени, вследствие на което бяха засегнати хиляди пътници.

Както знаете, Евроконтрол, по инициатива от наша страна, свика телефонна конференция в понеделник сутринта и Комисията участва активно вчера следобед в извънредния Съвет на министрите на транспорта. Според мен след Съвета има четири основни послания, които трябва да бъдат предадени.

Всички транспортни министри подкрепят един координиран европейски отговор на кризата. Националните решения не са ефективни в борбата с този вид проблеми, които засягат въздушното пространство в световен мащаб. Трябва да подчертая, че духът на сътрудничество сред транспортните министри беше висок и бяха проведени няколко телефонни разговора, в които всички заявиха, че са готови да поемат отговорност и да си сътрудничат.

Вторият важен момент е, че безопасността е на първо място. Не може да има компромис с безопасността. Това е, и продължава да бъде, наша основна грижа. Трябва да гарантираме най-високите стандарти за безопасност за нашите граждани.

Третият принцип е, че министрите се договориха за постепенното и съгласувано отваряне на европейското въздушно пространство, като същевременно се гарантира безопасността. Това започна тази сутрин в 08,00 ч. чрез Евроконтрол. Три вида зони са включени в това решение в зависимост от степента на замърсяване. Първата от трите зони се намира в центъра на изригването, където ще бъде запазена пълна забрана за полети, понеже не е възможно да се гарантира безопасността.

Втората зона е тази, която по принцип няма да попречи на сътрудничеството във връзка с въздушния транспорт, въпреки наличието на пепел. Тази зона ще трябва да бъде потвърдена, а решенията за въздухоплавателна дейност ще бъдат взети съгласувано от органите на държавите-членки.

Третата зона не е засегната от пепелта, вследствие на което няма ограничения на полетите. Евроконтрол предоставя карти на всеки шест часа, които съдържат необходимата за националните органи информация.

Четвърто, чрез тези мерки, ние в крайна сметка очакваме изпълнението на програмата „Единно европейско небе“ и, по-конкретно, функциите на мрежовия мениджър. Знам, че мога да разчитам на силната подкрепа на Парламента след успеха на втория пакет за единно европейско небе миналата година.

Сигурно знаете, както спомена министърът, че беше създадена работна група – група от членове на Комисията – за да се обсъдят въпросите, свързани с държавните помощи. Вчера говорих с представители на авиокомпаниите и те заявиха, че просто все още не са готови да направят оценка на загубите си. Основният проблем за тях, поради всички икономически последици, е да се възобновят полетите. Моделът за възобновяване на полетите е най-важното нещо. Не следва да изпадаме в паника за държавните помощи или всякакви други мерки за подпомагане на сектора на въздушния транспорт.

Друг важен въпрос са правата на пътниците и ние трябва да наложим зачитането на правата на пътниците. Правилата са добри. Всички споделят мнението, че правилата са добри. Въпросът е тяхното прилагане, което отново е в ръцете на държавите-членки. Следва наистина да се съсредоточим върху това и да разполагаме с няколко идеи за това как по-добре да се наложи спазването на правилата.

Сега бих искал да се спра върху това, което според мен са умишлени опити да се внесе объркване – кой какво следва да направи, кой какво е направил и какви са моделите. Ясно е, че в някои държави предстоят избори и така нататък, но след изригването на вулкана всички решения бяха взети въз основа на съществуващи и одобрени модели за справяне с този вид ситуации.

Този модел е междуправителствен и въздушното пространство е от компетентността на отделните държави. Не Комисията дава заповедите – съществуват правила, които обхващат националните ни системи, и нашият модел, повтарям, се основава на наличната информация и съществуващите оценки. Няма нищо нередно в модела. Сега вече можем да помислим как да го променим. Започнахме да обсъждаме това вчера. Твърдението, че европейският модел се е провалил напълно не е истина. Това беше и е извънредно събитие. Изригването на подобен вулкан и неочаквано голямото разпространение на облака от пепел е нещо, което се е случвало в много редки случаи в света – не като снега или други подобни явления, които се случват често.

През почивните дни вече беше ясно, че ситуацията се превръща в нещо изключително и тогава проведохме няколко обсъждания за това как да се подходи към проблема. Твърдението, че транспортните министри е

следвало да се намесят незабавно напълно противоречи на нашето разбиране за това как се организират нещата в Европа. Този вид решения са в ръцете на независими експерти и независими органи. Самият аз и министър Лопес Гаридо бяхме в Евроконтрол в неделя и аз се свързах с всички министри на транспорта на по-големите държави-членки. Бяхме готови да поемем отговорност и да попитаме какво следва да се направи, за да се намери решение на проблема. Това обаче не могат да бъдат произволни решения, а те зависят от специален орган. Този орган организира среща и ние проведохме обсъждания с него в неделя. Това бяха много трудни обсъждания, защото се разглеждаше живота на хората.

В понеделник сутринта се състоя извънредно съвещание на Евроконтрол, на което се постигна съгласие за така наречения модел на „свободните зони“. Останахме много доволни сътрудничеството, проявено от Евроконтрол. Повтарям, това изобщо не влизаше в компетентностите на Общността, но събитията показаха, че националният подход е остарял подход. Вече определено имаме по-голям стимул за създаване на един по-европейски подход към този вид събития и регулирането им. Разбира се, трябва да се направи и оценка на последиците и резултатите.

Основното нещо – както всички, включително авиокомпаниите, казаха – беше, че е особено важно да се възобновят полетите. По отношение на пътниците, най-важното нещо е хората да стигнат да дома си или до дестинациите си. Това беше основният въпрос, който беше обсъден вчера.

Накратко, работим усилено със Съвета и с Евроконтрол, за да се следи ситуацията и ако е необходимо, да бъдат взети нови решения. Предвиденият засега модел е доста подходящ за възобновяване на голяма част от полетите.

Corien Wortmann-Kool, от името на групата PPE. – (NL) Г-н председател, благодаря на Комисията и на Съвета за информацията, която ни предоставиха относно кризата в европейската авиация. През последните няколко дни стана ясно, че без авиация не само нашият Парламент е изправен пред затруднения, но европейското ни сътрудничество и икономиката ни също са изправени пред огромни проблеми. Ето защо е важно, че провеждаме това извънредно разискване в Парламента днес. Пътниците са в безизходица, въздушните превозвачи, туристическата индустрия и дружествата, които зависят от пътуванията с въздушен транспорт, бяха силно засегнати, и всичко това се случва по време на икономическата криза.

Безопасността е от първостепенно значение. Нека няма недоразумения по този въпрос. Пътниците трябва да бъдат превозени безопасно, но е ясно, че не бяхме достатъчно подготвени за тази изключителна ситуация. Затварянето на въздушното пространство в първия ден беше бърз отговор на един проблем, с който ние в Европа досега не се бяхме сблъскали – облак от вулканична пепел. Но какво се случи в дните след това? Компютърните модели ни показаха, че не бива да има полети, но изпитателните полети не срещнаха никакви проблеми. Нека повторя, че въпреки че безопасността, разбира се, е на първо място, важно е отново да се отвори европейското въздушно пространство въз основа на факти и правилни предположения. Необходимо е да свършим повече работа, съобразена със конкретните ни условия. Хубавото е, че първите стъпки в тази насока бяха предприети вчера и ние трябва бързо да се възползваме от това. Трябва да предприемем решителни действия. Безопасността е на първо място, но трябва да се уверим, че много скоро ще можем да използваме безопасните зони.

Освен това са необходими структурни мерки. Единното европейско небе, което среща сериозна съпротива от страна на държавите-членки, е нещо, което може да ни помогне и да направим авиацията по-ефективна.

Авиокомпаниите понесоха огромни икономически щети. Наложиха се високи разходи не само чрез забраната за въздушни полети, но и защото трябваше да се окаже съдействие на пътниците, които не могат да излетят. Застрахователните компании не осигуряват покритие и не е сигурно дали можем да оправдаем всички разходи, които авиокомпаниите трябва да направят. Затова настоятелно ви призовавам да разследвате размера на направените разходи, размера на нанесените щети и на това какво обезщетение може да бъде осигурено. За да ви дам един пример: разходите, направени от авиокомпаниите, въз основа на нашата европейска директива за правата на пътниците, и какви помощи при бедствия могат да бъдат изплатени. Очевидната стъпка не е ли да се провери дали при форсмажорни обстоятелства можем действително да осигурим тези средства от европейския бюджет?

Г-н Алмуня, посочихте, че сте склонен да одобрите предоставянето на държавни помощи, но трябва да Ви предупредя, че не трябва да позволим на държавите-членки да подкрепят националните си избраници. Затова е изключително важно това да се координира на европейско равнище. Не само рамката за държавни помощи, но и ефективното предоставяне на държавни помощи. Това е, което Ви призовавам да гарантирате.

Martin Schulz, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, считам, че кризата има човешко измерение, което със сигурност трябва да обсъдим днес. Много хора, десетки хиляди, не могат да излетят и очакват да се приберат у дома. Считам, че тази сутрин трябва да помислим за тези хора. Почти всеки от нас, много от членовете на Парламента, са били изправени пред същия проблем през последните седмици. Ние сме привилегирани членове на Европейския парламент, които можем да се възползваме от наличната инфраструктура. Много хора обаче не могат да продължат пътя си в отдалечени краища на света. Те не могат да си тръгнат и да се върнат на работа, децата им не могат да отидат на училище, защото не са могли да се върнат от почивките си и са оставени без настаняване и без никакви пари. Отново бих искал да изкажа съпричастността си с тези хора. Надявам се, че ще бъде възможно да се приберат у дома бързо.

Авиокомпаниите са много важна част от транспортната ни система не само за пътниците, но и за стоките. Финансовите загуби от изригването на вулкана са значително по-големи от тези вследствие на събитията от 11 септември 2001 г. Ето защо призовавам Комисията да предприеме гъвкав подход за отпускане на вътрешни помощи за авиокомпаниите, които са изложени на риск, ако такива помощи наистина трябва да бъдат предоставени.

И накрая, трябва да бъдем наясно, че въздушният транспорт е част от особено уязвимата инфраструктура, с която разполагаме в Европа. Ако въздушният транспорт вече не е възможен, ние не сме в състояние да компенсираме липсата му в достатъчна степен. Ето защо считам, че проектът, който започнахме преди 20 години, разширяването на трансевропейските мрежи и, по-конкретно, разширяването на железопътния транспорт е надеждна и сериозна алтернатива и, както вече виждаме, алтернатива, която е от жизненоважно значение за икономическото ни оцеляване. Важно е сега да признаем този факт още веднъж.

Моят колега, г-н El Khadraoui, ще се спре на други аспекти на този въпрос, но бих искал да кажа само едно нещо. Все още не сме успели да постигнем оперативна съвместимост на влаковете между различните държави. Не е възможно един германски междуградски експрес да превози германци от Испания и по същия начин един високоскоростен френски влак не може да достигне до Будапеща. Това означава, че все още не сме достигнали необходимото положение. Въпреки че в Парламента сме изготвили съответните резолюции, според мен тези внезапни периодични изблици на действие не са необходими. Вместо това трябва да приемем устойчив, текущ подход за въвеждането в сила на тези нови концепции.

Gesine Meissner, *от името на групата ALDE.* – (DE) Г-н председател, г-н Калас, г-н Лопес Гаридо, в този случай видяхме, че природата наистина е по-силна от каквито и да е технологии, с които разполагаме. До известна степен ни беше даден един урок. В същото време обаче е важно да се отбележи, че ситуацията ни показва, че не сме постигнали достатъчен напредък в Европа, както е следвало да направим.

В продължение на 20 години говорим за вътрешен пазар за транспорт и единно европейско небе. Разбира се, това не би предотвратило изригването на вулкана, но вероятно би ни позволило да действваме по-ефективно и по-бързо.

От дълго време призоваваме за единно европейско небе, координирано от Евроконтрол, но все още не разполагаме с такова. По същия начин, и тук съм съгласен с г-н Schulz, все още не разполагаме с оперативна съвместимост на железопътната мрежа. Все още е невъзможно да се купи билет за влак, който да прекоси континента от Северна до Южна Европа. В този случай също става ясно, че сме постигнали много на хартия и сме обсъждали много въпроси, но в действителност голяма част от това, което е необходимо, липсва.

Очевидно е, че реакцията в Европа беше незадоволителна от гледна точка на гражданите. Разбира се, ситуацията беше трудна и, разбира се, не беше възможно министрите от отделните държави да отворят въздушното си пространство, когато имаше предупреждения от института в Лондон, че не е безопасно да се лети. В същото време беше незадоволително, че не бяха направени действителни измервания посредством балони, например, а всеки работеше със статистически екстраполации. Това не се хареса на много европейски граждани. Позицията на авиокомпаниите също е разбираема. Те понасяха големи финансови загуби и искаха по-бърза реакция.

Авиокомпаниите претърпяха огромни финансови загуби и, разбира се, много е важно пътниците да се приберат у дома възможно най-скоро. Трябва да защитим техните права. Важно е обаче за правата на пътниците в Европа те да разполагат с възможности за транспорт и пътуване. Поради тази причина считам, че е от жизненоважно значение за транспортната ни система в Европа да разполага с авиокомпаниите и други възможности за транспорт, които да бъдат използвани от пътниците. Това означава, че за нас е от съществено значение да разгледаме по-подробно как следва да подходим към ситуацията, как можем да осигурим подпомагане на авиокомпаниите по време на кризата, в която транспортният сектор вече се намира, и как можем да запазим и да гарантираме мобилността на гражданите на Европа, което представлява голямо постижение.

По отношение на обезщетението за щетите, няма смисъл да предявяваме претенции към вулкана, защото, както вече знаем, така няма да постигнем нищо. Природата си има своите закони, но ние трябва да се опитаме да реагираме на тях в интерес на гражданите на Европа. Ето защо мисля, че е много хубаво, че е създадена работна група, начело с г-н Калас. Това е много важно и ние ще продължим да обсъждаме какви изводи можем да направим от кризата за бъдеще.

Michael Cramer, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, през последните шест дни имаше една основна промяна на мобилността в Европа. Решаващият фактор в този случай не беше сериозна авария, мерки за борба с изменението на климата или високата цена на авиационното гориво. В този случай природата сама изигра решаваща роля.

Исландският вулкан отново показва на човешката раса истинската мощ на природата. Трябва да си вземем поука от това за в бъдеще. Човешката раса не е всемогъща и никога няма да бъде. Реакцията на изригването на вулкана с право дойде от Европа. Тъй като вулканичната пепел може да блокира двигателите на самолетите и да попречи на видимостта през самолетното стъкло, Европейската организация за безопасност на въздухоплаването, Евроконтрол, възприе един отговорен подход и направи безопасността на пътниците основен приоритет.

От името на групата на Зелените/Европейски свободен алианс, бих искал да изкажа искрената си благодарност на Евроконтрол, на транспортните министри, които подкрепиха Евроконтрол и, по-конкретно, на германския министър на транспорта, Петер Рамзауер. Следва да подкрепим и професионалния съюз на германските пилоти „Кокпит“ (Cockpit), който се държи много по-отговорно от ръководството на авиокомпаниите като отказа да извършва полети по правилата за визуални полети в европейското въздушно пространство, защото счита, че това би било безотговорно. Въздушното пространство или е безопасно, или не е. В крайна сметка няма значение по кои правила летят самолетите и по кои правила катастрофират.

Затова Зелените биха искали да осъдят възможно най-строгата на авиокомпаниите, които искаха да дадат приоритет на печалбата, а не на безопасността. Призоваваме европейското въздушно пространство да се отвори отново само когато не съществува никакъв риск. Призоваваме всички политици да не се поддават на натиска, оказван от авиокомпаниите, и да не прехвърлят отговорността за безопасността на пилотите, например.

През последните няколко дни болезнено осъзнахме недостатъците на националните и европейските транспортни политики за последните десетилетия, които пренебрегваха и в много случаи все още пренебрегват железопътната система. Тези политики бяха насочени изцяло към въздушния транспорт. Всяка година авиокомпаниите в Европа получават 14 млрд. евро от европейските данъкоплатци, защото, за разлика от горивото, използвано от железниците, керосинът не подлежи на данъчно облагане. Това обяснява временна загуба на приходи на авиокомпаниите.

Има обаче един извод, който трябва да направим от всичко това. Железниците са не само най-безопасното превозно средство, но са и от съществено значение за гарантиране на мобилността и спирането на изменението на климата. Затова бих искал да благодаря на всички железопътни дружества в Европа, които помогнаха пътниците да достигнат до дестинациите си.

Изригването на вулкана в Исландия следва да бъде предупреждение за всички нас. Това, което изпитваме в момента, е реалността на бъдещето на транспорта. Транспортът обаче би имал успешно бъдеще само ако необходимите мерки не трябва да бъдат взети за една нощ. Поради тази причина призоваваме всички държави-членки на Европейския съюз да променят приоритетите на националните и международните транспортни политики. Трябва да се даде приоритет на железопътния транспорт не само на думи, но и с финансови действия, за да не трябва да изпитваме такава ситуация отново.

Peter van Dalen, *от името на групата ECR*. – (NL) Г-н председател, отново се оказваме свидетели на голямото влияние, което атмосферните условия и климатът имат върху транспорта. Един не особено голям вулкан изригва в Исландия и въздушният транспорт в много части на Европа спира за няколко дни. Мисля, че е добре, че днес поне успяхме донякъде да възобновим полетите. Мисля също, че това действие беше оправдано и че бяхме в състояние да го направим, защото изпитателните полети ни показаха, че може да се извършват полети, стига, разбира се, да продължим да се радваме на добрите условия на видимост в момента.

В същото време мисля, че отменянето на всички полети с един замах беше твърде строга мярка. Направихме прибързано сравнение с полета на „Кей ел ем“ (KLM), който премина през вулканичния прах на вулкана Редаут над Аляска през 1989 г., както и с полета на „Бритиш еървейс“ (British Airways), който се озова в облак от вулканичен прах над Индонезия през 1982 г. Не забравяйте, че и двата полета се оказаха напълно обгърнати

от прах от вулкани, които бяха изригнали скоро преди това и които бяха относително близо. Плътноста и топлината на частиците прах в тези случаи бяха на ниво, несъизмеримо с обстоятелствата на сегашната ситуация.

Ето защо одобрявам подхода, който взема предвид различията в концентрацията на вулканичен прах. Ако възприемем този подход – както изглежда правим – тогава е съвсем редно отново да отворим определени части от въздушното пространство, със сигурност в определени коридори и на определена височина. Според мен възобновяването на полетите е крайно наложително, защото исландската пепел води до загуби на авиокомпаниите. Възможността няколко изпитващи затруднения авиокомпаниите да фалират в кризата не ме притеснява особено. Не можем обаче да позволим големите и реномирани дружества, които поставят безопасността на първо място, да фалират. От това зависят прекалено много пари и прекалено много работни места.

Също така, трябва да работим с един реалистичен подход, който взема предвид концентрацията на частиците прах. Редно е някои части от въздушното пространство да бъдат отново отворени днес. Следва да приложим този прагматичен подход и за в бъдеще, за да постигнем един разумен и дори по-отговорен баланс между безопасност и икономика.

Lothar Bisky, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н председател, решението, взето от органите за авиационна безопасност, да не се излага безопасността на пътниците на риск, беше напълно правилно, дори ако това означаваше затварянето на европейското въздушно пространство за няколко дни и финансови загуби за авиокомпаниите. Според мен е безотговорно авиокомпаниите да искат от пилотите си да извършват полети на свой риск. Какво всъщност означава „на свой риск“ в този случай?

Приветствам факта, че Комисията обмисля отпускането на специални държавни помощи за авиокомпаниите, които в противен случай биха били изправени пред сериозни финансови затруднения вследствие на сегашната ситуация. По-късно ще обсъдим заетостта в Европейския съюз. Ако Европейският съюз и държавите-членки могат поне да помогнат положението да не се влоши още повече, тогава това е правилното решение. В замяна на предоставянето на държавни помощи обаче авиокомпаниите трябва да се задължат да не правят съкращения и да не намаляват заплатите. Те трябва и да гарантират, че няма да намалят парите за отпуски или да приспаднат заплащане за дните, в които служителите не са могли да отидат на работа заради транспортната ситуация.

Крайно време е Комисията да въведе постоянна обща европейска система за наблюдение за авиационна безопасност. Тази система за наблюдение следва да бъде специално създадена за предотвратяване на социалния дъмпинг. Бих искал да напомня на всички за държавните помощи, дадени на банките, които се възползваха от помощите, но не възприеха съответния социален подход. Не трябва да се позволи конкуренцията и гоненето на печалби да са по-важни от безопасността на човешкия живот.

Francesco Enrico Speroni, *от името на групата EFD*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, според мен към ситуацията, причинена от вулкана, беше подхотено по един муден, неефективен начин. Първата реална оперативна среща се проведе вчера, понеделник: вулканът започна да изригва в четвъртък сутринта; следователно трябваша четири дни да се постигне оперативно решение.

Вярно е, че някои ограничения може би са били прекомерни, особено по отношение на безопасността. Защо обаче бяха забранени полетите в Белгия, когато облакът беше в Норвегия? Защо бяха забранени полетите с едномоторни самолети на височина от 500 метра, когато пепелта беше над 8 000 метра?

Може би приложеното правило беше това, което е известно на пилотите от години, а именно, че най-безопасният полет е този, при който пилотът е в бара и самолетът е в хангара. Това обаче не е начинът за справяне с извънредни ситуации и затова считам, че, предвид задължението да се гарантира безопасността на пътниците и екипажа беше добра идея да се приемат тези мерки, но те бяха приети твърде дълго след възникването на ситуацията.

Затова, за в бъдеще ще трябва да вземем предвид изискванията за безопасност на първо място, но също и изискванията, които, въпреки че са свързани с безопасността, включват не само безразборна забрана за полети, но и мерки, които отразяват действителната ситуация, а не статистическата ситуация, така че, в името на един сектор, който е от жизненоважно значение за цялата икономика, може да се предотврати повторение на отрицателните икономически последици, на които станахме свидетели при атаката от 11 септември 2001 г., не само за сектора на въздушния транспорт и туризма, но и за икономиката като цяло.

Затова призовавам за бързи действия, сериозни действия и действия при пълно познаване на фактите.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, безопасността има приоритет над всички други съображения. Не можем да поемем риска да откаже двигателят на самолет, пълен с пътници, и вследствие на това да катастрофира в жилищен район. Бих искала да напомня на всички за самолета на „Бритиш еървейс“, който прелетя през облак от пепел на път за Нова Зеландия през 1982 г. и, по-конкретно, за сериозния инцидент с „Боинг 747“ на „Кей ел ем“, който през 1989 г. прелетя през гъст облак от вулканична пепел. И двата самолета едва избегнаха да катастрофират.

Човешкият живот е безценен. Приветствам решението да се затвори въздушното пространство по време на кризата и така да се гарантира, че пилотите не трябва да поемат отговорност за пътниците, поверени на техните грижи. Проведоха се изпитателни и измервателни полети, но само до определена височина и по правилата за визуални полети. Тези полети не бяха в състояние да извършат каквито и да било действителни анализи или да предоставят каквито и да било значителни резултати.

Бих искала да кажа, по отношение на полетите съгласно правилата за визуални полети, че в случая със самолета на „Кей ел ем“ облакът от пепел не беше видим. Природата ни учи на уважение и в същото време ни дава да разберем ограниченията на глобализацията. Всички сме съвсем наясно със сериозните финансови последици. Човешкият живот обаче струва много повече от стоките. Ето защо, като се вземат предвид случаите, които споменах, бих искала да призова за възможно най-голяма отговорност и предпазливост, включително по отношение на разделението на въздушното пространство на три зони.

Mathieu Grosch (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н Лопес Гаридо, г-н Калас, тази забрана за полети ни връща към общото разискване на безопасността, което се проведе в Парламента и в което заявихме, че ние, тоест Парламентът, както и Комисията според мен, можем и следва да въведем правила в тази област на европейско равнище, ако държавите-членки искат това. Често сме водили това разискване не само по отношение на въздушния транспорт, но също и в контекста на железниците и други области. Ето защо днес трябва да зададем въпроса на тези органи, които са в състояние да отговорят: първо, авиационните власти в съответните държави и, разбира се, организацията, отговорна за координацията на европейско равнище. Тази координация работи изключително добре.

Според мен най-важният приоритет е безопасността на пътниците. Финансовият аспект не е толкова важен, въпреки че не трябва да забравяме за него. Отделните държави взеха правилното решение. Надявам се, че в бъдеще Евроконтрол и националните органи за авиационна безопасност ще вземат правилното решение, а не отделните авиокомпании, защото отново сме изправени пред експерти, които са на различно мнение. Поради тази причина трябва да бъдем изключително предпазливи.

От икономическа гледна точка, разбира се, това е бедствие за една промишленост, която в момента преживява третата си криза, след 11 септември и икономическата криза. Затова следва да вземем мерки на европейско и национално равнище и да предоставим пакети от помощи, които са съвместими в цяла Европа и които не нарушават пазара, както често се случваше в миналото. Помощите са необходими, но само на национално равнище.

Пътниците сега се намират в положение, в което законът в този си вид не им осигурява цялата помощ, която може да се очаква. Често и с основание сме обсъждали тази тема в Парламента. Аз предполагам обаче, че авиокомпаниите и другите засегнати дружества ще дадат възможност на пътниците да настояват за правата, с които все още разполагат.

За мен, бъдещето е в единното европейско небе. Бих искал да посоча, че често ще обсъждаме тази тема в Европейския парламент през следващите две години.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Г-н председател, госпожи и господа, г-н член на Комисията, мисля, че в това разискване са налице три важни елемента. На първо място, предоставените помощи и репатрирането на пътниците, които не могат да излетят; това трябва да бъде изцяло основен приоритет за всички органи на всички равнища. В тази връзка можем да се съгласим, че европейският регламент за правата на пътниците най-малкото осигури на много от тях минимално удобство и подкрепа. На практика обаче – както добре знаете – разбира се, имаме доста проблеми: хаос на летищата, липса на информация и така нататък. Затова бих искал да предложа да се започне разследване на европейско равнище в сътрудничество с авиокомпаниите и всички други засегнати страни, за да видим как можем да помогнем в подобни ситуации.

Освен това бих искал да ви призова да бъде създаден един вид работна група на равнището на Комисията и държавите-членки за организиране на възможно най-ефективно репатриране. Знам, че това е работа на авиокомпаниите, но със сигурност има хора, които не могат да се приберат от отдалечени места, които ще

трябва да чакат доста време за репатриране, дори ако въздушното пространство бъде отново отворено. Трябва да обърнем внимание на това.

Вторият важен елемент, втора глава, ако щете, е процедурата за налагане на забрани за полети. Това, което се случи, е, че отново чуваме искания за повече сътрудничество и по-голяма координация на европейско равнище и единното европейско небе – нещо, което вече беше споменато – ще се окаже полезно за в бъдеще. Вярно е, че Европейският съюз със сигурност няма правомощия да взима решения нито по отношение на въздушното пространство на държавите-членки, нито по отношение на Евроконтрол, което прави трудно вземането на ефективни и координирани решения.

Също така е вярно обаче, че до вчера вечерта ние действително използвахме доста консервативен математически модел на европейско равнище. По принцип този модел се основава на най-лошият възможен случай, което означава, че малко количество вулканичен прах е отбелязан като огромен облак, който изисква забрана за полети. Сигурно сте наясно, че САЩ използва друг модел, който прилага забрана за полети единствено в областта непосредствено над самия вулкан и който оставя оперативните рискове в ръцете на авиокомпаниите. Това е друг модел. Моделът между тези две крайности, който вече беше договорен – този с трите зони – ето това вече е добър модел. Нека видим как можем наистина да интегрираме безопасността и ефективността с това.

Моята трета и последна точка е за това как се справяме с икономическите последици. Добра идея е да се изброят различните възможности, но ни е необходим европейски подход. И накрая, нека добавя само, че не следва да заблуждаваме хората да си мислят, че ще можем да обезщетим всички за преживяното неудобство. Това просто не е възможно.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Г-н председател, преди всичко, бих искал да кажа нещо на министъра, тоест на действащия председател на Съвета. Не на Вас лично, а на всички, които са заемали поста Ви, а евентуално и на онези, които ще го заемат в бъдеще. Как сте останали ненаказани за възпрепятстване на един такъв европейски подход в продължение на толкова много години? Нееднократно Комисията и Парламентът е трябвало да оказват натиск върху Съвета за постигане на споразумение и дори тогава то винаги се оказва слаб компромис. Защо Съветът винаги мисли от междуправителствена и национална гледна точка, а не от европейска гледна точка? Това е една от поуките, които ще трябва извлечем от тази ситуация. Колегата ми, г-н El Khadraoui, вече заяви, че съществуват възможности за по-добро сътрудничество, но не само от гледна точка на управлението на въздушното пространство. Координацията между националните органи също може да бъде подобрена, но Вие самият посочихте, г-н действащ председател, че Европа в момента не разполага с правомощията да направи тези подобрения. Е, дайте тези правомощия на Европа най-накрая! Това би направило нещата много по-прости.

На второ място, искам да обърна внимание на научната информация. Разполагаме с един единствен център в Лондон, който специализира само в определени области и който, заедно с Евроконтрол, реши, че безопасността е на първо място. Това наистина беше правилното решение, но достатъчно ли е то? Не следва ли да укрепим европейския модел, като съчетаем няколко специалности и създадем истински европейски център за авиационна безопасност? Вулканът все още не е спрял да изригва. Когато е изригнал преди 200 години, той е останал активен в продължение на десет години. Ето защо е необходимо да се подготвим за следващите години. Смятам, че трябва да укрепим европейския модел и – това е важен въпрос за Парламента – също така трябва да гарантираме, че правата на пътниците няма да бъдат нарушени и че държавните помощи ще бъдат отпуснати на всички при еднакви условия.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, въпреки че хиляди хора се оказаха в големи затруднения днес, аз считам, че вулканичното изригване звучи като истинско предупреждение: предупреждение, което настоятелно ни призовава да преразгледаме отношенията си с атмосферните условия в транспортния сектор и най-вече прекомерната ни зависимост от въздушния транспорт, който, постепенно и понякога без да ни е известно, измести всички други средства за транспорт. Това е от още по-голямо значение, като се има предвид, че днес никой не е в състояние да каже, разбира се, дали това вулканично изригване ще спре или как този облак ще се придвижи през следващите седмици и месеци.

Това означава, че преди всичко ние – и аз подкрепям Комисията и Съвета в това отношение – трябва да продължим да се придържаме към принципа на предпазливост и принципа на безопасност. Освен това аз с удивление виждам, че в един момент във фармацевтичния сектор принципът на предпазливост беше използван, за да се окаже натиск върху държавите-членки и върху Европа да направят разходи, които според мен бяха донякъде необмислени. Днес друг сектор, както изглежда, също иска да постави под въпрос или да критикува предпазните мерки, предприети от държавите-членки и Европейския съвет. Намирам това за странно. Няма половинчати предпазни мерки. Безопасността и общото благо имат приоритет над всичко.

Колкото до останалите, считам, че, разбира се, трябва да развием железопътния транспорт. Това е основен приоритет и както заяви моят колега, ясно е, че разполагаме с визия за това какво трябва да представлява транспортната ни система; с други думи, железниците трябва да си възвърнат пазара за малки и средни разстояния. Считам също, че разнообразието от транспорт и транспортни средства е важно. Впрочем това е темата на Бялата книга, върху която ще трябва да работим в комисията.

В краткосрочен план считам, че приоритетът е да се приберат хората у дома, да се обезщетят пътниците и може би да се разгледа какво трябва да бъде направено за авиокомпаниите, но по един много целенасочен начин. Също така считам, че, структурно казано, трябва да осигурим много по-голяма подкрепа за видеоконферентните връзки. Видео-конференциите като средство продължават да бъдат изключително редки и от никакво значение за никого; това важи не само за Парламента, разбира се, но и в по-общ план. Считам, че подкрепата на такива практики ще ни помогне да намалим зависимостта от въздушен транспорт.

И накрая, понеже председателят ни попита, считам, че Европейският парламент може евентуално от своя страна да преразгледа начина си на работа, като например помисли за пет работни дни на седмица в продължение на две седмици, вместо три или три и половина работни дни на седмица. Това би било и възможност да се даде пример за начина, по който организираме работата си, за това как да бъдем по-малко зависими от въздушния транспорт, който очевидно е изключително крехък и подлежи, както природата ни демонстрира днес, на неизвестни величини, които не можем да контролираме.

Наистина става въпрос за преразглеждане на системата като цяло и ще е налице възможност в рамките на Бялата книга, но и в рамките на Европейския парламент, да преразгледаме собствения си метод за подкрепа на други транспортни средства, включително от гледна точка на начина, по който работим.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-н председател, изразявам съжаление относно факта, че изглежда много членове на Парламента, преди да направят изказванията си, не са се консултирали с професионалисти – хора, които са прекарвали хиляди часове в управляване на самолет. Имам впечатлението, че това е едно изключително политическо обсъждане и че биват отправяни обвинения към Съвета, докато Съветът, бога ми, не носи отговорност за вулканите. С ръка на сърцето може да се каже, че решението на Евроконтрол беше твърде прибързано и искам да подчертая това, защото всичко беше сложено под общ знаменател. Диверсификацията на възникналото положение изобщо не беше взета предвид. Ние сме отговорни за системата за постоянно управление на въздушното движение и аз мисля, че можем да си извлечем поука от тези събития. Абсолютно сигурен съм обаче, че вече взетите решения отнеха твърде много време и съм убеден, че те определено можеха да бъдат различни.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, считам, че в моменти като тези, трябва да изразим утеха и съчувствие към всички онези, които са били, или все още са, по един или друг начин жертви на прекъсването на въздушния транспорт, точно както трябва да изразим съчувствие към служителите на авиокомпаниите, които, с ограничените ресурси, с които разполагат, са се опитали да задоволят потребностите на пътниците.

Не искаме да бъдем от онези, които силно критикуват, но не предлагат решение на проблема и след като бурята е преминалата, все още твърдят, че разполагат с истината. Бихме искали да кажем тук, че принципът за безопасност на пътниците трябва да бъде потвърден като приоритетен принцип. По-добре е да има недоволни пътници, които са живи, отколкото пътници, които, за съжаление, умират на борда.

В същото време, бих искал да кажа, че Европа не се ползва с голямо доверие. По-доброто сътрудничество и единство вероятно биха означавали по-добра комуникация, по-добро обяснение за нас и по-добър опит за удовлетворяване на онези, които просто искат информация.

Според нас е важно да се засилят правомощията на Европейската агенция за безопасност и да ѝ се позволи да разчита, по всяко време, на научни консултации, въз основа на които би могла да обоснове решенията си при всички обстоятелства. За в бъдеще – това вече беше казано, но аз считам, че отново трябва да бъде подчертано – ще трябва да свършим още повече работа, за да се гарантира, че транспортните средства за преминаване на територията на Европа се допълват едно друго, като се опитаме, и в това отношение, да гарантираме по-голяма съвместимост между тях.

И накрая, г-н председател, ако ми позволите, за да се разсее всякакво съмнение, което може да съществува, бих искал да предложа да се създаде комисия към Европейския парламент за разследване на този въпрос.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Г-н председател, искам да се спра на две важни точки. Първо, жалко е, че Европа е блокирана и поради това не е в състояние да се конкурира в световен мащаб, но това важи също за американските и азиатските авиокомпаниите, които не могат да се приземят на територията на Европейския съюз.

Второ, бих искала да благодаря на всички засегнати страни за техните усилия.

Остава да се реши дали авиокомпаниите ще бъдат обезщетени финансово или не. Резултатът ще се реши от разискванията през следващите дни. Хубаво е, че сега е налице тристепенен план. Доволна съм от този факт. „Файненшъл таймс“ (Financial Times) критикува политиките, че „просто“ са затворили всичко от съображения за сигурност и предлага Европа да въведе стратегията на САЩ, която позволява на отделните авиокомпаниите сами да решават дали да извършват полети или не. Надявам се, че тук в Парламента незабавно ще отхвърлим този модел. Би било пагубно за пътниците, ако една авиокомпания, застрашена от фалит, реши да извършва полети просто в името на печалбата.

Необходима ни е ориентирана към бъдещето стратегия: по-добри измервателни уреди във въздушното пространство за предвиждане на атмосферните промени и създаване на авиационни двигатели, които използват гориво по-ефективно и са по-малко чувствителни. Въздухоплавателните средства обаче са уязвими не само на терористични нападения, но и на неблагоприятни климатични условия. Въздухоплавателните средства са много енергоемки и замърсяващи. Няма да бъде възможно да бъдат създадени захранвани със слънчева енергия или електрически варианти на товарните или пътническите въздухоплавателни средства, но това, което можем да направим, е най-накрая да започнем да създаваме преки високоскоростни железопътни връзки между всички големи градове в Европа. Влаковете могат да бъдат направени много по-екологосъобразни от въздухоплавателните средства и те действително са в състояние да се конкурират с тях за вътрешните европейски дестинации.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Г-н председател, днес знаем по-добре, отколкото преди една седмица, че небето без реактивни въздухоплавателни средства струва много. Разходите на авиокомпаниите надхвърлят загубите им в приходи. Засегнати са и други отрасли, въпреки че има и отрасли, които печелят от ситуацията. Важен е и фактът, че това ново бедствие оказва влияние на вече много крехката европейска икономика, която е изправена пред необходимостта от фискална консолидация.

Бих искала да повдигна два въпроса.

Първият е свързан с държавните помощи. При предлагането на държавни помощи на авиокомпаниите като обезщетения на загубите има прецедент в помощите, предложени на „Америкън еърлайнс“ (American Airlines) след 11 септември. Европейската комисия също предлага ускорени процедури за държавни помощи, което се оценява високо. Въпросът ми към Комисията обаче е дали знаем очаквания размер на тази нова тежест за националните бюджети, които страдат от огромни дефицити и дългове и са изправени пред предизвикателството за фискална консолидация. Държавните помощи чрез националните бюджети ли е най-доброто решение? Европейската комисия разглежда ли някакви други възможности?

Вторият въпрос се отнася до способността на Европейския съюз за управление на кризи. Разбираме, че през първите няколко дни не е имало консултации или координация между съответните национални органи в ситуация, която покрива 80% от европейското въздушно пространство. Мога да Ви уверя, г-н член на Комисията, че можете да бъдете напълно независими и да продължавате да извършвате координация.

Можем скоро да научим, че координацията би ни позволила да разработим и приложим по-добро решение и затова според мен сега е моментът да се постигне напредък по отношение на управлението на кризи от страна на Европейския съюз. Ясно виждаме, че бедствията, които засягат гражданите ни, могат да се случат и извън територията на Европейския съюз в Европейското икономическо пространство или дори извън ЕИП. Въпросът ми към Комисията е: как ще използва бедствието за засилване на възможностите на Европейския съюз за управление на кризи? Мога да Ви уверя, че ние в Европейския парламент ще подкрепим всичките Ви усилия, да ни направите по-ефективни и по-ефикасни при управлението на кризи.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Г-н председател, през последните няколко дни, аз видях и изпитах алтернативите на въздушния транспорт в Европа, от една страна, по време на пътуване с кола от Белград до Виена и след това с влак от Виена до Страсбург. Въпреки че има проблеми по пътищата, пътната инфраструктура е относително добре развита, дори в съседните на Европа региони. Положението на железниците обаче продължава да бъде безобразно. Това не е приемливо.

Къде щяхме да бъдем днес, ако бяхме изпълнили разпоредбите на така наречения план „Делор“? Вече щяхме да разполагаме с трансевропейски мрежи и щяхме да имаме повече високоскоростни железопътни линии и високоскоростни влакове. Само след няколко часа тоалетните на влака бяха неизползваеми, въпреки че вагонът беше модерен, защото много хора трябваше да стоят прави или да седят на пода в продължение на часове и затова влаковете бяха препълнени и съоръженията бяха пренатоварени.

Ето защо бих искал да призова г-н Калас да даде нов тласък на модернизацията на железниците под формата на повече високоскоростни влакове и предоставяне на резервни мощности. Необходимо е определено количество резерви. Не само по време на катастрофалното вулканично изригване, но и през зимата, разбрахме, че разполагаме с твърде малко резерви и че само стремежът за печалби не е достатъчен. Трябва да обърнем повече внимание и на условията на настаняване.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Г-н председател, г-н Лопес Гаридо, г-н Калас, благодаря ви много за разясненията и за свършената от вас работа.

Споделям мнението, че безопасността е приоритет и че кризата, която ни засегна, е сложна, но ни отне твърде дълго време, за да комуникираме, защото това стана цели пет дни след първия опит.

За да отговорим обаче на очакванията, които имат към нас хората, европейската общественост, заключенията от това разискване трябва да бъдат ясни, прости и преди всичко практични. Те трябва да имат и непосредствен ефект, който да бъде видян от всички.

Ето защо данъкоплатците, които ще трябва да платят и за кризата, определено имат правото да им бъдат гарантирани поне три неща: първо, по-голяма прозрачност по отношение на решенията за затваряне на летищата и развитието на ситуацията. Те бяха информирани късно при започването на кризата, което според мен спомогна за увеличаване на проблемите на много летища и не позволи на много потребители да си осигурят алтернативни начини на придвижване. Затова е необходима по-голяма прозрачност, след като сега вече бяха определени три зони. Искаме да знаем какво представляват и какво ще означават.

Второ, те имат право да им бъде гарантирано пълно зачитане на правата на пътниците. Необходима е яснота, трябва да се определени кой е отговорен за правата на пътниците, какъв ще бъде обхватът на тези права, както и сроковете за тяхното изпълнение. Съгласна съм с г-н Калас, че трябва да има и наблюдение на процесите, които авиокомпаниите ще използват, за да позволят предявяването на искове.

И последно, авиокомпаниите имат право да им бъде гарантирана държавна помощ. Бих искала ясно да посочите каква ще бъде държавната помощ и критериите за предоставянето ѝ, както и да се наблюдават и контролират последиците, които кризата може да има за работниците на авиокомпаниите. Трябва да увеличим и мерките за контрол, за да не позволим на авиокомпаниите да използват такива обстоятелства за осъществяване на неоправдани или прекомерни съкращения на работната им сила.

Това, което настоящата криза много ясно показва, е необходимостта от по-нататъшно развитие на европейската координация и оперативна съвместимост.

Philip Bradbourn (ECR). – (EN) Г-н председател, както вече беше казано, никой не можеше да предвиди неотдавнашните събития в Исландия. Въздухоплавателната промишленост трябва да се справи с много непредсказуеми обстоятелства както по отношение на вулканичното изригване, така и, разбира се, по отношение на общата икономическа обстановка. С оглед на това ние следва да основаваме такава крайна мярка за затваряне на цялото европейско въздушно пространство на съответните научни доказателства и с технологиите, с които разполагаме, трябва да гарантираме, че прекъсването е минимално и информацията се предава ефективно.

Във връзка с това Евроконтрол и националните органи допринесоха за общото разочарование с лошото си управление на кризата. Постоянното удължаване на забраната за полети в Европа на всеки шест до осем часа означаваше, че пътниците не могат да планират пътуването си чрез други средства, а самите авиокомпаниии бяха държани в очакване на някакъв напредък. Съществуват компютърни модели и сателитни технологии, които могат да помогнат в такива ситуации, но дори с всички тези технологии, ние изглежда все още се намираме в положението едва ли не да облизваме пръста си и го вдигаме, за да видим накъде духа вятърът. Поне така го възприема обществеността. Това беше бедствие за всички засегнати. Необходима е дългосрочна прогноза, а не необмислени решения.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Г-н председател, преди всичко бих искала да подчертая, че прилагането на принципа на предпазливост от по-голямата част от европейските правителства, които затвориха въздушното си пространство по един целесъобразен и временен начин, беше мъдро и разумно решение.

Безопасността на съгражданите ни трябва да е по-важна от всяко друго съображение и при тези обстоятелства отношението на определени авиокомпаниии, които отправиха искания за пълно и незабавно отваряне на въздушното пространство въз основа на един или два изпитателни полета, изглежда най-малкото цинично.

Мисля, че г-н Héning беше този, който току-що се изказа за взаимното допълване на транспорта, особено по отношение на железниците, и аз бих искала да използвам тази възможност, за да изразя съжалението си, че прекъсването на въздушния транспорт беше влошено от смущения в железопътния транспорт, причинени от стачки, които са безотговорни и неразбираеми при тези обстоятелства.

За да се върна на въпроса, бих искала да поздравя Комисията за решението ѝ да разреши отпускането на публични средства на авиокомпаниите, засегнати от прекъсването на въздушния транспорт. Това е едно разумно решение в условията на криза; тези помощи обаче трябва да се разглеждат като изключение.

Във връзка с това бих искала критериите за отпускане на тези средства да включват образцовото поведение, което авиокомпаниите трябва да покажат, като обезщетят клиентите си, на които полетът е бил отменен. Неприемливо е, че определени авиокомпаниии злоупотребяват с клаузата за непреодолима сила, за да избегнат задълженията си съгласно Регламент (ЕО) № 261/2004 за обезщетяване на пътниците. Пътниците са жертва на сегашната ситуация и в случаите, в които не им бъде предложено алтернативно решение, те не следва да поемат и финансовите разходи за своя сметка.

Освен това туристическите агенции са освободени от задължение да обезщетяват пътниците за неизползвани полети. Това също не е редно. Авиокомпаниите, подобно на туристическите агенции, имат застраховка, която ги покрива в изключителни случаи, като този от последните няколко дни, и затова трябва да гарантираме, че пътниците са надлежно обезщетени за отменените полети.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Приблизително 2 милиона пътници в ЕС-27 използват въздушен транспорт всяка година, като 22% от тях пътуват с вътрешни полети, 44% пътуват в рамките на Европейския съюз и 34% пътуват извън Европейския съюз.

Изригването на вулкана в Исландия ни показва по-ясно слабостите на европейската транспортна система. През последните шест дни повече от 17 000 полета бяха отменени и милиони пътници бяха принудени да останат на различни места както в рамките на Европейския съюз, така и извън него. При тези обстоятелства бързото предоставяне на точна информация на пътниците е абсолютно задължително.

Безопасността на пътниците трябва да бъде нашата първостепенна грижа. Ето защо, особено в рамките на Европейския съюз, следва да има ефективна система за пренасочване на пътниците към други видове транспорт: железопътен, воден или автомобилен транспорт. Ако разполагаме с такава система, 66% от пътниците, на които бяха отменени полетите през този период, и онези, пътуващи в рамките на държавите-членки или в самия Европейския съюз, биха достигнали дестинациите си посредством други видове транспорт.

Вече е абсолютно наложително да се отпуснат необходимите средства за развитието на трансевропейска транспортна мрежа, за да може високоскоростните железопътни линии да обслужват не само всички столици на държавите-членки, но и други големи европейски градове. Друг аспект, който придобива първостепенно значение, е развитието на транспорт по вътрешните водни пътища и на европейските коридори за корабоплаване. Нека демонстрираме политическа воля и да се придържаме към нашия девиз: „Европа в движение!“.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Г-н председател, бих искал да приветствам усилията на г-н Калас и на транспортните министри за решаването на проблема.

(EN) Въпреки ерата на технологиите, в която живеем днес, смятам, че това е едно напомняне, че се осланяме на милостта на майката природа както никога досега.

Идвам от държава – Ирландия – където сме на две морета разстояние от континентална Европа. Знам, че ние, и хората, които представлявам, усетихме последиците от това вероятно повече от всеки друг гражданин в останалите държави-членки. След съобщенията снощи имаше надежда, че положението ще се подобри. То обаче се промени отново за една нощ и ограниченията за полети във въздушното ни пространство бяха удължени до 13,00 ч. днес.

Много от пътниците са блокирани в различни части – не само на Европа, но и в много части от света – и наш приоритет трябва да бъде да се опитаме да помогнем на тези хора, да помогнем на големия брой хора, които имат смъртни случаи в семейството и които не могат да се приберат у дома. На тези хора следва да се даде приоритет от авиокомпаниите и да не бъдат пренебрегвани или третираны като всеки друг пътник.

Икономическите последици са огромни и аз съм доволен, че членът на Комисията ще оглави група за установяване на икономическите последствия. Разбира се, от съществено значение е – и аз смятам, че това е реалният въпрос – да се засили ролята на Евроконтрол вследствие на кризата, защото вулканите не зачитат икономически, географски или политически граници. Трябва да се справим с това на централно равнище. Споделям мнението, че разглеждането на този въпрос от 27 различни гледни точки или държави не е успешно. Един от най-големите проблеми пред пътниците днес е обкръжването...

(Председателят отнема думата на оратора)

Vicky Ford (ECR). – (EN) Г-н председател, облакът от пепел причини стрес и травми на хиляди пътници и финансови загуби на много предприятия. Даже много от нашите колеги от далечни кътчета на Европа бяха оставени без възможност да се приберат тази седмица. Трябва да благодарим на председателството, че се съгласи, че би било недемократично да се гласува без тях – твърде често тези от нас, които идваме от по-далеч, се чувстваме пренебрегвани в интерес на централните европейски съюзи.

Вулканът ни напомни също, че не сме господари на планетата и не разполагаме с отговори на всички въпроси. Ясно е, че е необходимо да знаем повече както за вулканичната пепел, така и за вулканичните газове, и научните изследвания в тази област трябва да бъдат насърчавани.

Беше ни напомнено и до каква степен сме пристрастени към въздушния транспорт. Знаем, че трябва да намалим тази зависимост през следващите години. Следва да приветстваме инвестициите в съвременни комуникационни системи за виртуални срещи, както и инвестициите във високоскоростни железници.

И накрая, плановете за намаляване на ненужните пътувания следва да бъдат приветствани. Това безспорно е една от областите, в които Парламентът би могъл да даде пример.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Изключителните природни явления, като изригването в Исландия, за съжаление, все още не могат да бъдат предвидени. Една неадекватна реакция може да бъде оправдана в такива случаи, но само веднъж. Трябва внимателно да анализираме случилото се и да подготвим ефективен отговор в случай, че това явление се повтори. Информацията за последиците от изригването беше недостатъчна. Днес, почти една седмица след избухването на хаоса, все още не знаем колко дълго ще продължи и какви са действителните рискове.

Трябва да се създаде център за извършване на подходящо наблюдение, независимо от разходите, за да се даде на засегнатите страни, авиокомпаниите и пътниците, възможността да предприемат необходимите мерки. Отговорът на авиокомпаниите беше закъснял и разединен, което създаде големи проблеми за пътниците. Те не направиха никакъв опит да си сътрудничат, за да координират управлението на потока от пътници и максималната възможна употреба на все още налични маршрути. Единственият логичен отговор на този недостатък е да се създаде единното европейско небе и да се създаде централизирана система за управление на въздушното движение под ръководството на един единствен орган.

Г-н действащ председател на Съвета, миналата година бях докладчик за инициативата „Единно европейско небе“ и разбрах, че е изключително трудно да се достигне до сегашния формат на инициативата, след изключително трудните преговори със Съвета. Тази година същото нещо се случва и с европейските коридори за превоз на товари.

Считам, че държавите-членки следва да разберат нещо за случващото се в момента. Отговорът на държавите-членки беше неадекватен и не успя да осигури други видове транспорт. Понастоящем в Европа не е възможно да се купи билет за влак по цивилизован начин. Създаването на европейски център, който да отговаря за интервенции и координация в случай на изключителни природни бедствия е абсолютно задължително. Модернизацията на железопътния транспорт също е приоритет, за който се говори много, но твърде малко се прави.

Надявам се, че държавите-членки са разбрали едно изключително важно послание: не е достатъчно да сте подготвени на собствена територия; едни и същи условия трябва да бъдат въведени в целия Европейски съюз. Необходими са координация, отговорност и способност за вземане на решения на равнище на Европейски съюз.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Г-н председател, уменията на капитана се виждат при буря. Във вулканичната буря, която засегна Европа, Съюзът не успя бързо да предвиди, да реагира и да предотврати разпространението на проблемите за европейските граждани. Точно както не успяхме бързо да реагираме на икономическата буря, но това е друга тема.

В днешното разискване са налице два аспекта:

Първо, по отношение на забраната за полети и координацията. Очевидно не дружествата трябва да претеглят риска за живота на пътниците спрямо разходите си и да решават кога и къде да извършват полети. Това е от компетентностите на националните органи. Единственото наистина положително постижение през последните няколко дни е, че нямаше жертви, които да бъдат оплаквани; не рискувахме. В една ситуация обаче, която излиза извън границите на Европа, от самото начало националните органи трябваше да бъдат тези, които координират усилията си с Евроконтрол и метеоролозите, за да се види дали могат да бъдат отворени коридори, които днес вече казваме, че отваряме – според мен, за съжаление – след оказан финансов натиск от страна на дружествата. Това ме ужасява.

Второ, при една така хаотична ситуация е неприемливо да се оспорва прилагането на европейския регламент за обезщетение на пътниците, регламент, който – при такива обстоятелства – трябва да бъде автоматично задействан. Знаете ли, че много малко пътници, останали без начин да се приберат, са били уверени от авиокомпаниите им, че престоят им ще бъде платен, както и че на повечето от тях е било платено, защото са се спазарили с авиокомпаниите, а останалите не са получили нищо? Считам, че Европейският парламент трябва да разследва как са реагирали авиокомпаниите в сравнение с регламента и дали правата на пътниците са били зачетени.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, добро утро. Изправени сме пред изключителни обстоятелства, разбира се. Настоящото прекъсване на въздушния транспорт е по-сериозно от това в периода около 11 септември, но е ясно, че не бяхме толкова добре подготвени, колкото бихме могли да бъдем, за такива извънредни ситуации. Въпреки всички усилия от страна на туроператорите и служителите на авиокомпаниите, много пътници бяха просто оставени на произвола на съдбата и трябваше сами да намерят решение на проблема си. Ясно е, че трябва да се поучим от ситуацията и да предприемем необходимите мерки.

Г-н председател, г-н член на Комисията, преди всичко, нямаме друг избор освен да приемем план за действие в извънредни ситуации, план, координиран на европейско равнище. Това, което е от съществено значение тук е, че планът трябва да осигури на засегнатите пътници не само безопасност, разбира се, но и информация и помощ, така че тези, които са засегнати, най-малкото да имат към кого да се обърнат и да им бъде гарантиран подслон. Трябва да се възползваме от тези събития, за да подобрим значително съдбата на пътниците, засегнати в бъдеще. През последните няколко дни стана ясно още, че ние в Европа ще трябва да инвестираме много повече за създаване на трансгранична високоскоростна железопътна мрежа, която би предоставила по-екологосъобразна алтернатива на уязвимата мрежа на въздушния транспорт. Нека положим сериозни усилия в рамките на „ЕС 2020“ за създаване на атрактивен инвестиционен проект за железниците, който ще бъде добър за отделния гражданин, за околната среда и за заетостта.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Г-н председател, сякаш сме могли да предвидим какво ще се случи, комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, която отговаря и за гражданската защита, разполага с доклад по собствена инициатива, относно подхода на Общността за предотвратяване на природни бедствия, който е в процес на подготовка. Докладчикът е г-н Ferreira. Ще гласуваме по този доклад на следващото заседание и тогава ще обсъдим положението с облака от вулканична пепел. В пленарната зала много скоро ще бъдем в състояние да формулираме позицията на Парламента по тези въпроси.

Споделям мнението на членовете, които заявиха, че сме слабо подготвени за природни бедствия. За щастие, в Европа няма много природни бедствия. Ние обаче не разполагаме с достатъчен опит в тази област и е ясно, че управлението ни на кризи е слабо. Според мен всичко отне твърде много време. Изтекоха цели пет дни, преди да се проведат изпитателните полети и да се съберат действителни данни. Трябва да си вземем поука. Не искам да отпращам обвинения, но опитът показва, че следващия път трябва да се справим по-добре.

Ако вулканичната пепел направи едно нещо ясно, то е необходимостта от повече участие на Европа. Г-н Калас, заявихте, че отговорност носят националните органи. Това обаче не помага на хората, засегнати вследствие на това. Необходимо е по-голямо участие на Европа в областта на гражданската защита и в общата транспортна политика. Договорът от Лисабон ни разкрива повече възможности. Подобно на г-жа Hübner бих искал да Ви попитам как ще използвате възможностите, предоставени от Договора от Лисабон, в областта на управлението на кризи и гражданската защита. Положението трябва да се подобри.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Г-н председател, „пълна бъркотия“, „хаос“, „парализа“, „какофония“, „катастрофа“, „бедствие“: на пресата не й липсват думи да опише затварянето на европейското въздушно пространство и последиците от това.

Няма да се спирам на вече казаното, по-конкретно, по отношение на степента на огромните – необятни, така да се каже – преки или косвени финансови последици от кризата. Въпреки че приветствам възможността да се предоставят изключителни държавни помощи на въздухоплавателния сектор, който вече претърпя големи загуби след 11 септември 2001 г., аз съм все още в недоумение по отношение на управлението на тези събития от страна на Европа.

Първо, като се има предвид, че са били засегнати 7 50 000 европейски пътници, голяма част от които все още не могат да се приберат от четирите краища на света, като се има предвид, че икономическите загуби нарастват експоненциално с времето, как можем да си обясним, че трябваше не един, не два, три или четири, а пет дни на европейските транспортни министри да проведат среща, чрез телеконференция, за да координират действията си и да решат да бъдат създадени зони с различно въздушно движение?

Второ, никой не оспорва необходимостта, като абсолютен приоритет – и искам да подчертая думата „приоритет“ – да се приложи принципа на предпазливост. Днес обаче, когато постепенно отново се разрешават полети в безопасните зони при непроменени атмосферни условия и когато вулканът е все още активен, човек не може да не се зачуди какви допълнителни гаранции за безопасност за пътниците не можехме да предоставим по-рано.

Трето, беше разработен модел за развиващи се действия – съобразно прогнозата за времето, развитието и дейността на вулкана може да се промени с всеки изминал час – но кой ще продължи да изпълнява актуална оценка на безопасността на въздушните коридори? Трябва ли тези изпитателни полети да бъдат извършвани от гражданската авиация и авиокомпаниите? И накрая, ако това продължи по-дълго, влоши се или се случи отново – за което има вероятност – въведеният метод на управление трябва да осигури по-голяма координация между държавите-членки и специални оперативни процедури въз основа на действителни данни и по-добра координация на другите транспортни средства при извънредни обстоятелства. Трябва да се вземе предвид обаче и необходимостта да се координират помощите, за да могат десетки хиляди пътници да се приберат у дома; те също имат право на информация и помощи. Засега обаче са били предприети само отделни и национални инициативи.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Г-н председател, приветствам възможността, която ни предоставя разискването, да посрещнем задълженията си.

В отговор на днешната криза националното измерение и междуправителствените решения не са достатъчни, нито простите решения, дори и ако те се основават на статистически модели.

Редно е да се признае старанието, с което, след като въздушното пространство беше затворено, испанското председателство на Съвета видя възможност за европейски подход, за да се намери решение на хаоса, който вече се разпростираше извън националните правителства и, още по-важно, поставяше хиляди пътници в и извън нашите граници в отчайващо положение. Репатрирането им трябва да бъде приоритет за нас.

Макар първоначалните мерки да бяха адекватни, в съответствие с принципа на предпазливост и гарантиране на безопасност за всички граждани – пътуващите с въздушен транспорт, и онези, намиращи се под траекторията на полета – липсата на яснота за бъдещето и нарастващото чувство на безпокойство вследствие на сложността на междуправителствените решения провокираха големия въпрос, който винаги възниква: какво прави Европа? Трябва да признаем, че съвместната работа между члена на Комисията Калас и испанското председателство успя за рекордно кратко време – което никога не е достатъчно бързо, но ако трябва да бъдем честни, предвид трудностите, те успяха за рекордно кратко време – да променят подхода. Въпреки че този подход е предпазлив, какъвто и трябва да бъде, от него следват някои важни въпроси.

Заклученията от този избор са: прилагането на правата на пътниците не остава валидно в извънредна ситуация. Работата, свършена на европейско и национално равнище, не е достатъчна. В краткосрочен план трябва да репатрираме и да предоставим спешни решения, но в средносрочен план трябва да бъде внесено подобрене.

Службата за външна дейност също следва да е в състояние да реагира на тези извънредни ситуации; в някои случаи трябва да работи и през почивните дни.

Секторът на въздушния транспорт, туристическите агенции, туристическата индустрия, логистиката и така нататък, които едва съзираха края на кризата, понесоха голям удар, и аз приветствам присъствието на г-н Алмуня, който ще отговаря за управлението на решението, необходимо за сектора.

Прекратяването на несигурността възможно най-скоро ще ни помогне и да излезем от кризата. И накрая, очевидно се нуждаем от алтернативна система, която да замени въздушния транспорт, дори след като единното европейско небе бъде приложено. Железопътният, автомобилният и морският сектор взети заедно не успяха да го заменят.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Г-н председател, г-н Калас, ние със сигурност сме изправени преди кризисна ситуация. В Европа въздушният транспорт беше намален със 70%, а 80% от летищата бяха затворени. Надявам се обаче, че сме в състояние да си направим няколко конструктивни извода. Първо, Комисията следва да направи всичко възможно, за да гарантира, че изригването на вулкана няма да доведе до фалит на европейските въздушни превозвачи, които вече се намират в катастрофално финансово положение. Казвам това във връзка с вчерашното разискване за финансиране на сигурността на въздушния транспорт и нежеланието на Съвета да финансира по-строги мерки, свързани със сигурността.

Второ, експериментите с нови, недоказани технологии, като скенери за тяло и течности, със сигурност няма да подобрят сигурността, но те несъмнено ще се отразят на финансовото положение на европейските въздушни превозвачи.

Трето, въпросът за пътниците. Смятам, че решението да бъдат спрени полетите поради опасения за безопасността на пътниците беше мъдро. Тези опасения обаче не следва да спират дотук, а следва да включват помощ за онези, които не по тяхна вина са блокирани на летищата. Тези въпроси вече бяха няколкократно обсъдени на заседания на Европейския парламент и, по-конкретно, на комисията по транспорт и туризъм. Парадоксално е обаче, че само изригването на вулкана в Исландия ни даде да разберем от какво значение е авиационната промишленост за нормалното функциониране на икономиката на Европейския съюз и това важи с особена сила за онези представители на институциите на Европейския съюз, които, поради тази причина, не можаха да присъстват на погребението в Краков в неделя.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н Калас, г-н Лопес Гаридо, госпожи и господа, считам, че реакцията на Европейския съюз и държавите-членки към кризата беше напълно удовлетворителна и че беше направено всичко възможно. Те действаха в съответствие с принципа, че безопасността е от първостепенно значение. Можем да обсъждаме дали облакът от пепел е трябвало да бъде изследван по-бързо. Считам, че това щеше да е възможно, но принципно това, което беше направено, е приемливо.

Сега е необходимо да обсъдим и да помислим внимателно какво следва да бъде направено за хората, европейските граждани, които не могат да излетят. Вчера получих обаждане от трима души, които са в такова положение. Единият случай засяга членове на семейство, които чакат на летище в Тайланд и на които е било казано, че вероятно ще могат да излетят на 29 април. Те вече са прекарвали цяла седмица на летището. Вторият случай се отнася до млада двойка в Ню Йорк, на които им е било казано да не излизат от хотела в продължение на поне една седмица, защото биха могли да ги извикат във всеки един момент. Третият случай е на семейство пенсионери на остров в Норвежко море, които вече не могат да си позволят да плащат за настаняване, но не могат да си тръгнат.

Това са въпроси, над които ние в Европейския парламент трябва да помислим и обсъдим. Трябва да предложим на тези хора решения, да ги подкрепим и да излезем с полезни предложения. Не можем да изоставим европейските граждани, които се намират в това положение; трябва да им помогнем.

Председател. – Много ви благодаря, госпожи и господа. Намираме се в една извънредна ситуация, защото темата, която обсъждаме, е толкова спешна и толкова тревожна за много хора, и по-конкретно за обществеността, че имаме повече искания за процедури с вдигане на ръка от всякога.

Това е рекорден брой, защото мисля, че имам 13 или 15 искания и въпреки че все още постъпват искания от членове да вземат думата, очевидно не можем да включим 20 души.

Все пак ще се опитаме да дадем възможност на всеки да се изкаже, между другото, докато пристигне председателят, защото той излезе за момент и аз го замества временно. И тъй като не искам да започваме следващото разискване, ще започнем процедура с вдигане на ръка до завръщането на председателя или докато всички в списъка са се изказали.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, благодарен съм на члена на Комисията и на министъра от испанското председателство за изказванията им и за свършената от тях работа.

Не мисля, че има каквото и да е съмнение, че приоритет в тази спешна ситуация е да се гарантира безопасността, а безопасността беше гарантирана, защото резултатът от това бедствие, от това неочаквано природно явление, е, че нито едно въздухоплавателно средство не е катастрофирало в резултат на облака.

Следователно целта за безопасност беше постигната и това може само да ни радва. Днес все още съществуват два проблема: първият се отнася до сроковете. Може ли да бъдат предприети действия по-скоро? Може ли да бъдат предприети по-рано? Може ли да бъдат предприети мерки за намеса по-рано и отново да се отвори областта, която беше най-безопасна за въздушен транспорт, по-рано, предвид огромните икономически

последници, икономическото влияние, което има бедствието върху въздушния транспорт и авиокомпаниите? Не можеше ли да бъдат предприети действия по-рано? Необходими са отговори.

Вторият въпрос: хиляди пътници все още не могат да излетят и трябва да останат в хотели, да променят...

(Председателят отнема думата на оратора)

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-н председател, разискването даде повод за многобройни изказвания от страна на транспортни специалисти. Вярно е, че сме поставили сериозен акцент върху икономическите проблеми, които тази изключителна и непредвидима ситуация предизвика.

Налице са и човешки аспекти, както вече беше казано, и аз разглеждам ситуацията от гледната точка на защитник на гражданите като потребители, стотици хиляди от които в момента са заседнали в отдалечени краища на света и не могат да се приберат у дома. Мисля повече за тях и особено за онези, които вече не могат да си позволят да останат там, където са отседнали, и които не могат да се приберат и нямат друго решение.

Във връзка с празното небе и летищата, пълни с хора в затруднено положение, може би трябва да се помисли за преработване на директивите за транспорт, особено за въздушния транспорт. Директивата за пакетните туристически пътувания вероятно ще бъде преразгледана. Не можем ли – и това не беше споменато досега – да помислим за задължителна застраховка в случай на непреодолима сила за такива хора, особено за да не бъдат оставени в затруднено положение?

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Г-н председател, настоящото положение ни накарва да осъзнаем и свидетелства за нашето безсилие пред силите на природата. Като една сериозна организация обаче Европейският съюз трябва да бъде по-добре подготвен за такива ситуации и, по-конкретно, следва да бъде готов да реагира ефективно в неотложни случаи. Трудно е, разбира се, да се подготвим за нещо, което може да се случи или да не се случи веднъж на всеки 150 години, но в момента можем да видим, че европейската железопътна инфраструктура и мрежа от връзки е напълно недостатъчна. Трябва да отговорим на въпроса как това може да се подобри.

Други въпроси, които трябва да се обсъдят, са, първо, каква обществена подкрепа ще бъде предоставена на предприятията, които са застрашени? Знаем, че ще бъдат необходими огромни средства за възстановяване на финансовото положение на тези предприятия. Друг въпрос е как следва да разработим стратегия, което ще ни подготви в дългосрочен план да реагираме и да подобрим...

(Председателят отнема думата на оратора)

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Г-н председател, членът на Комисията заяви, че процедурите са абсурдни и остарели. Затова нека бъдем последователни.

Пропиляхме прекалено много възможности, прекалено много договори, когато можехме да въведем общностни правомощия над европейското въздушно пространство. Въпреки че не бяхме в състояние да действаме както трябва по въздух, можем да направим това по суша. Например можем да наблюдаваме правата на пътниците, както и да посредничим или да поискаме примирие в различните професионални спорове в областта на сухопътния транспорт. Не следва да има минимални услуги; следва да има максимални услуги за всички.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-н председател, надявам се настоящата трудна ситуация в европейския транспорт да не продължи твърде дълго и да не се превърне в действителна транспортна криза. Опитът, който придобиваме, е прекалено скъп, но и много поучителен. Следва да си направим правилните изводи и ето някои, които се виждат веднага. Първо, сигурността на транспорта както по отношение на качеството, така и по отношение на способността на гражданите да пътуват, е приоритетно задължение, което всички споделяме. Второ, необходимо е балансирано развитие на всички видове транспорт, но най-вече не трябва да се пренебрегва железопътния транспорт. Трето, ефективният транспорт е жизнената сила на икономиката. Транспортирането на стоки и мобилността на работната сила са от решаващо значение за развитието и ние не следва да забравяме това особено в условията на икономическата криза. И накрая, необходими са подходящи процедури, координация, отделни помощи за авиокомпаниите, взаимопомощ и европейска солидарност за благото на гражданите.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Г-н председател, г-н Калас, катастрофата ни показва, че в Европейския съюз не разполагаме с процедури за справяне с катастрофа като тази, която възникна вследствие на изригването на вулкана.

Първо, Европейският съюз следва да координира въпросите, свързани с безопасността, и да реши дали да бъдат извършвани полети или не. Решението не трябва да бъде само на държавите-членки. Второ, необходимо е да помислим по въпроса за икономическата отговорност. Смятам, че решението трябва да бъде една европейска система на осигуряване срещу този вид ситуации или може би национални осигурителни схеми. Трето, по въпроса за логистиката на пътниците, които са останали блокирани в различни държави, има липса на реална мобилност в областта на транспортните и TNT мрежи и високоскоростните влакове. И накрая, смятам, че в случая с пътници, които са останали без възможност да се приберат, извън Европейския съюз, Европейската служба за външна дейност следва да бъде готова с конкретни процедури, за да им помогне. Надявам се, че тези бързи процедури ще бъдат въведени.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Г-н председател, госпожи и господа, през последните няколко дни преживяхме безпрецедентна промяна на живота ни. Самолетите, от които зависим, за да пътуваме до и от нашите региони до Брюксел и Страсбург, вече не са на разположение. Промяната беше огромна; трябваше да ползваме влакове, кораби и автобуси, което отне много повече време и голям брой членове на Парламента едва успяха да стигнат до тук.

Това, което видяхме през последните няколко дни обаче е, че сме напълно зависими от самолетите; видяхме, че съществуват алтернативни превозни средства, но и че настоящата железопътна инфраструктура в Европа не е достатъчна; тя не е съвременна. Можем ли да си представим един Европейски съюз с цялостна мрежа от високоскоростни влакове, Европа, в която всички пътувания на разстояние от по-малко 1000 километра се извършват с влак и в която самолети се използват само за по-дълги пътувания?

Въздействието на въздушния транспорт върху климата в Европейския съюз е огромно. То е по-голямо от това на рафинериите и стоманодобивните предприятия...

(Председателят отнема думата на оратора)

Magdalena Alvarez (S&D). – (ES) Г-н председател, считам, че мерките, които могат да бъдат предприети сега, могат единствено да облекчат настоящата ситуация, но не могат да ѝ попречат да се случи отново.

В областта на транспорта, няма преки пътища, няма краткосрочни решения и това трябва да представлява възможност – още повече че в момента се изготвя Бялата книга – да се включат, въведат и набележат необходимите мерки за намаляване на прекалената ни зависимост от връзките ни за въздушен транспорт. Трябва да балансираме тези връзки, като улесним и засилим алтернативите, които, ако направим сравнение, понастоящем липсват, като железопътния и морския транспорт.

Затова мисля, че и г-н Калас, и г-н Grosch, който е докладчик по доклада, са си отбелязали исканията, поставени от членовете на Парламента, по отношение на необходимостта от засилване на железопътния транспорт и трансевропейските мрежи за този вид транспорт.

Bendt Bendtsen (PPE). – (DA) Г-н председател, по време на разискването тази сутрин бяха казани много разумни неща, но аз смятам, че е необходимо да се вгледаме повече в бъдещето. Това, което се случи, ще се случи отново. Според експертите в Исландия не става въпрос дали ще има по-нататъшни изригвания – въпросът е просто кога ще се случат. Ето защо трябва да погледнем малко по-напред и да решим как да се справим с подобна ситуация, когато се случи отново в бъдеще. Като част от това, считам, че трябва да започнем да обръщаме повече внимание на високоскоростните железопътни връзки между европейските столици и на това как да се постигне необходимата оперативна съвместимост.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Госпожи и господа, разбира се, на всички ни е ясно, че безопасността на пътниците трябва да бъде наш основен приоритет и че провеждаме това разискване днес най-вече защото природата ни напомни за това. Беше наложена забрана за полети в по-голямата част на Европа, пътниците чакат неопределено време, авиокомпаниите търпят големи финансови загуби, работниците в отрасъла се страхуват да не загубят работата си, икономическите щети са огромни. Очевидно авиокомпаниите имат право да мислят, че щом земеделските стопани могат да предявяват искове за обезщетение при природни бедствия, те също имат право на обезщетение. По отношение на околната среда, ние със сигурност ѝ направихме огромна услуга през последните няколко дни.

Взаимно свързване – нека това послужи за урок, че Европа се нуждае от по-добра интеграция на въздушния, железопътния и автомобилния транспорт, че е необходимо да осигурим финансиране за високоскоростните влакове и че е необходимо по-малко замърсяване. Трябва да реагираме незабавно и отговорно и преди всичко като имаме предвид безопасността на пътниците.

Judith A. Merkies (S&D). – (NL) Г-н председател, преди всичко, бих искала да изразя съчувствие към всички, които са били засегнати от кризата. „Криза“ вече е дума, която се чува твърде често напоследък: икономическа криза, финансова криза, транспортна криза, всякакви видове кризи под слънцето. Ако едно нещо е ясно, то е, че обществото ни е изключително уязвимо към такива кризи. Необходима ни е спасителна мрежа. Често говорим за зелено общество, но едно зелено общество трябва да включва също и зелен транспорт, а ние очевидно все още не сме си свършили работата в това отношение.

Много членове от групата ми, както и други, вече казаха: изключително важно е възможно най-бързо да инвестираме в зелен транспорт и в по-добри и по-бързи връзки в рамките на Европейския съюз – както и, разбира се, по-добри и по-бързи връзки извън Европейския съюз, ако сме в състояние да участваме и там – с железници, а защо не и с кораби, ако става дума за това? Това би било добре за икономиката, климата и за стабилността на обществото, защото то отчаяно се нуждае именно от това.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Г-н председател, стана ясно, че става въпрос предимно за пътниците. Искаме пътниците от Европа да бъдат превозвани безопасно. Искаме безопасност, но искаме и транспортни алтернативи. Считам, че се нуждаем от всички налични видове транспорт. Нуждаем се от въздухоплавателни средства, защото не можем да заменим полетите с друго решение. Много се каза за високоскоростните влакове. Разбира се, би било добре да име повече от тях, но за какво ни е най-бързия високоскоростен влак, ако трябва да спира на границата?

Затова мисля, че трябва да действаме постепенно. Първо, нуждаем се от съвместимост на европейските железопътни системи, по същия начин, както се нуждаем и от единно европейско небе. Тъй като всички партии се изказаха в подкрепа на по-добра координация между държавите-членки, бих искала отново да призова всички да предприемат действия, защото именно партиите в държавите-членки са отговорни за спирането на напредъка в тази област. Моля, уверете се, че партиите в държавите-членки наистина подкрепят отварянето на транспорта в Европа. Ако всички успеем да убедим партиите си, положението ще се подобри в бъдеще.

Corina Crețu (S&D). – (RO) В последните дни се говори много за финансовите загуби, понесени от авиокомпаниите, което действително е така. Става ясно, че трябва да се приеме механизъм за предоставяне на помощи на тези дружества, още повече че кризата, причинена от изригването на вулкана в Исландия, може да продължи по-дълго.

Аз обаче считам, че безопасността на пътниците и защитата на потребителите трябва да са с предимство. Имаше голямо недоволство сред пътниците, към които различните държави и авиокомпании се отнасят различно. Очевидно е, че практиките в тази област трябва да бъдат стандартизирани, което би отбелязало голяма крачка напред за пътниците, които в момента се придвижват от едно място на друго, на фона на несигурността, свързана с отварянето на въздушното пространство.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, кризата от последните дни показва също – и това не беше споменавано достатъчно – провала на Лисабонската стратегия, която Европейският съюз успя да въведе през последното десетилетие.

Този провал, който е вследствие на дерегулацията и ожесточената конкуренция, показва днес, с тази криза, че Европейският съюз не е бил в състояние да координира необходимия подход, който би позволил не само да се защитят пътниците, останали в капан на различни летища, но и да се очертае пътят напред, като се позволи на авиокомпаниите да извършат изпитателни полети, например. Затова призовавам Европейския съюз да се вземе в ръце.

Казва ни се, че се нуждаем от по-голямо участие на Европа. Действително трябва да има обществена служба, подкрепена от Европейския съюз, в един толкова важен сектор като въздушния транспорт.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Г-н председател, това, разбира се, беше непредвидена криза и, естествено, трябва да се даде приоритет на принципа на предпазливост. Съществуват обаче и поуки, които трябва да извлечем, и първата от тях е, че през последните пет дни не беше чул един достатъчно силен и политически отговорен европейски глас. Такъв липсваше по отношение на защитата на интересите на пътниците, изясняването на техните права, търсенето на алтернативен транспорт и координацията на решенията.

Вторият извод е, че обикновеният гражданин не трябва да разглежда изхода от кризата като борба за надмощие между онези, които искат да избегнат икономически загуби, и онези, които искат да подкрепят принципа на предпазливост. Трябва да има ясна прозрачност и ясна обективност по отношение на условията за излизане

от това положение, в което цялото въздушно пространство на Европа беше затворено. Затова подобряването на научните изследвания на равнището...

(Председателят отнема думата на оратора)

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Г-н председател, принципът на предпазливост се превърна в принцип на безотговорност. При най-малката заплаха принципът на предпазливост се превърна в покана за отказ от всякаква отговорност. Някоя така наречена „отговорна“ партия вече не се осмелява да поеме отговорност.

Потенциална грипна епидемия? Бързо, хиляди души трябва да се ваксинират. Изригване на вулкан? Бързо, затваря се цялото европейско въздушно пространство, въпреки че опитът показва, че вулканичната пепел не е наистина опасна, освен за самолетите, които трябва да преминат през гъст област.

Заради принципа на предпазливост обаче нашите дружества търпят последствията от неспособността на отговорните страни да поемат отговорност, на слабостта на експертите и на безсилието на политиката, в която започна да се бръщолеви за необходимостта да се намали крайната ни зависимост от въздушния транспорт и да се инвестира в железопътни мрежи, които вероятно да стигат до Азия, Северна и Южна Америка, Африка, Океания и всеки остров в този обсег.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, мисля, че се постигна ясно съгласие, че преди всичко е необходимо да обърнем внимание на природата. Г-н Cramer заяви това съвсем ясно и аз споделям мнението му, защото това е важно послание за всички нас. Разбира се, трябва да поставим акцент и върху Европейския съюз, върху европейските действия в отговор на кризата, която е от европейско значение и която имаше изключително сериозно въздействие върху милиони граждани на Европа и други държави извън Европейския съюз, както и върху икономиките на основни европейски сектори.

Веднага стана ясно, че събитията изпревариха действията на държавите-членки, които имат право да вземат решения за отваряне на летищата, и затова имаше незабавна намеса от страна на Европейския съюз. Повтарям, г-н Speroni, г-жо Ferreira, действията бяха незабавни. В петък стана ясно, че възниква една много сериозна ситуация. Веднага щом това стана ясно, Европейската комисия, заедно с испанското председателство на Съвета и Евроконтрол, веднага започнаха работа и в събота – както каза г-н Калас по-рано – имаше публична изява от страна на Комисията и председателството – г-н Калас и аз – на която обяснихме ситуацията и посочихме какви действия ще бъдат предприети. Те включваха вчерашното заседание на Евроконтрол и решението на извънредното заседание на Съвета, свикано от испанското председателство и оглавявано от испанския министър на благоустройството, което се проведе вчера.

Следователно, действия бяха предприети. Бяха предприети действия, за да може да се достигне до решение, до действие, до подход, акцент с европейски характер. Днес беше приложено вчерашното решение на извънредното заседание на Съвета на министрите. Тази сутрин, в 08,00 ч., Евроконтрол определи четири зони с разширен периметър за безопасност, в които не са разрешени полети, както и други райони, в които могат да се извършват полети, при условие че има съгласие и координация сред държавите-членки. Така въздушното пространство постепенно се отваря, но, естествено, това ще зависи от условията и природата. Естествено, то ще зависи от тези неща, но взетото вчера решение вече се прилага днес и това, разбира се, винаги ще се извършва въз основа на принципа на предпазливост и необходимостта да се гарантира безопасността.

Считам, че това, което веднага се видя, е, че в този случай европейският подход означаваше, че може да се приеме едно много по-балансирано решение. Европейският подход означаваше, че могат да се вземат предвид различни фактори, които винаги следва да се вземат предвид, когато се случи нещо извънредно, като това, на което сме свидетели в момента. Първо, това означава, че моделът за оценка на риска е много по-точен, много по-верен. Г-н Sterckx, в отговор на казаното от Вас във връзка с това искам да кажа, че Евроконтрол взема предвид решенията, взети от Консултативния център за вулканична пепел в Лондон, но ще вземе предвид и изпитателните полети, информацията от националните органи, информацията от производителите на самолети и информацията от Европейската агенция за авиационна безопасност в Кьолн, за която съм съгласен, че трябва да бъде укрепена. Всичко това ще бъде взето предвид, за да се изготви по-точна карта, както се случва сега, в този момент, посредством техническото предложение на Евроконтрол, което се основава на научни данни.

Европейският подход означава, че безопасността, която е съществен, основен принцип, над всички други принципи, може да се вземе предвид в същото време и затова съм съгласен с онези, които заявиха това. Той означава, че икономическите последици могат да бъдат взети предвид и Комисията създаде работна група –

която също беше много добре приета от вас – за да представи доклад следващата седмица по отношение на аспектите, свързани с икономиката. Той означава също, че правата на гражданите и тяхната мобилност могат да бъдат взети предвид. Ето защо отново призовавам всички правителства в рамките на Европейския съюз да помогнат на хората да се приберат в родината си, да се използват всички възможни средства за комуникация и да се направи специално, извънредно усилие в тази насока, защото това е основното право, което имат гражданите: да се приберат у дома, да отидат където пожелаят. Затова призоваваме да се зачита правото им на свободно движение.

За в бъдеще считам, че тази ситуация разкрива панорама за нас за едно много задълбочено разискване и Европейският парламент е точното място за провеждане на това разискване. Разискването трябва да разгледа проблема с правата на пътниците при тези извънредни обстоятелства, както и необходимостта от план за действие в извънредни ситуации, който също изисква прозрачност – както заяви г-жа Bilbao – в действията на Европейския съюз, за да са възможни структурни реформи, което означава укрепване на трансевропейските железопътни мрежи в Европа. Това се превръща в абсолютно стратегическа цел, която, предвид всичко това, е просто да се структурира Европа, защото в исторически план структурирането на съвременната държава е направено въз основа на развитие на комуникациите, пътищата, железниците и морските връзки. В бъдеще структурирането на Европа, Европа на 21-и век, няма да бъде завършено, ако не бъде постигнато чрез комуникационните инфраструктури, в случая най-вече железниците.

Двете неща вървят ръка за ръка, а развитието на тези транспортни инфраструктури е силно политически, символичен и действителен въпрос, който се превръща в основна цел за Европа на 21-и век. В това отношение считам, че това беше правилното място и време г-н Swoboda, г-н Schulz, г-жа Álvarez и другите оратори да споменат тези реформи, защото това несъмнено е елемент за бъдещето, към което Европейският съюз трябва да се стреми.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Г-н председател, бих поискал разискването да бъде продължено, защото размяната на реплики е прекалено любезна. Отношението към хората по гарите е ужасно от страна на авиокомпаниите и от органите на летищата. Държим се прекалено любезно. Би трябвало да използваме правомощията на Европейския съюз в Съвета и в Комисията, за да накараме хората да отворят гишета за информация. На централната гара в Брюксел има шест гишета за информация, четири от които са затворени.

Разискването следва да продължи много по-дълго и следва да бъде позволено на повече членове да вземат участие. Никак не съм доволен от действията, предприети от Съвета и Комисията, за обслужване на интересите на пътниците, които спят по гарите.

Председател. – Това беше споменато вече няколко пъти днес. Всеки член на Европейския парламент, който се изказа преди Вас, повдигна този въпрос.

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, бих искал да благодаря на уважаемите членове за забележките им. Бих искал да се спра на още четири точки.

Преди всичко, тези събития ни дадоха много храна за размисъл по отношение на стратегическите ни планове. Един от най-интересните и важни въпроси е интермодалността и гъвкавостта на отделните видове транспорт, както и способността на железниците да послужат като някакъв вид алтернатива. Ще разгледаме този въпрос скоро по време на обсъжданията за преработка на първия пакет за железниците и Бялата книга за бъдещето на транспорта.

Това е един много сериозен въпрос. Вчера го обсъдихме и със Съвета на министрите. Мога да ви обещаю, че разглеждаме въпроса много сериозно – включително работата от разстояние и други фактори, насочени към ограничаване на ненужния транспорт и пътувания.

По отношение на икономическото въздействие, ще разгледаме всички аспекти и ще излезем с предложения. Следва обаче да бъдем внимателни. Парите не идват от нищото и всичко трябва да е справедливо за всички участници в икономиката. Трябва да бъдем много внимателни в подхода си. Няма как да стане чудо.

По отношение на правата на пътниците, правилата са много ясни. Някои членове на Парламента попитаха за правилата и дали трябва да бъдат преразгледани. Не смятам, че следва да преразгледаме правилата, приети от европейските законодателни органи, включително Европейския парламент. Те са добри. Въпросът е друг. Тук става въпрос за прилагането и изпълнението им, което е в ръцете на държавите-членки. Разполагаме с ясен план как да се пристъпи към изпълнение на правилата и как да се повлияе на държавите-членки. Ясно е какво трябва да бъде направено по отношение на правата на пътниците днес.

Друг въпрос, който не представлява толкова голям проблем: много колеги и пресата заявиха, че сме били твърде закъснели и не сме били подготвени. Е, аз бях активен през цялото време. Бях в Евроконтрол. Бях в контакт с министри. В залата днес имате същата дилема, пред която бяха изправени всички тези експерти и законодатели, но това е въпрос, който е в ръцете на експертите и органите по безопасност, а не в ръцете на политиците. Това е една и съща дилема: безопасност срещу гъвкавост.

Бяхме подготвени за вулканично изригване, но разполагахме с различни видове доказателства по отношение на изригването. Това също беше споменато тук. Един полет на „Бритиш еървейс“ и един на „Кей ел ем“ бяха засегнати от вулканичното изригване затова създадени правила въз основа на наличието на сериозен риск. Органите действаха в съответствие с предположението, че е налице сериозен риск и полетите трябва да се отменят.

Вече разполагаме с по-диференциран подход. В неделя бяха извършени по-голямата част от изпитателните полети и постъпи информация в Евроконтрол, където обсъдихме тези въпроси – изпитателните полети и окончателните резултати за тези полети. Вече разполагаме с гъвкавост и въпросът все още е в ръцете на държавите-членки. Продължаваме инициативата за единно небе, която е много обещаващ европейски проект, и министрите са на мнение, че това е начинът да се върви напред с по-добра координация на равнище на Европа.

Това представлява голяма възможност. Това са коментарите, които исках да направя. Исках да кажа, че по отношение на информацията, в четвъртък и петък Комисията излезе със съобщения за пресата по отношение на правата на пътниците. Заявихме, че към правата на пътниците следва да се подходи много сериозно. Информацията за правата на пътниците дойде от Комисията веднага и от неделя започна разширено покриване на всички въпроси, които до вчера бяха много добре покрити.

Това е положението. Случаят не е приключил. Имаме три или четири дни, преди по-голямата част от полетите да бъдат възобновени. Решението за икономиката и за пътниците е възобновяването на полетите, като авиокомпаниите приберат пътниците в родината им или ги транспортират до крайната им дестинация. Положението все още е трудно и ние трябва да се справим с последствията.

Благодаря ви за забележките. Ще имаме няколко възможности за по-нататъшно обсъждане на въпроса.

Председател. – Разискването, което сега приключва, със сигурност беше най-важната точка от дневния ред. Дори само заради това разискване имаше смисъл да се срещнем тук в Страсбург. Обсъждането е нещо, което гражданите очакват – че следва да се справим с проблемите и именно това обсъждаме от сутринта. Това е най-важната тема.

Също така, бих искал да изразя благодарност за факта, че 14 членове на Европейската комисия взеха участие в окончателното разискване. Много е важно, че те изслушаха забележките ви.

Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Kinga Göncz (S&D), в писмена форма. – (HU) Въпреки че благодарение на намесата на авиационните органи, облакът от вулканична пепел, за щастие, не коства човешки животи, нивото на информираност и координация в Европа получава слаба оценка. Затварянето на небето причини затруднения на хиляди европейци, като не им позволи да достигнат до дестинациите си. Всеки се опитва да се справи с този неочакван проблем, но неадекватното предоставяне на информация влоши ситуацията. Често на пътниците не беше предоставена адекватна информация по телефона или по интернет. Допълнително объркване беше причинено и от факта, че авиационните органи и авиокомпаниите излязоха с противоречива информация. Имаше и липса на координация между въздушния и наземния транспорт. Разбрахме от личен опит колко е важно да бъдат модернизирани обществените транспортни връзки между държавите-членки и да бъдат развити трансевропейски транспортни мрежи. Приветствам решителните мерки на Комисията за управление на кризи. Създадената с тази цел работна група трябва да подсили координацията между авиационните органи и органите за контрол на въздушното движение, а също така би било добре да се разгледа продължаващата валидност на мерките за безопасност, въведени през осемдесетте години на 20-и век. Препоръчвам в подобни кризисни ситуации Европейският парламент да не утежнява и без това хаотичната транспортна система с пътувания между Брюксел и Страсбург, а вместо това да провежда пленарните си заседания в Брюксел.

Filip Kaczmarek (PPE), в писмена форма. – (PL) Г-н председател, разискването ни за положението на европейската авиация не трябва да се ограничава до тривиалния въпрос за това как да стигнем до месечната сесия на Европейския парламент в Страсбург. Ако обърнем прекалено голямо внимание на този аспект, ще

създадем впечатлението за неоправдан егоцентризъм от страна на членовете на Европейския парламент. Следва да използваме въображението си. Социалните, икономическите и дори политическите последици от запазването на забраната за полети в европейското въздушно пространство може да се окаже огромно предизвикателство за цяла Европа. В Полша някои политици и журналисти задават въпроса, например, защо някои хора не са могли да стигнат до Краков в неделя, а други са успели. Те питат и защо не е било възможно да се стигне до Краков с автомобилен или железопътен транспорт в неделя, но е било възможно да се стигне до Страсбург с тези средства в понеделник. Събитията, случили се като следствие на вулканичното изригване в Исландия, ще имат и много голямо глобално измерение. Обикновено не се замисляме за огромното значение на въздушния транспорт. Само загубите на Етиопия, вследствие на факта, че не е възможно да се изнасят цветя за Европа, възлизат на 3 милиона евро на ден. Трябва да направим много сериозен анализ на това как затварянето на небето ще се отрази на пазара на труда, на нашата конкурентоспособност и цялата икономика и как ще се отрази на живота на обикновените хора. Кой знае – може да се окаже, че това незабележимо събитие в Исландия ще определи бъдещето на Европейския съюз. Благодаря ви много.

Ádám Kósa (PPE), *в писмена форма*. – (HU) В резултат на ограниченията и отмяната на полети за няколко дни поради изригването на вулкана в Исландия, хиляди хора са принудени да останат на летищата при трудни условия. Въпреки значителното забавяне на полети (в случаи на пътувания до 1500 км, над 2 часа), авиокомпаниите предоставиха малко или никакво съдействие и не предоставиха точна информация по отношение на възможностите за пътуване до крайните дестинации на хората. Те не взеха мерки пътниците да имат достъп до безплатен телефон, факс, електронна поща или интернет и не предоставиха възможности за прехвърляне или настаняване, въпреки че пътниците имат право на такава подкрепа съгласно действащите регламенти на Европейския съюз. Пътниците, живеещи с увреждания, възрастните хора и семействата с малки деца са дори по-уязвими в такива извънредни ситуации, а такъв беше случаят и сега. Тази неочаквана ситуация показва, че правата на пътниците, които преди са били зачитани, могат да бъдат заличени в рамките на няколко минути, както и че необходимостта за Харта на пътниците, за която аз също настоятелно съм призовавал, е особено голяма, за да се избегне повторение на безпомощността на авиокомпаниите и съответните органи. В същото време препоръчвам в случай на извънредна промяна автоматично да бъде задължително да се изпраща информация и съобщение за алтернативни решения на мобилния телефон на всеки пътник.

Jacek Olgiard Kurski (ECR), *в писмена форма*. – (PL) Вулканичният облак, причинен от изригването на исландския вулкан Еяфялайокул, практически прекъсна въздушното движение над Европа през последните няколко дни. Към днешна дата десетки хиляди полети бяха отменени, което направи пътуването на пътници невъзможно. За цяла Европа, както и за националните и европейските органи, това е урок, от който трябва да си направим изводи за в бъдеще, включително за това подобни събития в бъдеще да не парализират работата на Европейския съвет и на Парламента. Сред засегнатите имаше и членове на Европейския парламент, които, подобно на мен, не бяха в състояние да дойдат за месечната сесия в Страсбург тази седмица. Голяма полемика възникна около заседанието ни в Страсбург тази седмица, защото някои членове просто не можаха да стигнат до нея от своите избирателни райони. До последния момент не знаехме дали месечната сесия изобщо ще се състои. За всички нас би било добре за в бъдеще да разполагаме с процедури, за да бъдем готови, ако се сблъскаме с подобни извънредни ситуации.

Tiziano Motti (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, заради новините сме свикнали на бедствия, природни или умишлено причинени, които поставят структурите и обществото на една нация на колене, като създават извънредни ситуации в областта на транспорта и снабдяването. Средствата, предоставени от европейския бюджет, и координацията между различните органи за гражданска защита вече се използват, благодарение на натрупания опит. Въпреки това извънредна ситуация като тази, причинена от исландския вулкан, изобщо не беше предвидена. Гражданите ни няма да забравят информационните табла на летищата, които показваха отменянето на всички полети, ежедневния затвор, какъвто представляваше транзитната летищна зона, и безкрайните опашки на гарите, дружествата за отдаване на автомобили под наем и таксиметровите стоянки. Авиокомпаниите претърпяха най-големите финансови загуби. Има опасност от подигравка с гражданите: освен неудобството и непредвидените разходи, които трудно ще могат да бъдат възстановени, тарифите за въздушен превоз могат да бъдат увеличени, за да се компенсират понесените загуби. Тази възможност трябва да бъде избегната. Както в случаи на природни бедствия, Европейският съюз ще трябва да реагира, като обезщети гражданите, които са понесли непредвидени разходи в опит да сведат до минимум причинените неудобства, а също и авиокомпаниите, но в такъв случай трябва да се избегне рискът обезщетенията да бъдат описвани като държавни помощи, а оттам и неправомерни помощи. Гражданите, преди всичко, трябва да получат уверения, че Европейският съюз ще им помогне, за да се чувстват защитени, пряко и косвено. До този момент много хора все още не могат да признаят, че се чувстват защитени. От Парламента, чийто капацитет е драстично намален заради отсъствието на много членове, които не могат да стигнат до тук, призоваваме за неотложно приемане на европейски план за действие за координация между

националните правителства и органи и организирана форма на защита на гражданите. По този начин ще можем да отговорим бързо на потребностите на гражданите, което правителствата, странно защо, не бяха в състояние да гарантират днес.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Госпожи и господа, през последните няколко дни всички станахме свидетели на блокадата на летищата в почти цяла Европа. Ситуацията е необичайна, защото тя не е следствие от стачки, а от природно бедствие, причинено от изригването на вулкан в Исландия. Тази парализа, която засяга всички ни до известна степен, доведе със себе си редица последици, като финансовите проблеми на авиокомпаниите и нарастването на значението на наземния и морския транспорт. Именно към това бих искал да насоча вниманието ви. През последните години въздушният транспорт имаше голяма преднина пред другите видове транспорт. Той беше по-бърз, по-безопасен и по-удобен за пътниците. В настоящата ситуация обаче е от съществено значение да се въведат мерки, които ще позволят наземният и морският транспорт да ни компенсират по-добре за неудобството, причинено от парализата на въздушния транспорт.

Cristian Dan Preda (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Не се изисква обосновка за сигурността на въздушния транспорт. След вулканичното изригване в Исландия пътуването по въздуха не само изглежда, че е неосъществимо, но и почти невъзможно. Изразявам твърдо убеждение, че една по-добра координация на европейско равнище би помогнала на гражданите на Европейския съюз, които са принудени да останат на различни летища в света или въобще не са в състояние да стигнат до планираните си дестинации. Надявам се, че единното европейско небе един ден ще се превърне в реалност.

Както много добре знаете, пълната забрана за полети през последните няколко дни засегна и нашия Парламент, или по-скоро работата на пленарните му заседания. Смятам, че няма основание за отлагане на гласуването и намаляване на сесията с един ден, въпреки че само около 65% от членовете на Европейския парламент присъстваха вечерта в понеделник, 19 април. Според мен сесията трябва да се проведе както обикновено.

4. Законодателна и работна програма на Комисията за 2010 г. (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на г-н Барозу, председателят на Европейската комисия, относно законодателната и работна програма на Комисията за 2010 г.

Бих искал да подчертая, че в пленарната зала присъстват и голям брой членове на Комисията. Има силно представителство на цялата Европейска комисия, тъй като темата е изключително важна за всички ни. Наложил се да стесним темата до известна степен поради промяната в реда на работа и след като изслушаме онова, което има да каже г-н Барозу, ще чуем изказванията на председателите на политическите групи, които ще изразят политическо мнение по предложението на Комисията за 2010 г. След това ще помолим г-н Барозу да вземе думата отново и да отговори на забележките на председателите на политическите групи.

Председател - Г-н Барозу, благодаря Ви, че сте тук. За никого от нас не беше лесно да стигне до Страсбург. Много от членовете не пристигнаха в Европейския парламент, така че броят на присъстващите не е много голям. Решихме да не се провежда гласуване по време на настоящата месечна сесия, тъй като всеки трябва да има възможност да гласува, а някои членове на ЕП изобщо не успяха да се придвижат до Страсбург. Така че има някои съвсем нови правила за тази месечна сесия.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, днес имам честта и удоволствието да ви представя първата работна програма на настоящата Комисия. Това е и първата работна програма след влизането в сила на Договора от Лисабон. Имам честта и удоволствието да ви я представя заедно с почти целия си екип – с Европейската комисия, като знак на уважение към вашия Парламент.

Представянето на тази програма се осъществява в момент от решаващо значение за Европа, тъй като именно сега трябва да действат. Програмата е пряк резултат от политическия ни диалог. След интензивни консултации въз основа на представени от мен политически насоки за идните пет години Парламентът ми възложи, през септември, отговорността да служа втори мандат. В края на задълбочени изслушвания, които ни позволиха да изградим обща визия за представените действия, колегията като цяло получи вашия вот на доверие през февруари. С други думи, тази работна програма в много голяма степен съответства на политическите приоритети, изразени от вашата институция. Поради тази причина тя осигурява стабилна платформа за постигане на мащабни резултати.

Водещият ни приоритет трябва да бъде излизане от кризата и полагане на основите на устойчив растеж, при който се разкриват работни места. Първо, неотложните проблеми: наскоро проведохме разискване относно

резултатите от заседанието на Европейския съвет. Междувременно, на 11 април беше окончателно утвърден предложения механизъм за финансова подкрепа на Гърция. Комисията ще изиграе важна роля в прилагането на този механизъм, когато Гърция отправи искане за неговото задействане. Това е логично следствие от факта, че Комисията е силно ангажирана, при това от самото начало, с търсенето на решение на финансовите проблеми, с които се сблъсква Гърция, както и със запазването на стабилността в еврозоната. Участието ни винаги е било в съответствие с принципа на солидарността, но и на отговорността.

Трябва обаче да направим повече и да се запитаме защо възникнаха тези проблеми и как могат да бъдат предотвратявани в бъдеще. Ето защо преразглеждаме Пакта за стабилност и растеж, за да засилим икономическия надзор и да го разширим, така че да не обхваща единствено въпроса за дефицитите. Необходим ни е постоянен механизъм за решаване на кризи. Накратко, трябва да покажем, че Европейският съюз, и по-специално еврозоната, има сили да се справи с предизвикателствата на днешния ден и трябва да се възползваме от всички възможности, които предлага Договорът от Лисабон.

Ето защо една от първите големи инициативи на Комисията през идния месец ще бъде да представи съобщение относно засилена координация на икономическите политики. Всички знаем, че в това отношение е застрашен колективният интерес на Европа. Съюзът следва да укрепи системата и да отчете целия диапазон от рискове и икономически дисбаланси. Необходимо е да усъвършенстваме вътрешните механизми. Като си осигури по-стабилни структури и по-координиран подход, Европа може да спомогне за насочване на публичните финанси към нови и рентабилни схеми и да създаде рамка, способстваща за по-широко, устойчиво възстановяване.

Госпожи и господа, през последните 18 месеца постигнахме огромен напредък в въвеждането на финансова система, която е по-етична, по-функционална и по-надеждна. Трябва да продължим по този път, да запустим последните останали пробойни в регламентите и да се погрижим надзорните ни структури да останат в синхрон с непрестанно развиващия се сектор.

Изявявам убеждение, че предложението ни за хедж фондовете и частните инвестиционни дружества скоро ще достигне решителен етап. Комисията счита, че законодателният орган ще промени мнението си в името на общата ни цел – да се гарантира, че новата европейска надзорна структура за финансовия сектор ще започне да функционира пълноценно от началото на следващата година.

Намерението на Комисията е през 2010 г. да представи няколко предложения в такива ключови области като пазарите на деривати, системите за гарантиране на депозити и пазарните злоупотреби. Ще се обърне специално внимание на защитата на обикновените клиенти, ползващи финансови услуги. Ще работим и по други важни аспекти, свързани със суаповете за кредитно неизпълнение (CDS) и продажбите на мечи пазар, като скоро ще предложим някои насоки за използването на фондове за решаване на ситуации, свързани с банкови фалити.

(EN) Г-н председател, уважаеми членове на Парламента, настоящата Комисия незабавно се захвана за работа. Като представихме стратегията „Европа 2020“ непосредствено след встъпването си в длъжност, ние подготвихме почвата за подпомагане връщането на Европа на правилния път – на пътя на интелигентния, устойчив и приобщаващ растеж. Сега ние – Европейският парламент, държавите-членки, Комисията – трябва да работим заедно, за засилване и поддържане на темпото.

За постигането на визията за устойчива социална пазарна икономика до 2020 г. ще са необходими големи усилия на всички управленски равнища и на всички нива на обществото. На европейско равнище действията ни трябва да имат истинска европейска добавена стойност. Това е целта на водещите инициативи в „Европа 2020“ – „Програма в областта на цифровите технологии за Европа“, зряла промишлена политика, „Европейски план в областта на научните изследвания и иновациите“, „Европа за ефективно използване на ресурсите“, нови умения за нови работни места, „Младежта в движение“, борба със социалното изключване. Именно в тези области Европа може да постигне положителни промени.

По този начин ще спомогнем за управлението на преминаването към една икономика, която ефективно използва ресурсите и е устойчива на изменението на климата. Борбата срещу изменението на климата ще продължи да бъде главен приоритет в нашия дневен ред както във вътрешен, така и в глобален план. Тази година ще обърнем особено внимание на енергийния и транспортния сектор – и двата отрасли са от решаващо значение за превръщане на предизвикателството за постигане на устойчива Европа в наше конкурентно предимство.

Единният пазар, като вътрешен пазар на 500 милиона потребители, който оказва благоприятно въздействие върху работните места, конкурентоспособността, достъпните цени и богатия избор, предлаган на потребителите, ще продължи да съставлява гръбнака на европейската икономика. Оползотворяването на цялостния му

потенциал е особено важно за малките и средните предприятия, които са най-важният фактор за разкриване на работни места в Европейския съюз.

Привеждането на единния пазар в съответствие с потребностите на 21-и век е приоритет за Комисията, която ще представи нови предложения до 2012 г. Това е и темата на доклад, чието изготвяне възложих на Марио Монти и който ще представим много скоро.

Искам да подчертая значението на социалното приобщаване в нашата визия за „Европа 2020“. Истинската сила на едно общество се състои във възможностите, които то създава за най-слабите си граждани. Трябва да се възползваме от всяка възможност за насърчаване на заетостта и социалното сближаване. Това означава да сме готови да използваме нововъзникващите отрасли, които ще генерират нови работни места. Това означава да въоръжим хората с правилните умения за постигане и поддържане на висока степен на заетост и за улесняване на икономическия преход. Това означава да работим за преодоляване на последиците от кризата за младите хора чрез облекчаване на прехода от образованието и обучението към трудовата заетост. За тази цел, въз основа на настоящата Европейска година на борбата с бедността и социалното изключване, ще бъде изградена широкопектърна „Европейска платформа срещу бедността“. Естествено, тази точка от нашата програма е принос към реализацията на принципите ни на икономическо, социално и териториално сближаване.

Интересите и благоденствието на европейските граждани ще продължат да бъдат определящите фактори в действията на Комисията. При изпълнението на всеобхватния План за действие за изпълнение на програмата от Стокхолм, който Комисията ще приеме по-късно днес, се набляга именно на осигуряването на по-осезаеми ползи за гражданите от европейската интеграция в пространството на свобода, сигурност и правосъдие.

Този план за действие, сам по себе си, представлява всеобхватна работна програма на Комисията в пространството на свобода, сигурност и правосъдие. Той поставя гражданите в центъра на нашите политики, като улеснява упражняването на конкретните им права. Негова цел ще бъде и развитието на отворена и сигурна Европа със специален акцент върху борбата с трансграничната престъпност и върху обща политика за имиграцията и предоставянето на убежище.

В областта на свободата, сигурността и правосъдието през последните 10 години Европейският съюз извървя пътя от прилагането на разпоредбите за свободно движение на хора до обща политика. Постиганията до момента са впечатляващи, но в този период на излизане от кризата повече от всякога е необходимо да популяризираме и отстояваме европейските ценности и действително, преди всичко, да оползотворяваме целия потенциал, който Договорът от Лисабон поражда понастоящем. Планът за действие съдържа изчерпателен списък на мерките за осъществяване на вече определените ни приоритети в тази област както на европейско, така и на световно равнище.

С влизането в сила на Договора от Лисабон се сдобихме с инструменти за демонстриране на по-големи амбиции. Нарасналата роля на Парламента, по-ефективното вземане на решения в Съвета, перспективата за по-голяма съгласуваност и последователност на държавите-членки при приемането на решения в Европейския съвет, както и съдебният контрол от страна на Съда на Европейския съюз ще засилят решимостта на Европейския съюз да откликва на очакванията и опасенията на нашите граждани.

Когато насочваме вниманието си към 2020 г., следва също така да се справим с редица дългосрочни тенденции с пряко въздействие върху бита на гражданите. Действията, предприети днес, ще донесат ползи в бъдеще. Така например, Комисията ще предприеме обществен дебат относно бъдещето на пенсиите и ще анализира възможностите за гарантиране на устойчивостта и адекватността на пенсионните системи. Разбира се, във всяка подобна област много от лостовете са национални – но това не бива да ни пречи да гарантираме максимален принос от страна на Европейския съюз.

В сферата на външните отношения новата роля на върховния представител на ЕС и заместник-председател на Комисията и началото на дейността на Европейската служба за външна дейност ще ни предоставят инструменти за изграждане на по-силна и по-последователна външна политика на ЕС. Ще определим стратегическите приоритети на търговската политика, ще постигнем напредък в търговските преговори и ще работим съвместно с нашите партньори за преодоляване на проблемите, вариращи от достъпа до пазари до нормативната рамка и световните дисбаланси. Ще проектираме нашите цели за „Европа 2020“ на световния пазар, например чрез Г-20.

Комисията ще се заеме и с предизвикателствата в областта на енергийната геополитика, за да гарантира безопасна, сигурна, устойчива и достъпна енергия.

Друг основен приоритет за Комисията е да продължи работата по международната програма за развитието и да предложи план за действие на ЕС в подготвителния етап за срещата на високо равнище за Целите на

хилядолетието за развитие до 2015 г. Тази инициатива ще послужи като база за изготвянето, по време на юнското заседание на Европейския съвет, на обща позиция на ЕС във връзка със срещата на върха на ООН през септември за преглед на Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР), чиято цел е приемането на глобален план за действие за постигане на ЦХР до 2015 г. Искаме Европа, която да е отворена и която да показва с конкретни действия солидарността си с най-уязвимите по света.

Накрая, както е съгласувано с Парламента, през третото тримесечие на настоящата година ще публикуваме прегледа на бюджета. В него ще изложим онова, което считаме за основни принципи и параметри на използване на финансовите ресурси на Европейския съюз за постигане на най-добър резултат при пълно отчитане на стратегията „Европа 2020“. Успоредно с това ще правим по-подробни оценки на основни области, включително селското стопанство и сближаването. Мога да ви уверя, че Парламентът ще участва пълноценно във всички етапи на прегледа на бюджета.

Преди да завърша, бих искал да разясня накратко няколко нововъведения в работната програма. В тази програма, както и в бъдещите програми, трябва да се зададе правилната рамка за изграждане на стабилен консенсус между институциите относно това върху какво следва да съсредоточи вниманието си Европа. Следователно трябва да сме по-дипломатични, а също така следва да отразим предизвикателството, свързано с многогодишните инициативи в планирания от нас мащаб. Считаю, че начинът, по който ще изготвяме работните програми в бъдеще, следва да е конкретна демонстрация на специалното партньорство, което аз и Комисията желаем да установим с Европейския парламент по време на настоящия мандат.

В програмата са формулирани 34 стратегически инициативи, които поемаме задължението да внесем за обсъждане преди края на декември. Сигурен съм, че сте съгласни, че това е един амбициозен план за следващите осем месеца.

Същевременно програмата включва множество други инициативи за 2010 г. и периода след нея. Този ориентиран списък обхваща инициативи, по които Комисията възнамерява да работи през идните години. Естествено, не всички от тях непременно ще доведат до внасянето на конкретни предложения. Съгласно принципите на интелигентното регламентиране следва да преценим внимателно кои елементи следва да се придвижат напред и в каква форма.

Ежегодно ще се осъществява преглед на работната програма за определяне на нови стратегически инициативи и адаптиране на многогодишните аспекти съгласно изискванията. С този „динамичен“ подход ще се увеличи прозрачността и предвидимостта за всички заинтересовани страни и същевременно ще се съхрани необходимата гъвкавост за реагиране на непредвидени обстоятелства. Едно от нещата, които научихме през последните години, е, че следва винаги да предвиждаме непредсказуемостта. Последните години показаха, че стратегическите планове не могат да бъдат окончателни – те трябва да се адаптират към практическата действителност.

Уважаеми членове на Европейския парламент, работната програма на Комисията за 2010 г., която с гордост представяме днес, е амбициозна, но също така необходима и реалистична рамка за разработка на европейски политики през идната година. Тя би била реалистична, ако всички институции са готови да обединят силите си и да си сътрудничат с оглед на предоставянето на своевременни резултати на гражданите на Европа; тя е необходима, тъй като обичайната практика не е приемлив вариант, ако искаме 2010 г. да е повратен момент; и тя е амбициозна, защото повече от всякога е необходима силна Европа, за да се предоставят на гражданите решенията, които те търсят. Те очакват от нас и наш дълг е да работим за техния просперитет и благоденствие.

Председател. – Благодаря Ви, г-н Барозу, за изчерпателното представяне на най-важните инициативи на Комисията за следващите осем месеца.

Искам само да подчертая, че стратегическото партньорство, за което говорихте, е много важно за нас. Ние правим разграничение между изпълнителната и законодателната власт, но сътрудничеството помежду ни е от решаващо значение за нашите граждани, затова с голямо удоволствие изслушахме думите Ви за необходимостта от възможно най-тесни контакти между Комисията и Парламента. Вашето присъствие, както и присъствието на членовете на Комисията на това заседание днес е най-доброто доказателство, че намеренията на Комисията съответстват на фактите. Много Ви благодаря за това.

József Szájer, от името на групата PPE. – (HU) Г-н председател, от името на Европейската народна партия (Християндемократи) приветства факта, че Комисията амбициозно се захвана за работа и представи работната си програма за 2010 г. Възприемаме това събитие, че Комисията присъства тук, в духа, в който е замислено, и като знак на уважение към Парламента, на това, че го възприема сериозно и се радваме, че е тук в пълен състав. Същевременно изразяваме съжаление, че тази година вече беше изгубено много време, тъй като поради забавената ратификация на Договора от Лисабон вече не е възможно хармонизирането на законодателната

програма и на бюджета през настоящата година. Изразяваме пълно убеждение, че този процес може да бъде възобновен през 2011 г. след преодоляването на някои незначителни трудности.

Договорът от Лисабон влезе в сила и отсега нататък ние, в качеството си на членове на Европейския парламент, както и Комисията и Съветът, не можем по никакъв начин да се оправдаваме за това, че не сме предприели решителни действия и че не сме започнали работата, тоест изпълнението на предвиденото в Договора от Лисабон, и не сме осъществили онова, което искат гражданите, като ги поставяме в центъра на планове си, свързани с политиките.

Европейската народна партия състави два списъка, засягащи планове на Комисията. Изпратихме ви подробна информация още преди приемането им. Двата списъка, които сега бих искал да цитирам накратко, съдържат просто опис на онова, което Комисията не бива да прави, и поредица от точки, които бихме желали членовете ѝ да изпълнят.

Първо, бихме поискали Комисията да не се придържа към досегашната практика, защото това би обезсмислило настоящото разискване, а именно, до октомври да се внасят едва 40% от проектите ви за законодателните актове. Ако това продължи и в бъдеще, разискванията от този тип ще са безсмислени. Парламентът не може да упражни правото си, чрез което желае да повлияе върху това какви предложения следва да представя Комисията. Поради тази причина считаме, че е важно тези проекти на законодателни актове или работни програми да не се разглеждат на същия принцип, както някогашните комунистически петилетни планове, в които нямаше и капчица истина от началото до края. А онова, което в крайна сметка се постигаше чрез тях, нямаше нищо общо с крайните цели.

Другото, което искаме от Комисията, е да не толерира лъжи и измами. В момента няколко европейски държави са в криза, защото са скрили реалните данни и са излъгали за размера на бюджетния си дефицит. Те са скрили тази информация от другите, а сега всички сме в едно и също положение, а подобни неща засягат много хора. Така беше с Унгария и Гърция. В такива ситуации очакваме от Комисията не да се отдръпва, а решително да назовава и порицава такива държави, защото, в противен случай, на по-късен етап неприятностите ще бъдат значително по-големи.

Граф Сечени, известният мислител от 19-и век и от унгарската епоха на реформите, е казал, че всеки, който прикрива проблемите, ги увеличава. Затова ние не следва да ги потуляваме, а да ги изваждаме наяве и на тази основа да предприемаме необходимите решителни действия. Комисията трябва да упражнява компетентностите си в това отношение. Не ме разбирате погрешно. Не казвам, че Комисията е виновна за тези кризи. Отговорни за тях са правителствата на тези държави; но в интерес на общото благо трябваше да издигнем глас, по-силно и по-решително, за да постигнем резултати.

Нека сега преминем към онова, което Комисията следва да направи. Преди всичко, тя следва най-сетне да предприеме действия и да вземе решения, както и да изготви амбициозна програма за разкриване на работни места. Следва да постави гражданите в центъра на нашата дейност. Работни места, работни места, работни места – това трябва да е ръководният ни принцип. Позволете ми тук да започна с това, че, естествено, когато се обръщаме към гражданите, трябва да използваме език, който те разбират. Когато казваме 2020 г., аз – като член на Европейския парламент от бивша комунистическа страна – отново правя асоциации с петилетката или с номерата, които в миналото се даваха на затворниците. Защо да не наречем „2020“ „Програма на Европейския съюз за разкриване на работни места“, защо да не наречем Програмата от Стокхолм – наименование, което, между другото, никой освен нас не разбира – „Европейската програма за сигурност на гражданите“? Това, което искам да кажа, е, че думите, които използваме, също са важна част от старта на целия този процес.

Считаме, че е важно малките и средните предприятия да участват активно в процеса на създаване на работни места. На тях не би им харесало, ако Парламентът бъде принуден да приеме програмата за разкриване на работни места до 2020 г. Необходимо ни е задълбочено разискване по този въпрос, и то не само в Европейския парламент, но и в националните парламенти, като ръководните национални органи също следва да бъдат ангажирани. Нека да си вземем поука от неуспеха на Лисабонската програма – още едно название, което никой не разбира! Нека да работим за сигурността на нашите граждани и нека да предприемем необходимите стъпки в това отношение. Г-н председател, само една забележка: животът на човека не се свежда единствено до поминъка – важно е и укрепването на общите ни ценности. Очакваме Комисията да продължи тези програми, основани на ценностите, които засягат комунизма, съвместното съществуване на националните малцинства и общото минало на Европа. Европейската народна партия ще ви подкрепи, но ще ви критикуваме много строго, ако се отклоните от първоначалната програма.

Hannes Swoboda, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-н председател, г-н Барозу, госпожи и господа членове на Комисията, бих искал да ви благодаря за това, че толкова много от вас присъстват тук днес. За съжаление, не мога да кажа същото за моите колеги. Срамувам се да кажа, че не всички, които отсъстват, действително не са тук. Те са в Страсбург, но не и в пленарната зала, където трябва да бъдат. Според мен, това е много жалко.

Тъй като нямаме съвместна резолюция, ще ви запознаем с набелязаните от нас отделни точки, а вие можете да им направите подробна оценка. Г-н Барозу, съгласни сме с Вас, че основният въпрос е конкурентоспособността, съчетана със социалната сигурност в една устойчива Европа. Разбира се, следва да акцентираме главно върху по-нататъшната борба с бедността и с безработицата, която продължава да се увеличава в някои райони, или най-малкото остава недопустимо висока. Бих искал да Ви благодаря, че споменахте този въпрос, тъй като това е нещо, в което някои правителствени ръководители изглежда не са убедени. Как можем да гарантираме, че това ще се случи в епохата на консолидиране на бюджетите? От само себе си се разбира, че трябва да консолидираме бюджетите си. Това обаче трябва да става с мярка – бих настоял Комисията да обърне внимание на този аспект – а също така и в хронологичен ред, за да се гарантира, че останалите важни цели – с други думи, борбата с безработицата и бедността – няма да бъдат пренебрегнати.

Бих искал да се възползвам от възможността, за да подчертая колко важен е този въпрос на фона на неотдавнашната среща на върха в Кордоба, посветена на ромите, на която Вие не присъствахте, но в която участваха двама членове на Комисията – г-жа Рединг, заместник-председателят на Комисията, и г-н Андор, членът на Комисията, отговарящ за заетостта, социалните въпроси и социалното приобщаване. Неотдавна посетих ромски селища в Сърбия – непонятно е, че такива места все още съществуват в Европа. Призовавам Комисията да направи всичко, което е по силите ѝ, за да противодейства на проблема с бедността и безработицата в този район.

Следващата точка от моето изложение е свързана с консолидирането на бюджетите. Необходими са ни повече инвестиции. По-рано тази сутрин говорихме по този въпрос с г-н Калас. Инвестирали сме твърде малко, например, в трансевропейските мрежи. Сега е възможно да се види къде са възникнали проблемите, защото все още не сме изпълнили това, което беше предложено в така наречения план „Делор“. Когато говорите за партньорство, г-н Барозу, бих Ви призовал да помните, че се нуждаем от това партньорство, особено що се отнася до въпроса за бюджета и бъдещото му планиране, защото е ясно, че Съветът вече възнамерява да намали разходите на европейско равнище за сметка на по-малките пера. Не можем да проявяваме толерантност в това отношение.

Г-н Барозу, Вие споменахте доклада Монти. Това е определено важен доклад и е добре, че сте поискали от г-н Монти да го изготви, тъй като той е експерт в тази област. Когато говорим за единния пазар обаче, следва да споменем и социалната пазарна икономика. Във връзка с това много важни за нас са, по-специално, обществените услуги. Вие приехте да внесете предложения за рамкова директива. Не искаме да се спираме на всички отделни точки тук и сега, но считам, че ще трябва да разчитаме на тези обществени услуги във връзка с европейската идентичност, по-специално, по отношение на проблемите ни с транспорта, които показват, например, колко са важни обществените железопътни услуги. Независимо от това дали се предоставят от частния или публичния сектор, те трябва да бъдат регламентирани и защитени от обща европейска политика за обществените услуги.

Сега бих искал да премина към последната си и решаваща точка. Говорихте за икономическата криза, както и за Гърция и за други държави, които са в затруднено положение. По време на предишните ни разговори с г-н Ван Ромпюй установихме, че действията, предприети от Европейския съвет в това отношение, не са били най-доброто, което Европа може да предложи. Ако всичко това беше направено преди два-три месеца, на Гърция нямаше да ѝ се налага да плаща високи лихви. Вие споменахте този въпрос, но аз считам, че е необходимо нещо повече от упоменаване. Необходимо е Комисията убедително да настоява за тези неща.

Съгласен съм с Вас, че тук не става въпрос за намеса, когато кризата вече е настъпила и дефицитите са неимоверно високи, тъй като често има неправилно разбиране на този аспект. Става въпрос за предотвратяване на тези събития във възможно най-голяма степен чрез следене на промените в икономиката и бюджетите. Отново чувам възраженията на правителствата, че не можем да разследваме статистическата им дейност или бюджетните им процедури. Това е неприемливо. Трябва да го направим, ако искаме да предотвратим повторната поява на събитията от последните месеци и години. Защо правителствата трябва да пазят в тайна статистическите си данни и бюджетните си процедури? Разбира се, те трябва да имат известна свобода. Трябва да разполагат с тази свобода и, по-специално, в еврозоната, тя трябва да съответства на европейските цели и планови показатели.

Г-н Барозу, готови сме да установим специалното партньорство, което споменахте. Това партньорство обаче трябва да се основава на силни позиции на Парламента и на Комисията. През идните дни ще водим преговори относно рамковото споразумение. В него се посочват някои от детайлите, но решаващият фактор е духът, на

който то се основава. Това също така означава, че когато някои правителствени ръководители искат да злоупотребят с Договора от Лисабон, за да укрепят собствената си позиция, Вие трябва ясно да заявите, че целта на Договора от Лисабон е да укрепят Европа. Ето защо Комисията трябва да бъде убедителна. В този случай ще се съгласим с Вас и ще Ви подкрепим дори ако мненията ни по отделни детайли се различават. Но и Вие и ние трябва да се борим за една силна Европа. Това е много важно, особено като се има предвид неотдавнашното поведение на някои правителствени ръководители.

Marielle De Sarnez, *от името на групата ALDE.* – (FR) Г-н председател, г-н председател на Комисията, считам, че тази програма е може би твърде хипотетична, като се имат предвид днешните катаклизми и предизвикателства и считам, че имаме право да очакваме повече амбиция от Комисията, още повече че самият Вие поехте такъв ангажимент.

Преди всичко, що се отнася до финансовото регламентиране, разбирам напълно какво се опитва да постигне г-н Барние. То е в правилната посока, но считам, че можехме да отидем по-далеч и да обмислим други възможности, като разделяне на банковите дейности, данъчно облагане на финансовите операции или чисто и просто забрана на дериватните продукти, каквато се планира днес в Съединените щати.

Считам обаче – и за мен това все още е по-важно – че непременно трябва да направим всичко, което е по силите ни, за да подпомогнем реалната икономика и устойчивите инвестиции, които, за разлика от сегашната икономика, която изключително много се обуславя от финансовите услуги, действително генерира заетост. Много ще се радвам, ако работим по конкретни проекти в тази насока. Днес не виждам такива проекти в програмата.

Считам, също така, че са необходими значими проекти с трайни последици. Ако някога е имало подходящ момент да се възроди идеята за Европа на железниците, това е днес, като се има предвид кризата, която преживяхме. Понастоящем в рамките на Европейския съюз ежедневно се извършват 28 000 полета. Действително сега е моментът да се възроди онази Европа на железниците, за която се говори от десетилетия.

Считам обаче, че нищо няма да се постигне без истинска икономическа координация и стопанско управление. От тази гледна точка изразявам съжаление, че Съветът отговаря за работната група по този въпрос; бих предпочела това да е задължение на вашата Комисия.

Спешно се нуждаем от координация в бюджетната, икономическата и промишлената област. Трябва да създадем европейски валутен фонд и паралелно с това да въведем мерки за стабилизиране на публичните финанси на държавите-членки. Въпреки че този термин вече не се употребява, трябва да работим за постигане на фискално сближаване. Имам предвид, по-конкретно, въпроса за корпоративното данъчно облагане. Освен това ще трябва да работим и за осигуряване на собствен ресурс за бюджета на ЕС. Считам, че това биха били мощни действия, които биха могли да ни върнат на пътя към растежа.

Бих искала да кажа още нещо относно бъдещата икономическа стратегия на Съюза до 2020 г.: моля, не се отказвайте от количествените цели относно бедността и образованието. Считам, че в това отношение ще получите подкрепата на целия Европейски парламент. Тук става въпрос за европейския социален модел, който желаем и който обичаме.

Rebecca Harms, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-н председател, г-н Барозу, уважаеми членове на Комисията, аз също бих се радвала, ако Парламентът беше реагирал на проявеното от Вас уважение към него с по-голямо присъствие. Ще трябва да поработим по този въпрос.

Работната програма, която представихте, е много широкообхватна и съдържа заглавия, които звучат много амбициозно. Дори въвеждането е озаглавено „Нова епоха“. Не съм убедена обаче, че информацията, съдържаща се в озаглавените по този начин основни раздели, е действително в съзвучие с този положително звучащ подход. Тя отново и изцяло касае кризата, свързана с климата, както и финансовата и икономическа криза. Случаят с Гърция още веднъж показва, че се увеличават не само икономическите, но и социалните различия помежду ни, защото условията, в които живеят европейските граждани в южната, източната и северозападната част на континента, са много различни. Това означава, че сме изправени пред големи предизвикателства.

Длъжна съм да изразя съгласието си с казаното от г-н Swoboda, по-конкретно що се отнася до социална Европа и нуждата от повече справедливост. Крайно необходимо е да се преразгледа тази област. Съвсем не сме убедени, че това, което е внесено за обсъждане в момента, е достатъчно, за да се противодейства на растящата бедност в рамките на Европейския съюз.

Правилни ли са изводите, които извлечохме от финансовата криза и последвалата икономическа криза? Считаме, че правилният подход към финансовата и икономическа интеграция е да се представят нови

предложения за изменение на корпоративното подоходно облагане. Ние, от Групата на Зелените/Европейски свободен алианс отдавна подкрепяме по-нататъшните стъпки в тази посока. Подкрепяме и данъчното облагане на енергията. Ще можете да разчитате на нас, ако най-сетне въведете такава практика. Въз основа на опита ни с финансовата криза обаче считаме, че все още липсва ясна цел по отношение на данъчните и финансовите трансакции. Разбира се, можем да кажем, че изчакваме държавите-членки, но аз считам, че понякога трябва да представяте по-конкретни и по-точни искания и след това да се борите за постигането им, а това беше посочено и от г-н Szájer. Очевидно е, че реакцията ни на положението в Гърция беше неадекватна. Смятаме за недопустимо, че в момента няма предложение относно еврооблигациите.

Г-н Барозу, по време на кампанията си за втори мандат Вие много силно наблегнахте на услугите от общ интерес. Парламентарните групи също отправиха запитване към Вас по този въпрос. Мисля, че онова, което казвате в раздела „Хората в центъра на европейските действия“ във връзка с обществените услуги и как те трябва да бъдат регламентирани, е изцяло неадекватно. Това означава, че Вие вече нарушавате едно от основните си обещания.

Що се отнася до опазването на климата, различните генерални дирекции, които се занимават с този въпрос, работят по варианти с различни цели за периода до 2050 г. По отношение на транспорта, дългосрочната цел е 70% намаление, но по отношение на енергията, тя е 75%. Хората на г-жа Хедегор все още не са взели решение. Надявам се, че ще определят по-амбициозни цели. Очевидно е обаче, че резултатите от конференцията в Бали и целта да се ограничи глобалното затопляне до два градуса не играят никаква роля за която и да било генерална дирекция. Какъв е смисълът на всичките приказки за нова голяма европейска дипломатическа инициатива във връзка с климата, след като очевидно сме се отказали от договореното на Бали и от споразуменията, постигнати от Г-8? Съдържанието на програмата няма да е достатъчно, за да ни даде възможност за успешно европейско участие в Бон, в Канкун и в Южна Африка. Все още предстои много работа.

Timothy Kirkhope, от името на групата ECR. – (EN) Г-н председател, тъй като говорим за програми, позволете ми да ви напомня за поуката от програмата за 1992 г.: за да постига резултати, Комисията всеки път трябва да определя по един приоритет и да съсредоточава вниманието си върху една политика. Създаването на единния пазар беше цел, която си заслужаваше усилията и която лесно можеше да бъде разбрана от всички, които бяха ангажирани с нея – а също и от гражданите, което беше от първостепенно значение – но оттогава прекалено често сме свидетели на това как Комисията лансира инициатива след инициатива, независимо дали Европа е подходящият форум и дали тази инициатива действително може да доведе до осезаеми ползи, с безплодната надежда, че ще успее да я популяризира. Този подход беше грешен и неуспешен. Затова приветстваме новите насоки, разработени от председателя Барозу.

Европейската икономика е все още в състояние на дълбока криза и само последователни действия могат да променят това положение. Не говоря само за кризата, предизвикана непосредствено от провала на банковата система, или за допълнителното напрежение, причинено в момента от извънредните ситуации, свързани с транспорта. Имам предвид основната криза, поради която европейската икономика изостава от по-конкурентните и иновативни икономики отвъд Атлантическия океан и в Азия. Ето защо ние силно подкрепяме централната инициатива на Комисията: стратегията за периода до 2020 г. Макар да считаме, че има информация, която трябва да се добави, както и промени, които следва да се внесат, общата насока на политиката е правилна. Европа се нуждае от стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж, чрез която да могат да се постигнат високи равнища на заетост, производителност и социално включване – правилно! Това трябва да е първостепенният приоритет, определящ действията на Комисията.

Бъдещето ни икономическо благоденствие, както и ползите, които то може да генерира, зависят от успешите предприятия и предприемачи; те са тези, които създават богатството и устойчивите и доходноосни работни места, а това е най-добрата политика срещу бедността, измислена до този момент. Комисията трябва да е техен съюзник, а не противник. Затова ние приветстваме поетите ангажменти за възобновяване на единния пазар и по-нататъшното му разширяване, така че да се акцентира върху интелигентното регламентиране, да се гарантира последователното и справедливо прилагане на правилата в целия Съюз, да се намали значително административната тежест, да се ограничи бюрокрацията и да се премахнат препятствията, да се сподели най-добрата практика в обучението, да се осъвремени пазара на труда и да се намалят пречките пред търговията.

Ще подкрепим председателя Барозу в неговата инициатива за създаване на жизнена и динамична европейска икономика. Разбира се, не с всичко сме съгласни. Опасяваме се, че някои мерки могат да доведат до нарушаване на правата и задълженията на държавите-членки, като например концепцията за Европа на гражданите или някои аспекти на Програмата от Стокхолм. Обнадеждени сме от перспективата за реформи в общата селскостопанска политика и общата политика за рибарството, но се опасяваме, че това може да доведе до повече бюрокрация, вместо до справедливо решение за нашите земеделски стопани и рибари. Накрая, не сме

съгласни общите инициативи, предприемани от държави-членки в областта на външните работи, да бъдат изцяло поемани от Комисията, вместо да бъдат оставени на Съвета.

Групата на Европейските консерватори и реформисти беше учредена с цел отстояване на принципа на субсидиарността; ние искаме една Европа, която съсредоточава усилията си върху същинските си основни задачи и осигурява реални ползи и се надяваме, че г-н Барозу и ръководената от него Комисия – всички членове на която са тук днес, по един за всеки от нас – ще се възползват от възможността, за чието наличие свидетелства голяма част от представената работна програма, да култивират една Европа, която да изиграе своята роля във формирането на облика на икономическото възстановяване и да е в състояние да осигури основата за дългосрочното ни благоденствие в трудните и изпитнени с предизвикателства години, които ни предстоят.

Miguel Portas, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) Г-н председател, заглавието на програмата, която обсъждаме днес е „Време за действие“. Тъй като бяха необходими пет дни, за да се организира видеоконференция между министрите от Съюза, мога само да Ви поздравя за чувството Ви за хумор, г-н Барозу. Защо, все пак, е време за действие? Дали защото никой не е предприел действия до този момент и заглавието е проява на самокритичност? Или защото това заглавие, подобно на всички други заглавия на бюрократичните ни съобщения, е само празно обещание, скрито зад купчини от думи?

Ще ви дам един пример. Настоящата година е Европейска година за борба с бедността и социалното изключване, въпреки че бедните не го знаят. Във вашия документ се говори за инициатива, с която – цитирам – „да се гарантира, че ползите от растежа и трудовата заетост са широко споделени“. И това ли е шега? Каква е тази инициатива и как може тя да компенсира социалната подкрепа, която държавите-членки оттеглят заради програмите си за стабилност?

Как възнамерява Комисията да сподели ползите от нещо, което не съществува: икономически растеж? Как възнамерява да намали броя на бедните хора, без да пипа доходите на богатите и на много богатите? Несъгласието ни с Вас касае политиката. Връщането към диктатурата на дефицитите води до капани за икономиката, до намаляване на заплатите, до понижаване на обезщетенията и до принудително оттегляне на публичните инвестиции. Това е рецепта за по-голяма безработица.

Въпреки че е време за действие, Комисията счита, че Съюзът, най-сетне, е успял да обедини сили, за да се опълчи срещу кризата. Попитайте гърците дали и те мислят така, дали сме действали бързо и дали сме били справедливи. Кога ще имаме Европейска агенция за кредитен рейтинг? Попитайте португалците – лихвата върху техния дълг се повишава всеки път, когато някой член на Комисията реши да заговори за икономика. Попитайте европейските граждани. Попитайте европейските граждани защо нещата са в такова състояние и те ще погледнат към пратеника и накрая ще се усмихнат, защото, в края на краищата, няма данък върху чувството за хумор.

Fiorello Provera, *от името на групата EFD*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, предприятията, и по-конкретно малките и средните предприятия, на които се падат 99% от производствените съоръжения в Европа, се нуждаят от четири основни елемента: по-лесен достъп до кредити, по-голяма гъвкавост на пазара на труда, по-малко бюрокрация, когато става въпрос за откриването и управлението на предприятия и, накрая, защита от нелоялна конкуренция.

Оценяваме извършената от Комисията работа по усъвършенстване на европейското законодателство чрез отмяната на 1 600 законодателни акта по време на последния й мандат и подкрепяме предложенията, направени от групата на високо равнище под ръководството на Едмунд Стойбер.

Друг важен елемент за конкурентоспособността на предприятията е положението им от гледна точка на международната търговия. В настоящия период на криза е важно да се заздравят системата за търговска защита на Европейския съюз. Предприятията не могат да се конкурират със стратегиите за социален и екологичен дъмпинг, които се прилагат от някои нововъзникващи икономики, каквато е Китай, където разходите за труд са изключително ниски и където няма средства за социална защита и свързаните с тях разходи, или високи стандарти за опазване на околната среда.

Друг проблем, във връзка с който Комисията следва да се намеси по-енергично, е борбата срещу фалшифицирането и защитата на правата на интелектуална собственост.

Накратко, не виждам никакви инициативи в работната програма на Комисията, с които да се цели прилагане на насоките за изпълнение на политиката на сближаване, формулирани в Договора от Лисабон.

За пръв път, в член 174 от Договора, се признава специфичната роля на планинските райони, които съставляват 40% от нашата територия и в които живеят над 90 милиона европейски граждани. Затова Ви призовавам да

включите в следващата законодателна програма на Комисията проект за рамкова програма за подпомагане на развитието и за защитата на планинските региони, както и за оползотворяване на всички възможни начини за използване на възобновяема енергия, които планините предлагат.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-н председател, в работната програма на Комисията за 2010 г., се посочва, че Европейският съюз трябва да си изправи пред такива дългосрочни предизвикателства като глобализацията и че трябва да си възвърне конкурентоспособността. Проблемът е, че ЕС не се изправя пред глобализацията – той я приема с отворени обятия. Съюзът позволява пазарът да бъде зает от вносни стоки от развиващи се икономики, където размерът на работната заплата е частица от тази в Европа. Единственият начин, по който бихме могли да си възвърнем конкурентоспособността, е да намалим размера на работните заплати, така че да се изравнят с техните.

Аз, разбира се, дори не подкрепям членството в Европейския съюз. Но дори да го подкрепях, бих обвинил неговите водачи в това, че предават икономическите интереси на народите си. Бих казал, че ЕС не е толкова Европейски съюз, колкото глобален съюз, който се опитва да постигне движение на всички стоки и услуги в глобален мащаб.

Считам, че суверенните национални държави трябва да изградят отново производствените си бази, а след това да защитят пазарите си и работните места на своите граждани. Моето послание обаче е отправено и към еврофилите. Европа – било то като цяло или поотделно – рискува да не успее да защити своето производство и селско стопанство срещу конкуренцията на третия свят. Трябва да се противопоставим на глобализацията – било то индивидуално или колективно, защото в противен случай тя ще унищожи всички ни.

В документа на Комисията се споменава за предполагаемата необходимост от по-нататъшно развитие на политиките за законна имиграция с цел да се облекчи натискът от застаряването на населението. Несъмнено, застаряването на населението буди тревога в много държави. Трябва обаче да проучим защо са възникнали проблемите. Много жени се стремят да не прекъсват кариерата си и се въздържат да имат деца по свой собствен избор – и това е изцяло тяхно право – но много други упражняват трудова дейност поради икономическа необходимост. Те работят, за да могат да си плащат сметките, а не защото презират майчинството.

Несъмнено, тази тенденция оказва влияние върху раждаемостта, която се потиска изкуствено по повелята на икономическите сили. Не е необходимо обаче да възприемаме подход към икономическите сили, който се изразява в ненамеса на държавата в частната инициатива. Икономическата намеса може да промени тези икономически сили, а тази промяна ще доведе до съответно изменение в демографските характеристики на семейството. Идеята, че можем да внесем големи семейства от третия свят като заместител на неродените европейски деца, се основава на особено пагубно и своенравно предположение, а именно, че ние сме продукт на възпитанието и че културите от третия свят са като палта, които могат да се свалят на входния граничен пункт и да се заменят с европейско културно палто, което може да се издава заедно с документите за пребиваване и гражданство.

Твърди се, че децата на такива имигранти са толкова европейци, колкото и местното население; но това не е така. Забележителните култури се творят от забележителни народи, а не обратното. Ние не сме продукт на нашите култури: нашите култури са продукт на нашите народи. Замяната на европейци с хора от третия свят означава, че Европа ще бъде заменена от третия свят. Европейците в Европа са подложени на бавно, но упорито етническо прочистване.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, като цяло – не говорим за тези, които ясно и откровено заявиха, че са против Съюза и против членството в Европейския съюз – считам, че мога да заявя, че въпреки всичко в Парламента има широко съгласие относно програмата, която преди малко представихме.

Ако има общ елемент, който долових в изказванията на най-големите политическите групи, това е идеята за амбицията. Необходима ни е по-голяма амбиция е Европа. В тази връзка искам да се спра на няколко от изразените идеи – идеи, мога да добавя, с които съм особено съгласен.

Нашият приятел, г-н Szájer, на практика посочи необходимостта да се избягва модела на петилетния план на комунистическите режими. Именно поради тази причина искаме да съхраним тази гъвкавост, което е важно, ако искаме да се приспособяваме към променящата се среда.

Същевременно, бих искал още веднъж да потвърдя, в отговор на казаното от г-н Szájer, но и от г-н Swoboda, че те са прави, когато призовават за повече действия от страна на ЕС в икономически и финансов план и когато

посочват как държавите-членки се противопоставят, например, на по-голямата роля на Комисията в надзора на публичните сметки на национално равнище.

Първата Комисия, на която имах честта да съм председател, представи конкретен регламент, с който се целеше да се предоставят по-големи одитни правомощия на Евростат – той беше отхвърлен от определени държави-членки, които не искаха Комисията да има възможност да изпълнява тази роля.

Затова се надявам, че поуката, която ще извлечем от тази криза, е, че ставаме все по-взаимозависими и че икономическата политика в Европа не е само национален въпрос. Разбира се, тя е национален въпрос, но също така е и въпрос, засягащ общите европейски интереси, тъй като ни е необходима по-висока степен на координация. В това отношение, струва ми се, г-н Szájer, г-н Swoboda, г-жа De Sarnez и всички останали са съгласни, че е необходима такава все по-координирана икономическа политика.

Ето така постигаме напредък и в това отношение искам, по-специално, да подчертая изразената от г-н Swoboda амбиция – и аз му благодаря – за засилено партньорство между Комисията и Европейския парламент, когато става въпрос за финансовата перспектива, за необходимостта да се въздържа от някои тълкувания в дух на междуправителствената теория, каквито се чуват в днешно време. Такива интерпретации будят почуда, защото Договорът от Лисабон е на практика точно обратното на интерговерментализма – той засилва европейското измерение.

Надявам се, че ще успеем да си извлечем поуки от тази криза, като се придвижим в посока към увеличаване, а не намаляване на европейските елементи. Един пример – който г-жа De Sarnez спомена – е въпросът за финансовото регламентиране. Все пак е странно, да не кажа иронично, че след толкова много искания от страна на определени държави-членки за мерки в областта на финансовото регламентиране, държавите-членки единодушно приеха да се намали амбициозността на предложенията, представени от Комисията след доклада „de Larosière“.

Следователно, това показва, че на моменти има несъответствие между думи и решения. Надявам се, че ние – Европейският парламент и Комисията – ще успеем заедно да преодолеем това несъответствие, за да се опитаме да постигнем малко по-голяма последователност на европейско равнище, защото на практика действително се нуждаем от тази амбиция.

Бих подчертал, че сега главното е да се разбере правилно принципът на субсидиарността. Аз подкрепям субсидиарността. Във връзка с това г-н Kirkhope, аз също горя от желание да изразя съгласието си с идеята за субсидиарността, но е важно да се разбере правилно какво означава тя. Субсидиарността означава да се реши на кое равнище е най-добре да се вземе дадено решение.

По темата за сегашната криза с въздушното движение, въпреки всичко, събитията, които се случват, са странни. Днес прочетох в пресата – и не само в евроскептичната или еврофобската пресата, не само в таблоидите, но и в качествената преса – че сега Европейският съюз признава, че е сгрешил, като е взел решението за временно прекратяване на полетите. Не е за вярване!

Ако има област, в която важат правилата за национална юрисдикция, това е управлението на европейското въздушно движение. Решението беше взето от всеки отделен национален регулатор в европейските държави. Въпреки това, същите тези хора, които се противопоставят на правомощията на европейско равнище, сега протестират срещу Европа. Скоро ще се заговори, че именно Европейската комисия и Брюксел са създали вулкана в Исландия. Всичко това е действително доста чудато.

(Ръкопляскания)

Нека да сме наясно. Има различни равнища на отговорност: национални равнища и европейски равнища. Във всеки отделен случай трябва да установим кое е най-подходящото равнище. Мога да ви кажа, че Комисията е готова да поеме своите отговорности, но считам, че трябва да се съюзим с Европейския парламент, за да можем ясно да заявим кое е и кое не е наша отговорност.

Без такъв съюз, винаги ще изпитваме инстинктивната потребност – а знаем, че във време на криза е по-лесно да се прибегне до националистическа и популистка реторика – да представяме като отговорност на Брюксел, както понякога се казва, или може би и на Страсбург, това, което е, откровено казано, национална отговорност.

Нека проявим малко здрав разум! Нека се съсредоточим върху онова, което можем да направим на европейско равнище, в области, в които можем да добавим стойност към действията си, естествено, като зачитаме нашите държави-членки, които са демократични държави-членки. Считам, че целите в програмата до 2020 г. насочват Европа към най-важното.

Това, от което се нуждаем сега, е растеж, и то не просто някакъв растеж от стар тип; необходим ни е по-справедлив, по-открит, по-устойчив и по-интелигентен растеж, който е ориентиран към бъдещето.

Трябва да създадем нови източници на растеж, за да можем успешно да се борим с най-големия си проблем, който ще обсъждаме този следобед, а именно безработицата, и по-конкретно младежката безработица. Именно в тази област трябва да изградим съюза между европейските институции, като също така работим честно и лоялно с нашите държави-членки, за да постигнем конкретни резултати за нашите съграждани.

Считам, че в това отношение имаме добра основа за нашата работа през идните години и, след това разискване, се чувствам обнадяван – а считам, че и моите колеги се чувстват така – от вашите думи на подкрепа, а в някои случаи и от вашите искания. Ще се опитаме да изпълним достойно задачата, която ни възлагате.

(Ръкопляскания)

Председател. – Много Ви благодаря, г-н Барозу, за Вашето изявление. Бих искал да отбележа, че когато става въпрос за усилията на Европейската комисия да действа от името на нашата Европейска общност, Комисията има много голям съюзник в лицето на Европейския парламент. Повечето членове на Европейския парламент подкрепят тези усилия и мнението на Комисията, че тя следва да поеме повече отговорности, особено в сегашното състояние на криза, което обсъдихме по-рано – именно тогава осъзнаваме колко много се нуждаем от Европейския съюз и от действията от страна на Комисията. Отговорността на Европейския парламент също се увеличи осезателно с влизането в сила на Договора от Лисабон и ние сме доволни от този факт. Считаме, че това е добре за европейците – добре е за нашите граждани. Сега ние трябва да поемем повече отговорности и да използваме възможностите, предоставени от Договора. Още веднъж искам да Ви уверя, г-н Барозу, че Вие и Европейската комисия имате съюзници тук – и аз говоря от името на мнозинството в Европейския парламент.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, исках само да поздравя Комисията и нейния председател, Жозе Мануел Дурао Барозу, за амбициозната и много проевропейска програма, представена от него тук днес, която очевидно е в унисон с целите на испанското председателство на Европейския съюз и с програмата на председателската тройка, състояща се от Испания, Белгия и Унгария.

Мога да кажа, че Съветът работи с Комисията, а също и с Европейския парламент, когото също поздравявам за градивните изказвания в подкрепа на законодателната програма на Комисията.

Комисията работи много усилено. Всички знаят, че новата Комисия – известна като Комисията „Барозу II“ – трябваше да започне мандата си на 1 ноември, но поради различни причини тя влезе в длъжност няколко месеца по-късно и работи усилено, за да компенсира изгубеното време по градивен и позитивен начин, за което испанското председателство е благодарно. Г-н Барозу и всички членове на Комисията – нейни заместник-председатели и членове – също са наясно, че ние работим с Комисията според мен по много положителен начин и изразяваме признанието си за усилията ѝ в това отношение.

Благодарни сме и на Европейския парламент. Винаги, когато тук се е провеждало разискване по тези въпроси, отношението на Европейския парламент е било много конструктивно. Бих искал да се възползвам от тази възможност и отново да отправя призив към Европейския парламент тези законодателни инициативи да бъдат приети – днес говорим предимно за законодателни инициативи – и това да стане във възможно най-кратки срокове, така че да можем да навакса изгубеното време, което споменах. Уверен съм, че и Парламентът ще ни съдейства.

Председател. – Благодаря Ви за изявлението от името на Съвета и за подкрепата Ви за програмата на Комисията. Бих искал още веднъж да благодаря на г-н Барозу, на всички заместник-председатели на Комисията и на нейните членове за тяхното присъствие. Това е доказателство за факта, че Комисията отдава голямо значение на сътрудничеството с Парламента, както се надявахме.

Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Работната програма на Европейската комисия за 2010 г. е амбициозна и гъвкава многогодишна програма, в която са определени следните основни цели: справяне с кризата и подкрепа на социалната пазарна икономика на Европа, изготвяне на програма на гражданите, която поставя хората в центъра на европейските действия, определяне на амбициозни и последователни външнополитически цели с глобален аспект и не на последно място, осъвременяване на инструментите и методите на работа, използвани от Европейския съюз. Основен елемент в програмата на гражданите е програмата от Стокхолм за „отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите“,

която беше приета от Европейския съвет по време на заседанието му през декември 2009 г. Бих искала да приветствам инициативата на Комисията за представяне на план за действие за изпълнение на програмата от Стокхолм, за да можем да гарантираме, че европейските граждани действително ще се ползват от благата на пространството на свобода, сигурност и правосъдие. Програмата ще акцентира главно върху борбата срещу трансграничната престъпност и ще консолидира прилагането на общата политика за имиграция и убежище, като, по-специално, ще обхваща области като борбата срещу организираната престъпност, тероризма и други заплахи, чрез по-добро полицейското и съдебно сътрудничество.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Понастоящем Европа е изправена пред растяща безработица, а почти 17% от нейното население живее под прага на бедността. Всеки ден множество европейци, дори такива, които работят, се борят с бедността и нямат възможност да се наслаждават на живота пълноценно, тъй като рецесията тласка към бедността дори хората със средни доходи. Ето защо трябва преди всичко да отделим специално внимание на проблема с бедността, пред който са изправени работещите. За да увеличим заетостта, трябва да разкрием нови работни места – не просто каквито и да било работни места, а да се опитаме да гарантираме висококачествена заетост, като отчитаме търсенето на пазара на труда. Най-голямо внимание следва да се обърне на растящата младежка безработица, един от най-изострените проблеми на обществото. Ако на младите хора не се осигурят възможности да се включат в пазара на труда, има опасност Европа да изгуби цяло поколение младежи. От известно време демографското положение на Европа ни принуждава да обмисляме възможността за заетост на по-възрастните хора. Трябва да регламентираме трудови взаимоотношения, чрез които се насърчава заетостта и се осигурява възможност за учене през целия живот. Искам да подчертая, че следва да обсъдим и заетостта на хората с увреждания. Важно е да им се осигурят условия за включване в пазара на труда не само поради демографските промени, но и заради самите тях, за да им осигурим чувство за собствено достойнство и самоуважение. Ето защо бих искала да попитам Комисията как Европа ще създаде нови работни места? Какви са реалните шансове хората да се включат в пазара на труда? Как можем да осигурим качествена заетост, така че да намалим безработицата сред работещите?

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Работната програма на Комисията за 2010 г. се състои от 14 страници, които съдържат обичайните баналности и изтъркани фрази. Вярно е, че Европа трябва да се обедини за противодействие на кризата. Но това е криза, която оказва такова отрицателно въздействие върху Европа единствено поради политиката на Комисията и неограничената либерализация във всички области. Въпреки това никой не иска да променя каквото и да било. Точно обратното, по-нататъшното премахване на търговските ограничения, за чието приемане настоява Комисията, ще стимулира глобализацията, ще облагодетелства големите дружества и ще навреди на държавите-членки и на техните граждани.

Със стратегията „Европа 2020“ се цели да се противодейства на настоящата криза. Що се отнася до конкретните мерки, подходът към икономическата и финансова политика изглежда разумен, както и създаването на нова надзорна структура за наблюдение на финансовите пазари. Да се надяваме, че по-строгий контрол върху публичните финанси и бюджетната дисциплина в държавите-членки ще ни позволи в бъдеще да избягваме проблеми като тези, с които в момента се сблъскваме в Гърция. Плановите на Комисията за ново данъчно облагане, наред с преразглеждането на директивата за данъчното облагане на енергията, която включва данъчно облагане на енергийните продукти въз основа на енергийното им съдържание, следва да бъдат отхвърлени, тъй като проблемът с изменението на климата, което е по същество природно явление, не може да бъде решен просто чрез съсредоточаване на усилията върху въглеродния диоксид. В допълнение, това ще подложи европейската икономика на още по-голям натиск в сравнение с конкурентите ѝ в Америка и Азия, където не се планират подобни инициативи.

Richard Seeber (PPE), *в писмена форма.* – (DE) В работната програма на Комисията за 2010 г. са определени правилните приоритети. Наред с модернизирания на работните методи, което ще бъде фактор от решаващо значение за стимулирането на икономиката, и засилването на участието на европейските граждани, Комисията набляга главно на борбата с финансовата криза. Важно е, че в най-кратки срокове се осигуряват нови перспективи за бъдещето, по-конкретно, на онези граждани на ЕС, които са загубили работното си място по време на настоящата криза.

Като говорител по въпросите на околната среда на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) съм загрижен за това, че следва да разкрием възможно най-много устойчиви работни места и да осигурим добавена стойност на пазара на труда в резултат на водещата роля, която Европа играе в опазването на околната среда. За да осъществим промяната към нова и устойчива индустриална епоха, повече не бива да считаме, че разкриването на работни места и всеобхватната защита на околната среда са в противоречие помежду си. По мое мнение, Комисията възприема този подход с известна предпазливост. Сега трябва да положим основите в това отношение. Можем да постигнем много, ако успеем да подобрим начина, по който се прилага действащата нормативна уредба.

Joanna Senyszyn (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Поздравявам г-н Барозу за амбициозната законодателна и работна програма на Комисията за 2010 г. За съжаление, времето ни притиска – остават само осем месеца. Въпреки това се надявам, че приоритетите няма да се окажат само празни обещания. Силата на програмата е в нейните мерки за борба с кризата. За съжаление, те са свързани предимно със състоянието на икономиката. В раздела за програмата на гражданите липсват антидискриминационни инициативи като борба срещу насилието спрямо жените, по-голяма решителност и ангажираност за постигане на социалните цели и дългосрочна стратегия за подобряване на комуникацията с гражданите на Съюза. От години работим по проблемите на явлението насилие спрямо жените. Крайно време е да се въведат ефективни, европейски правни норми в тази област. Бих искала да видя в стратегията на Комисията проект на директива за борбата с насилието спрямо жените. Що се отнася до социалните цели, важна е инициативата за създаване на европейска платформа срещу бедността до края на тази година. За съжаление, липсва каквато и да било конкретна информация в това отношение. Тя трябва да бъде представена на заседанието на Съвета през юни. По въпроса за модернизирането на Съюза и на инструментите, с които борави, бих искала да насоча вниманието ви към комуникацията с гражданите. Тя трябва да е процес, а не предизборна кампания. Налице е липса на комуникация между ЕС и неговите граждани, която следва да се стремим да намалим, а в бъдеще да премахнем. Трябва да създадем у гражданите на ЕС чувството, че те са „в центъра“ на действията на Съюза. Само тогава резултатите от референдумите няма да предизвикват изненада.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Разискването по програмата на Комисията е особено важно, защото съвпада с началото на една нова ера в Европейския съюз. Необходимостта да се приемат мерки в настоящия период на криза, с които може да се отговори на предизвикателствата в дългосрочен план, налага определянето на приоритети като разкриването на работни места, регламентирането на финансовите пазари и стабилизирането на еврото, които трябва да възстановят доверието на обществеността, както и на икономическите и социални играчи.

Бих искал да наблегна на отчитането на политиката за сближаване при изпълнението на различните европейски политики. Регионите в Европа ще успеят да постигнат устойчив и интегриран растеж само чрез политика на сближаване, която има видими резултати и която отчита принципа на субсидиарността, както и чрез управление на различни равнища: национално, регионално и местно. Целта за икономическо, социално и териториално сближаване следва да ръководи Съюза в неговите действия и да бъде постигната чрез адекватно финансиране от Общността при по-голяма прозрачност, опростеност и ефективност на оползотворяването на средствата по структурните фондове.

От първостепенно значение е да се определят насоките относно политиката на сближаване и финансовата перспектива за периода след 2013 г. Бих искал да насоча вниманието ви към положението в най-отдалечените региони, които поради постоянните си структурни характеристики, са изправени пред препятствия, които оказват сериозно въздействие върху икономическото им развитие и затова се нуждаят от специални мерки.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Главната грижа на ЕС е борбата с икономическата криза и подкрепата за нейната социална пазарна икономика. Равнището на безработицата в ЕС се повиши до 10% в началото на годината, като равнището на младежката безработица достигна цели 20%. Повишаването в заетостта е тясно свързано с промишлената политика на ЕС. Какви законодателни инициативи обмисля Комисията във връзка с бъдещата промишлена политика на ЕС и за генерирането на нови работни места?

Европейският съвет, чието заседание се проведе на 25 и 26 март 2010 г., за пръв път определи като една от целите на ЕС 20% повишаване на енергийната ефективност до 2020 г. Не открихме тази цел в работната програма на Комисията, въпреки че в тази област са необходими инициативи, които могат да бъдат насочени както към европейските домакинства, така и към предприятията.

Освен това за периода 2010-2013 г. няма почти никакви средства в бюджета на Общността за транспортната инфраструктура, въпреки че предизвикателствата и потребностите от развитие са огромни: за гарантиране на комбинирането на различните видове транспорт, за изграждане на високоскоростни железопътни линии, които да обслужват не само столиците на всички държавите-членки, но и други големи европейски градове, за изграждане на железопътни коридори за превоз на товари и за единно европейско небе, наред с модернизацията на пристанищата и развитието на морския транспорт. Кога предвижда Комисията да внесе за обсъждане проект на законодателен акт относно необходимото финансиране за изграждане на трансевропейската транспортна инфраструктура?

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ROUЃЕК*Заместник-председател***5. Координиране на хуманитарната помощ и възстановяването в Хаити (разискване)**

Председател. – Следващата точка е изявлението на Комисията относно координирането на хуманитарната помощ и възстановяването в Хаити.

Кристалина Георгиева, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, искам да благодаря на уважаемите членове на Парламента в залата за вниманието, което продължават да отделят на Хаити.

Преди да предоставя думата на Андрис Пиебалгс, който ще ви информира относно възстановяването и развитието на Хаити, нека посоча четирите основни хуманитарни предизвикателства в предстоящите месеци и как Европейската комисия подхожда към тях.

Първото е осигуряването на по-нататъшна хуманитарна помощ, и по-конкретно на подслон, санитарни условия и медицинска помощ. Настаняването на 1,3 милиона бездомни от Порт-о-Пренс във временни жилища е много сложно начинание поради практически въпроси като собственост върху земята, отстраняване на отломки, градско планиране и сигурност. Сега приоритет имат между 10 000 и 30 000 души, живеещи в импровизирани лагери в наводнените райони. С наближаването на урагания сезон те трябва да бъдат спешно преместени. Това е приоритет в програмата ни, както е и по-доброто управление на лагерите. Обръщаме много голямо внимание на предварително разпределяне на запасите от помощи. Повечето от тях бяха напълно изчерпани след земетресението. Сега ги попълваме и изграждаме капацитета на службата за гражданска защита на Хаити, която всъщност укрепна в резултат на кризата, така че да могат да се възползват от тях.

Второ, предприехме подход, съобразен с потребностите, и предоставяме помощ на хората по места, за да предотвратим по-нататъшни масови премествания. Уверихме се, че помощта ни достига до всички точки в държавата, а не само до Порт-о-Пренс. По този начин допринесохме за намаляване на напрежението в столицата. По същата логика подходът ни се прилага за целия остров, независимо дали по отношение на бежанците, логистиката при предоставянето на помощи, или предварителното разпределяне на запасите от помощи за урагания сезон. Доминиканската република също има важна роля и присъства в програмата ни за възстановяване.

Трето, следим координирането на предоставяната помощ да води до взаимно оползотворяване на сравнителните предимства. Предвид многобройните участници в Хаити, това предизвикателство не е маловажно, но ние неизменно представяме гласа на ръководената от ООН координация по хуманитарните въпроси. При посещенията ми в Хаити останах с впечатлението, че всъщност сме свършили доста добра работа – по отношение и на екипите за гражданска защита от отделните държави, и на собствената ни работа.

Четвърто, трябва да гарантираме прехода от хуманитарно подпомагане към възстановяване и реконструкция. Работим в тясно сътрудничество с Андрис Пиебалгс за улесняване на прехода, когато е възможно. Ще посоча два конкретни примера. Първо, в хранителния сектор насърчаваме закупуването на храна с местен произход. Изискваме от партньорите ни – дори и да е малко по-скъпо – да се обръщат към местните производители, за да създадат търсене и да им помогнат да се възстановят. Това, разбира се, води до реконструкция. Второ, подкрепяме и програмите за финансиране на временната заетост („cash-for-work“), с което също допринасяме за прехода от хуманитарно подпомагане към възстановяване.

Не на последно място, целта ни е да постигнем резултати. Европа е начело по отношение на обема на предоставяната помощ и трябва да бъде начело по отношение на постигнатите резултати.

Андрис Пиебалгс, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, на международната донорска конференция в Ню Йорк Европейският съюз обеща 1 235 млрд. евро. Ние сме най-големият донор за възстановяването на Хаити, така че ще имаме и най-голям принос към плана на правителството на Хаити за възстановяване. Горд съм също така и от начина, по който го направихме, защото обещанието е на ЕС като цяло, състоящо се от подкрепата на много от държавите-членки като Испания, Франция и по-голямата част от Общността. Но се гордея също, че дори и моята страна, чиито отношения с Хаити са ограничени, обеща допълнителни средства, извън заделените в бюджета на Общността.

Конференцията в Ню Йорк се проведе в много добър дух. Имаше стабилен финансов резултат, ясно ръководство на правителството в Хаити и много заинтересовани страни. Някои членове на Европейския парламент видяха, че беше зачетено и мнението на неправителствени организации, включително и на европейски неправителствени

организации. Включени бяха и предприятия от ЕС, както и временни механизми за координация, предложени под ръководството на министър-председателя Белерив и Бил Клинтън. Включването на всички заинтересовани страни в механизма гарантира, че средствата няма да бъдат пропилены или използвани за други цели.

Сега е много важно да концентрираме помощта възможно най-бързо. Комисията и държавите-членки са в процес на изготвяне на документ за нова национална стратегия и национална индикативна програма за Хаити. В подкрепа на съвместните ни усилия ще ускорим създаването на мисия на ЕС в Хаити, която ще доведе до по-голямо популяризиране, но също така ще способства включването на чуждестранни донори.

Тази седмица заминавам за Хаити, за да помогна непосредствено за дългосрочното възстановяване на в областта на инфраструктурата и управлението. Тази седмица ще подпиша пет финансови споразумения в общ размер от над 200 милиона евро и ще открия официално част от извършените дейности като реконструирането на пътя между Порт-о-Пренс и Кап Аитиен, което напълно съответства на плана за действие на правителството, както и на подхода, прилаган за целия остров.

С цел укрепване на капацитета на правителството ще открия официално и реконструкцията на Министерството на вътрешните работи, финансирана от ЕС. Ще открия и училище в Mirabelais. Поставяме специален акцент върху образованието по искане на президента Превал и ще обявим допълнителна бюджетна подкрепа. Предоставянето на бюджетна подкрепа не е сяпа подкрепа. Взели сме много предпазни мерки и извършваме много посещения, така че гарантирам, че парите ви ще се използват за определените цели.

Също така ще поема задължението да контролирам строителния процес чрез редовни посещения и за да се ускори предоставянето на помощта. Непрекъснато ще информирам Европейския парламент относно напредъка при реконструкцията на Хаити.

Искам също да подчертая, че не става въпрос само за мен, но и за всички колеги: Кристалина Георгиева, върховният представител баронеса Аштън, както и други колеги, които ще помогнат в наблюдаването на възстановяването, като Мишел Барни, който ще посети Хаити след няколко месеца. Отговорността е не само на компетентния член на Комисията, а на цялата Комисия.

Също така трябва да обсъдим с органите как най-добре да предоставяме нашата помощ. Дългосрочният ангажимент на международната общност няма да постигне целта си, ако Хаити бързо се върне към обичайната си практика. За да предотвратим подобен сценарий, трябва да се стремим да бъдем ефективни и вече посочихме някои от начините за това. Но също толкова голяма е и отговорността на органите и народа на Хаити да строят по по-добър начин.

По-конкретно, открояват се два аспекта. В социален план правителството следва да бъде насърчено да влезе в много близък контакт с опозицията, както и с цялото гражданско общество. Това ще изгради истински национален консенсус относно плана за развитие и ще спомогне за насърчаването на стабилността, необходима за неговото прилагане. В икономически план макроикономическата рамка, представена в Ню Йорк, трябва да бъде по-строга и съчетана с ясна посока към заетост и растеж, чрез които ще бъдат преодолени бедността и неравенството.

Gay Mitchell, *от името на групата PPE*. – (EN) Г-н председател, искам да благодаря и на двамата членове на Комисията. Искам да повдигна три въпроса. Първият се отнася до метода и мерките, които ще се използват за определяне на потребностите от възстановяване на Хаити. Вторият е свързан с това да се гарантира, че ангажиментите, които поемаме, ще бъдат спазени и третият засяга правото на собственост и уязвимостта на хората, които например живеят в колиби, построени върху чужда собственост.

Първо, по отношение на възстановителните работи, нека да кажа, че неотдавна ръководих представянето на документ за Световната банка, който обяснява, в един много добре разработен наръчник, как точно следва да се извърши възстановяването. Ще използваме ли наръчника, или подобни мерки, за да гарантираме, че възстановяването на Хаити се извършва професионално? Световната банка свърши отлична работа в това отношение. Посланикът на Хаити присъства при представянето на конкретната книга.

Второ, във връзка с ангажиментите, които поемаме, много се зарадвах на казаното от члена на Комисията за 200-те млн. евро, които ще бъдат предоставени почти незабавно. Но така ли ще е след година или след пет години и ще изпълним ли накрая ангажиментите си на донори за една бедна държава, която просто повече не може да остане на колене?

Третият ми въпрос е следният. Степента на разрушение в Хаити беше такава, че ние наистина трябва не само да разгледаме нанесените щети, но и въпросът защо бяха толкова големи. Хората, които не притежаваха имущество, живееха в дефилетата или по склоновете на планините в колиби или в каквото можеха да си

сглобят, защото не бяха собственици на земята. Ако хората имат право на собственост, ще инвестират в строежи, които имат шанс да устоят на подобни бъдещи щети. Затова призовавам да се обърне сериозно внимание на този въпрос в рамките на подхода за справяне с проблема.

Още веднъж благодаря на членовете на Комисията за изявленията им.

Corina Crețu, *от името на групата S&D*. – (RO) Положението в Хаити все още не е стабилизирано, както подчертаха г-жа Георгиева, която посети Хаити в края на месец март, и г-н Пиебалгс. Такова е мнението и на хуманитарните работници, които на място разпределят помощи и подпомагат процеса на възстановяване. Въпреки че положението в столицата изглежда се нормализира, поне по отношение на ежедневието на хората, считам, че сега усилията трябва да се съсредоточат върху селските райони, които продължават да изпитват сериозни проблеми.

Проблемите стават още по-неотложни и предизвикват още повече загриженост с наближаването на дъждовния сезон, а състоянието на транспортната инфраструктура може да доведе до прекъсване на потока от помощ, предназначена за посрещане на ежедневните потребности на населението. Възстановителните работи едва започват, както ни казахте. Очевидно е, че ще продължи задълбочаването и на други проблеми, свързани с инфраструктурата, с осигуряването на достойни условия на живот за населението и на основни обществени услуги, образование и здравеопазване. Ще растат и проблемите по отношение на необходимата работна сила и степента на обучението ѝ.

Друг основен проблем са децата, които са останали сираци или са временно отделени от семействата си и които се намират в една от най-уязвимите и опасни ситуации за тяхното бъдеще. Считаю, че трябва да обърнем по-голямо внимание на този аспект от хуманитарната криза в Хаити заради проблемите, свързани с трафика на деца, и незаконните осиновявания. Не на последно място, бих искала да изразя задоволство, че задачата за справяне с проблемите на Хаити продължава да бъде приоритет за Комисията. Мога да ви уверя, че същото важи и за всички членове на комисията по развитие.

Charles Goerens, *от името на групата ALDE*. – (FR) Г-н председател, наближаването на урагания сезон в Хаити означава, че е от жизненоважно значение да продължим с хуманитарните усилия и че вероятно ще са необходими и други извънредни мерки.

Всяко нещо по реда си, важно е да осигурим достатъчно стабилни приюти в достатъчни количества. Мярката е необходима, първо, защото възстановяването на разрушените домове отнема време, и второ, защото пряката заплаха за Хаити от урагани ни кара да се боим от най-лошото, както показаха неотдашните събития.

Да изоставим хуманитарните усилия сега би било чисто и просто безотговорно. Също толкова безотговорно е и отлагането на възстановителните работи. С други думи, нещата трябва да вървят успоредно: хуманитарните усилия, за да няма повече ненужни смъртни случаи, възстановителните работи, за да възстановим възможно най-бързо някакво подобие на нормален живот, възстановяването на икономиката, която е от основно значение за генерирането на средства в дългосрочен план, укрепването на бюджета на Хаити в непосредствено бъдеще; и категоричният ангажимент за децентрализация.

Донорската конференция, проведена в рамките на ООН на 31 март, имаше успех. Какво ще остане от нея, когато всичко е забравено? Ако оставим настрана хуманитарната намеса, нека първо припомним необходимостта от бързо съживяване на икономиката, нещо, на което изпълнителният директор на Международния валутен фонд се надява и за което се моли, тъй като разчита на 8% годишен растеж през следващите пет години.

Второ, в същия дух възраждането на селското стопанство става икономически приоритет. Днес Хаити използва 80% от приходите от износ за плащане на вносните селскостопански продукти. Нека си спомним, че в миналото имаше моменти, когато Хаити сама задоволяваше потребностите си от хранителни продукти.

Трето, развитието на Хаити ще трябва да се оценява въз основата на критерии за практическо приложение, ефикасност, ефективност и устойчивост.

Четвърто, за да продължи развитието на Хаити напред, е абсолютно задължително народът на Хаити сам да поеме отговорност за него.

Пето, земетресението в Хаити отново показва – ако е необходимо доказателство – колко важно е незабавно да бъде създадена система за предоставяне на спешна хуманитарна помощ, обединяваща материалните и човешките ресурси на всички държави-членки на Европейския съюз.

Какво спира превръщането на предложенията от доклада на г-н Барни в реалност?

И накрая, значителните усилия на Европа да помогне за справяне с проблема на Хаити ще са от решаващо значение. Благодаря на върховния представител, на членовете на Комисията г-н Пиебалгс и г-жа Георгиева и на Генералната дирекция, които го заслужават.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-н председател, говоря от името на моята политическа група и на нашия координатор, г-н Deva. Искам да подчертая изключително важния факт, че понастоящем международната помощ за Хаити е в действителност почти три пъти по-висока от това, на което правителството на Хаити и ООН се надяваха. Помощта ще достигне общо 11,5 млрд. евро и си струва да подчертаем, че правителството на Хаити се надяваше на малко под 4 млрд. евро през следващите две години. Изключително важно е да се съсредоточим върху изграждането на инфраструктурата, както, между другото, моят колега г-н Deva подчерта по време на последното разискване.

Искам да подчертая и друг важен въпрос – надзора над помощта. Правителството на Хаити е много слабо, разпределението на помощта е до голяма степен в ръцете на разнороден и много странен елит, а е много важно международните организации и Европейският съюз да знаят при кого наистина отиват средствата.

Patrick Le Hyaric, от името на групата GUE/NGL. – (FR) Г-н председател, членове на Комисията, трябва да гарантираме, че обещанията, дадени на донорската конференция, ще се превърнат в реални средства и че ще стигнат до получателите си. Разбира се, не считам, че това ще е достатъчно за дълготрайното възстановяване на Хаити, макар да дължим на народа на Хаити толкова много.

Хората в Европа от своя страна са много щедри, когато става въпрос за показване на солидарност, но, за съжаление, има голяма опасност да забравят или да бъдат накарани да забравят трагедията на нашите събратя от Хаити. В същото време, както казахте, положението е неотложно: защото могат да се появят други циклони и да влошат още повече условията за живот; неотложно е по отношение на възстановяването на къщи и сгради като училища и болници в момент, когато правителството на Хаити започва да евакуира някои лагери; неотложно е и по отношение на по-ефективната координация и разпространение на хранителните помощи и грижите; както и по отношение на разработването на нов устойчив проект относно земеделието и селските райони за осигуряване на продоволствената сигурност на Хаити.

Целта на всички помощи и координацията на международната помощ трябва да е гарантирането на достъпа на народа на Хаити до основните права. Защо например не се постави условието всички обществени поръчки за преустройство да зависят от тези права и да съдържат клаузи относно заетостта, жилищното настаняване, образованието и здравеопазването? Помощта и възстановителните работи не могат да се координират правилно, ако не се разчита на населението и неговите синдикални организации, неправителствени организации и организации на земеделските стопани.

Следва да насърчим създаването на нов проект за Хаити, насочен към изкореняване на социалното изключване, бедността, зависимостта и икономическото и политическо господство.

Нека не забравяме, че ужасната нищета на хаитяните не се дължи само на едно ужасно земетресение. Резултат е и от господството и разграбването на Хаити от много държави. Дължим на страната едновременно ефективна солидарност и зачитане на икономическия и политическия суверенитет: икономическия и политическия суверенитет на народа на Хаити.

Bastiaan Belder, от името на групата EFD. – (NL) Г-н председател, малко след бедствието беше направена оценка с цел установяване на приоритетите на помощта. Разбрах обаче от сигурен източник – нидерландска неправителствена организация, че почти изцяло, ако не и напълно, липсва местна експертиза. За мен това е първата предпоставка да спечелим подкрепата на местното население. Затова във възстановителните работи е задължително да участват организации и органи на Хаити. Европейските неправителствени организации могат да участват в голяма степен заради добрите си контакти на местно равнище и се радвам да чуя, че двамата членове на Комисията мислят по същия начин. С други думи, трябва да мобилизираме подкрепата на място в Хаити.

Друг важен момент, който искам да посоча, е, че макар предоставянето на хранителни помощи от САЩ и други държави да изглежда една благоприятна инициатива, тя до голяма степен съсипе земеделието и продоволствената сигурност на Хаити. В резултат на това Хаити зависи в повече от 50% от вноса на храни, а за 35% от местната продукция няма търсене. Трябва да направим значителни инвестиции в местното селско стопанство, за да гарантираме продоволствена сигурност. От изказванията на двамата членове на Комисията заключих, че и по този въпрос Комисията има подобно на нашето становище и това ми вдъхва оптимизъм. Днес прочетох във „Франкфуртер Алгемайне“ (Frankfurter Allgemeine) статия на цяла страница относно настоящото положение на Хаити. Беше наистина сърцераздирателна. Разбирам, че жилищното настаняване

и образованието са приоритетите на Европейската комисия. Пропълзвавайте да работите за постигането им. Желая ви успех и най-вече Бог да е с вас.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, благодаря на членовете на Комисията за здравия разум, който показаха. Определено е свършена много работа, но не можем да спрем дотук: повече от всякога е необходима една наистина дългосрочна, бих казал, почти постоянна програма, предвид апокалиптичните условия, в които се намира държавата.

Критичният период вероятно все още не е отминал. Точно както в първия ден, хората умират от глад, жажда и бедност и повече от един милион души на острова все още са без дом и скоро ще трябва да се справят с дъждовния и ураганен сезон.

Какво следва да се направи в такъв случай? Както вече каза членът на Комисията, координацията между институциите следва да се засили и да се обвърже с по-продуктивни отношения с неправителствените организации, особено с онези от тях, които, действайки на място, могат да извлекат най-доброто от гражданите на Хаити, могат да им предоставят възможност.

Всички трябва да сме наясно, че тъй като в известен смисъл сме ориентир за Хаити и неговия народ, това означава да им покажем, че искаме всеки един човек да възвърне важността и достойнството си, а за тях това означава да се съживят надеждите им за щастие след огромните страдания, причинени от земетресението.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Г-н председател, членове на Комисията, първо, бих искал да изкажа моите съболезнования и благодарност на семействата и колегите на четиримата испански войници, загинали миналата седмица в Хаити.

Те бяха служители специалисти от испанската армия, но отидоха там като обикновени войници, част от международната помощ, и предоставяха помощ, когато хеликоптерът им се разби.

Техният пример показва, че в повечето случаи няма противоречие между сигурност и хуманитарна дейност. Освен това без сигурност е трудно да се запази независимост и неутралност в областта на хуманитарната дейност. Това е признание, което дължим на въоръжените сили на много европейски държави, включително и на Испания.

Г-н председател, членове на Комисията, Хаити показва, че бедността сериозно влошава щетите, нанесени от природни бедствия, и че липсата на управление пречи на възможността за ефективна реакция.

Обикновено бедността и липсата на управление вървят ръка за ръка, както беше и в Хаити, което означава, че освен процеса на възстановяване, трябва да подкрепим и управлението в Хаити, защото това е единственият начин да постигнем целта, която си поставихме в Ню Йорк: Хаити да ръководи възстановителните работи и гражданското общество да участва в тях.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Г-н председател, преди всичко искам да поздравя двамата членове на Комисията, отговарящи за тези въпроси, за изказванията им и за това, че винаги се стремят да са изключително отзивчиви. Поздравления!

Земетресението в Хаити породило солидарност и братство в изключителен и съвсем оправдан мащаб. Приветствам смелостта и усилията на народа на Хаити, на органите на Хаити, на гражданското общество, на НПО, на диаспората на Хаити и, разбира се, на дарителите в цял свят.

Структурните и институционалните недостатъци в Хаити са добре познати, а бедствието очевидно разкри тяхното трагично равнище. На 31 март в Ню Йорк донорите ясно показаха, че финансовата им помощ ще допринесе за плана на Хаити за възстановяване и развитие. Принципът на отпускане на средства е установен така, че народът на Хаити да може отново да има доверие в своите институции, което е неотложна необходимост.

Помощта на донорите очевидно трябва да бъде добре координирана и висококачествена. Както казва президентът Превал, възстановителните работи трябва да бъдат по-ефективни. Това изглежда трябва да се постигне, наред с другото, чрез създаване на временна комисия по възстановяването на Хаити и на доверителен фонд за надзор над шедрите вноски на донорите.

По-ефективното възстановяване означава също по-стабилно управление и институции, основани на принципите на правовата държава, както и децентрализация, които са основни елементи на плана за преустройство и възстановяване. Надявам се, уважаеми членове на Комисията, че ще отчетете този подход, и, разбира се, съм сигурен, че ще го направите.

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Г-н председател, уважаеми членове на Комисията, точно в този момент стотици хиляди хора все още живеят във временни лагери и с наближаването на дъждовния и ураганен сезон положението наистина е неотложно

Поради големия брой участници в хуманитарните дейности и липсата на държавен капацитет, трябва да се използват всички възможни ресурси за подобряване на координацията на помощта под егидата на Организацията на обединените нации и за последователно и ефективно предоставяне на помощта.

Посетих международната донорска конференция в Ню Йорк на 31 март и приветствам приноса на Европейския съюз от 1,3 млрд. евро за възстановяването на Хаити през следващите три години. За първи път Европейският съюз говори с един глас чрез баронеса Аштън.

Вярно е, че беше обещана значителна помощ от международната общност, но трудностите сега са свързани с правилното използване на средствата и с решенията, свързани с методите за усвояване на помощите и със съответните органи, като се има предвид, че основният участник в процеса на възстановяване трябва да бъде народът на Хаити.

Селскостопанският сектор трябва да бъде приоритет и трябва да повишим производствения капацитет на държавата. Европейският парламент ще следи процеса на възстановяване и използването на средствата много внимателно и бих подчертал колко е важно да обмислим най-накрая създаването на силите за гражданска защита, които чакаме толкова дълго.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Г-н председател, членове на Комисията, хуманитарната криза в Хаити показва и, за съжаление, продължава да показва проблемите, свързани с неспособността на европейските механизми да работят ефективно при международни хуманитарни кризи. Трябва да създадем постоянни механизми за финансиране. По същество в европейския бюджет все още нямаме фиксирани позиции за финансова помощ за трети страни и помощта за Хаити беше основно предоставена от европейски държави на двустранно равнище. Помощта трябва да пристига незабавно, а в случая с хората, пострадали от земетресението в Хаити, една седмица по-късно помощта все още не беше пристигнала. Европейските средства трябва да бъдат използвани ефективно. Необходими са ни служители специалисти, които да разработват и прилагат програми за хуманитарна помощ бързо и ефективно.

Очевидно земетресение причини бедствието в Хаити. Но подобни хуманитарни кризи могат да бъдат причинени и от други метеорологични явления, като тайфуни, тропически бури, наводнения и суши, явления, които ще стават по-чести и интензивни в резултат от изменението на климата.

Всички знаем, че изменението на климата е явление, което ние, развитите държави, породихме; за съжаление обаче, често бедните държави усещат последиците. Затова имаме дълг към уязвимите държави и трябва да се поучим от грешки си в справянето с кризата в Хаити, за да можем да се заемем с нарастващите ни глобални задължения в бъдеще.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Г-н председател, г-жо Георгиева, г-н Пиебалгс, след голямата трагедия в Хаити трябва да погледнем към бъдещето, както и двамата отбелязахте. Преди две седмици донорската конференция в Ню Йорк събра 7 млрд. евро или поне това беше обещаната сума. Въз основа на плана за действие на правителството на Хаити ЕС обеща 1,6 млн. евро. Въпросът ми към двама ви: как сега това ще се изрази в трайно и стабилно възстановяване на острова? Процесът ще е дълъг според мен.

Вторият ми въпрос към двама ви: каква е вашата оценка на плана за действие на правителството на Хаити и можете ли да гарантирате, че обещаните значителни средства ще се използват ефективно? В крайна сметка, хаитяните нямат само краткосрочни, но и дългосрочните потребности. Как можем допълнително да увеличим подкрепата за всички 1,3 милиарда бездомни и да гарантираме, че инфраструктурата може да бъде възстановена в средносрочен план? Това е важно не само за засегнатото население, но и за политическата стабилност на острова, чието правителство е изключително крехко в момента. И вие го потвърдихте. Хората смятат, че помощта не отива там, където е необходима. Как можем да гарантираме подобряване на политическата ситуация в държавата и на подхода на правителството?

(EN) Искам да ви попитам какво участие предвиждате с оглед както на човешки ресурси, така и на финансови средства, във Временната комисия за възстановяване на Хаити, председателствана от Бил Клинтън?

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Г-н председател, искам да благодаря на г-жа Striffler, че повдигна въпроса на днешното заседание, и на г-жа Георгиева и г-н Пиебалгс за изказванията им. Считаю, че много от мерките, предложени в резолюцията относно Хаити, която приехме през февруари, са стъпка в правилната посока и могат да бъдат основа за възстановяване на държавата, засегната от бедствие. Мерките предвиждат два основни

етапа, за който говорим днес. Първата фаза засяга краткосрочната и средносрочна помощ за най-неотложните потребности на хората, за което говори г-жа Георгиева. Втората фаза засяга дълготрайното възстановяване, което трябва да бъде координирано, и оценката на потребностите във връзка с възстановяването, като същевременно не забравяме, че начело на процеса трябва да бъдат народът и правителството на Хаити. Благодаря Ви много, г-н Пибеалгс, за признанието, че отговорността трябва да се поеме и от хаитяните.

Третият етап е само за нас. Имам предвид заключенията, които следва да направим, за да бъде нашата помощ по-добре координирана, и се радвам, че Комисията работи по този въпрос.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Г-н председател, Европа допринася с милиони евро, палатки, храна, войници и лекари. Всичко това е много хубаво, но всъщност искам да цитирам Жан-Ив Ясон, кмет на Порт-о-Пренс, който през февруари използва думата „бедствие“ не по отношение на последиците от земетресението, а за да опише пълната дезорганизация на хуманитарната дейност, която последва.

Трябва да се запитаме как можем да се предотвратим повторна дезорганизация, която струва скъпо на Хаити. Има само един отговор на този въпрос, г-н председател, уважаеми членове на Комисията, и всички го знаем, казвали сме го тук: като създадем Европейски сили за гражданска защита.

Питам ви отново: кога Комисията най-накрая ще реши да предложи на Парламента, по-конкретно, създаването на подобни сили с общи правила за намеса и еднакви системи на командване, транспорт и комуникация? Възможно е. Могат да бъдат създадени бързо преди следващото бедствие. Призовавам ви сега да спрете да говорите за координация и да действате.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, доволен съм от изхода от срещата на държавите донори, тъй като предоставените големи суми са отличен резултат. Още по-важен обаче е водещият принцип при използването на средствата, а именно не само да изградим наново, но и да го направим по-добре.

Хаити трябва да излезе от кризата по-силна и с обществени сгради и частни жилища, по-добри от съборените от земетресението. Не трябва да смятаме, че възстановяването ще върне бедняшките квартали или съществувалите досега социално-икономически условия.

За това несъмнено са необходими средства, но значителните ресурси, предоставени от националните и европейските институции, са само първата стъпка, необходими са още дългосрочен план и стабилна, авторитетна координация.

За целта, след като в залата отправихме критики към определени първоначални закъснения, с които Европа, по отношение на външната си политика, не показва нито изключителна ефективност, нито изключителна спонтанност, днес все пак приветстваме отличната работа на нашите институции по отношение на координацията и се надяваме, че въз основа на позицията и ангажмента ни, усилията ще продължат с дългосрочен план, който може да бъде завършен успешно чрез авторитетното присъствие на нашите институции.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Земетресението в Хаити беше последвано незабавно от международна хуманитарна помощ. Освен американските и канадските военни, приветствам и бързото и ефективно разполагане на групи от Словакия и международния Малтийски военен орден. Не са много държавите, предоставили бърза и ефективна помощ.

Днес, след първоначалните оценки на проф. д-р Krčmář, експерт и доктор с познания в областта на хуманитарната помощ, следва да се отбележи, че много хора и значителни финансови ресурси пристигнаха от Европа, но без необходимото оборудване, машини, храна, вода и гориво за ефективна намеса при спасяването на жертви изпод паднали дървета. Дори и опитът на някои спасителни групи не е достатъчен. При добрите намерения е необходим и практически аспект, за да са ефективни.

Затова призовавам компетентните национални и европейски институции да въведат възможно най-бързо единна служба за хуманитарна помощ, както поискахме в резолюцията относно Хаити. Освен това считам за много важно да подкрепим обучението в областта на хуманитарната помощ и да разполагаме с необходимите материали и оборудване в случай на природно бедствие.

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Г-н председател, благодаря на членовете на Комисията за изказванията им и за всички усилия, които полагат по случая с Хаити. Споделям мнението, че е добре да се съсредоточим върху целия остров. Макар да критикувам остро подхода към целия Европейски съюз, съм съгласна с подхода за целия остров.

Настоятелно ви призовавам да не забравяте бъдещите ангажменти, които трябва да поемем. Трябва да изпълним обещанията, които даваме сега. Ако държавите-членки не спазят стриктно обещанията 0,7%, наистина трябва да бъдете настоятелни и да се уверите, че ще изпълнят плановете си. Също така трябва да гарантираме, че няма да изостанем с напредъка в Хаити заради други политики на ЕС, които възпрепятстват напредъка в Хаити и на други места. Наистина трябва да се придържаме към политическа съгласуваност, за да не съсипем постигнатия в Хаити напредък вследствие на други пагубни политики.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Г-н председател, ЕС помогна Хаити, което е хубаво, но бедствието показва ясно според мен, че ЕС трябва да има групи за незабавни действия в областта на хуманитарната дейност и че трябва да развием управлението на граждански кризи.

Не е достатъчно да се дават пари, ЕС трябва също така да може да предприема бързи действия в подобни катастрофални ситуации, да оказва помощ и изпраща хора на място. Хората трябва да получат конкретна помощ и то не само след дълъг период от време. Макар помощта да е важна, ЕС понастоящем не може да окаже бърза помощ на място.

Надявам се, че ще бъде обърнато внимание на този въпрос и ще бъдат създадени групи за незабавни действия.

Кристалина Георгиева, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, с Ваше позволение ще оставя малко време на г-н Пиебалгс да отговори на някои от въпросите, свързани с дългосрочното възстановяване.

Разискването беше много полезно и много окуражавашо за нас. Преди да отговоря на въпросите, позволете да се присъединя към изразеното от г-н Guerrero Salom съчувствие към семействата на загиналите четирима испански войници, както и към всички, загубили живота си по време на бедствието и сега, в усилията по възстановяването на Хаити.

Ще започна с по-общия политически въпрос относно подобряването на способностите на ЕС за реагиране при бедствия. Много се зарадвах на присъствието на моя колега г-н Барние заради вложените от него усилия по темата. На 26 април в комисията по развитие ще имаме възможност да обсъдим по-подробно работната програма, която за 2010 г. включва повишаване на капацитета за реагиране при бедствия и съобщение по темата.

Мога да ви уверя, че това е много важен приоритет за екипа ни. Ще работим в тясно сътрудничество с държавите-членки и с Парламента, за да намерим решение за повишаване на капацитета ни за реагиране при бедствия, като логиката е много проста. Сега, когато интензивността и честотата на бедствията се увеличават, а бюджетите на нашите държави ще бъдат оскъдни за години напред, няма друг начин, освен да укрепим европейската координация и да изградим база на активи, която да се използва ефективно от гледна точка на въздействие, разходи и резултати. Мога да ви кажа, че утре ще направим първото посещение в държава, свързано с тази тема. Това ще бъде много важен приоритет за екипа ни в следващите месеци.

Нека сега да разгледам четири от повдигнатите въпроси.

Първият е съчетаването на отговора на неотложните приоритети с дългосрочното възстановяване и издръжливостта ни. Това е много важно, защото ако прекалено бързо се отклоним от предоставянето на подкрепа за нуждаещите се и преминем към възстановяването, има опасност от много сериозна трагедия. Трябваше да се справим с това при проблема с доставката на храни, когато правителството на Хаити предложи да преминем от осигуряване на храна към осигуряване на пари и храна само срещу временна заетост, което е много желателно, но не може да се осъществи едновременно навсякъде. Това е въпрос, който следим много внимателно.

Най-общо по въпроса за продоволствената сигурност, новата политика на Европейския съюз е много далновидна, тъй като в еднаква степен придава важност на всичко останало, насърчавайки закупуването на храна с местен произход за хуманитарна помощ, когато е възможно. Поставихме темата за обсъждане на сутрешно заседание в Ню Йорк, на което поканихме неправителствени организации, от Хаити и международни, и бях много горда, че европейски НПО поставиха въпросите за сигурността на селското стопанство и за връщането на производителността му в Хаити.

Искам да обърна внимание на проблема с подслона. Въпросът съвсем не е маловажен, защото хората всъщност не искат да се преместят от там където са сега. Не искат да се преместят по различни причини. Една от причините е, че дори и къщите им да са безопасни, те се страхуват да се върнат поради преживяната травма. Второ, тъй като цели квартали са се преместили заедно и ги е страх от загуба на социалната нишка, която ги свързва, не става въпрос просто за лоша политика или липсата на желание; социалният феномен вследствие от подобно

бедствие също прави трудно преместването на хората от предразположени към наводнения области в по-безопасни места. Но ние работим по този въпрос с приоритет.

Завършвам с въпроса за дългосрочната устойчивост. Става дума за управленска устойчивост, както и за екологична устойчивост. Имах съмнителната привилегия да летя над Хаити и Чили в рамките на две седмици между двете събития. Състоянието на Хаити, един екологично унищожен остров, разбира се, повлия на степента на разрушенията. В Чили правителството изпълняваше в продължение на десетилетия програма за залесяване, в резултат на което беше създадена по-добра околна среда, което очевидно е много полезно за хората. Мислим в дългосрочен план, когато говорим за Чили.

Това не е в моята област, но трябва да се заема с въпроса като бивш служител на Световната банка. Разбира се, съгласна съм с вас, че предложението на Световната банка за координацията чрез доверителен фонд, но и като подход за управление на институционални проекти, е нещо, което трябва да вземем присърце и да следваме.

Андрис Пиебалгс, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, както обикновено, ако можех да си пожела едно нещо в политическия ми живот, то би било да разполагам с повече време в Парламента, за да отговоря на зададените ми въпроси. Няма да мога да отговоря на всички въпроси, поставени днес, но ще се спра на някои от тях.

Подкрепата на Парламента е много важна за Комисията, тъй като не само Комисията обръща внимание на Хаити. Сякаш цялото европейско общество желае Европейската общност да превърне възстановяването в основно усилие.

Като по учебник: беше направена оценка на международно равнище, правителствата изготвиха планове, те бяха обсъдени с неправителствени организации, имаше различни решения и беше създадена временна комисия за координиране на целия процес. Определено не създаваме нещо паралелно. Работим на една и съща и добре подготвена основа.

По отношение на ангажимента от страна на ЕС, поели сме политически ангажимент и ще го спазим. Считам, че същото се отнася и за останалите участници. Работим за правата на собственост. Това е един от рисковите елементи. Имаме кадастър и ще работим по него, но съществуват рискове.

Опасността определено може да дойде от собствеността върху политическия процес. Възстановяването може да продължи, ако е налице политически процес в подкрепа на дългосрочното развитие на Хаити и ако хората вярват в него. В това се изразява голямото предизвикателство и всичко, което можем да направим, е да подкрепим народа и политическо общество в Хаити. Считам, че това може да се направи, и то успешно.

По отношение на прозрачността на процеса, цялата международна донорска структура е създадена по много ясен и рационален начин при голяма прозрачност. Всички процеси на ЕС определено са прозрачни и ще гарантират напълно, че парите не само ще бъдат похарчени само за определената цел, но също така това ще стане по добър и ефективен начин.

И накрая, считам, че не трябва да подценяваме хората, които работят на място – от държавите-членки, Общността, както и от по-широката международна общност. Аз също искам да изкажа моите съболезнования към семействата на хората, изгубили живота си помагайки за възстановяването на Хаити. Много хора все още работят и дават всичко от себе си. Те са гаранцията, че ако процесът е добре организиран, ще бъде успешен.

Председател. – Разискването приключи.

(Заседанието, прекъснато в 13,10 ч., се възобновява в 15,05 ч.)

Писмени изявления (член 149)

Franz Obermayr (NI), в писмена форма. – (DE) Сега е моментът да извършим междинен преглед на усилията за подпомагане на Хаити. Основните въпроси, които трябва да си зададем са следните: колко бързо и ефективно се предоставя помощта? Помощта подкрепя ли устойчивото развитие на Хаити? Как се координира помощта като цяло? Как е представен ЕС по отношение на външната политика? Особено ме интересуват последните два въпроса, тъй като опустошителното земетресение е първият тест за върховния представител баронеса Ашгън. Длъжността на върховния представител е създадена с цел да утвърди ролята на ЕС като участник на световната сцена. Въпреки това баронеса Ашгън не счете за нужно да посети Хаити скоро след земетресението, за да окаже символична подкрепа, нито успя да гарантира, че помощта за Хаити е координирана ефективно. Някои държави-членки започнаха отделни кампании за предоставяне на помощ, а други действаха съвместно.

Баронеса Ашгън трябваше да отговаря за гарантиране на по-добра координация. Освен това правителството на Хаити не участва в достатъчна степен. Върховният представител вече следва поне да осъзнава каква е работата ѝ. Тя следва да прави конструктивни предложения за структуриране на хуманитарната и финансовата помощ след големи бедствия. Предстои много работа по развитието през следващите няколко месеца и това се отнася и за баронеса Ашгън.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), в писмена форма. – (PL) Госпожи и господа, днес сме се събрали тук, за да обсъдим европейската координация на помощта за Хаити. Междувременно международните коментатори критикуват несъгласуваните ни действия. Вече изминаха три месеца от трагичното земетресение, а изглежда все още не сме в състояние да изработим обща позиция относно помощта за Хаити. През януари се чува много изказвания за ролята на Съюза на международната сцена, но е позорно да се види колко слабо и нерешително Съюзът действа досега. Предоставената от Европейския съюз помощ за Хаити в размер на 1,2 млрд. евро е достойна за похвала. Донорите от целия свят заявиха, че ще дадат 5,3 млрд. щатски долара за възстановяването на Хаити в рамките на две години. В по-дългосрочен план помощта им ще достигне 9,9 млрд. долара. Това са много оптимистични суми. Катаклизмът в Хаити обаче ме накара да се замисля за държавата, която всъщност рухна много отдавна. Земетресението е природно бедствие, но настоящото равнище на бедността в Хаити е резултат от икономически, политически и социален колапс. Колапсът и насилието в Хаити през последните години са резултат от брутални отношения с външния свят – с определени държави и международни въпроси – които датират от стотици години. Международното общество изостави Хаити. Нека сега направим повече, за да компенсираме това.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

6. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

7. Време за въпроси към председателя на Комисията

Председател. – Следващата точка е времето за въпроси към председателя на Комисията.

Свободни въпроси от името на политическите групи.

След това, по време на втората част от заседанието – въпроси относно положението на заетостта в Европейския съюз.

Othmar Karas, от името на групата PPE. – (DE) Г-н председател, г-н Барозу, Центърът за европейски изследвания, проблемите, от които страда Гърция, стратегията „Европа 2020“ и търсенето на решения на финансовата и икономическа криза – всички те ясно ни показват, че като предприемаме необходимите мерки, скоро ще достигнем границите на възможното съгласно действащите договори. От друга страна, много държави-членки прибягват до нов вид междуправителствено сътрудничество, национализъм и протекционизъм, вместо да обърнат взор към Европа.

Какво планирате да направите за преодоляването на тези проблеми, за определянето на необходимите общи цели и за създаването на надеждни европейски инструменти, за да можем да действаме ефективно и да даваме правилните отговори?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Вярно е, че, за голямо учудване, някои национални политици четат Договора от Лисабон в светлината на междуправителственото сътрудничество. Договорът от Лисабон беше приет именно за да се увеличи европейското измерение; за да се засилят правомощията на Европейския парламент; за да се улесни вземането на решения с квалифицирано мнозинство; както и за да се засили ролята на Комисията в икономическия надзор и външните работи. Ето защо този прочит е твърде учудващ, но действително е факт.

Ролята на Комисията, разбира се, е да бъде пазител на договорите, съгласно член 117 на Договора от Лисабон, да защитава европейското право и твърдо да отстоява неговото съблюдаване, защото в деня, в който Европейският съюз престане да бъде правова общност, той ще престане да бъде истински съюз.

Второ, нейната роля е да насърчава инициативи и да играе водеща роля в инициативи. Ето защо тя ще си върши работата, като се старее да излиза с проекти на законодателни актове, които, надявам се, ще бъдат

подкрепени от Парламента. В политическите си насоки споменах специалните взаимоотношения с Парламента и действително възнамерявам да ги превърна в реалност.

Othmar Karas, *от името на групата PPE*. – (DE) В Мадрид г-н Рен предложи един пакет, който все още не е приет, но който включваше обсъждане на санкции в самото начало на разискването. По мое мнение, не бива да започваме обсъжданията си със санкции срещу държавите-членки, защото по този начин бихме обърнали нещата наопаки. Вместо това трябва да определим общите цели, общите проекти и общите инструменти, от които се нуждаем в допълнение към онова, което вече съществува и едва тогава да мислим за санкциониране на поведение, в което прозира липса на солидарност. Какво е Вашето мнение относно този подход?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Както сам казахте, г-н Karas, все още няма решение. Проведено беше първоначално разискване с финансовите министри и всъщност идния месец Комисията ще представи съобщение относно засиленото икономическото управление. Стремим се да укрепим превантивния и коригиращ характер на Пакта за стабилност и растеж. Ще представим предложения за по-ефективен и по-широк надзор над макроикономическите дисбаланси в рамките на еврозоната и ще проучим възможностите за създаване на механизъм за решаване на кризи, но ще се съсредоточим върху същината.

Считаме, че при действащите понастоящем договори е възможно да се постигне много повече по отношение на надзора над еврозоната и над икономическата и валутен съюз, ако действително има желание от страна на държавите-членки да си сътрудничат и да съблюдават договорите.

Martin Schulz, *от името на групата S&D*. – (DE) Член 125 от Договора за функционирането на Европейския съюз представлява така наречената клауза за непредоставяне на помощ при затруднения или, с други думи, забрана за поемане, от държавите-членки на ЕС, на дълговете на други държави-членки. Как гледате на факта, че благодарение на изготвения пакет за подпомагане на Гърция сега държави като Федерална република Германия, например, предоставят парични заеми на гръцката държава за период от 3 години с лихва от 5%, като самите те получават тези средства под формата на кредити със срок на издължаване 3 години при 1,5% лихва? При приблизителна обща сума от 8,4 млрд. евро, това прави печалба в размер на 620 млн. евро. Не съдържа ли клаузата за непредоставяне на помощ при затруднения и изискването, че шом една държава-членка не може да поема дълговете на друга, тя не може и да печели никакви пари от дълговете на друга държава-членка? Готов ли сте да обсъдите с германското правителство или с други правителства механизъм, който ми се струва напълно неприемлив?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Вярно е, г-н Schulz, че Договорът от Лисабон не позволява така нареченото предоставяне на помощ при затруднения на държавите-членки. Според Комисията, решението, на което сме се спрели към настоящия момент – което за сега не е задействано, защото все още не е отправено такова искане – е в пълно съответствие с договора. Искам да подчертая това. Знам, че се води дебат в някои среди в Германия – както, всъщност, и в други държави-членки, но по-конкретно в Германия – и искам да заявя, че е просто неправилно да се счита, че това, което планираме, е някакъв вид такова предоставяне на помощ при затруднения. Не е така. Тук става въпрос за координиране на заеми. Това ще бъде задължение на Комисията. МВФ също ще участва в схемата, която, трябва да отбележа, е гравивна. Това е решение, което стана възможно едва след пространни обсъждания с нашите държави-членки, но то напълно съответства на договорите и, разбира се, спазва разпоредбите на Договора от Лисабон.

Позволете ми да завърша на политическа нотка, като заявя, че ми се струва доста необичайно, че толкова трудно намерихме решение с проява на солидарност към Гърция, след като успяхме да намерим такова по отношение на Латвия, Унгария и Румъния. След като можем да намерим такива решения с проява на солидарност и отговорност извън еврозоната, считам за съвсем очевидна необходимостта да ги открием и в еврозоната.

Martin Schulz, *от името на групата S&D*. – (DE) Г-н Барозу, разбирам, че се опитвате да избегнете отговора на въпроса ми, защото е неприятен. Затова ще го повторя.

Най-малкото, съществува възможност някои държави-членки, които могат да взимат заеми при по-добри условия, в сравнение с тези, на които ги отпускат, да печелят от дълговете на друга страна. Тъй като съгласно клаузата за непредоставяне на помощ при затруднения, държавите-членки не могат да поемат чужди дългове, не би трябвало да им се позволява и да печелят от тези дългове. Готов ли сте да заявите открито пред г-жа Меркел или пред г-н Саркози, например, или пред който е да било друг, че сте против този начин на действие?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Разговарям по въпроса с тези ръководители и с други в продължение на много седмици, затова мога съвсем откровено да Ви кажа, г-н Schulz, че, за съжаление, това беше единственото възможно решение. Комисията от самото начало настояваше за по-конкретен сигнал

за солидарност с Гърция, разбира се, при неизменно зачитане на принципа на отговорността. Но това, което сега следва да направим, е да се погрижим Гърция да бъде насърчена да се върне към пазарно финансиране възможно най-скоро като на практика се стигна до решението заемите на държавите-членки от еврозоната да бъдат отпуснати без занижаване на лихвените проценти. Кредитното ценообразуване на МВФ беше възприето като подходящ репер за определяне на условията по двустранните заемни споразумения с държавите-членки от еврозоната, макар и с някои корекции, които бяха договорени на 11 април.

Guy Verhofstadt, *от името на групата ALDE.* – (FR) Г-н председател, г-н председател на Комисията, най-напред, що се отнася до клаузата за непредоставяне на помощ при затруднения, формулировката в Договора не е такава. В Договора ясно се посочва, че държава-членка не може да бъде принуждавана да поема дългове. В него не се упоменава, че е забранено да се поемат дългове. Това трябва да бъде изяснено, защото в противен случай се получава какофония по отношение на Договора. Повтарям, в Договора ясно е посочено, че държава-членка не може да бъде принуждавана да поема дългове. Следователно всичко, което е замислено по отношение на Гърция, включва неща, които са възможни съгласно Договора и които могат да бъдат приложени.

Въпросът ми е малко по-различен. Лихвените проценти по гръцките заеми отново се повишиха до 7,6% – с други думи, 450 базисни пункта над германския лихвен процент. Ето защо са необходими други мерки и аз имам предвид много съществени, основни реформи: за европейски валутен фонд, за европейски пазар на облигации и за по-амбициозна стратегия „Европа 2020“.

Г-н председател на Комисията, въпросът ми е следният: кога възнамерявате да внесете за обсъждане в Съвета пакет с реформи от този вид, включително реформите, които г-н Рен вече започна? Защото именно това е необходимо сега – да се представи амбициозен пакет от реформи заедно с конкретна мярка по отношение на Гърция.

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията.* – (FR) Първо, г-н Verhofstadt, а също и в отговор на казаното от г-н Schulz, нека бъдем абсолютно наясно и откровени пред себе си: ако има въпроси, които искате да отправите към г-жа Меркел, трябва да ги зададете на нея. Не съм тук, за да отговарям от името на г-жа Меркел. Тук съм, за да отговарям от името на Комисията. Нека да сме наясно по този въпрос.

Нека изясним и гледната точка на Комисията. Решението, което беше намерено, съвсем точно съответства на така наречената клауза за непредоставяне на помощ при затруднения. Естествено, в това отношение бяхме много предпазливи. Що се отнася до мерките, които ще предприемем, съобщението и предложенията, по които ще работим, ще бъдат представени идния месец. Искам да се спра на съобщението относно подобряването на управлението на еврозоната. Вече беше проведено разискване относно политиката и г-н Рен получи задача от Комисията във връзка с първоначалното обсъждане с финансовите министри. Така че мога да Ви уведомя, че някъде през май ще узнаете основната идея за мерките, които ще представим в бъдеще, за да спомогнем за по-доброто управление в еврозоната и в Европейския съюз като цяло.

Guy Verhofstadt, *от името на групата ALDE.* – (FR) Г-н председател, мога ли да попитам председателя на Комисията дали идеята за европейски валутен фонд ще бъде част от това предложение?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията.* – (FR) Г-н председател, за да дам конкретен отговор по този въпрос, мога да Ви информирам, че позицията ни клони към идеята за създаване на нова институция при наличието на икономически и валутен съюз.

Аз самият поне не съм убеден, че това е добра идея, но мога да Ви кажа – говорейки от собствено име, тъй като колегията все още не е взела решение – че идеята за механизъм, гарантиращ финансова стабилност в еврозоната ми изглежда добра. Бих могъл да добавя, че сме в процес на проучване на различни начини за регламентиране и укрепване на механизми за застраховане – например такива, които ще разсеят опасенията, породили идеята за Европейски валутен фонд.

Daniel Cohn-Bendit, *от името на групата Verts/ALE.* – (FR) Г-н председател, г-н Барозу, бих предпочел председател на Комисията, който просто да заяви, че трябва да настояваме Германия да отпусна кредити със същия лихвен процент, с какъвто ѝ се налага да взема заеми, а именно 3%. Поне бихте могли да го заявите публично. Това би съставлявало част от дебата в Германия, но Вие не сте способен да изречете тези прости неща.

Бих искал да задам още един въпрос по отношение на Търговското споразумение за борба с фалшифицирането (ТСБФ). От 2008 г. водите преговори относно ТСБФ, насочено срещу пиратството и фалшифицирането. През март, в резолюция на Европейския парламент, беше указано да намалите мащаба на преговорите относно

ТСБФ във връзка с фалшифицирането. Утре ще публикувате предназначенията за нас оценка на разискванията – благодаря Ви, от една година я очакваме – както и текст, приет в края на срещата на върха в Нова Зеландия.

Знаете, че Парламентът ще трябва да каже „да“ или „не“ в края на тези преговори. Няма ли да е по-логично участието на Парламента да е по-явно, като по този начин се осигури известна прозрачност по отношение на преговорите? В противен случай ще се окажете в същото положение, в което се озовахте в случая със SWIFT. Затова бих Ви призовал от сега нататък да демонстрирате по-голяма прозрачност и да ни предоставяте текстовете във връзка с преговорите точно така, както ги предоставяте на големите дружества. Във всички отношения Парламентът е толкова важен, колкото едно голямо дружество.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, г-н Cohn-Bendit, няма съмнения в това отношение и аз изключително много уважавам Парламента. Бих могъл да добавя, че поради тази причина Комисията, и по-конкретно г-н Де Гухт, получиха разрешение от партньорите ни в тези преговори да огласят всички текстове от преговорите. Както знаете, те ще бъдат обнародвани утре, 21 април.

Несъмнено сте осведомен, че тези преговори започнаха преди влизането в сила на Договора от Лисабон и ние също искаме Парламентът да се ангажира по-тясно с тях. Парламентът има нови правомощия в областта на международните преговори и Комисията подкрепя по-голямата му роля в такива преговори.

Daniel Cohn-Bendit, от името на групата Verts/ALE. – (FR) Г-н председател, г-н Барозу, нека избегнем игрите с думи: независимо дали Вие сте отправили искането или не, ако не се погрижите прозрачността да стане публично достояние, няма да можете да продължите преговорите при наличието на Договора от Лисабон.

Така че въпросът е не дали сте поискали от партньорите си да огласят докладите пред Парламента; налага се да то направите, защото в противен случай Парламентът никога няма да ви каже „да“, защото сега имате задължения, произтичащи от Договора от Лисабон.

Следователно, съгласно Договора от Лисабон, сега сте длъжни да действате по начин, прозрачен за Парламента, защото трябва да получите одобрение от него, а това не е сигурно, като се има предвид състоянието на преговорите и на текста, който обсъждаме.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (FR) Споменахте влизането в сила на Договора от Лисабон. Аз също твърдо подкрепям засилването на ролята на Парламента в тази област и текстът, който предстои да бъде огласен утре, за което трябваше да получим разрешение от партньорите ни в преговорите, е текстът, по който ще се преговаря – проектът на текста, обект на преговорите. Това ще бъде направено. Несъмнено съзнавате, че някои международни преговори са по-деликатни и изискват внимателен подход към определени области, но ние искаме да ангажираме във възможно най-голяма степен Парламента, на чиято Договорът от Лисабон основателно предоставя правомощия в сферата на международните преговори.

Timothy Kirkhope, от името на групата ECR. – (EN) През март Европейската комисия обяви, че ще извърши нов преглед на Директивата за работното време след неуспеха на предишния опит за нейното преразглеждане. Стигна се до задънена улица поради настояването на Парламента директивата да не допуска възможност за неучастие на национално равнище. Както, предполагам, всички си спомняме, членовете на Европейския парламент от Лейбъристката партия на Обединеното кралство гласуваха, в рамките на синдикалните си секции, за премахване на възможността за неучастие на Обединеното кралство, въпреки инструкциите на собственото им правителство за обратното.

Сега, след като ще има нов преглед и като се има предвид, че много държави от ЕС искат работниците им да имат възможност да изберат дали да работят на по-гъвкаво работно време, може ли председателят Барозу да потвърди, че Комисията ще предложи директива, която допуска възможност за неучастие в 48-часовата работна седмица на национално равнище?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, все още не разполагам с готов проект за законодателен акт. Твърде рано е, на този етап, да съществуват определени идеи по съществото на каквито и да било промени. Както знаете, съществува документ за консултация, изготвен в дух на умишлена непредубеденост. Искам да чуя и мненията на социалните партньори.

Новите правила трябва да предпазват работниците от рисковете, свързани със здравето и безопасността, породени от прекомерно дълго работно време и недостатъчна почивка. Също така, те следва да са достатъчно гъвкави, за да позволяват съчетаването на професионалния и личния живот и да стимулират конкурентоспособността на дружествата, и по-специално на малките и средните предприятия.

Считам, че трябва да имаме решение в това отношение, г-н Kirkhope, съвсем откровено, защото, както знаете, в Съда на Европейския съюз са заведени дела, които ни задължават да намерим решение.

Затова ще се опитаме да получим широка подкрепа за нов проект на законодателен акт и да избегнем дългите обсъждания, които характеризираха последния опит за преработка на директивата.

Timothy Kirkhope, *от името на групата ECR*. – (EN) Разбирам, че г-н Барозу не желае да предпришава изхода от консултациите, водени от Комисията. Има обаче редица хора в ЕС – и не на последно място, трите милиона в Обединеното кралство, които в момента се възползват от възможността за неучастие – които ще очакват от него да поеме ангажимент, че в период на икономически спад ръководената от него Комисия няма да се опитва да пречи на хората да работят. Боя се, че не получихме такива уверения от члена на Комисията Андор по време на изслушването за одобряването му, но се надявам, че ще ги получим сега от председателя Барозу.

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Много сте любезен, г-н Kirkhope, но всъщност, освен Великобритания, в Европейския съюз има още 26 други държави-членки, затова, предполагам, ще разберете, че макар да сме в голяма степен съпричастни към опасенията, които изразихте, аз трябва да се вслушам и в други основателни тревоги.

Това е много труден и изключително деликатен въпрос. Трябва да открием правилния баланс между изтъкнатата от Вас гъвкавост по отношение на малките и средните предприятия и закрилата на работниците, която, убеден съм, Вие също подкрепяте. И точно това ще направим. Затова призоваваме социалните партньори също да излязат с градивно предложение.

Lothar Bisky, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н Барозу, Вие разказахте за работната Ви програма и тя беше обсъдена в Парламента. Посочихте, че впоследствие искате да се спрете на критичните бележки. Имам един въпрос. Напоследък говорим много за кризата и за това как да се справим с нея. Оставам с впечатлението обаче, че твърде малко неща са се променили в начина, по който банките осъществяват дейността си.

Би ми било интересно, също така, да чуя отговора на още един въпрос. Считате ли, че ние и Комисията сме направили достатъчно? Ако отговорът е отрицателен, какво още трябва да се направи, според Вас, за да се противодейства на причините за финансовата криза в по-дългосрочен план, така че банките да не са в състояние да продължават дейността си по сегашния начин?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Точно днес, в работната програма, представихме действията си във финансовия сектор. Една голяма част от тях са осъществени, но изпълнението на друга важна част тепърва предстои.

Считам, че Комисията внесе правилните проекти за законодателни актове. Всъщност, изразявам съжаление, че в някои случаи степента на амбициозност беше снижена от държавите-членки – например по отношение на надзорната рамка, която в момента разглеждате в Парламента, като ние ще представим проекти за законодателни актове – има изчерпателен списък, който представих днес в Парламента – и в близко бъдеще.

Но, за да бъда по-конкретен, мисля, че има някои специфични неща, които можем да направим. Например аз подкрепям идеята за банков налог. Считам, че този въпрос трябва да се разгледа от Г-20. Мисля, че би било справедливо, след всичките проблеми, които банковият сектор създаде по отношение на цялостното състояние на икономиката, той също да допринесе за бъдещето на нашите икономики.

Следователно, както винаги, става въпрос за баланс. Не искаме да разклащаме основите на такъв важен отрасъл от икономиките ни, както е финансовият сектор, но считаме, че е важно да се въведат още някои мерки, за да се възстанови доверието в него.

Lothar Bisky, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н Барозу, имам още един кратък въпрос. Председателят на „Дойче банк“, д-р Акерман, трудно може да бъде впечатлен. Неотдавна той открито заяви, че иска да постигне 25% възвръщаемост. Не мислите ли, че това е в пълен разрез с мерките, които се предприемат от Комисията и от отделните правителства? Той не променя нищо. Той заявява, че иска отново да постигне 25% възвръщаемост. Това заявява д-р Акерман, председателят на „Дойче банк“, която е изключително важна банка.

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Съжалявам, но не съм следил изявленията на председателя на „Дойче банк“ и не мога да коментирам нещо, с което не съм запознат.

William (The Earl of) Dartmouth, *от името на групата EFD*. – (EN) Тъй като финансовата криза беше кредитна и банкова криза, която възникна и произтече от големи търговски банки – „Роял банк във Шотландия“, „Ай Кей Би“, „Фортис“ и други подобни – приемате ли, че Директивата за управляващите фондове за алтернативни инвестиции не само силно вреди на Обединеното кралство, но е и невярно зададена и неправилно насочена регулаторна инициатива на Комисията, ориентирана към напълно погрешна цел?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Категорично не. Считаю, че е много добра инициатива, чиято цел е именно възстановяване на доверието в много важния сектор на финансовите ни пазари. Смятам, че е в интерес на финансовия сектор да бъде надежден. Нека бъдем честни и непредубедени в това отношение. В момента съществува проблем с доверието във финансовия сектор и той произтича, да речем, от безотговорното поведение на някои големи участници в този сектор не само във Великобритания, както Вие посочихте, но и в други държави в Европа, отделно от ситуацията, която възникна в Съединените щати. Необходима ни е подходяща степен на регулиране. Считаю, че регламентът, който предложихме, е надлежно балансиран и целта му не е да се създават трудности на финансовия сектор. Точно обратното: целта му е да се изгради доверие. Финансовият сектор се нуждае от този вид надеждност, за да финансира икономиката.

William (The Earl of) Dartmouth, *от името на групата EFD*. – (EN) Как Директивата за управляващите фондове за алтернативни инвестиции ще възстанови доверието във финансовия сектор, когато проблемът е в големите търговски банки? Това е моят въпрос.

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Съжалявам, но не съм съгласен, че проблемът е единствено в големите банки.

Всъщност, проблемът, който възникна в Съединените щати, не беше причинен единствено от големи банки. За появата му допринесоха и нетърговски банки, инвестиционни дружества, както и хедж фондове. Така че не сме съгласни с анализа, че той е предизвикан от големите банки. На практика някои от големите традиционни търговски банки не носят отговорност за кризата.

Имаше много видове субекти, които носят някаква отговорност за неразборията – нека го заявим много ясно – която беше създадена във финансовия сектор. Считаю, че подходящата степен на регулиране е най-добрият начин за справяне с проблема както за банките, така и за други видове инструменти или оператори на пазара.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-н председател, Европейската служба за външна дейност ще бъде подчинена на върховния представител. Ролята на върховния представител, съгласно член 18, е да провежда общата външна политика и политика на сигурност на Европейския съюз в качеството си на пълномощник на Съвета. Съветът, при всичките му недостатъци, най-малкото включва в състава си представители на държавите-членки.

Някои влиятелни оратори от политическите групи в Парламента обаче привеждат доводи в полза на тезата, че Комисията трябва да играе много по-решаваща роля в службата. По-конкретно, се изтъква, че Комисията следва да осигурява най-малко 50% от личния състав на Службата за външна дейност, както и че службата не бива да се влияе от междуправителствената теория – интерговерментализма. Моля да ме извините за тази дума. Тя не е моя, но я възприемам като код за Съвета и за Европейския съвет. Освен това, разбира се, върховният представител е заместник-председател на Комисията по силата на заеманата от него длъжност.

Всичко това сякаш сочи, че има вероятност външната политика на ЕС в действителност да се ръководи от Комисията, а идеята, че тя се провежда от върховния представител като пълномощник на Съвета, да се окаже правна фикция. Съгласен ли сте?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Не съм съгласен. Не сме в това положение. Всъщност, както знаете, създаването на институционната длъжност върховен представител/заместник-председател на Комисията е едно от най-важните нововъведения в Договора от Лисабон, като идеята е да се съчетаят аспектите, които обикновено наричаме междуправителствени компетентности и компететности на Общността.

Що се отнася до общата външна политика и политиката на сигурност, по същество тя ще остане в междуправителствената сфера: тя е прерогатив на държавите-членки. Има обаче други компетентности на Общността, които сега не трябва да се прехвърлят към междуправителствения съглас. Те, естествено, следва да останат в рамките на общностния метод.

Така че върховният представител/заместник-председател на Комисията, както се изразяваме, обикновено съвместява две длъжности. Тя ще трябва да съчетае, като използва най-добрите полезни взаимодействия, тези две компетентности. Следователно, ще има, разбира се, компетентности, които тя ще може да развие в рамките

на Комисията, в качеството си на неин заместник-председател, но и като работи в тясно сътрудничество с държавите-членки и със Съвета. Считам, че това е приносът – да има по-съгласувани и последователни външни отношения на Европейския съюз, да се засили защитата на нашите интереси и да се популяризират ценностите ни по света.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Разбирам вътрешната последователност на това, което казвате като поддръжник на евроинтеграцията, какъвто аз не съм.

Но внушението, което всъщност правите, е, че на практика следва да отидем по-далеч от Договора от Лисабон, който е достатъчно лош, и почти изцяло да изключим Съвета, който, както казах, при всичките си недостатъци, поне включва представители на национални държави.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Никога не бих могъл да направя внушение за действие на Комисията в разрез с договорите, защото неин дълг е да гарантира тяхното съблюдаване. Онова, което действително призовавам държавите-членки да направят, е да съблюдают Договора и всички институции трябва да съблюдают Договора.

С Договора се установява баланс и този баланс трябва да се съблюдава. Той представлява напредък в сравнение с миналото, когато разполагахме със съвсем различни институции, чрез които да се грижим за един на практика много важен общ интерес – а именно, отстояването на европейските ценности по света. Считам, че е възможно, при пълно спазване на Договора, да се постигне точно това, което се цели с него. Това може да се осъществи в дух на добро сътрудничество между всички институции и, естествено, при пълно зачитане на нашите държави-членки.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, аз съм от южната част на Италия и в нашия регион икономиката се основава на малките и средните предприятия, на текстилната, шевната и обувната промишленост и на селското стопанство.

Днес този отрасъл изпитва сериозни затруднения поради притока на стоки от китайския и азиатския пазар. Производството на една обувка в нашия регион, в южна Италия, струва 13 евро. Цената на готовия продукт от Китай е 5,50 евро. Едно бебешко боди, произведено от нас, струва 4–5 евро, а такова боди от Китай струва 1 евро.

Предприемачите местят производството си, за да оцелеят, или закриват предприятията си, в следствие на което се закриват хиляди работни места, а това води и до криза в потреблението и до обедняване на региона.

Всеки път, когато участвам в срещи с предприемачи, те ми задават въпроса: „Какво Ви пречи да наложите мита или данъци?“ Защото в Китай себестойността на производството е ниска, тъй като от 12-годишни деца работят по 10 часа на ден без обезщетения за социална сигурност, без осигуровки и без право на здравни грижи.

Знам, че протекционистките мерки са нежелателни, но какъв е отговорът? Г-н Барозу, когато се срещам с предприемачи, как да им обясня какво прави Европа, за да се пребори с една необратима криза, по време на която фалират толкова много предприятия, толкова много работни места изчезват яко дим и цели региони от Европа, включително най-бедните, в южната част на Италия, преживяват тежка и необратима криза? Бих искал да съм в състояние да дам някакви отговори, г-н Барозу, и бих искал да ги чуя от Вас.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Разбирам безпокойството Ви, което е съвсем основателно и бих искал да кажа няколко думи за малките и средните дружества, които, както знаете, са практически най-важният фактор за разкриване на работни места в Европа.

И така, как може да се реагира на този проблем, свързан с конкуренцията от други части на света, в които има по-ниски стандарти по отношение както на работната сила, така и на околната среда? Мисля, че решението определено не е да затворим границите си, защото Европейският съюз е несъмнено най-големият износител в света. Следователно, решението е да се насърчава създаването на условия за достоен труд и повишаване на социалните стандарти по целия свят. Това е въпрос, за чието решаване настояваме в рамките на Г-20; това е въпрос за чието решаване настояваме в рамките на Международната организация на труда и който е част от диалога ни с други партньори. Но действително считам, че не е решение да се действа с антидъмпингови средства – освен ако не е налице дъмпинг – както и че не е решение да затворим границите си за много важни търговски партньори на Европа. Това би било в разрез със собствените ни интереси.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, обръщам внимание, във връзка със споменатото по-рано относно решаването на гръцкия проблем, че всички ние, които отблизо следим събитията и решенията,

засягащи тези проблеми, осъзнаваме, като това чувство се споделя от мнозина от нас, че Съветът е изтикал Комисията встрани.

Мисля, че от самото начало Комисията е била балансиращ фактор между средните и по-малки държави-членки на Съюза и Съвета. Считам, че днес ролята ѝ във връзка с проблемите, пред които е изправена Гърция, и не само Гърция, се свежда до действия и изявления от технократско естество.

Конкретният ми въпрос е следният: говорим за икономиката, за валутен съюз с по-отчетливи наднационални елементи. Обсъждаме и амбициозната стратегия „Европа 2020“, която се подготвя от Комисията, както и борбата с безработицата и бедността. Как могат да се реализират тези амбициозни стратегии, при положение, че на Комисията не е отредена подобаваща роля?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Проблемът с безработицата, както знаете, зависи от общото икономическо положение. Нека изясним напълно този въпрос. Не можем да възстановим нивата на заетост, които бяха налице преди кризата, преди да се върнем към по-голям растеж в Европа.

Ето защо съсредоточаваме усилията си върху новите източници на растеж и на практика се опитваме да възстановим този растеж, който е от решаващо значение за Европейския съюз.

Това е приоритетът ни сега. От друга страна, имаше някои мерки, които бяха предприети конкретно във връзка със заетостта. В нашата стратегия „Европа 2020“ сме заложили някои предложения, свързани с нови умения, с нови работни места, с програми за младежта, но главното е да възстановим условията за растеж, включително доверието в нашата икономика.

Когато става въпрос за положението на Гърция, както знаете, то е тясно свързано и със сигурността в бъдещето на гръцката икономика. Затова зависи толкова много от коригирането на някои фискални дисбаланси.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Г-н председател, г-н председател на Комисията, положението със заетостта в Европа е много тревожно, както моите колеги отбелязаха преди малко. През 2009 г. работните си места са загубили 2,7 милиона души в еврозоната. Нещо повече, делът на заетото население, изложено на риск от изпадане в бедност, се е увеличил на 8% от работещите в Европа, без да отчитаме факта, че почти 17% от населението живее под прага на бедността.

При това положение, считате ли, че следва да се приложи стратегия с две направления на действие? От една страна, подобряване на условията за достоен труд – заслужаваше си да се включи този въпрос в стратегията „Европа 2020“ вместо заетостта, единствено заради растежа; освен това разчитате ли на насърчаване на създаването на „зелени“, интелигентни работни места за развитието на устойчиво и единно общество? – и, от друга страна, повишаване на общото равнище на заетостта в Европа, като се наблегне, по-специално, на работните места за млади хора – говорихте за това – но също и за хората на възраст над петдесет години.

В това отношение, нарастването на броя на молбите, адресирани до Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, и реструктурирането в различни сектори подчертават необходимостта от създаване на глобална промишлена политика.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (FR) Всичките въпроси, които повдигнахте, са разгледани в стратегията за периода до 2020 г., г-н Daerden. В политическите си насоки вече се спрех на условията за достоен труд, както и на наличието на истинска промишлена политика за Европа – не старата промишлена политика, а такава, целяща осигуряването на устойчива промишленост в Европа, по-съвременна политика, акцентираща върху устойчивостта.

Що се отнася до младите хора, най-малко две от водещите инициативи са посветени на тях, а именно инициативите „Младежта в движение“ и „Нови умения за нови работни места“. Открили сме редица цели, например във връзка с образованието, борбата срещу бедността и кампанията за социално приобщаване. Този аспект се съдържа в стратегията „Европа 2020“ именно защото считаме, че сега главният приоритет е борбата с безработицата. Считам, че разработката на тази стратегия ще ни даде възможност да постигнем значителни резултати в борбата срещу безработицата.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, както знаете, през последните няколко години е налице нарастване на безработицата във всички държави на Европа – макар и в различна форма в отделните държави – а предстои и по-нататъшно увеличение.

Икономистите като цяло са единодушни, че ще минат най-малко две години, докато колебливите признаци на възстановяване, които се появяват тук-там, се превърнат в норма и че във всички случаи, в продължение

на поне 10 години, възстановяването ще е толкова ограничено, че няма да генерира никаква допълнителна заетост. Това означава, че безработицата ще се повиши, като някои от заетите днес лица ще загубят работните си места и в същото време ще има поколения млади хора, които не са и няма да бъдат в състояние да се включат в пазара на труда.

Въпросът ми към Вас е дали не считате, че при това положение е необходимо да се насърчи прилагането на мярка, целяща гарантирането на стандартен доход в Европа за всички, загубили работата си, а проблемът с младите хора да се счита за вид спешна ситуация и на тази база да се разработи конкретна мярка, свързана с обучение, от която те да се възползват през целия период, в който са извън пазара на труда.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) По същество, анализът Ви за положението на пазара на труда е правилен. На практика ситуацията продължава да се влошава, макар и с по-умерено темпо, отколкото в миналото. Започваме да забелязваме и по-последователни признаци на стабилизация в някои държави-членки.

Изминали са обаче девет месеца от началото на възстановяването на икономиката от тежката рецесия и е възможно да е необходим известен период от тази година, докато крехкият подем в стопанската дейност повлияе за обръщане на тенденцията на пазара на труда. Ето защо сега нашият приоритет е заетостта. Както отбелязахте, особено тревожна е безработицата за младите хора. Над 20% от младите хора в Европа са безработни. Поради тази причина поставихме началото на три инициативи за тази година. Вече споменах две от тях. Има и инициатива за младежка заетост. Сред конкретните инициативи, които ще разработим, попада именно повишаването на професионалната квалификация чрез повече схеми за чиракуване, финансирани от Европейския социален фонд, както и насърчаването на висококачественото усвояване на знания на работното място след завършване на образованието – така наречените стажове, включително с възможност за стажуване в други държави-членки.

Graham Watson (ALDE). – (EN) Миналата седмица Европейската фондация по климата огласи своята „Пътна карта 2050“. В този план са представени три начина, по които Европейският съюз би могъл да намали емисиите си на въглероден диоксид с 80% до 2050 г., в съответствие с амбициозните ни цели от Киото. Бихме могли да го постигнем на цена, малко по-висока от разходите за обичайната ни практика. Бихме могли почти изцяло сами да задоволяваме потребностите си от енергийни ресурси, а с декарбонизацията на нашата икономика бихме станали свидетели на създаването на значителен брой нетни работни места.

Но това може да се осъществи единствено на европейско равнище. Ще възприеме ли Комисията охотно пътната карта? Ще се постарее ли да придаде нов устрем на Европейския съюз, като предложи необходимите мерки в рамките на политиките? Като се имат предвид възможностите за разкриване на работни места, ще използвате ли, г-н Барозу, тази идея, за да стимулирате държавите-членки да предприемат необходимите действия?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Запознат съм с този доклад на Европейската фондация по климата и действително, в рамките на стратегията „Европа 2020“, предложихме водеща инициатива „Европа за ефективно използване на ресурсите“, чиято цел е именно да се отдели растежа от ресурсите и по този начин да се осигури конкурентно предимство за Европа в сравнение с други международни партньори.

Тази цел беше също така изцяло пренесена в работната програма на Комисията за 2010 г. и извън нея. Комисията възнамерява да набележи курс за преход на Европа, до 2050 г., към нисковъглеродна и устойчива на изменението на климата икономика, използваща ефективно ресурсите, по-конкретно, чрез декарбонизация на енергийния и транспортния сектор, като по този начин осигури дългосрочна рамка за политика и инвестиции. Подчертавам думата инвестиции.

Считаме, че задачите, свързани с климата, също могат да бъдат, както показва сектора на възобновяемата енергия, начин за разкриване на допълнителни работни места в Европа, които обикновено наричаме „зелени работни места“.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – (EN) Няколко неотдавнашни известия за нови информационно-технологични средства като Google Books или iPad, биха могли да улеснят достъпа до културно съдържание в цифров формат, и по-конкретно до така наречените електронни книги. Повечето от тези инициативи обаче тръгват от САЩ. Какво прави Комисията за стимулиране на цифровизацията на нашето културно наследство на Европейския континент?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Европейската дигитална библиотека, която се е заела с предизвикателството да въведе в интернет колекциите на нашите национални библиотеки, на музеите

и техните архиви; това е огромна задача за нашето време – да се цифровизира и съхрани богатството на нашата култура и да се осигури достъп до него. При това не бива да излагаме на риск правата на авторите и издателите, включително на творбите с изчерпани тиражи и на така наречените „осиротели“ произведения. Трябва също така да преценим дали усилията ни във финансовата сфера и публично-частните партньорства, които се реализират на някои места, съответстват на това много важно обществено предизвикателство.

Отчитайки тази гледна точка, възложих на заместник-председателя Крус и на члена на Комисията Василиу да създадат „Комитет на мъдреците“. С радост обявявам днес пред вас, че тази задача ще бъде поверена на г-н Maurice Lavie, г-жа Elizabeth Nigerman и г-н Jacques Decare. В качеството си на „Комитет на мъдреците“ те ще популяризират тази идея за съхранение на изключително важното ни наследство чрез дигитализация, естествено, при пълно съблюдаване на правата на собственост. С нетърпение очаквам да получа препоръките им по тези важни въпроси до края на настоящата година.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-н Барозу, бих искал да знам какви, според Вас, ще бъдат последиците за заетостта във въздухоплавателния сектор от затварянето на въздушните пространства, което продължава вече няколко дни? Днес на заглавната страница на влиятелния вестник „Файненшъл таймс“ се посочва, че затварянето, което е засегнало почти 7 милиона пътници и е причинило отмяната на 80 000 полета, е довело до загуби за въздухоплавателната промишленост в размер на 200 милиона щатски долара на ден. Според Вас, как ще повлияе това върху заетостта в сектора? – защото разбрах, че това е била главната причина за Вашето отсъствие и за отсъствието на г-н Ван Ромпюй, по време на погребението на президента на Полша в Краков.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Най-напред, що се отнася до въпроса за погребението, искам да се спра на него отделно от останалите.

Изпитвах дълбоко уважение към президента Качински. С него работех по много почтен начин. Направих всичко възможно, за да присъствам на погребението му.

Участвах във всички церемонии, на които имах възможност да присъствам, с които беше отбелязана кончината на президента Качински, на неговата съпруга и на всички, които загинаха по време на този трагичен инцидент. Наистина не разбирам как е възможно да се отправят такива критики към европейските институции, като се използва смъртта на толкова много хора.

До последния момент правих опити да се придвижа, за да присъствам на погребението на президента Качински. Проблемът е, че едва в събота, много късно вечерта, получих информация, че полетът, организиран от белгийските органи, е отменен. Тогава вече не беше възможно да замина.

Затова искам да е съвсем ясно, че направих всичко, което беше по силите ми, за да отдам почит не само на хората, които загинаха по време на трагичния инцидент, но и на Полша като нация.

По въпроса за въздухоплавателния сектор – ако позволите, сега ще използвам другата минута, за да отговоря на него – запознати сме със значителното въздействие на проблема, предизвикан от вулкана, върху отрасъла и поради тази причина вече работим по проучване на начините, по които можем да помогнем практически, ако това е възможно, на европейския въздухоплавателен сектор.

Той търпи тежки икономически загуби поради факта, че в продължение на няколко дни на дружествата не се позволява да извършват търговските си дейности. Необходимо е да се търси глобално решение, за да се помогне на сектора да излезе от кризата, като всъщност в това отношение е налице прецедент, а именно кризата след 11 септември. Така че разглеждаме възможните способности във връзка с либерализиране на правилата за държавна помощ, както сме правили в миналото. Обсъждахме този въпрос на днешното заседание на колегията.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, г-н Барозу, съгласно официалните статистически данни, безработицата в Европейския съюз в периода 2000-2006 г. варира между 8 и 9% – слава на Лисабонската стратегия, в която се говореше за пълна заетост.

В свой неотдавнашен доклад Комисията твърди, че безработицата ще достигне и превиши 10% през 2010 г. – „социален вулкан“, ако използвам актуалната в момента терминология.

В допълнение, в редица държави, прилагащи режим на строги ограничения, каквито са Ирландия и Гърция, както и в държави като Румъния, Унгария и Латвия, където се намеси Международният валутен фонд, безработицата се повиши до рекордни нива.

В светлината на тези данни отправям към Вас своето запитване: проучила ли е Комисията последиците от тези политики на строги ограничения, за които настоявате и които принуждават държавите да следват, за да

излязат от кризата? Проучили ли сте последиците за заетостта и икономиката на държава, в която се е намесил Международният валутен фонд? Считате ли, че в резултат на тези политики безработицата в Европа ще намалее?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Не принуждаваме никого да предприема каквито и да било мерки. По отношение на Гърция, решенията бяха взети от гръцките органи, но несъмнено ще разберете, че това положение, при което в гръцката икономика са налице макроикономически дисбаланси, оказва силно отрицателно влияние върху растежа, а също и върху заетостта.

Ясно е, че без възстановяване на доверието в гръцките публични финанси няма да има инвестиции или растеж в Гърция. Без растеж не можем да генерираме заетост. Ето защо не бива да търсим противоречия и да противопоставяме макроикономическата стабилност и строгите мерки, от една страна, на растежа, от друга страна. Проблемът е в това да разберем как можем да управляваме прехода, как можем да съхраним стимула в икономиките, които имат потенциал в това отношение, като същевременно съблюдаваме балансите, необходими за поддържане на макроикономическата стабилност. Ето защо постигането на надеждност на гръцките публични финанси във възможно най-кратки срокове е в интерес на гръцката икономика и на гръцките работници.

Paul Rübиг (PPE). – (DE) Моят въпрос се отнася до изригването на вулкана, което, естествено, ще окаже влияние върху емисиите на твърди частици и въглеродния диоксид. Считате ли, че е възможно да се изчисли какви концентрации на твърди частици следва да се заложат в бъдеще, за да се предотврати опасността от загуба на работни места? В нашите директиви за качеството на въздуха се предвиждат значителни ограничения в това отношение.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Проблемът с вулкана е определено извън контрола на европейските институции и на националните правителства. Той просто възникна и сега трябва да се справяме с последиците.

Вече споменахме, във връзка с въздухоплавателната промишленост, че проучваме какво можем да направим, включително въз основа на вече съществуващия прецедент от периода след 11 септември.

Що се отнася до икономическото положение, считам, че е твърде рано да се прави цялостна оценка на нанесените щети и вероятно е по-добре да се избягват много драматични – или, да речем, панически – варианти за действие. Считаме, че важното сега е да се заемем с щетите и да се опитаме да разберем какво можем да направим на европейско равнище, като имаме предвид един важен момент – ние, на европейско равнище, отговаряме за един процент от публичните бюджетни средства. Другите 99% са в ръцете на държавите-членки. Затова считам, че е несправедливо да се очаква от Европейския съюз да се стреми да разрешава всички проблеми, при положение че не разполагаме с необходимите за това средства.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Г-н Барозу, в стратегията „Европа 2020“ сте заложили много амбициозни проценти за увеличаване на заетостта – от 63% на 76% и за намаляване на безработицата сред лицата, напуснали училище преждевременно – на 10%, но също така сте наблегнали на образованието, което е ключът към развитието, така че в бъдеще 40% от европейските граждани ще са завършили висше образование.

Във връзка с това бих искал да задам следния въпрос: ще се заделят ли средства в бъдещия бюджет на Европейския съюз за Европейския социален фонд и за научноизследователска и развойна дейност? Защото, на практика, това е ключът към акцентирането върху съвременните методи и иновациите и към повишаването на заетостта. Не мислите ли, че следва да наблегнем и на развитието на микропредприятията? Защото това е най-добрият начин за насърчаване на самостоятелната заетост, а в днешно време делът на самостоятелно заетите лица е твърде малък. Следователно при тези условия, въпросите изглеждат основателни.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Да, знаете, че предложихме образованието да бъде заложено като една от целите на ЕС в периода до 2020 г., включително борбата срещу преждевременното напускане на училище и увеличаването на учащите за висше образование. Считаме, че е невъзможно да се обсъжда европейската конкурентоспособност, без да се вземат мерки за решаване на проблема с образованието.

Ето защо се стремим да убедим всички държави-членки да възприемат тази цел, а след това определено трябва да се привлекат ресурси – някои от държавите-членки, а други от Европейския съюз. След това трябва да обсъдим финансовите перспективи. Все още не сме стигнали дотам, но определено считам, че трябва да се предприемат някои действия и на европейско равнище като допълнение към усилията, полагани от националните правителства. Действително по линия на Социалния фонд вече имаме някои проекти за чиракуване и стажуване на младежи. Такива са нашите намерения. Не можем да предвидим с какви средства

ще разполагаме за Социалния фонд, но определено считаме, че трябва да сме достатъчно амбициозни на равнище на европейски актове.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Вчера научихме от медиите, че ще бъде затворен заводът на Опел в Антверпен. Това е само един от многото примери за загубата на работни места в Европа. Следващият четвъртък европейските профсъюзи от промишления сектор ще организират еднодневни демонстрации в цяла Европа. Те призовават за работни места и за опазване на бъдещето на Европа като промишлена база. Синдикалистите настояват за пълна заетост, но и за ефективни европейски политики и за категорични отговори днес, а не след пет години.

Вашата работна програма не предоставя много категорична информация в това отношение. Преди малко споменахте насоките и становището относно „Европа 2020“. Според мен те не са достатъчно конкретни. Следва да дадете примери. Какво планирате да направите, за да възстановите нашите стратегически важни промишлени отрасли в Европа и каква е ролята на Комисията в подготовката на автомобилната промишленост за изискванията на утрешния ден и в защитата на работните места?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Насоките относно заетостта зависят в голяма степен от цялостния икономически растеж, но ние възнамеряваме да засилим аспекта на заетостта в нашата стратегия „Европа 2020“. Всъщност имаме четири насоки: повишаване на степента на участие в пазара на труда и намаляване на структурната безработица, подготовка на квалифицирана работна сила, повишаване на качеството на работните места и учене през целия живот, подобряване на постиженията на образователните системи и повишаване на участието в социалното образование, както и борбата с бедността и социалното изключване.

Това са общи насоки, които сега трябва да се следват от европейските институции с помощта на всичките инструменти, с които разполагат, както и от националните правителства. Вярно е, че не съществува магическа формула, няма магическо решение или панацея за безработицата в Европа. Решението също трябва да се оформи въз основа на предприетите общи мерки за постигане на растеж във връзка с поддържането на финансовата стабилност, с доверието в нашите пазари и с използването на потенциала на вътрешния ни пазар. Това е единственият правилен начин.

Когато става въпрос за автомобилната промишленост, знаем, разбира се, че имаше свръхкапацитет не само в Европа, но и в целия свят и ние го следим много внимателно, заедно със самата промишленост, включително с профсъюзите в сектора.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-н председател, г-н член на Комисията, наличието на безработица и изключване сред младите хора е сериозен проблем. Както посочихте, 20% от младите хора са безработни.

Проблем е и това, че макар сега много хора да са обект на съкращения, голям процент от съкратените лица са на възраст над 50 години. В същото време обаче хората в някои държави-членки твърдят, че трябва да удължим периода на трудова заетост, че трябва да повишим възрастта на пенсиониране, а се говори и че са ни необходими работници от други държави. Следователно това ще е свързано с голяма миграция на работна сила. Според мен, тук има известно противоречие.

Бих искал да попитам: ако хората желаят да удължат периода на трудова заетост, тогава защо на лицата над 50 години не се предлага възможност да продължат да работят; защо вместо това биват съкращавани? Защо не създаваме възможности за нашите младежи, а вместо това им казваме, че се нуждаем от чуждестранни работници мигранти?

Каква е европейската стратегия по този въпрос? Не можем ли да реализираме такава стратегия? Считам, че всички споделяме мнението, че на талантливите млади хора трябва да им бъде намирана работа и че не трябва да бъдат изключвани. Обществото ни винаги ще плаща висока цена за изключването.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Искам да спечеля битката за конкурентоспособността в глобален мащаб. Едно е сигурно: нуждаем се от повече хора, които да работят повече и по-дълго – и, бих добавил, по-добре, по по-конкурентоспособен начин.

Няма противоречие между по-дългия професионален живот и наличието на повече имигранти в Европа. Всъщност доста е странно, но днес в Германия има почти един милион свободни работни места, а в Обединеното кралство – почти половин милион. Това показва, че има проблем с несъответствието между търсенето и предлагането на работна ръка.

Необходима е много работа в тази област. Считам, че пенсионните реформи са също начин да се съдейства в това отношение. Искам да подчертая, че по време на тази криза държавите-членки не прибегнаха до

традиционната политика да способстват за преждевременното оттегляне на хората от работната сила. Те не постъпват по този начин. Всъщност, има възможност да се задържат хората на работа по-дълго време. Това е важно, защото, за да може Европа да остане конкурентоспособна, трябва да повишим процента на заетост в нея.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Г-н Барозу, по време на изказването си днес отбелязахте, че приоритет на Комисията в нейната политика на заетост, наред с всичко останало, е да се помогне на завършилите висше образование и на младите хора да се включат ефективно в пазара на труда.

Знаем, че в момента равнището на безработицата в тези социални групи е много високо. Понастоящем в Испания то е почти 40%, а в Полша – 20% и, за съжаление, постоянно се повишава. Мисля, че един от проблемите е, че предметите, които се преподават, не отговарят на потребностите на пазара на труда, както и че достъпът до първоначален трудов стаж е затруднен.

Според Вас, можем ли да определим програмата „Леонардо да Винчи“ в областта на образованието и професионалното обучение като нискоефективна? Как оценявате програмата? Подготвя ли Европейската Комисия нови мерки за справяне с растящата безработица сред младите хора и ако е така, какви са те? Какво можете да представите и да предложите днес, г-н Барозу, на младите хора на Европа?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) В момента младежката безработица е най-тежкия проблем от гледна точка на безработицата в Европа, защото надвишава 20%.

Затова обяхме три конкретни инициативи: „Младежта в движение“, „Младежка трудова заетост“ и „Нови умения за нови работни места“. „Младежта в движение“ – за да се подобри ефективността и равнопоставеността в европейските образователни и квалификационни системи; „Младежка трудова заетост“ – за да се проучат начините за преодоляване на въздействието на кризата върху младите хора и „Нови умения за нови работни места“ – за да се постигне по-добро съответствие между квалификацията и предлагането на работната сила, от една страна, и нейното търсене, от друга страна.

Преди малко обърнах внимание на положението в две от най-големите държави-членки в Европа, защото до 2020 г. висока квалификация ще се изисква за още 16 милиона работни места, а Европейският социален фонд, например, ще изразходва 13,5 милиона евро в периода 2007-2013 г. за насърчаване на мерки за подобряване на приспособимостта на работниците и предприятията.

Следователно, има някои мерки, които можем да предприемем на европейско равнище, на равнище на Европейската общност, като допълнение към действията на нашите държави-членки във връзка с проблема за младежката безработица.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Г-н Барозу, трябва да изразя несъгласието си с Вас. Вие заявихте, че „Европа 2020“ включва мерки за оползотворяване на потенциала за разкриване на „зелени“ работни места в Европейския съюз. Това не е вярно. Вие просто не сте включили този елемент в стратегията и се питам защо. Очевидно е, че ако искате да генерирате заетост, повишаването на екологосъобразността на икономиката предлага големи възможности за разкриване на работни места. Защо това не е част от стратегията „Европа 2020“? Какво планира да направи Комисията за пълното оползотворяване на потенциала за създаване на работни места на една устойчива икономика в Европа, по-конкретно, като се има предвид, че постоянният председател на Европейския съвет е включил този важен елемент в концепцията си, тъй като счита, че той предлага големи възможности? Какво възнамерява да направи Комисията?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Трябва да Ви напомня, че именно Комисията представи пакета по въпросите за изменението на климата и енергетиката и наблегна на големия потенциал за създаване на работни места в някои сектори на така нареченото повишаване на екологосъобразността на икономиката, както и че това е определено приоритетът за в бъдеще – една от най-важните цели на Европейския съюз в „Европа 2020“.

В центъра на „Европа 2020“ следва да поставим нашите цели във връзка с климата и енергията – от намаляването на парниковите газове с 20%, до производството на 20% от необходимата енергия от възобновяеми източници и повишаването на енергийната ефективност с 20%.

Например, в изпълнение на целта за 20% енергопроизводство от възобновяеми източници, ще разкрием работни места в целия сектор на възстановяемите енергоизточници. Ето защо това определено е централният елемент в икономическата ни стратегия за бъдещето и, на практика, следва да го заложим като една от основните цели. Растеж – не само интелигентен и равнопоставен, но и устойчив растеж.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Г-н председател, тук се казва много неща за младите хора и това е съвсем правилно. Има още една група хора, които са много силно засегнати от кризата със заетостта и това са жените. А именно, в настоящия момент, когато националните икономики задлъжняват, а държавите-членки свиват бюджетите си, мерките за намаляване на бюджетните разходи често са насочени към такива области като здравеопазването и образованието, в които работят жени.

Бих попитала още, г-н Барозу, какво ще кажете и какво възнамерявате да предприемете спрямо онези държави-членки, които намаляват разходите за човешки ресурси, образование и здравеопазване, въпреки че в стратегията за периода до 2020 г. се посочва, че трябва да инвестираме в тези области? При тези условия в момента фоновата музика за създаване на настроение в държавите-членки е: „намалявай, намалявай, намалявай“, а не „инвестирай, инвестирай, инвестирай в хора“ – какво възнамерявате да предприемете спрямо тези държави-членки?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) При жените тя е нараснала до 9,3% към февруари 2010 г., в сравнение с 9,8% при мъжете, така че е по-ниска, отколкото при мъжете. Вярно е обаче, както казахте, че в бъдеще заетостта при жените може да даде повод за по-голямо безпокойство, тъй като някои от секторите, които в най-голяма степен ще бъдат засегнати от предстоящото фискално затягане, са именно тези, в които преобладаващият брой работни места са заети от жени.

Това, което трябва да направим, е да настояваме държавите-членки да отразят този елемент в своите политики и да не допускат жените да са в неравностойно положение по време на този преход. Считаме, че целевият показател за заетост – който обсъдихме с държавите-членки в рамките на Европейския съвет – трябва да е насочен към насърчаване на заетостта както при мъжете, така и при жените. Всъщност, в някои държави-членки има голям потенциал в това отношение. Има някои държави-членки, в които процентът на заетост при жените е все още много по-нисък от този при мъжете.

Председател. – Г-н Барозу, благодаря Ви за отговорите и за присъствието Ви тук, в Европейския парламент, във времето за въпроси. Мисля, че беше интересно.

Благодаря ви, колеги, за активността през последния час.

Ще се срещнем и следващия месец във времето за въпроси към председателя Барозу.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа ROTH-BEHRENDT

Заместник-председател

8. Стратегия на ЕС за отношенията с Латинска Америка (разискване)

Председател. – Следващата точка е доклад (A7-0111/2010) на г-н Salafranca Sánchez-Neyra, от името на комисията по външни работи, относно стратегията на ЕС за отношенията с Латинска Америка (2009/2213(INI)).

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, докладчик. – (ES) Г-жо председател, г-жо върховен представител, искам да кажа, че докладът, както е приет от парламентарната комисия, от една страна, изразява благодарност за усилията, положени от испанското председателство на Европейския съюз – представители на което не виждам в залата, което ме учудва, при положение че разискваме въпрос, засягащ Латинска Америка – а, от друга страна, приветства съобщението на Европейската комисия, озаглавено „Европейският съюз и Латинска Америка: глобални участници в партньорство“. Според мен е трудно да се намерят други два региона, които да споделят повече общи неща по отношение на ценностите и интересите, отколкото Европа и Латинска Америка.

Цифрите, г-жо председател, са добре известни: двата региона имат общо повече от един милиард жители, допринасят за над 25% от световния брутен вътрешен продукт и, заедно с държавите от Карибския басейн, включват в състава си почти една трета от държавите, съставляващи Обединените нации.

Добре известен е също и следният факт, въпреки че данните сочат лек спад: Европейският съюз е основният донор на помощ за развитие, основният инвеститор в региона, вторият по важност търговски партньор в Латинска Америка и първи в Меркосур и Чили.

Но все пак – и това е по-важно от данните – считаме, че Латинска Америка е нещо повече от пазар за Европа, поради което споделяме редица общи принципи и ценности: плуралистичната и представителна демокрация, зачитането на правата на човека и основните свободи, свободата на изразяване, принципите на правовата

държава, върховенството на закона, спазването на принципа за справедлив процес и отхвърлянето на всяка форма на диктатура или авторитаризъм.

Тази среща на високо равнище, г-жо Аштън, идва в един особено забележителен момент в календара на Европейския съюз и Латинска Америка. Това е забележителен момент за Европейския съюз, тъй като, след като преминахме процеса на реформи, с влизането в сила на Договора от Лисабон, сме донякъде погълнати в работата по преодоляването и осмислянето на собствените си проблеми в настоящата икономическа и финансова криза. Видяхме как, за първи път, Международният валутен фонд е принуден да спасява не някоя латиноамериканска държава, а държава-членка на Европейския съюз, членуваща и в Европейския паричен съюз.

Поглеждайки равнището на растеж на Европейския съюз през миналата година, виждаме, че имаме среден отрицателен растеж от 5%, докато Латинска Америка е имала отрицателен растеж от 1,8%. Поглеждайки прогнозите за растеж през следващата година, виждаме, че очакванията са Европейският съюз да има среден растеж от 0,7%, а Латинска Америка – 5%. Това означава, че следващата среща на високо равнище няма да е среща между Севера и Юга, каквито бяха досегашните, а среща между равностойни партньори. Мисля, че в това отношение би следвало да погледнем назад, поне за кратко, и да почувстваме удовлетворение от постигнатото през последните няколко години.

Въпреки това е ясно, че ни чака още много работа. В това отношение, г-жо Аштън, в периода 2000–2010 г. Европейският съюз сключи споразумения за партньорство с Мексико и Чили, докато САЩ сключиха споразумения с цяла Централна Америка, с Колумбия и Перу, а също и с няколко държави-членки на Меркосур. Затова бързо трябва да наваксаме изгубеното време и по някакъв начин да постигнем стратегическо партньорство с Мексико и Чили, да приложим клаузата за бъдещи развития в тези споразумения, както и да сключим споразумения с Централна Америка, в които трябва да покажем повече великодушие. Същевременно Парламентът приветства подетите от Вас инициативи за създаване на фондация „Европа–Латинска Америка“, както и на механизъм за финансови инвестиции.

Тази среща на високо равнище, все пак, не е просто поредната такава среща, г-жо Аштън. По време на тази среща ще бъде оспорван един много конкретен въпрос. Ако продължим да губим от своя дял в търговията с региона, който е намалял от 25% до малко над 15% заради държави като Китай, ще излезем вън от играта. Ето защо, във връзка с испанското председателство, Ви моля, в качеството си на върховен представител и заместник-председател на Комисията, да изпратите ясно и особено категорично послание по отношение на ангажимента на тази нова Европа, която сега изграждаме, към старите ни приятели в Латинска Америка.

Катрин Аштън, заместник-председател на Комисията и върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. – (EN) Г-жо председател, уважаеми колеги, радвам се, че отново съм тук, в Европейския парламент, и очаквам с интерес това разискване върху отношенията с Латинска Америка.

Бих искала да започна, отправяйки благодарност към г-н Salafranca за отличния доклад. Според мен той много добре илюстрира допирните точки между възгледите на нашите две институции относно важността на – а и както колегата правилно отбеляза, перспективите пред – партньорството на Европейския съюз с държавите в този регион. Горещо приветствам ангажимента на Парламента за укрепване на отношенията с Латинска Америка, включително и чрез междупарламентарни диалози. Нашите съвместни усилия играят централна роля в развитието на последователна политика и силно присъствие в региона. Съгласна съм, че предстоящата среща на високо равнище е добра възможност да препотвърдим своя ангажимент към региона и решимостта си да задълбочим партньорството.

Както правилно изтъква докладът, партньорството е успешно. Днес ЕС е вторият по важност търговски партньор на Латинска Америка и основен инвеститор в региона. Ние разширяваме своето сътрудничество отвъд икономическите въпроси, за да обхванем и основни стратегически въпроси – изменението на климата, неразпространението на ядрено оръжие, борбата с наркотиците, насърчаването на мира и сигурността в световен мащаб.

Като взе това предвид, миналата година Комисията представи стратегията си относно Латинска Америка в своето съобщение, озаглавено „Европейският съюз и Латинска Америка: глобални участници в партньорство“. Главните ни заключения бяха, че трябва да задълбочим регионалния диалог и да подкрепим регионалната интеграция, да укрепим двустранните връзки – вземайки под внимание разнообразието в региона – и да приспособим и адаптираме програмите за сътрудничество така, че да ги направим съсредоточени и ориентирани към резултатите.

Доволна съм, че оттогава сме започнали редица инициативи. Работихме в много тясно сътрудничество с Бразилия и Мексико относно стратегическите партньорства, както и с Чили относно Асоциацията за развитие и иновации. С Перу и Колумбия приключихме преговорите относно многостранно търговско споразумение и в близко бъдеще очакваме да приключим преговорите за сключване на споразумение за партньорство с Централна Америка; работим и върху подновяване на преговорите с Меркосур. Засилихме нашите политически диалози по редица въпроси – устойчиво развитие, миграция и борба срещу забранените наркотици. Това са важни преговори и диалози, които укрепват нашите отношения.

Много можем да се направи на практика и по отношение на регионалната интеграция. Много е важно обединеното влияние на ЕС и Латинска Америка да може да се съсредоточи върху приоритетните области. По отношение на срещата на високо равнище – съгласна съм, че това е важно събитие. Искаме да имаме план за действие, обхващащ сътрудничеството в основни области – наука, технологии и иновации, околна среда, изменението на климата и др. Второ, искаме да отбележим постигнатия напредък в отделните подрегиони и да укрепим двустранните партньорства. Трето, както каза г-н Salafranca, искаме да поставим началото на Инвестиционния фонд и да основем фондацията „Европа – Латинска Америка и Карибски басейн“. Работим усилено за укрепването на тези връзки между Европейския съюз и Латинска Америка в един, разбира се, бързо променящ се свят, и то там, където можем да увеличим максимално потенциала, с който разполагаме.

Много бих искала да чуя мнения на колегите в Парламента, както и да отговоря на всички въпроси.

Catherine Grèze, докладчик по становището на комисията по развитие. – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, на фона на настоящата финансова, социална и свързана с околната среда криза, Европейският съюз трябва да изиграе определена роля – роля на сътрудничество за развитие, и то преди срещата на високо равнище в Мадрид.

Като официален първенец по зачитане на правата на човека и предоставяне на помощ за развитие ЕС трябва да посрещне многобройни предизвикателства в Латинска Америка. Нека си припомним, че ЕС е основният донор, дарил близо 3 млрд. евро за период от 10 години. Комисията по развитие е възхитена от обещанието на Европейската комисия, че ще гарантира следването на Целите на хилядолетието за развитие, особено по отношение на образованието.

Радвам се още и да откроя, че в доклада на комисията по външни работи е признат проблемът с убийствата на жени и даване на приоритет на борбата с изменението на климата.

При все това съжалявам за отсъствието на конкретни мерки и на истинска стратегия за развитие. След Копенхаген комисията по развитие призова ЕС да вземе под внимание иновативните проекти в Латинска Америка, като например представените на срещата на високо равнище в Кочабамба тази седмица или проекта „Yasuní ITT“ в Еквадор.

Зачитането на политическите, социалните, културните и свързаните с околната среда права на коренното население трябва да бъде в същината на нашите трансатлантически отношения. Наблегнали сме също и на съблюдаването на конвенциите на Международната организация на труда (МОТ), пренебрегвани в Колумбия. Трябва да се зачита поне минимумът социални и свързани с околната среда стандарти.

И накрая, съжаляваме за отсъствието на всякакво споменаване на обществените услуги, водоснабдяването и здравеопазването в доклада на комисията по външни работи. Лично аз не вярвам в процъфтяването на изследователски организации със смесен бюджет, които не позволяват истински диалог с гражданското общество. Не вярвам в ползата от създаването на още бюджетни функции, намесващи се в перспективите на помощите за развитие в името на неясни цели. Не вярвам в нито едно споразумение, в което не са приоритет зачитането на правата на човека и опазването на околната среда.

Целта на партньорството между ЕС и Латинска Америка не е само да се защити търговската печалба. Споразуменията за свободна търговия с Перу и Колумбия са много слаб аргумент в подкрепа на противоположното. Наш дълг е да насърчаваме регионалната интеграция и да се противопоставяме на всяко вече подписано споразумение, което би отслабило тази интеграция.

Наш дълг е да защитаваме, преди всичко, правата на човека, както и опазването на околната среда, във всичките ни външни отношения.

Pablo Zalba Bidegain, от името на групата PPE. – (ES) Г-жо председател, г-жо върховен представител, госпожи и господа, категорично съм на мнение, че трябва да погледнем на Латинска Америка като на търговски партньор с огромно значение.

Считаме, че следва да бъдат подновени преговорите за споразумението между Европейския съюз и Меркосур, което засяга 700 млн. души и ще бъде най-амбициозното двустранно споразумение в света.

Освен това считаме, че преговорите, засягащи споразумението между Европейския съюз и Централна Америка, следва да бъдат приключени преди срещата на високо равнище в Мадрид, която ще се състои през месец май.

Освен това трябва да разгърнем споразуменията за партньорство с Мексико и Чили, които бяха истински успех. Ето защо трябва да изразим своето задоволство от сключването на споразумението за свободна търговия с Колумбия, което ще бъде особено благоприятно както за Европа, така и за държавите от Латинска Америка.

Считаме, че работата на Парламента сега е да ратифицира тези споразумения в съответния срок и да гарантира, че няма да бъде отхвърлена нито една държава от Андската общност, която иска да сключи споразумение.

Ние, разбира се, считаме още и че споразуменията за свободна търговия могат и следва да бъдат също и полезен инструмент за насърчаване на развитието на гражданските права и свободи.

И накрая, считаме, че пътят, който трябва да следваме за в бъдеще, от една страна, е да развиваме споразуменията на Европейския съюз с отделните държави и регионални групи, а, от друга страна, да насърчаваме междурегионални споразумения за интеграция вътре в самата Латинска Америка.

Emilio Menéndez del Valle, *от името на групата S&D.* – (ES) Г-жо председател, г-жо Аштън, преди всичко, позволете да поздравя г-н Salafranca Sánchez-Neyra за изключително успешните резултати от неговия доклад.

Знаете, че срещата на високо равнище през месец май е отлична възможност за напредък в отношенията между двете страни. Испанското председателство трябва да бъде поздравено за свършената работа в това отношение. Въпреки всичко това мисля, че за тези отношения е важно да бъдат насърчавани и укрепвани и след края на мандата на това председателство. Имате много работа в това отношение, г-жо Аштън, защото няма друг регион в света, освен Латинска Америка, който да има по-голямо историческо, културно и институционално сродство с Европа. Това е още по-голяма причина за насърчаване на партньорството, ако вземем под внимание, че, благодарение на желанието на самите латиноамериканци, но също и благодарение на постоянната подкрепа за демократичните институции от страна на Европа, тези институции са постигнали високо равнище на утвърждаване.

Този доклад, за който мога да кажа, че нашата политическа група даде задоволителен принос, е подходящо послание, което да отправим към майската среща на високо равнище в Мадрид; надявам се, че ще допринесе за резултатите от тази среща и ще помогне да се изтъкне фактът, че е крайно необходимо да продължим напред в стратегическото партньорство между Европейския съюз, Латинска Америка и Карибския басейн.

Ние, разбира се, подкрепяме приемането на Инструмент за инвестиции в Латинска Америка и създаването на фондация „Европа – Латинска Америка и Карибски басейн“ с оглед на срещата на високо равнище.

В допълнение, въпреки че знаем за трудностите, изпитвани през последните години, надяваме се, че срещата на високо равнище в Мадрид може да даде определен тласък на преговорите с Меркосур.

Приветстваме също и значителния напредък, който представлява приключването на преговорите относно многостранното споразумение с Перу и Колумбия, и разчитаме, че когато настъпи моментът, ще може да бъде намерена добра, интелигентна формулировка, която да позволи желаното включване на Еквадор, както и че ще оставим вратите си отворени, винаги отворени, за Боливия.

И накрая, как можем да не празнуваме по повод на повече от вероятното и желано сключване на споразумение с Централна Америка, както и вече приетото включване на Панама в това споразумение и тези преговори?

Ще завърша, г-жо председател, със следните думи: разбира се, че всичко това трябва да бъде разглеждано в рамките на онова, което групата на Прогресивния альянс на социалистите и демократите в Европейския парламент счита за основната социо-политическа философия в тази област. Това означава да се подкрепят разнообразните процеси на интеграция в Латинска Америка, да се изисква зачитане на правата на човека и да се възприеме подход към приобщаване и развитие, и в същото време да се поддържа постоянен ангажимент към отворен диалог въпреки всички трудности, които биха могли да възникнат, както и да се задълбочават връзките с нашите стратегически партньори с цел постигане на напредък по отношение на тези цели.

Владко Тодоров Панайотов, *от името на групата ALDE.* – Уважаема г-жо Председател, г-жо Ashton, колеги, искам да изразя първо възторга си от огромния принос на колегата Salafranca за развитие на отношенията между Европейския съюз и Латинска Америка и за неговата изключителна роля в този доклад. Стратегическото партньорство между Европейския съюз и Латинска Америка за периода до 2015 година ще

се развива в контекста на „Agenda 2020“, подготвяното глобално споразумение за борба с климатичните промени и нашите стремежи за изграждане на зелена и екологосъобразна икономика. Затова искам да подчертая, че Латинска Америка е стратегически партньор, където Европа трябва още повече да разширява своето икономическо и културно влияние. Особено в условията на световна финансова криза, това партньорство може да бъде от приоритетно значение и да се разкрият по-големи възможности за търговски, научен и технологичен обмен, чрез който ние да излезем по-силни и по-стабилни от тази криза.

Ulrike Lunacek, *от името на групата Verts/ALE*. – (ES) Г-жо председател, бих искала да говоря на испански, поне в първата част на изказването ми.

Аз също искам да изкажа благодарност за процеса, протекъл в хода на преговорите, откакто докладът на г-н Salafranca Sánchez-Neyra беше внесен за първи път, както и постигнатото от нас досега. Мисля, че този процес мина добре, тъй като приехте няколко от нашите позиции, макар че, трябва да отбележа, че очевидно, ако докладът беше подготвен от групата на Зелените/Европейски свободен алианс, щеше да е различен, но така стават нещата в Парламента.

Г-н Salafranca, споменахте, че искате да погледнете на отношенията между Европейския съюз и Латинска Америка като на отношения между равностойни партньори – трябва да кажа, че ми харесва тази идея, но проблемът се състои в това, да се установи кои са тези равностойни партньори – това правителствата ли са, които също са различни, или гражданите, изискващи повече информация или повече права – какъвто е случаят с жените – или справяне с бедността?

Това е нещо, което се нуждае от определение, каквото според мен все още липсва в този доклад. Все пак приемам, че сме постигнали успех по отношение на някои от аспектите. Радвам се още и че групата Verts/ALE успя да включи културните права на коренното население – предложение, дошло от страна на комисията по развитие. Проблемът с убийствата на жени – много сериозен аспект на насилието срещу жени – също беше включен в доклада, както и съдебното решение на Междоамериканския съд по правата на човека. Мисля, че това са важни стъпки напред. Включен е също така и въпросът за изменението на климата, който наистина засяга еднакво населението и на двата континента – например, чрез случващото се с ледниците.

В едно отношение има разлика между желанията на групата на Зелените/Европейски свободен алианс и желанията на останалите групи, т.е., че не подкрепяме продължаването на линията на сключване на споразумения за партньорство, за разлика от досегашната си позиция. Бихме предпочели да сключим споразумение с цялата Андска общност – едно широко споразумение, а не само споразумение с Колумбия и Перу.

Бих искала за завърша с един конкретен въпрос към г-жа Аштън:

(EN) Ще продължа на английски език. Това е конкретен въпрос към Вас, г-жо върховен представител – въпрос, който, за съжаление, не можахме да включим в доклада. Ще се обявите ли срещу мегапроекти, като например изграждането на язовир при Дел Монте на река Шингу в Бразилия, което се планира понастоящем и което ще разруши ивици жизнено пространство за коренното население, а освен това не е най-доброто решение по отношение на енергийното потребление?

В Бразилия е в ход протест, в който вземат участие стотици организации на гражданското общество. Текат и съдебни производства. Бих искала да науча от Вас какво предприема Комисията, както и Вие, в качеството си на върховен представител, с цел опазването на околната среда в Амазонската низина – за местното население, както и за всички нас, живеещи на тази планета.

Charles Tannock, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-жо председател, г-жо върховен представител, поздравявам г-н Salafranca Sánchez-Neyra за отличния доклад относно стратегическото партньорство и отношенията на Европейския съюз с Латинска Америка.

След разширяването през 2004 г., обхванало централно- и източноевропейски държави, ЕС съвсем обяснимо пренасочи Общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) към Изтока, т.е. Русия, Централна Азия и Китай, но въпреки това търговията между Латинска Америка и държавите-членки на ЕС продължава да расте с бързо темпо. Така че този предимно демократичен регион, с който имаме много общи неща, не бива да бъде забравян.

По-късно тази година Бразилия ще отбележи пореден етап в своята поява на световната сцена като икономически и политически гигант, щом в държавата се проведат президентски избори и президентът Да Силва слезе от поста си след своя максимум от два мандата. Бразилия, наред с Мексико, сега бива сочена за стратегически партньор на ЕС. Колумбия също е обещаващ пример за това, как демокрацията наистина

може да процъфти в Латинска Америка и сега води преговори за сключване на споразумение за свободна търговия с ЕС. В Колумбия също ще се проведат президентски избори и на нейните граждани несъмнено ще липсва далновидното ръководство на Алваро Урибе.

За разлика от тях, Венецуела е ръководена от демагог популист – Уго Чавес, който е показал, че твърде слабо защита демокрацията и свободата на изразяване. Боливия и Еквадор също показват обезпокоителни признаци на следване на спечелили лоша слава пример на Чавес и режима на Кастро в Куба.

В заключение ще изразя дълбоко съжаление, че президентът Кирхнер в Аржентина избра да отклони вниманието встрани от вътрешната политика и лошото си управление като президент, прилагайки военствена политика по отношение на Фолкландските острови, чиито жители желаят да останат британци.

Bastiaan Belder, *от името на групата EFD*. – (NL) Във връзка със стойностния доклад на г-н Salafranca относно стратегията за отношенията с Латинска Америка, бих искал да призова Съвета и Комисията, които понастоящем са представени в лицето на баронеса Аштън, да предприемат спешни действия по три въпроса.

Първо, според мен трябва да изискаме пълното съдействие на държавите в Латинска Америка, и по-конкретно на Бразилия, като членове на Съвета за сигурност на ротационен принцип, във всички международни опити за постигане на мирно решение на конфликта с Иран по повод на ядрените оръжия. И така, нуждаем се от истинско съдействие и подкрепа в това отношение.

Второ, трябва да поискаме пълното съдействие от страна на латиноамериканските държави в продължаващата борба срещу ислямистките терористични мрежи. Това се отнася, по-конкретно, за Венецуела, тъй като Хизбула не просто си стои мирно и кротко, нито пък Иран.

Трето, трябва да поискаме пълното съдействие на латиноамериканските държави в борбата срещу световния бич на антисемитизма. И отново човекът, предизвикващ голяма загриженост в това отношение, е президентът на Венецуела, Чавес, но, за съжаление, той не е единственият. Неотдавна Институтът „Стивън Рот“ публикува доклад, хвърлящ светлина върху редица донякъде неприятни страни на този проблем.

И накрая, миналата седмица европейската преса запази красноречиво мълчание по отношение на растящото влияние на Китай в Латинска Америка. Означава ли това, че ще има случаи, когато Европейският съюз ще бъде притиснат между тези двама стратегически партньори на Брюксел?

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-жо председател, докладът на г-н Salafranca Sánchez-Neyra съдържа редица интересни моменти. Той е много подробен и изчерпателен. Европа не може да обърне гръб на отношенията си с група държави, които, както гласи съображение „Й“ на доклада, имат общо население от 600 милиона души, допринасят за 10% за световния брутен вътрешен продукт и с които сме свързани чрез специални исторически връзки, особено по отношение на латиноамериканските Испания, Португалия и Италия, мнозина от гражданите на които са заминали да живеят в Аржентина, или дори Франция, която все още има свое присъствие в Гаяна.

Въпреки това съжалявам, че докладът не разглежда по-директно два съществени въпроса.

На първо място, това е въпросът за глобализацията, свободната търговия, наложена в световен мащаб, както и международното разделение на труда, което бива погрешно представяно за панацея и което поражда изключително сериозни икономически и социални проблеми – не само в Европа, но също и в Латинска Америка.

На второ място, другият проблем е този за независимостта от „големия брат“ – т.е. от Съединените щати. Ние не сме техен враг, но дори и при това положение все пак не бива да забравяме, че доктрината „Монро“, отявланата цел на която навремето е била да се предотврати всякаква повторна колонизация на Латинска Америка от страна на Европа, е била превърната *de facto* в протекторат, последиците от който видяхме преди няколко години, преди всичко по отношение на бруталната намеса в Панама.

Ето защо съм съгласен, че следва да разглеждаме такива въпроси, като например производството на наркотици, но не е наша работа да диктуваме закона, аргументите, справедливостта или равенството между мъжете и жените на народите в Латинска Америка.

Считаме, че следва да се посветим на онези въпроси, които са строго съществени.

Elena Băsescu (PPE). – (ES) Преди всичко бих искала да поздравя г-н Salafranca Sánchez-Neyra за отличната му работа по този доклад.

(RO) Европейският парламент понастоящем изпраща ясно послание относно укрепването на отношенията между Европейския съюз и Латинска Америка, още повече че срещата на високо равнище между ЕС и Латинска Америка ще се състои след месец. Същевременно тези отношения между ЕС и Латинска Америка са един от приоритетите на испанското председателство. И все пак, считам, че все още има доста неизползван потенциал за разширяване на търговията между двата региона.

Ето защо Европейският съюз трябва да предостави средства за популяризиране на европейските продукти на латиноамериканския пазар. В това отношение, някои румънски продукти вече са пуснати на пазара в Латинска Америка. Нашата национална автомобилна марка, „Дачия“, е един пример, който мога да дам в това отношение. Румъния има дълга традиция на добро сътрудничество с Латинска Америка, тъй като латинският ни корен е ценно предимство, което ни обединява.

Бих искала да подчертая, че приветствам новия тристранен подход, споменат от докладчика, включващ участието на Европейския съюз, Латинска Америка и Съединените щати. Същевременно трябва да вземем предвид проектите за партньорство, които ще утвърдят правния статут на Международния валутен фонд, както и равния достъп до образование и работна сила.

И накрая, докладът на г-н Salafranca и срещата на високо равнище в Мадрид трябва да положат основите на дългосрочното развитие на стратегическото партньорство между ЕС и Латинска Америка.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Г-жо председател, аз също искам да поздравя г-н Salafranca Sánchez-Neyra. Мисля, че това е много важен доклад.

Искам да кажа, госпожи и господа, че има милиони причини, поради които следва да считаме Латинска Америка за много важен континент по отношение на Европа: милиони европейци живеят в Латинска Америка и същевременно милиони латиноамериканци са дошли в нашите европейски страни и са намерили убежище и подслон във Франция, Германия, Швеция и Испания, бягайки от страданията на своя народ.

Госпожи и господа, Латинска Америка е много важна за Европейския съюз, поради което съм много доволен, че през следващите няколко месеца, навярно предимно в резултат от работата, извършена от г-жа Аштън и от испанското председателство, ще бъде възможно сключването на четири основни и много важни споразумения – с Колумбия, Перу, Меркосур и Централна Америка. Това ще бъде от изключително значение за Европейския съюз и преди всичко за Латинска Америка.

И все пак, госпожи и господа, трябва да помогнем на Латинска Америка. Нейните държави имат слаб държавен апарат, с все още слаби обществени услуги, тъй като имат много ниски данъци, демократични системи с все още много недостатъци, както и проблеми с правата на човека. Трябва да помогнем на латиноамериканците. Винаги трябва да имаме това предвид.

Бих искал да отправя към Вас, г-жо Аштън, две послания, или две препоръки, които считам за особено важни. За да можем да работим в Латинска Америка, трябва да имаме и подкрепата на европейските предприятия. Нашата външна политика трябва да бъде водена с много силно икономическо присъствие от страна на водещите ни дружества в Латинска Америка, които могат да направят много за развитието на тези държави, с култура на социална отговорност и с ангажимент към тяхното развитие.

И накрая, трябва да сформираме глобално съглашение с Латинска Америка с цел да работим заедно в световен мащаб, върху световното управление. Нека се обединим с тях, за да станем по-силни.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Г-жо председател, г-жо Аштън, г-н Salafranca, като член на Евро-латиноамериканската парламентарна асамблея съм много доволна от Вашия доклад, защото той наистина е важен за нас, за да продължим да укрепваме отношенията между Европейския съюз и Латинска Америка.

От 1999 г. насам сме осъществили значителен напредък. Населението на Латинска Америка е 600 млн. души, а тук, в Европейския съюз, също живеят почти 600 млн. души. Имаме сходни ценности и права на човека, а освен това ни свързва и стремежът към демокрация и мир. Въпреки това действителните условия на двата континента са много различни. В едно партньорство е важно да се гарантира във всички възможни области двамата партньори да имат еднаква сила, а случаят все пак не е такъв.

В Латинска Америка има много проблеми, включително и неграмотност, но също и недостатъчна инфраструктура, обща липса на образование, недостатъци в демократичните системи и нарушаване на правата на човека. За щастие, ние нямаме толкова много проблеми. Там много хора си изкарват хляба от търговия с наркотици и това, разбира се, е нещо, което трябва да се промени. Като основен търговски партньор с активно участие в предоставянето на помощ за развитие, наше задължение е да гарантираме, че Латинска Америка ще

получи по-нататъшна помощ в своя процес на демократизация. Бих искала да видя как в резултат на това партньорство хората в Латинска Америка живеят в мир, също както и ние в Европейския съюз, и как то им дава възможност да се учат и да си помагат взаимно така, както го правим и ние.

Ето защо много харесвам идеята за Евро-латиноамериканска харта за мир и сигурност и за създаването на фондация „Европа – Латинска Америка“. Според мен това още повече ще задълбочи партньорството и наистина ще ни помогне да постигнем по-голям напредък.

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Моят колега, г-н Salafranca Sánchez-Neyra, още в самото начало тук спомена, че Европа и Латинска Америка споделят много сходни ценности. И все пак има едно изключение.

През месец март в Парламента обсъждахме положението в Куба. В процеса на преговори относно стратегията на Европейския съюз за отношенията с Латинска Америка не бива да се пренебрегва Куба като важен фактор в този регион. Сталинистският режим в Куба, с неговите тоталитарни подходи, се опитва да накърни отношенията между ЕС и региона като цяло. И все пак, регионът не заслужава това. Латинска Америка е значим партньор за ЕС, дори и без кубинския режим. Партньорът на ЕС от страната на Куба не би следвало да бъде настоящият режим на Кастро, а двигателите на промяната и демократичната опозиция. Изпитвам огромно уважение към всички опоненти на кубинската комунистическа диктатура и бих искал да благодаря на кардинал Хайме Ортега за смелото изказване, което направи – мисля, че беше вчера – по адрес на режима.

Аз съм на мнение, че демокрацията, зачитането на правата на човека и основните свободи, свободата на изразяване, върховенството на закона, принципите на правовата държава и отхвърлянето на всяка форма на диктатура и авторитаризъм не само полагат основите на двустранното стратегическо партньорство, но са и съществена предпоставка за неговото развитие.

John Bufton (EFD). – (EN) Г-жо председател, в началото на разискването баронеса Аштън любезно заяви, че ще отговори на всички въпроси. Баронесо, настоятелно Ви призовавам да отговорите на следния ми въпрос.

Предложенията, документирани от комисията по външни работи, включват преговори за приемането на Евро-латиноамериканска харта за мир и сигурност, основана върху Хартата на ООН.

Чи интереси подкрепяте във връзка с официалната молба от страна на Аржентина към генералния секретар на ООН Бан Ки-мун за оспорване на британския суверенитет над Фолкландските острови?

Аржентинският външен министър Хорхе Таяна призова ООН да съдейства за прекратяването на по-нататъшни едностранни действия от страна на Обединеното кралство във връзка с петролни сондажи в региона.

Неотдавнашната среща на високо равнище на лидери от Латинска Америка и Карибския басейн срещна единодушна подкрепа от страна на всичките 32 държави за изявените претенции на Аржентина към Фолкландските острови.

Съгласна ли сте, че, подкрепена от принципа на самоопределение в Хартата на ООН, Великобритания следва да запази своя суверенитет над островите и ще подкрепите ли нейните интереси в съответствие с международното право? Бих искал да получа отговор, моля.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, още от 1999 г. е налице двустранно стратегическо партньорство между Европейския съюз и Латинска Америка. Основните принципи на това партньорство включват зачитане на правата на човека и основните свободи, заедно с правото на образование. Въпреки това е факт, че тези принципи чест биват нарушавани. Освен това около 42 млн. души в Латинска Америка са неграмотни. Европейският съюз е едновременно и основен инвеститор в Латинска Америка, и важен търговски партньор.

В заключение бих искала да отбележа следното: фактът, че жените са социално ошетени и че все още има дискриминация срещу коренното население – с това изтъквам само две от проблемните области – е нарушение на всеобщите права на човека. Има още какво да се направи в тази област и все още има нужда от подобрения.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Г-жо председател, искам да поздравя г-н Salafranca за изключително интегративния и подкрепен с факти доклад. Съгласна съм и със заместник-председателя на Европейската комисия и върховен представител относно важността, която тя придава на тези усилия за постигане на по-близко партньорство.

Факт е, че през последните двадесет години в Латинска Америка имаше някакво развитие и е вярно, че това, което ни безпокоеше през 80-те години на миналия век – а именно многобройните диктатури, вече е минало.

И все пак, търговията с наркотици, прането на пари, тероризмът и огромните проблеми, причинявани от бедността, несигурността и безработицата в региона, все още са част от настоящето.

Ето защо призоваваме, с помощта на Европейския парламент и г-жа Аштън, да бъде придадено особено значение на секторите, свързани с образованието и културата. Държавите в Латинска Америка са единствените държави, за които можем да кажем, че имат толкова тесни връзки с Европа – повече, отколкото други трети държави – по отношение на историята, образованието и културата, затова мисля, че на тези сектори следва да се придаде особено значение.

Докладът на г-н Salafraña включва интегрирана програма и предлага създаването на фондация, която също е особено важна за Европейския парламент, и, разбира се, призовава за нова и по-силна роля на Европейския парламент по отношение на тези държави. Според мен именно това следва да запомним от днешния доклад.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Г-жо председател, през последните месеци Латинска Америка придобиваше все по-отчетливо и конкретно значение в очите на Европейския съюз, след като години наред беше получавала твърде малко внимание от страна на ЕС. Европейската комисия излезе със съобщение, определящо и двата региона на Латинска Америка като глобални участници в партньорство, и вече са в ход преговори за сключване на споразумение за партньорство. Не мога да не подчертая стратегическото значение на добрите отношения с Латинска Америка. По-конкретно, в това отношение имам предвид продължаващите преговори за сключване на споразумение за партньорство с Централна Америка, последният кръг от които започна вчера. Целта е да се уточнят последните подробности и да се приключат успешно преговорите.

Въпреки че, по същество, бих приветствала едно споразумение за партньорство с Латинска Америка, не мога да не подчертая, че в случая най-важно е зачитането на правата на човека. Това споразумение следва да допринесе за подобряване на положението с правата на човека в Централна Америка и трябва да бъде постоянен стимул на тези държави, за да зачитат правата на човека. В случая не просто сключваме търговско споразумение, а създаваме и връзка помежду си посредством политически диалог и сътрудничество.

Споразумението за партньорство е важно за Централна Америка. Регионът се характеризира с високо равнище на бедност и това споразумение трябва да допринесе за икономическия напредък на неговите жители. Ето защо по време на преговорите ЕС не бива да си затваря очите за факта, че Европа и Централна Америка не са равностойни партньори в споразумението. Последното трябва обърне достатъчно внимание на неравностойния старт на двата региона, поради което асиметрията в споразумението е от голямо значение. Накратко, това трябва да бъде едно балансирано споразумение, което да не бъде от полза само за Европа и най-големите дружества, установили се в Централна Америка. Не – преди всичко, то трябва да подобри положението на обикновените граждани и на малките предприятия.

В заключение ще кажа, че сме избрали подхода на разглеждане на всеки отделен регион и ще подчертая, че трябва да доведем нещата до завършен вид именно по този начин, така че нито една отделна държава да не изостава от своите съседи.

Liam Aylward (ALDE). – (GA) Г-жо председател, приветствам този доклад и поздравявам докладчика за отлично свършената работа. Бих искал да насоча вашето внимание към търговските отношения между Европейския съюз и Латинска Америка.

Трябва да се гарантира, че търговските отношения ще бъдат разисквани в дух на равнопоставеност. Европейските земеделски стопани и производители трябва да се придържат към множество правила и произвеждат висококачествени храни и стоки. Тези високи стандарти водят до високи производствени разходи за европейските земеделски стопани и производители, които може да се окажат неизгодни на пазара поради вноса на продукти с по-ниско качество и по-ниски разходи за производство.

Трябва да разгледаме този въпрос не само заради печалбите на европейските производители. Европейският съюз свърши отлична работа по отношение на защитата и утвърждаването на правата и здравето на потребителите. Наш път е да гарантираме, че стоките и продуктите, които се внасят в Европа, не нарушават тези права и не застрашават здравето на европейските потребители.

(Председателят отнема думата на оратора)

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Г-жо председател, ще се опитам наистина да се впиша в рамките на една минута. Навярно Франсис Фукуяма е стресил, заявявайки, че либералната демокрация слага край на историята, но със сигурност е бил прав в своето твърдение, че либералната демокрация е най-хубавото нещо, което може да се случи на човечеството. Само ако можеше всеки човек действително да живее в такива условия...

За съжаление, в Латинска Америка демокрацията беше заменена от популизъм, а капитализмът – от социализъм, или икономически популизъм. Предвид всичко това, бих искал да се обърна към г-жа Аштън – г-жо член на Комисията, имам една огромна молба: опитът ни, парите на европейските данъкоплатци и нашето ноу-хау да бъдат насочени, преди всичко, към онези държави, които вървят по пътя на демокрацията и градят свободна пазарна икономика, а не към държавите, които градят популистка диктатура.

Corina Crețu (S&D). – (RO) За времето от своето стартиране до днес, стратегията за насърчаване на отношенията с Латинска Америка е доказала, че е неопенима. През последните 10 години това стратегическо партньорство допринесе за по-голямата последователност в отношенията между нашите два региона и улесни финансирането на проекти и програми на обща стойност над 3 млрд. евро.

За щастие, държавите в латиноамериканския регион засега се справят по-успешно с оцеляването в условията на икономическата и финансова криза в сравнение с някои развити държави. Въпреки това равнището на бедност остава все така извънредно високо или дори се повишава сред непривилегированите прослойки на населението поради хроничния характер на социалната поляризация и нарушените политически и институционални функции в региона. В Боливия например близо 60% от населението живее под прага на бедността. Данните, докладвани за онази част от населението на Бразилия и Аржентина, която живее под прага на бедността, са съответно 26% и 13,9%. Ето защо силно подкрепям идеята задоволяването на потребностите от помощ за развитие да бъде съсредоточено върху създаване на институционални механизми в тези държави с цел преодоляване на социалното неравенство.

Важно е докладът на г-н Salafranca да насърчи укрепването на диалога с цел да се изнамерят методи за постигане на Целите на хилядолетието за развитие. И все пак, считам, че за нас е от съществена важност да гарантираме, че тази стратегия ще вземе предвид включването на гражданското общество и неправителствените организации в този диалог, както и действията, свързани с изпълнението на целите на стратегията.

Emma McClarkin (ECR). – (EN) Г-жо председател, като член на Евро-латиноамериканската парламентарна асамблея (Евролат) поздравявам испанското председателство и г-н Salafranca за това, че придават особено значение на отношенията ни с Латинска Америка.

Изменението на климата и глобалното затопляне следва да останат приоритетни в политическата програма на отношенията между Европейския съюз и държавите от Латинска Америка и Карибския басейн; следва да бъде ускорено поемането на ангажимент към целите от Копенхаген.

Освен това следва да бъде задълбочен енергийният диалог и диалогът относно енергоснабдяването, с цел борба с изменението на климата и подпомагане на устойчивото енергопотребление.

Но ние имаме голям потенциал за обмен не само в областта на търговията, но също и в областта на културата и образованието, а крайната цел е нашите търговски отношения с Латинска Америка да бъдат подкрепени посредством повече иновации от двете страни и по-добро образование. Бих искала да изтъкна и необходимостта от по-нататъшно разширяване и популяризиране на програмата „Еразъм“ сред латиноамериканските участници, както и фантастичните възможности, които тя предлага в личен и професионален план, за бъдещи контакти и подобряване на търговските отношения между ЕС и Латинска Америка.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Приветствам укрепването на отношенията между Европейския съюз и Латинска Америка, което е един от приоритетите на испанското председателство, тъй като е от полза за двете страни и може да донесе предимства както за държавите-членки на ЕС, така и за латиноамериканските държави.

Латинска Америка има огромен човешки потенциал, с население повече от 600 милиона души, както и природни ресурси и 10-процентен дял в световния брутен вътрешен продукт.

Европейският съюз, като основен донор на помощ за развитие, основен инвеститор и втори по важност търговски партньор на Латинска Америка, следва систематично да утвърждава своята позиция в региона.

Едно напълно функциониращо регионално сътрудничество, основано на общи ценности, като например демокрация, принципите на правова държава и зачитане правата на човека, ще изисква целенасочено подобряване на съществуващите механизми на двустранно партньорство. Аз също ще популяризирам този подход по време на предстоящото заседание на Евро-латиноамериканската парламентарна асамблея (Евролат) през май в Севиля.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Г-жо председател, и аз бих искал да използвам това разискване като възможност да изтъкна една тема, която е обект на голяма загриженост – ситуация, за която разбрахме едва преди няколко дни и която има отношение към Колумбия.

Беше установено, че колумбийските държавни служби за сигурност са пряко замесени в преследване, създаване на фалшиви свидетелски показания и инкриминиране на членове на опозицията.

Научихме това от първа ръка, от сенатор Пиедад Кордоба. Това е част от досието, което колумбийските служби за сигурност подготвят относно нейния случай. Бяхме информирани, че колумбийското правителство или, във всеки случай, неговите структури, търсят начин изкуствено да създадат връзки между нея и партизанските отряди, а именно, т.нар. „Революционни въоръжени сили на Колумбия“ (FARC). Нещо повече, при това и по-сериозно – а това е и директен въпрос към г-жа Аштън – операцията под наименование „Операция „Европа““ има отношение към явното намерение да се преследват, недвусмислено да се атакуват и дискредитират органите, отговорни за зачитане на правата на човека в Европа, включително и подкомисията на ЕП по правата на човека.

Мисля, че това е сериозен, много сериозен проблем, изискващ обяснение от страна на колумбийското правителство. Според мен той има голямо значение за нас, в контекста на този доклад, за да можем да открием точно каква е истината и дали колумбийските органи действително възнамеряват да направят нещо по този въпрос.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н PITTELLA

Заместник-председател

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, след повече от 300 години колониално управление и след като континентът се превърна в арена на Студената война, днес Латинска Америка вече е един от нововъзникващите региони в света. Фактът, че руският президент Медведев посети Централна и Южна Америка е ясен знак за това, че той се опитва да укрепи икономическите връзки на Русия с Южна Америка. Това показва също и че Европейският съюз е на прав път към подобряване на своите отношения с този континент, който е с население, по-голямо от общото население на 27-те държави-членки на ЕС.

И все пак, въпросът не опира само до започване на преговори с търговския блок Меркосур. Той включва също и всички по-малки държави, не принадлежащи нито към този икономически регион, нито към Андската общност. Европейският съюз е не само основен инвеститор, нито само най-важният или вторият по важност търговски партньор; той е също така и основният донор на помощ за развитие. От финансова гледна точка ние вече играем водеща роля и, по мое мнение, трябва да се възползваме от тази изгодна позиция, за да разгърнем отношенията между Европа и Латинска Америка.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, преди време Европейският съюз и Латинска Америка изградиха стратегическо партньорство с цел постигане на резултатно партньорство между двата региона.

Ще ви напомня, че от 1999 г. насам се провеждат двустранни срещи на високо равнище и тази година няма да бъде изключение. Всъщност през идния май в Мадрид се планира поредната среща между Европейския съюз и Латинска Америка.

Ето защо днес, с удоволствие и силен дух на подкрепа, говоря в тази зала в защита на доклада на г-н Salafranca Sánchez-Neyra. Съгласен съм с комплиментите и поздравленията, които всички (или повечето) оратори изразиха – поздравления, които се споделят от всички и са напълно оправдани. Докладът всъщност цели да укрепи вече силните политически, исторически, културни и икономически връзки, съществуващи между двата региона, поради което считам инициативата за създаване на фондация за подходяща и напълно актуална в настоящите условия.

Като член на комисията по земеделие и развитие на селските райони много бих искал да изтъкна този конкретен аспект на икономиката и да цитирам някои данни, разкриващи, че това е бързо разгръщаща се област от първостепенно значение, към която имат интерес 600 милиона потребители и произвеждаща основни суровини.

Цените на селскостопанските суровини в Латинска Америка напоследък бяха благоприятно повлияни от леки атмосферни смущения, довели до постоянно и изобилно снабдяване в много от държавите производителки в региона и до всеобщото завръщане на много инвеститори. Нещо повече: ще ви напомня, че Европейският съюз е основен инвеститор в Латинска Америка и основен донор на помощ за развитие, с очаквани инвестиции в размер на 3 млрд. евро за периода 2007–2013 г.

Като финален и заключителен коментар, г-н председател, бих искал да спомена въпроса за изменението на климата – който също беше често споменаван в свързаните с него комисии при приемането на важни доклади – за да бъде разгледан отново в част от тази резолюция, която има пълната ми подкрепа.

Ето защо призовавам за обсъждания и сътрудничество с Латинска Америка относно борбата с изменението на климата, така че да бъдат постигнати по-бързо целите от Копенхаген. Сътрудничеството с най-големите развиващи се държави е от съществена важност, ако Европа възнамерява да постигне целите за опазване на климата, които сама си е поставила.

Peter Skinner (S&D). – (EN) Г-н председател, позволете само да кажа, че искам да добавя своите комплименти за свършената работа и направените коментари.

Въпреки всичко, все още са налице – както някои от вас забелязват – някои трудни въпроси във връзка с Колумбия и нейната репутация по отношение на правата на човека. При отсъствието на двама-трима от моите колеги, включително и Richard Howitt, който е възпрепятстван да присъства поради изригването на вулкана, трябва аз да спомена изтъкнатото от него: а именно, че напоследък имаше конкретни проблеми, засягащи профсъюзните дейци в Колумбия. Искам да призова г-жа Аштън и останалите да засегнат този въпрос във всички наши стратегии и ангажменти към този континент.

Катрин Аштън, върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, бих искала като начало – както направиха и уважаемите колеги – отново да поздравя г-н Salafranca за отличния доклад, а и – също както него и останалите – да благодаря на испанското председателство за работата, която те, от своя страна, свършиха, не само организирайки дейностите за срещата на високо равнище, но и за всичко, което направиха в подкрепа на подетите инициативи.

Предстоящата среща на високо равнище е важна. Тя ни дава възможност да укрепим отношенията, разисквани от уважаемите колеги. Успоредно със срещата на високо равнище ще проведем заседание на външните министри, което за мен е от особено значение. Надявам се, че ще можем да се възползваме от случая, за да задълбочим отношенията си с редица държави, които ще имат свои представители на срещата.

Мнозина от уважаемите членове на Парламента се изказаха и относно значението на търговията и ролята на европейските предприятия, с което напълно съм съгласна. Ние сме основният инвеститор в този регион. Бях особено доволна, че колегите споменаха ролята на иновациите, които според мен също са от особено значение. Разбира се, голям акцент, както и очаквах, беше поставен върху правата на човека – важноста на това да гарантираме тяхното зачитане е несъмнено част от всички динамични отношения, които поддържахме, и характеризира цялата ни дейност.

Уважаемите колеги говориха за особения акцент, поставен в доклада, върху убийствата на жени и, разбира се, върху темата за коренното население. Комисията винаги е защитавала правата на коренното население и ще продължи да следи описаните проекти.

По-конкретно, относно Колумбия, аз съм съвсем наясно с мненията – не само в Парламента, но и, разбира се, в Европейската конфедерация на профсъюзите и в Международната конфедерация на профсъюзите, с които имах връзка на предишния си пост. Продължаваме да следим положението съвсем отблизо. Взехме под внимание значителния напредък, който е постигнат. В търговското споразумение колегите ще видят важноста на стабилната клауза за зачитане на правата на човека и ангажментите, поети в рамките на споразумението, които се надявам – докато следим тяхното изпълнение – действително ще спомогнат донякъде за успокояване на тревогите, но със сигурност ще бъдат част от продължаващите ни отношения с Колумбия.

Съгласна съм и за важноста на нашата роля в отношенията ни с тези държави в контекста на по-широкообхватни международни въпроси. Бразилия и Иран бяха дадени като специфични примери. Напоследък обсъждах със Селсо Аморим, бразилския външен министър, точно тази тема и двамата с него продължаваме да поддържаме контакт по отношение на важноста на този въпрос.

Беше повдигнат въпроса за Фолкландските острови. Държавите-членки на ЕС ратифицираха Конвенцията на ООН по морско право. Фолкландските острови са присъединена територия към Съюза и по отношение на тях следва да се приложат принципите на правната държава.

Изменението на климата също е много важен въпрос. Не бива да забравяме, че водим важен диалог с този регион. И накрая, много съм доволна и че бяха споменати програмата „Еразъм“ и важноста на образователните програми в този контекст.

В заключение – отново, моите поздравления към г-н Salafranca.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, докладчик. – (ES) Г-н председател, искам да благодаря на всичките ми колеги за техните изказвания.

Искам да Ви кажа, г-жо Аштън, че основният елемент, който ще гарантира напредъка в тези отношения през следващите години, е мобилизирането на политическата воля. Политически причини стояха зад диалога на равнище на министри в Сан Хосе през 1985 г.; политически причини имаше зад институционализацията на диалога с „Групата от Рио“ през 1990 г.; политически причини се криеха и зад разглеждането и включването на този въпрос в механизмите на срещите на високо равнище.

Бих искал да отговоря на г-н Kožušník със следните думи: наистина сме общност на ценности и бих искал да подчертая, че по време на предходната месечна сесия приехме важна резолюция относно Куба, в която призовахме за незабавното и безусловно освобождаване на политическите затворници. Искам да се възползвам от тази възможност да помоля г-жа Аштън да се намеси на страната на една от дисидентите, Marta Beatriz Roque, която е пусната условно на свобода и е болна. Тя съвсем наскоро придоби испанско гражданство чрез дело, подпомогнато от един бивш член на ЕП, Fernando Fernández Martín, така че да може да дойде в Испания и да бъде подложена на лечение.

И все пак, трябва да преминем от думи към дела и това е отразено в споразуменията за партньорство. Мисля, г-жо Аштън, че много добре договорихте споразуменията с Колумбия и Перу. Според мен, въпреки че положението с правата на човека в Колумбия все още е повод за безпокойство, то значително се е подобрило. Колумбийският народ издига своя глас за мир, а това споразумение определено е заслужено. Искрено вярвам и че мнозинството в Парламента е в подкрепа на това споразумение.

Г-жо Аштън, не трябва да притискаме Централна Америка по време на преговорите. Ние отговаряме за 25% от техния износ, а те – за 2% от нашия. Трябва да бъдем великодушни, както казахте – трябва да подновим споразумението с Меркосур.

В заключение, г-н председател, мисля, че, от една страна, Европейският съюз преживява спад в икономическо отношение, а от друга, бива укрепен чрез присъствието на върховния представител.

Ето защо имаме необходимост г-жа Аштън да положи значителни усилия, за да демонстрира нашата политическа воля по време на срещата на високо равнище в Мадрид и да продължава да дава приоритет на отношенията с Латинска Америка в планове и програмите на Европейския съюз.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе по време на първата месечна сесия през май.

Писмени изявления (член 149)

George Sabin Cutaş (S&D), в писмена форма. – (RO) Европейският съюз е най-важният търговски партньор на Латинска Америка и вторият по важност търговски партньор по отношение на Меркосур и Чили. Освен това държавите-членки на ЕС представляват най-големият източник на преки инвестиции в Латинска Америка. Но все пак отношенията между Европейския съюз и Латинска Америка надхвърлят комерсиалния аспект, тъй като включват също и исторически, институционални и културни елементи.

Във връзка с това считам, че трябва да се подготви търговско споразумение, включващо по-близко сътрудничество с Латинска Америка. Всъщност продължаващите усилия за подписване на споразумение за партньорство с Меркосур бележат първата стъпка в тази посока.

Споразумението за сътрудничество осигурява инструмент, който ще спомогне да се защитят общите икономически, социални и геополитически интереси на двата региона. Това ще бъде и първото междуконтинентално споразумение между Севера и Юга, което ще предложи алтернатива на други недотам оправдани опити за интеграция, като например споразумението за Общоамериканската зона за свободна търговия.

По-близкото търговско сътрудничество между Латинска Америка и Европейския съюз ще улесни прилагането на икономическата политика и политиката за социално сближаване, насочени към насърчаване на икономическото развитие и просперитет в двата региона. Надявам се, че на срещата на високо равнище между ЕС и Меркосур, която ще се състои на 17 май, ще видим представени редица задоволителни заключения, сочещи в тази посока.

9. Дневен ред (продължение): вж. протокола

10. Киргизстан (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявление на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност относно Киргизстан.

Катрин Аштън, *върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията.* – (EN) Г-н председател, благодаря за възможността да направя изявление относно ситуацията в Киргизстан. Както е добре известно на присъстващите в залата, положението в тази държава продължава да бъде до известна степен несигурно и напрегнато. Киргизстан успя да привлече доста медийно и политическо внимание, а лично аз внимателно следя събитията от самото начало и вече направих две изявления по въпроса: първото на 7 април, а второто на 8 април.

Почти незабавно изпратих в Киргизстан делегация, водена от Специалния представител на ЕС, Пиер Морел, с когото поддържахме връзка през цялото време на посещението.

Координираните усилия на Европейския съюз, Организацията на обединените нации и Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ЕС-ООН-ОССЕ), които започнаха миналата седмица в Бишкек, продължават и в момента, и ще продължат до окончателното преодоляване на кризата и последствията от нея. Вчера говорих с външния министър на Казахстан, г-н Саудабаев, който днес е на посещение в Бишкек в качеството му на действащ председател на ОССЕ, и от когото буквално преди минута получих съобщение, че е изпълнил поставените му задачи.

Оставката на президента на основание член 50 от действащата Конституция на Киргизстан и отпътуването му от страната се очаква да доведе до намаляване на политическото напрежение. Това не означава обаче край на кризата и ние имаме важна работа за вършене.

Най-важното засега е да гарантираме стабилността и обществения ред, а докато положението принципно се успокоява, проявите на насилие продължават. Вчера получихме съобщения за 5 жертви при безредици, избухнали в предградията на Бишкек. Всички, замесени в конфликта страни, трябва да запазят самообладание и да избягват провокациите. Възстановяването на законността и реда трябва да стане приоритетна задача. Гражданите и предприятията в Киргизстан трябва да са в състояние да продължат всекидневните си дейности без страх за живота или физическата цялост.

Другият проблем се отнася до легитимността на временното правителство. Въпреки официално подадената оставка на президента Бакиев, временното правителство трябва да поеме ангажимент за ясен план относно възстановяването на конституционния и демократичния ред и принципите на правовата държава.

Вече бяха съобщени елементи от изготвянето на такава „пътна карта“ – разработва се нова конституция на държавата, за която да бъде направено всенародно допитване, след което ще се проведат президентски и парламентарни избори.

С удоволствие ще разгледаме този план. Важното за нас в това отношение е конституционният процес да бъде приобщаващ, както и в него да участват всички слоеве от населението. Следва да се даде възможност за участие на представители на всички политически партии и етнически групи в съставянето на проекта за нова конституция, преди подлагането ѝ на всенародно допитване.

Налице са първите окуражаващи признаци, уважаеми членове на Европейския парламент. Надявам се през следващите дни да получим потвърждение за това. Ще обсъдя въпроса на среща с външните министри на Общността следващия понеделник в Люксембург.

Когато преценим, че временното правителство е поело ангажимент за бързо възстановяване на легитимната власт и искрено желае да присъедини страната към семейството на демократичните нации, ще можем да предоставим необходимата политическа, финансова и техническа подкрепа.

С помощта на Венецианската комисия можем да подпомогнем работата по реформата на конституцията и осъвременяването на изборното законодателство. Проведените миналата година президентски избори показаха ясно, че има възможност за постигане на по-голям напредък в тази област.

Заедно с ОССЕ бихме желали да работим по подготовката и начините за осъществяване на наблюдение на избирателния процес, а заедно с народа на Киргизстан сме готови да направим всичко по силите ни, за да превърнем в реалност надеждите им за изграждане на демократично и отворено общество.

На трето място, разбираме необходимостта на Киргизстан от материална помощ. Имаме желание в най-кратък срок да направим нещо, за да посрещнем хуманитарните потребности, които могат да възникнат в резултат от последните събития.

Въз основа на получената от партньорите ни в тази част на света – Организацията на Червения кръст и Програмата за развитие на ООН – информация, изглежда, че на този етап всички сериозни хуманитарни потребности са покрити. Съществува вероятност обаче от възникване на конкретни медицински потребности. Комисията чрез Генералната дирекция на Службата за хуманитарна помощ (ЕЧНО) ще продължи, разбира се, да наблюдава развитието на хуманитарната ситуация в страната и при необходимост да адаптира действията.

Ще продължим да предоставяме помощи, както досега, най-вече в областта на човешките права, образованието и премахването на бедността.

На четвърто място, след драматичните събития от изминалите две седмици, е налице необходимост от търсене на отговорност и раздаване на правосъдие. Повече от 80 души загинаха, а стотици други бяха ранени при стрелба срещу демонстранти в столицата Бишкек. Не можем да отменим подобни събития с лека ръка. Нуждаем се от яснота относно това какво се е случило в действителност, кой носи отговорността и какво трябва да се направи, за да не се повтори никога повече в бъдеще.

В заключение, предвид неотдавнашната кризисна ситуация, е налице необходимост от истински икономически и социални реформи. За съжаление, примерът на Киргизстан показва как лошото управление и липсата на реформи по същество могат да доведат до политическа нестабилност и, в крайна сметка, до насилие.

Безредиците и последвалото ги повсеместно разграбване на домовете и собствеността, а в момента и нарастването на дела на мащабната организирана престъпност, допълнително утежняват положението в страната.

В понеделник заедно с външните министри на Общността ще обсъдим политическата рамка, с чиято помощ Европейският съюз ще има готовност да посрещне най-належащите потребности, но, разбира се, днес имам огромното желание да изслушам становищата на уважаемите членове на Европейския парламент по този проблем.

Elmar Brok, *от името на групата PPE.* – (DE) Г-н председател, баронесо Аштън, госпожи и господа, бих искал сърдечно да ви благодаря за оценката на ситуацията в Киргизстан. Считам за основателно предложението Ви да се опитаме най-напред да възстановим законността и реда в страната и да опазим живота на хората, и едва след това да започнем да изграждаме каквото и да било върху основата на вече постигнатото.

От друга страна, както отбелязахте в края на изказването си, степента, от която страната се нуждае от икономическо и социално развитие, е ясна, защото това са и важни критерии за политическа стабилност. Разбира се, от значение е и равнопоставеността, която често пъти страда за сметка на корупцията и други подобни фактори. Справедливо или не, очевидно това е една от причините за сблъсъците в Киргизстан.

Трябва да сме наясно с пределната нестабилност на държавите в региона, поради което усилията ни за постигане на стабилност, допринасяйки за подобряване на държавното устройство, демокрацията и принципите на правовата държава, са от решаващо значение. Целият регион е от главно стратегическо значение за нас, не само отделните държави в него. Това има връзка както с наличните енергийни източници, така и с цялата територия на региона, особено ако вземем предвид религиозната ориентация на преобладаващата част от бившите съветски републики. Ако фундаментализмът в тях вземе връх, последствията за нас ще са катастрофални.

Поради тази причина предоставянето на помощи за тези държави е от изключителна важност не само от гледна точка на самата помощ, но и във връзка с интересите ни.

Не трябва да забравяме, че съседните държави в региона, някои от които огромни по територия, носят отговорността да се гарантира, че посочените слабости няма да бъдат използвани за възстановяване на взаимоотношения, основани на стари съотношения на силите, които ще попречат на процеса на модернизация.

Hannes Swoboda, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-н председател, баронесо Аштън, позволете ми да благодаря за това изявление. Свален е от власт диктатор или президент, който се държи като диктатор. Наследилите го на поста ликува и се радва на възможността да изгради демокрация за съгражданите си. След няколко месеца той изпада в същото положение и по всичко изглежда, че възстановяването на демокрацията е било единствено с цел да се създадат удобни, добре платени постове за неговия син или други членове на семейството.

Надяваме се този сценарий да не се повтаря отново и че г-жа Отунбаева ще предприеме различен подход. Нейното минало и отношението, което често пъти демонстрира, са показателни в това отношение. Но външните признаци не са достатъчни. Нуждаем се от реални доказателства. Ако не иска да я сполети участта на предшественика ѝ, тя трябва да подходи по различен начин и да гарантира помощта за народа си. Надявам се сваленият от власт президент да прояви достатъчно здрав разум, да не разпространява повече разногласия и наистина да се опита да заживее мирно в изгнание, което ще даде възможност на народа на Киргизстан да изгради демократична държава.

За съжаление, описаната от мен ситуация, не се отнася единствено до Киргизстан. Подобни условия могат да се видят и в други държави. Пожелаваме успех на представителя на Казахстан с поставената му задача от името на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ). Положението в Казахстан обаче също е далеч от идеалното. Същото се отнася и до Узбекистан и други. Въпросът, чиито отговор трябва да проследим, е по какъв начин можем да насърчаваме развитието на демокрацията в тези държави – защото тя не е продукт, който просто може да бъде доставен, а трябва да намери почва за развитие по тези места. Регионът е изключително чувствителен, както г-н Brok вече отбеляза. Г-н Морел се справя чудесно като специален представител, но това не е достатъчно.

Бих искал да припомня, че по време на германското председателство, под ръководството на д-р Щайнмайер, беше изработена стратегия за Централна Азия, за която напоследък твърде малко се говори. Затова бих искал да Ви помоля да се захванете отново с въпросната стратегия и да я преработите в стратегия за постигане на стабилност в региона. Не става дума само за енергийните доставки от Туркменистан до Казахстан. Става въпрос и за стабилността, и по-конкретно, политическата стабилност на регион, разположен много близо до Афганистан. Известно ни е, че в някои от държавите като Узбекистан например ситуацията е много крехка и проблематична. Разбира се, преди всичко въпросът засяга най-вече човешките измерения, защото в никакъв случай не трябва да се позволи да бъдат жертвани човешки животи.

В този смисъл трябва да се опитаме отново да приложим стратегия за Централна Азия, която да обхваща икономиката, демокрацията и човешкото измерение. Призовавам Ви да използвате случая с Киргизстан като възможност за обновяване на стратегията за Централна Азия, за да ѝ дадем нов тласък.

Niccolò Rinaldi, *от името на групата ALDE*. – (IT) Г-н председател, баронесо Аштън, госпожи и господа, в киргизкия епос „Манас“, който е доста внушително по обем литературно произведение, 20 пъти по-дълго от „Илиада“ и „Одисея“, взети заедно, но също и помощно средство за разбиране историята на Киргизстан, има прекрасен заключителен абзац, в който жената на героя, която олицетворява киргизкия народ, решава да опази паметта му от набези на чужди племена и да защити гробницата му. В крайна сметка тя решава да постави отгоре собственото си име, а не това на героя Манас, именно за да запази мястото непокътнато от вражески нападения.

Този вид посвещаване на всеобщото благо, на народа е това, което трябва да очакваме от новото управление в Киргизстан, което всъщност не е никак ново. Разбира се, препоръчвам на върховния представител да възприеме конструктивен, и бих казал дори, позитивен, но в същото време внимателен подход спрямо временното правителство, но и да настоява за поредица от реформи и набор от мерки, които да бъдат ясно формулирани.

Трябва да се направи не само международно разследване относно случилото се, не само ясна програма за възстановяване на демократичните правила – защото сегашното временно правителство по дефиниция не се признава за легитимно от народния вот – но и реформи, противопоставящи се на корупцията категорично и ефективно, и в крайна сметка Киргизстан трябва да се превърне държава, независима от съдебната власт, положение, което е доста далеч от настоящото.

И още нещо, което е свързано както с въпроса за съдебната система, така и с корупцията – трябва да се реформират изключително опресивната бюрократична номенклатура и публична администрация. В действителност това е първото реално изпитание на новата стратегия на Европейския съюз за Централна Азия в критична, извънредна ситуация, каквато е налице в момента в Киргизстан.

Не трябва да позволяваме на тази държава, където влиянието на Съединените щати понастоящем е твърде ограничено, да се озове в задушаващата хватка на съвременна Русия, затова считам, че ни се предоставя възможност да поемем сериозен ангажимент.

Ulrike Lunacek, *от името на групата VERTS/ALE*. – (DE) Г-н председател, баронесо Аштън, известно ни е колко много хора бяха изпълнени с надежди през 2005 г. по време на Революцията на лалетата, че с идването на власт на новия президент, който искрено приема присърце потребностите и интересите на народа по

отношение на демокрацията и съвместното определяне, ще настъпи пълна промяна в държавата. За съжаление, това не се случи, а сега същият този президент бе застигнат от участието на своя предшественик.

В падения случай Европейският съюз трябва да упражни значително влияние. Баронесо Ашгън, приветствам факта, че изпратихте специалния представител, г-н Морел, на място. Намирам това за разумно и полезно. Също така е важно обаче Европейският съюз да преразгледа стратегията си за Централна Азия, за да я направи наистина ефективна. Надявам се Съветът да започне работа по нея идния понеделник.

Въпросът ми е: Как възнамерявате да се справите с това? Как планирате да гарантирате осъществяването на напълно всеобхватен процес за разработване на нова конституция, в който да участват всички заинтересовани страни, както предложихте? Трябва да окажем помощ на региона и на Киргизстан да се придвижат към сътрудничество и да се отдалечат от противопоставянето. Считам, че това е важно както за бъдещето на целия регион, така и на други държави извън него.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Г-н председател, г-жо заместник-председател, госпожи и господа, положението в Киргизстан е всъщност особено нестабилно. Независимо от това обаче страната винаги е била, и вероятно все още е, сред онези държави, които изглеждат най-отворени към създаването на демократични институции.

Революцията на лалетата от 2005 г. за пореден път вдъхна огромни надежди. Г-н Бакиев се провали. Той не успя да отговори на потребностите и изискванията на своя народ, позволи да се развие корупция и взе участие във всички тези процеси с известно пристрастие в полза на определени кланове; той опразни хазната, ако може да се вярва на някои твърдения; и наложи постепенно засилващ се авторитарен режим, за което политическите противници, защитниците на човешките права и журналистите платиха жестока цена.

След размириците от 7 април беше съставено временно правителство, но въпреки всичко изглежда г-н Бакиев не се е отказал напълно, въпреки че напусна държавата, и вчера, както отбелязахте, са избухнали нови размирици в Южен Киргизстан и в околностите на столицата.

Г-жо член на Комисията, Киргизстан всъщност е държава с голямо стратегическо значение, и то не само във военно отношение. Тя не трябва да се превръща в бойно поле на някои световни сили. Въпреки някои обсъждания, Европейският съюз не е представен достатъчно силно в тази част на света. Подкрепата и дипломатическото ни присъствие там се посрещат без особена охота. Достатъчно е да прочетете новините, описващи положението в страната, за да се убедите сами в думите ми. Не става дума само за Съединените щати, Русия и Казахстан, която в момента председателства ОССЕ. Подкрепата на ЕС е съществена като гаранция за независимостта на държавата. Имате право, баронесо Ашгън, че трябва да се даде приоритетно значение на възстановяването на принципите на правовата държава, но много скоро трябва да стигнем по-далече и, както отбелязахте някои от изказалите се преди мен колеги, да приложим подходяща стратегия за този регион.

Съгласна съм, че трябва да помогнем на Киргизстан да се пребори с бедността; 40% от местното население живеят под прага на бедността. Да, трябва да предоставим възможности за икономическо развитие и, както отбелязахте, особено в областта на образованието, здравеопазването, но също и по въпроса за водните ресурси, който е съществен приоритет за държавите в тази част на света. Трябва, разбира се, да подкрепяме демокрацията и защитата на правата на човека. В падения момент това са въпроси, изискващи неотложно решаване.

Това, което можем и трябва да предприемем, г-жо член на Комисията, е да предпазим страната от залитане към фундаментализъм и нов авторитарен режим. Не става дума да се намесваме във вътрешните работи, а напротив, да помогнем на киргизкия народ отново да повярва в демокрацията. Това е ключът към гаранцията, че Киргизстан ще играе съществена роля в тази част на света.

Fiorello Provera, от името на групата EFD. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, положението в Киргизстан е много важно за стабилността на централноазиатския регион, където Европа има особени интереси, отнасящи се до доставките на суровини и енергия.

След размириците от 7 април е важно да бъдат създадени отново предпоставки, които ще доведат до свободно, законно и бързо избиране на демократично управление, ако ситуацията в страната позволява. Тревожен е фактът, че значителен брой оръжия са били откраднати от престъпни групировки с последващ риск от засилване на беззаконието, въоръжените конфликти и тероризма по тези места.

Европейският съюз и други организации, включително ОССЕ, могат да дадат своя принос за подпомагане развитието на стабилни, функционални, по-малко корумпирани и по-демократични институции в Киргизстан. Проява на такъв вид подкрепа може да бъде изпращането на мисия от наблюдатели на предстоящите избори.

Не можем да се преструваме обаче, че нова конституция или парламентарен режим ще са достатъчни за установяването на истинска демокрация; това несъмнено зависи от политическото израстване на гражданите и широкото разпространяване на информация за законите и правата на отделния човек. Трябва да осигурим дълготрайна помощ за региона.

Inese Vaidere (PPE). – Г-н председател, събитията в Киргизстан от изминалата седмица доведоха до политическа, съдебна и икономическа криза. На практика конституционният съд на държавата беше разпуснат, а действията на временното правителство изглеждат несъгласувани. Междувременно братът на Курманбек Бакиев обяви, че собственоръчно написаната оставка е фалшифицирана и че Бакиев не е подавал оставка лично.

По думите на очевидци са се появили нови местни групировки, които се опитват да завземат регионалното управление. Също така възникват и формации, основани на етнически признак, като по този начин се създава страх от ескалация на етническото насилие. В страната действат свободно престъпни групировки. Голям брой оръжия се разпространяват и се извършват множество кражби. Безопасността, сигурността и интересите на гражданите на ЕС в страната остават застрашени.

Действащото в момента временно правителство не е в състояние да се противопостави на тези заплахи. Ситуацията остава напълно неясна за местното население. Върховният представител, г-жа Аштън, направи две изявления, в които заяви тревогите си, но вместо това се нуждаем от повече активност и практически действия. Важно е ЕС да заеме решителна позиция относно положението в Киргизстан, защото става дума за държава от стратегическо значение. Трябва да засилим присъствието си там, в сътрудничество с ООН, САЩ и ОССЕ, за да защитим интересите на гражданите в Киргизстан и Европейския съюз, които в момента не са способни да защитят живота и собствеността си. Ясно е, че ЕС трябва да проведе независимо разследване за причините и последствията от размириците.

Няколко думи за материалните средства на Киргизката банка и агенцията за инвестиции и развитие: те трябва да бъдат подложени на оценка преди да им бъде отпусната по-нататъшна финансова помощ. Проявата на бездействие и колебание от страна на ЕС, както и липсата на истинска стратегия и тактика могат да доведат до много опасни последици и да компрометират собствените икономически и политически интереси на ЕС и доверието в Общността в региона и в целия свят.

Eleni Theocharous (PPE). – (EL) Г-н председател, лейди Аштън, през двадесетте години на своята независимост Киргизстан се управлява от корумпиран режим, като страната е отбелязала твърде скромни напредъци по отношение на подобряването на демократичните институции. Това важи особено за последните петнадесет години, за което мога да Ви уверя от личен опит качеството ми на член на ОССЕ и по други поводи.

Управлявалите страната до този момент, както и тези, които ги свалиха от власт, са елементи от една и съща корумпирана система. Военните са в столицата и провеждат обиски и арести, дори и в този момент. Независимо от това, трябва да дадем възможност на сегашния режим, защото се намираме в последния етап преди избухването на гражданска война и разпокъсването на държавата.

Народът на Киргизстан е миролюбив и вероятно много от вас са го опознали от книгата на известния писател Чингиз Айтматов, който беше посланик в Брюксел допреди четири години. Финансовите неблагоприятности и социалните неравенства, както и наемите на чужди държави, обаче предизвикаха взривове, които могат, при случай, да достигнат измеренията на гражданска война, затова тук не бих се съгласил изцяло с предположението, че народът на Киргизстан може да даде отпор на тероризма.

Както казах, опасността от разделянето на държавата на Северен и Южен Киргизстан е реална и се подготвя от агенти на чужди държави, докато членството на Киргизстан в ОССЕ и постоянното присъствие на тази организация в страната изглежда не дава плодове по отношение процеса на демократизиране. Разбира се, налице е постоянна хуманитарна криза, макар и неостра, и не се наблюдава никакво модернизиране и подобряване на демократичните институции през годините. Хората живеят доста под прага на бедността.

Именно затова Европейският парламент трябва да вземе отношение, заедно с другите институции на Европейския съюз, Комисията и Съвета, и да преразгледа прилаганата досега стратегия за тази част от света.

Силна делегация на Европейския парламент трябва да следи за напредъка в областта на демократизирането и да отпусне средства по контролиран начин с оглед на развитието на институциите и образованието, защото дестабилизирането на Киргизстан е основната опасност за дестабилизирането на цяла Централна и Западна Азия и на Европа. Ако Европейският съюз желае да изиграе ефективна мироопазваща роля, трябва незабавно да пристъпи към действия.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Ситуацията в Киргизстан е основателен повод за загриженост. Държавата заема стратегическо положение в Централна Азия. На нейна територия са разположени американска военна база, която има съществен принос за операциите в Афганистан, както и руски войски.

За съжаление, протестите от последните седмици се изродиха в насилие, довело до загуба на човешки животи. Органите на властта трябва да предприемат мерки, насочени към защитата на живота на гражданите. Вчера са възникнали нови сблъсъци между етнически киргизи, руснаци и турци. Предвид това, че страната е населявана от големи руски и узбекски общности, ако междуетническите сблъсъци продължат, ще бъде засегната стабилността на целия регион.

Г-жо Аштън, Европейският съюз трябва да обърне особено внимание на конфликта в Киргизстан, да предостави хуманитарна помощ и да се ангажира със стабилизирането на ситуацията.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Г-жо Аштън, събрали сме се да обсъдим тревожните събития в Киргизстан и да подпомогнем, доколкото е възможно, стабилизирането на положението в страната. Възприемането на подход, насърчаващ действия от страна на Европейския съюз спрямо Киргизстан, е от особено значение, но също така е важно да поддържа висока степен на принципна ангажираност по отношение на друг проблем, който беше свален от дневния ред на това заседание. Тъй като е строго регионален и става дума за човешки животи, чувствам се длъжен да привлека вниманието Ви към него. Говоря за тежкото положение на сахравите, мироопазващите активисти на Западна Сахара, които са затворени в мароканските затвори и провеждат гладна стачка, рискувайки живота си. Правозащитната организация „Амнести интернешънъл“ (Amnesty International) също привлече вниманието ни към тяхната участ. Затова бих искал да Ви помоля, г-жо Аштън, заедно с колегите си незабавно да обърнете внимание на този проблем, защото в противен случай може да стане твърде късно.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Г-н председател, последните събития в Бишкек са тревожни и поставят тъжен край на Революцията на лалетата от 2005 г., известна още като Цветната революция, когато президентът Бакиев обеща демокрация и права на човека, а вместо това донесе корупция, непотизъм и засилваща се еднолична власт.

Киргизстан продължава да бъде най-малката и най-бедната държава в Централна Азия, като през последните години има обезпокояващо проникване на радикални ислямисти във Ферганската долина, затова стабилността трябва да бъде приоритет за ЕС в региона.

Затова е правилно и съвсем уместно да признаем новото правителство на г-жа Отунбаева, като в този случай, макар и необичайно, интересите ни съвпадат с тези на Русия, която в действителност подкрепи революцията и свалянето на режима на Бакиев. Президентът Роза Отунбаева за кратко беше посланик в Обединеното кралство, така че е добре запозната с делата на Европейския съюз.

Накрая, Централна Азия е стратегически регион е важен за енергийната и глобалната сигурност, затова функционирането на американската военновъздушна база в Киргизстан е от съществено значение за подкрепата на Международните сили за поддържане сигурността в Афганистан (ИСАФ).

Piotr Borys (PPE). – (PL) Г-н председател, пет години след края на Революцията на лалетата, когато президентът Акаев слезе от власт, ставаме свидетели на кървава революция. Тя може да се дължи на две причини. Първата е проблемът с непотизма и корупцията, от които следва липсата на основи за изграждане на демократична държава, а втората причина са финансовите и икономическите проблеми в страната.

Инициативата на г-жа Аштън, благодарение на която г-н Морел е в състояние към момента да ни представи пълен отчет на случващото се в Киргизстан, изглежда достатъчно важна. Бих искал да отправя горещ призив във връзка с положението в Киргизстан. Както знаем, страната попада в зоната на руското влияние, но в нея е разположена и американска военна база. Активното участие на Европейския съюз следва да се основава принципно на изграждането на основите на демократична държава, както и на гарантирането на вътрешната сигурност. Дадените до момента над 80 жертви са лош сигнал за изграждането на Киргизстан. Затова повтарям горещия си призив и стискам палци на мисията на г-жа Аштън.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Курманбек Бакиев не е първият, и със сигурност няма да бъде последният политически ръководител, който предизвиква разочарование и погубване на мечтите и който бива провъзгласен за диктатор, след като първоначално имаше проблисък на надежда и името му беше свързано с големи очаквания за демокрация.

Съществува просто обяснение на сегашното положение. Поради липсата на стабилни институции е вероятно политиките да предизвикат разочарование и да се включат в порочния кръг от конфликти, корупция и

изнудване. Не бива да забравяме, че президентът Бакиев успешно се възползва от наличието на руска и американска военна база на територията на Киргизстан за да може непрекъснато да изнудва Запада.

Поради тази причина изходът е в изграждането на институции, създадени на основата на съгласие след провеждане на мащабен процес на консултации и постигане на широк консенсус и известен компромис сред политическите сили. Главният приоритет в момента е незабавното прекратяване на насилието, както отбелязва върховният представител. Насилието взема сериозни размери и възможно най-скоро трябва да се намери решение за прекратяването му, защото в противен случай то ще попречи на протичането на процеса на политическо изграждане.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Г-н председател, баронесо Аштън, госпожи и господа, ситуацията в Киргизстан е меко казано тревожна, особено като имаме предвид изявленията на бившия външен министър, който твърди, че съдбата на Киргизстан клони все повече към приближаване към руското икономическо и гранично пространство.

Седмица след свалянето на правителството на бившия президент г-н Бакиев, който избяга от страната със самолет на 15 април, никой няма яснота относно крайната политическа дестинация или бъдещите политически намерения на Киргизстан. Това, което е ясно обаче, е ролята на руското Министерство на отбраната при улесняването на бягството на бившия президент Бакиев, след като хората излязоха на улицата с призови за неговата оставка.

В малка страна като Киргизстан с население от 5,3 милиона и която единствена в света има на територията си едновременно американска и руска военна база, се разпространяват голям брой оръжия. Напрежението се пренася и в съседни държави, затова Европейският съюз трябва да се съобрази с приоритетите и създамата се възможност, която в момента преди всичко е да се предотврати евентуално избухване на гражданска война и да се помогне на страната да премине към изграждане на демократична парламентарна република със стабилна президентска власт в рамките на следващите шест месеца.

Както казахте, баронесо Аштън, това може да стане, ако успеем да допринесем с действия в две посоки: първо, с принос в областта на дипломатията, но също, както отбелязахте, г-жо върховен представител, значително материално подпомагане. Навременното предоставяне на помощ от наша страна за намаляване и отслабване на всякакъв вид социално напрежение ще бъде от решаващо значение.

Баронесо Аштън, нека действате бързо и да се стремим към най-добри резултати, защото това ще се окаже поредната важна проверка за Европа. Не става дума за Хаити, а за Киргизстан. Нека поне този път се опитаме да стигнем навреме.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, когато Съветският съюз се разпадна в началото на 90-те години на миналия век, много хора вярваха, че младите демокрации ще се развият почти от само себе си. Сега знаем, че новообразуваните държави наследиха огромни проблеми от Съветския съюз. По време на съветската епоха разликите между етническите групи са били потиснати в значителна степен, поради което в тези държави в момента има толкова много конфликти на религиозна и културна основа. Демокрацията не се развива за една нощ и няма изобщо да се появи, докато корумпираните кланове трупат все повече и повече богатство за сметка на държавата и нейните граждани.

Говори се, че снайперистите, стреляли по тълпите в Бишкек, са узбекски и таджикски наемници. Изглежда, че това е било опит за провокиране на международен конфликт, който да изложи на риск цяла Централна Азия. Европейската външна политика трябва да помогне за успокояването на ситуацията. Военната намеса е неправилен подход, както ясно показва присъствието на Германия в Афганистан. Важно е да се предостави интелигентна и целенасочена икономическа помощ и помощ за развитие. Трябва да дадем приоритет на борбата с корупцията и лишаването на местните кланове от власт. Наистина, само в такъв случай демокрацията в Средна Азия ще получи реален шанс.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, проектът „Европеана“ придобива ново, амбициозно измерение. С помощта на цифровата библиотека на ЕС разнообразието и богатството на нашата култура ще станат достъпни. От съществено значение е силното ангажиране на отделните държави с този проект. Един от най-важните аспекти на инициативата се отнася до основна ценност: зачитане на културното и езиково многообразие.

Един от хоризонтите пред Европа се нарича Африка, но ние сме го затъмнили с робството и колониализма. Длъжници сме по отношение на това да осигурим признаване и репарации на народите от този континент.

Само финансови компенсации не са достатъчни, но благодарение на проекта „Европеана“ можем да помогнем и да върнем на африканските народи част от културата им по отношение на устната литературна традиция.

Малийският интелектуалец Амаду Хампате Ба е казал, че когато в Африка умира възрастен човек, изгаря цяла библиотека. Работата по цифровизацията на произведенията на устната литературна традиция, които често пъти се събират от екипи етнолози и антрополози, както и насърчаването на свободния достъп до тях посредством проекта „Европеана“, ще им придаде универсално измерение и ще бъде начин да защитим и вдъхнем живот на културното многообразие на човечеството, идея, с която всички сме обвързани.

Катрин Аштън, заместник-председател на Комисията и върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. – (EN) Г-н председател, днес съм заела мястото си в залата и в качеството си на член на Комисията. Уважаемите членове на Парламента направиха важни забележки, затова ще се опитам за краткото време, с което разполагам, да спомена и коментирам възможно най-голям брой от тях.

Г-н Брок, заедно с г-н Таппоск и други изказали се, говори за значението на факта, че Киргизстан е една от най-бедните държави в Централна Азия и, естествено, един от главните получатели на помощи от ЕС на глава от населението. Напълно съм съгласна, че социалното и икономическото развитие заемат съществено място в стратегията, която трябва да предложим. Г-н Swoboda също говори за важноста да се убедим в откровения характер на политическата реформа. Работим в тясно сътрудничество с ООН и ОССЕ. Хората, които са били в региона през последните дни, отбелязаха настойчиво, че трябва да разберем изключителното значение на реформата относно бъдещите действия и аз съм напълно съгласна с оценките на политическата стабилност в региона. Това е много важен въпрос.

За пореден път трябва да се вгледаме много внимателно. Съществува стратегия за тази част от Централна Азия, която ще бъде подложена на преоценка, но в момента я разглеждам във връзка с Европейската външна служба и на действията, които трябва да предприемем в рамките на региона, за да обединим различните елементи на помощта от страна на Комисията и Съвета. Г-н Rinaldi и други колеги описаха правилно според мен необходимостта да бъдем внимателни, позитивно настроени и конструктивни в заемащата от нас позиция и ще се съглася също и с редица изказали се колеги, които говориха за стойността и значението на принципите на правовата държава. В основата на всичко, което ще направим в Киргизстан, стои задачата да гарантираме, че принципите на правовата държава наистина се спазват, като това важи за съдебната система, както и за политическата и конституционална реформа, чието значение е първостепенно.

Г-н Lupasek говори за неуспеха на изборите – смятам, че правилната формулировка е тази, която използвах в краткия си обзор – да отговорят на стандартите, които бихме искали да съществуват в международен мащаб. Смятам към смесицата от фактори да добавя, естествено, и финансовата подкрепа, като вече споменах принципите на правовата държава, политическата и конституционалната реформа и изборите, а също и за икономическото измерение, което искаме да обхванем. Малък пример в това отношение, разбира се, е фактът, че Киргизстан е една от най-богатите на водни ресурси държави в региона, която предоставя вода на съседните държави, както е известно на уважаемите колеги. Повече от пет години оказваме помощ на държавата в управлението на водните ресурси и се надявам отново да се върнем към тази дейност веднага след преодоляването на кризата, когато вече стабилно ще действа законно правителство.

Това са само част от елементите, които искам да отбележа. Смятам, че вероятно сме прави относно степента на присъствие в региона. Пиер Морел беше там няколко дни. Току-що се завърна и на 27 април ще информира г-н Borus от комисията по външни работи, за да представи пред нея актуализирана информация относно всички събития. През няколко часа си разменяме кратки съобщения, дори се чухме няколко пъти по телефона, като, разбира се, г-н Морел поддържа връзка и с други колеги. В негово лице имаме силно представителство. Изказвам благодарност на него и неговия екип за свършената от тях работа.

Значението на демокрацията, както отбеляза г-н Provera, не бива никога да се подценява според мен; трябва да стигнем отвъд проблемите, за които говори г-жа Vaidere: нестабилността, слуховете, несигурностите, въпросите, които очевидно вече са от огромно значение, и, както отбелязах, определихме какво трябва да направим през тези първи изключително важни дни, като се надявам уважаемите членове на Парламента да преценят, че реакцията ни е била своевременна.

В заключение ще отбележа само, че някои от членовете на формиращото се в Киргизстан правителство са бившите защитници на човешките права в опозицията, потискани от бившия президент и подкрепяни от Европейския съюз, включително, разбира се, и от членове на Европейския парламент. Затова, въпреки че не си правя илюзии относно естеството на политиката в тази държава и даже в целия регион, смятам, че трябва да опитаме и да дадем шанс на новото правителство да се формира подобаващо, да приеме да извърши

политическите и конституционални реформи, които ще бъдат от съществено значение, да проведе изборите, както обяви, че ще направи, и ако има желание да направи всички тези неща, да му предоставим подкрепата си в бъдеще. На тази основа искам да изкажа благодарността си за направените коментари и да ви уверя, че ще приложим стратегията, по начина, който посочих в изявлението си.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе по време на първата месечна сесия през май.

Писмени изявления (член 149)

Paolo Bartolozzi (PPE), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, недоволството на народа, избухнало през последните дни в столицата на Киргизстан, спира напредъка на „Революцията на палатата“, която през 2005 г. събуди надеждите за демократична промяна в бившата съветска република.

Европейският парламент следи развитието на политическата криза в страната с голяма загриженост. Това не се дължи единствено на изключително важната за Русия и Съединените щати геостратегическа позиция на страната, но и на факта, че стабилността на Централна Азия, нейното политическо и икономическо развитие и междурегионалното сътрудничество интересуват ЕС, не на последно място, поради важноста на Централна Азия за енергийните ни доставки и за икономическото и търговското ни партньорство.

Рискът от избухване на гражданска война и от „втори Афганистан“ трябва да бъде избегнат. Вярваме в дипломатическото посредничество, което президентите на Съединените щати, Русия и Казахстан – последният в качеството му на действащ председател на ОССЕ – прилагат в преговорите си с временното киргизко правителство за установяване на обществен ред и конституционалната законност с оглед на провеждане на свободни избори и решаване на проблемите на страната.

Като председател на делегацията ЕС-Средна Азия се надявам, дори независимо от последните етнически сблъсъци, да направим всичко по силите ни, за да помирим страната и да възвърнем трайно демократичния живот в Киргизстан.

Krzysztof Lisek (PPE), в писмена форма. – (PL) Стабилизирането на положението в Централна Азия ще гарантира доброто сътрудничество с ЕС. Никой не се съмнява, че Киргизстан играе важна роля в региона. Киргизстан е важен за Европейския съюз по стратегически причини – като държава, която разполага с източници на енергия и природни богатства, както и защото в нея е разположена американска военна база, която подкрепя силите на НАТО в Афганистан. В същото време провалът на съответните реформи след придобиването на независимост доведе до драматичната ситуация, която наблюдаваме днес. Нека за момента се съсредоточим върху гарантирането на безопасността на гражданите, както и да им предоставим хуманитарна помощ. Освен това трябва да вземем всички възможни мерки, за да предотвратим радикализирането на страната. Не трябва да позволим избухване на гражданска война. В дългосрочен план от съществено значение е разработването на нова стратегия за целия регион. Нуждаем се от бързо разработване на конкретна позиция на ЕС, покриваща основни аспекти като предотвратяване на религиозен фундаментализъм, борба с бедността и корупцията, изграждане на гражданско общество, защита на правата на човека и на процеса на демократизиране. По-конкретно, следва да изпратим екип от наблюдатели на следващите избори. Трябва да бъдем осведомявани за всичко, което се случва, и без да се намесваме във вътрешните работи на Киргизстан, следва да направим всичко възможно, за да помогнем на страната да се насочи към демокрацията и, след като положението се стабилизира, да извърши ефективни реформи. Смятам, че по-нататъшното изпращане на помощи от ЕС за Киргизстан трябва да се извършва при условие за провеждане на реформи, които да гарантират законността и реда в държавата и зачитането на правата на човека.

Kristiina Ojuland (ALDE), в писмена форма. – (ET) Г-н председател, баронесо Аштън, приветствам изпращането на специалния представител на Европейския съюз в Киргизстан. Трябва да знаем какви са плановете на временното правителство. Трябва да се гарантира прекратяването на насилието в Киргизстан и развитието при спазването на принципите на правовата държава и демокрацията. По време на революцията в Киргизстан силите, които дойдоха на власт, обвиниха президента Бакиев за ограничаването на свободата на печата, насилието над журналисти, арестите на опозиционни лидери, корупцията, отстъплението от демократичните ценности и лошото икономическо положение на страната. Следователно в най-скоро време следва да очакваме Киргизстан да се превърне в демократична страна, управлявана от принципите на правовата държава. В същото време надеждите ни ще се оправдаят само ако самите ние сме готови да насочим ресурси към изпълнението на този план, защото бедстващата киргизка икономика не може да си позволи необходимата подкрепа за извършването на дългоочакваните социални, икономически и политически реформи. С цел постигането на устойчиво развитие в Централна Азия трябва не само да предложим икономическа помощ,

но и да предоставим на временното правителство ноу-хау за извършването на реформите, както направихме в Косово, Македония и други държави. Във връзка с това е важно да се отбележи предоставянето на такъв вид помощ от Естония на Украйна и Грузия, което показва, че опитът ни в общуването с хората, населяващи териториите на бившия Съветски съюз, не трябва да се подценява. С промяната на режима в настоящия момент не можем да изпускате възможността да улесним прехода на Киргизстан към демократичните ценности. Би било безотговорно от наша страна да оставим Киргизстан без подкрепа и да превърнем страната в зависима от някои от големите ѝ съседи.

11. Среща на високо равнище между ЕС и Канада (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност относно срещата на високо равнище между ЕС и Канада.

Катрин Аштън, заместник-председател на Комисията и върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. – (EN) Г-н председател, Канада е една от най-старите и най-единомислещи партньори на Европейския съюз. Работим заедно по широк кръг от въпроси – както на двустранна основа, така и, разбира се, по целия свят.

Връзката ни произтича от обща история, която датира от дълги времена и се корени в дълбоки общи ценности. На тази основа си сътрудничим, за да защитаваме нашите общи интереси. Правим това, разбира се, в полза на гражданите на Европа и Канада, но и за да насърчим сигурността и благоденствието в световен мащаб.

Така че това е важна връзка. Трябва да се грижим за нея и да инвестираме в нея, за да реализираме пълния ѝ потенциал. Това е целта на следващата среща на високо равнище между ЕС и Канада, която ще се проведе в Брюксел на 5 май.

Моментът е подходящ. Защото това означава, че докато Канада председателства Г-8 и Г-20 в края на юни, нашата среща на върха ЕС-Канада ще ни позволи да прегледаме и очертаем нашите стратегии по глобалните теми, които ще бъдат представени на Г-8 и Г-20, като например как да насърчаваме устойчиво икономическо възстановяване, сътрудничество в областта на реформата и регулацията на финансовия пазар, изменението на климата и борбата с разпространението на ядрено оръжие.

Неотдавна присъствах на срещата на външните министри от Г-8 в Канада, където бяха обсъдени много от тези въпроси.

Ще имаме възможност и да обсъдим двустранните отношения между ЕС и Канада и как работим заедно при регионални кризи. Целта ни е срещата на високо равнище да бъде целенасочена и делова.

Предвид нашите двустранни отношения срещата на високо равнище ще се занимава с усилията за подобряване и модернизиране на отношенията между ЕС и Канада. Срещата ще ни предложи отлична възможност за осигуряване на подкрепа на най-високо политическо равнище за постигане на амбициозно икономическо и търговско споразумение възможно най-скоро.

Ще направим преглед на напредъка, постигнат по време на първите три кръга от преговори, но и ще дадем нов тласък на преговорите, имайки предвид важността им за разширяването на търговията и за създаването на работни места. По отношение на търговията като цяло, срещата на високо равнище следва да изпрати ясно послание, че ЕС и Канада отхвърлят протекционизма, припомняйки нашия ангажимент за постигане на амбициозно, всеобхватно и балансирано завършване на кръга за развитие от Доха.

На срещата на високо равнище следва също така да се засегне въпроса и за реципрочните безвизови пътувания. Нашата цел е ясна: искаме безвизово пътуване до Канада за всички граждани на ЕС възможно най-скоро.

Ще имаме възможност да обсъдим и сътрудничеството ни по отношение на управлението на кризи, което, радвам се да кажа, се разраства бързо. В момента текат няколко операции по управление на кризи, най-видимо полицейската мисия в Афганистан, където нашето сътрудничество с Канада е образцово.

Хаити също ще бъде в дневния ред на срещата на високо равнище по очевидни причини. Канада играе много важна роля в Хаити и една от областите, в които можем и следва да активизираме съвместните ни усилия, е свързването на управлението на кризи с дългосрочното развитие. Това е и въпросът, който подчертах на конференцията относно Хаити, проведена на 31 март в Ню Йорк, председателствана от ЕС и Канада, заедно с Франция, Испания и Бразилия.

Заедно с колегите от Комисията, отговарящи за развитието, Андрис Пиебалгс, и за международно сътрудничество, хуманитарна помощ и управление на кризисни ситуации, Кристилина Георгиева, бях доволна да обявя в Ню Йорк, че ЕС ще осигури над 1,2 млрд. евро за възстановяването и развитието на Хаити.

ЕС и Канада имат дългосрочен ангажимент да помагат на Хаити по пътя към възстановяването; за изграждането на по-добро бъдеще.

На срещата на високо равнище ще бъде разгледан въпроса за изменението на климата. Като се има предвид контекста след Копенхаген, адаптирането и ограничаването на последиците от изменението на климата ще запази челното си място в дневния ред и ще изисква подкрепящи енергийни политики. Широко подкрепена е идеята, че сътрудничеството между ЕС и Канада следва да се съсредоточи върху механизмите за финансиране, както и върху подкрепа за чисто развитие на трети държави.

Последиците от изменението на климата за Арктика ще бъде друг важен елемент от разискванията на срещата на върха. Никъде другаде последиците от изменението на климата не са по-сериозни, отколкото в региона на Арктика. Промените в околната среда оказват все по-голямо влияние върху хората, биоразнообразието и природата на Арктика – както на сушата, така и в морето. Опазването на региона, включително и на населението му, е основна цел на политиката на ЕС за Арктика, както колегите вероятно си спомнят от моето изявление по време на заседанието на Парламента през март. С повече от 40% от територията си по суша, разположена на север, Канада споделя нашия интерес към опазване на околната среда на Арктика и осигуряване на устойчивото икономическо и социално развитие на региона.

И накрая, когато говорим за подобряване и модернизиране на отношенията между ЕС и Канада, имаме предвид рамковото споразумение между Европейската общност и Канада от 1976 г. То все още е в сила, но е остаряло. Сътрудничеството между ЕС и Канада обхваща и други области като външната политика и сигурността и по-тясно сътрудничество в областта на правосъдието и вътрешните работи.

Така че се нуждаем от съвременено рамково споразумение, което да обхване всички наши секторни споразумения, включително всеобхватното икономическо и търговско споразумение, и понастоящем с Канада водим разговори, чрез които проучваме надграждането на споразумението.

В свят на големи предизвикателства и постоянни промени се нуждаем от партньори. Канада е една от най-важните партньори на Европейския съюз. Целта ни е ползотворна среща на високо равнище с ясни резултати.

Elisabeth Jeggle, *от името на групата PPE*. – (DE) Г-н председател, баронесо Аштън, госпожи и господа, благодаря Ви, баронесо Аштън, за подробно изявление. Като заместник-председател на делегацията на Европейския парламент за връзки с Канада аз съм особено доволна, че обсъждаме в Парламента предстоящата среща на високо равнище между ЕС и Канада. Както знаете, за съжаление, гласуването беше отложено за началото на май. Въпреки това искам да представя накратко въпросите, които са важни за групата на Европейската народна партия (Християндемократи).

От 1959 г. Канада е един от най-близките и най-старите партньори на Европейския съюз. Канада и Европейският съюз споделят много общи ценности и твърдо подкрепят многостранен подход към решаването на глобалните предизвикателства. През 2010 г. Канада председателства срещата на Г-8 и ще бъде домакин на следващата среща на Г-20. По отношение на текущите преговори за всеобхватно икономическо и търговско споразумение между Европейския съюз и Канада, за нас е важно да задълбочим и утвърдим добрите отношения между двамата партньори на предстоящата среща на високо равнище.

Поради това в предложението ни за обща резолюция призоваваме за съгласуван и последователен подход към предизвикателствата, пред които сме изправени, по-конкретно по отношение на финансово-икономическата криза, външната политика и политиката на сигурност, сътрудничеството за развитие, политиката в областта на климата и енергийната политика, и преговорите от Доха. Но също така призоваваме на предстоящата среща на високо равнище между ЕС и Канада да се реши проблемът, свързан с визовите изисквания, повторно наложени от канадското правителство за гражданите на ЕС от Чешката република, България и Румъния. На този фон горещо приветстваме откриването на визова служба в Канадското посолство в Прага и създаването на експертна работна група по въпроса.

И накрая, искам да подчертая още веднъж, че съм убедена, че срещата на високо равнище между ЕС и Канада ще задълбочи вече тесните политически отношения между двете страни. Благодаря за ангажираността и вниманието ви.

Ioan Enciu, *от името на групата S&D.* – (RO) Както каза и г-жа Аштън, върховният представител, Канада е един от най-старите партньори на Европейския съюз и тазгодишната среща на високо равнище е важна за продължаването и укрепването на тясното сътрудничество във всички области: икономика, търговия, изменение на климата и войски. Приветствам предприетите до момента мерки, насочени към подписване на търговско споразумение между ЕС и Канада, и се надявам, че тазгодишната среща ще предостави необходимия стимул за финализирането му.

Предвид настоящата икономическа ситуация и състоянието на климата, трябва да подчертая необходимостта от тясно сътрудничество за намиране на алтернативи на традиционните източници за производство на енергия, отчитащи особеностите на двете страни, Европейския съюз и Канада, които участват в разработването и използването на нисковъглеродни технологии. В същото време следва да се насърчи сътрудничеството в сектора на енергетиката и климата и в морския сектор в региона на Арктика.

Има и чувствителни въпроси, които ще бъдат разгледани на срещата на високо равнище. Имам предвид екологичните проблеми, глобалното затопляне, търговското споразумение за борба с фалшифицирането (АСТА), всеобхватното икономическо и търговско споразумение (ВИТС), банковия сектор, стабилизирането на финансовите и икономическите пазари, конференцията на страните по Конвенцията за международна търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (СИТЕС) и споразумението между ЕС и Канада относно данните от досиетата на пътниците (PNR). Считаю, че като се има предвид опита от миналото, Европейският съюз и Канада ще успеят да решат възможно най-много от тези въпроси. Но към въпросите трябва да се подходи с такт и разбиране, без обвинения, с поглед напред към бъдещето и като се вземат предвид интересите на гражданите от двете страни. Гарантирането на реципрочност в двустранните отношения е един от основните принципи на Европейския съюз. Надяваме се, че в близко бъдеще Канада ще отмени визите за румънски, чешки и български граждани, като по този начин ще гарантира справедливо и равно третиране на всички граждани на Европейския съюз.

И накрая, като се има предвид, че становището на Европейския парламент е необходимо преди подписването на международни договори, той трябва да бъде включен и консултиран от самото начало на всеки проект. Възползвам се от възможността да призова Комисията да установи ефективна комуникация с Европейския парламент за постигане на устойчиви резултати.

Wolf Klinz, *от името на групата ALDE.* – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, партньорството между ЕС и Канада работи много добре не само в областта на икономиката, но и по въпроси в областта на външната политика, като Иран, Афганистан, Хаити и други подобни въпроси.

Въпреки това сме изправени пред редица сериозни предизвикателства. Сигурен съм, че можем да ги преодолеем, защото имаме толкова близко приятелство и партньорство. Имам предвид пет въпроса, по-конкретно. Първо, трябва да регулираме финансовия сектор правилно. Много беше обещано от Г-20 и считам, че е важно да бъде ясно показано на срещата на Г-20 в Торонто, чийто домакин е Канада, че държавите от Г-20 предприемат конкретни мерки, а не дават само обещания.

Вторият ми въпрос вече беше споменат. Целите ни в областта на климата са много сходни. Ние в Европа определено можем да се поучим от Канада за улавянето и съхранението на въглероден диоксид и други разработки в сектора. Надяваме се, че ще можем да се споразумеем за общи стандарти за намаляване на емисиите.

Третият ми въпрос е свързан с необходимостта от ново търговско споразумение и считам, че целите ни и в това отношение са много сходни. Искам да подчертая две области, в които са необходими действия и в които възнамеряваме да постигнем сближаване, но все още сме далеч един от друг. Едната е безвизовото пътуване, което Вие, баронесо Аштън, вече посочихте. Надявам се, че отношението към етническите малцинства от държавите членки на ЕС ще бъде същото като към всички други граждани на ЕС.

Последният ми въпрос касае споразумението относно данните за пътниците, което изтече през есента миналата година. То де факто е все още в сила, но вече няма правно основание. Нуждаем се от ново правно основание, за да изготвим ново споразумение. Новото правно основание трябва да гарантира зачитането на гражданските права. Съвременните технологични възможности за работа в мрежа не следва да бъдат използвани за злоупотреба с наличната информация, свързана с имена, дати на раждане, подробности за полета, кредитни карти и т.н. Надяваме се, че можем да работим заедно, за да създадем правна основа, която съответства на нашата европейска концепция за гражданските права.

Reinhard Bütikofer, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-н председател, баронесо Аштън, Канада е добър приятел и важен партньор на ЕС. Тя е и важен участник на международната сцена, както и зряла

демократия, от която можем да научим много. Тъй като обаче преди много време приехме резолюция относно Канада в залата, следва да се възползваме от възможността да разгледаме по-сериозно отношенията между Европа и Канада, отколкото са представени в резолюцията.

Считам за твърде неловко, че резолюцията касае многото общи предизвикателства, но сред тях не се включва политиката относно Арктика. Не се говори за опазването на Арктика чрез цели и стандарти. Арктика се споменава само бегло, а фактът, че през март Канада възпрепятства Швеция, Финландия, Исландия и коренното население да участват в международна среща по въпросите на Арктика по твърде враждебен начин, е напълно пренебрегнат.

Смушава ме фактът, че не са разгледани въпросите по отношение на битуминозните пясъци, червения тон и забраната за убиване на тюлени. Не става дума само за провокиране на Канада. Но ако говорим сериозно с приятел, е глупаво и срамно да не обсъдим проблемите, които имаме. Не се споменава, че Канада не изигра особено положителна роля в Копенхаген. Проблемът с визовата политика, по-конкретно по отношение на Чешката република и ромите, следва да се подчертае по-ясно.

Трябва да работим заедно като приятели, но да не прикриваме проблемите, защото това не помага на никого. Затова моята група ще се стреми да гарантира, когато гласуваме, че проблемите с битуминозните пясъци и вноса на тюленови продукти ще бъдат включени в резолюцията.

Philip Bradbourn, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, като председател на делегацията за връзки с Канада горещо приветствам резолюцията, която всъщност е първата част от срещата на високо равнище между ЕС и Канада. Както беше споменато, Канада е един от най-старите партньори на Европа и укрепването на нашите отношения отвъд Атлантическия океан се превърна в приоритет и за двете страни. Както каза баронесата във встъпителните си бележки, напредват обсъжданията с Канада за постигане на всеобхватно икономическо и търговско споразумение, което, надяваме се, ще се превърне в образец за бъдещи търговски споразумения между ЕС и трети държави.

Парламентът ще трябва да одобри споразуменията и се надявам, че Комисията ще се погрижи членовете, особено на парламентарните делегации и на комисията по международна търговия, да бъдат напълно информирани и да участват на всеки етап от обсъжданията.

Напълно подкрепям настоящата резолюция, тъй като е кратка и ясна и се придържа към въпросите на срещата на високо равнище и отношенията ни с канадското правителство. Определя положителен тон за бъдещите обсъждания и илюстрира желанието на Парламента за положителни отношения с най-стария ни търговски партньор. На основата ѝ можем да утвърдим репутацията не само на залата, но и на бъдещите преговори с трети държави.

Joe Higgins, *от името на групата GUE/NGL*. – (EN) Г-н председател, няма оценка на социалните, екологични и икономически последици от икономическо споразумение между Европейския съюз и Канада.

Канадското професионално обединение на държавните служители, с 600 000 членове в области като здравеопазване, образование, местни общини, обществени услуги и транспорт, е сериозно загрижено за последиците от подобно споразумение. Националното професионално обединение на държавните и частни служители, с 340 000 членове в Канада в публичния и частния сектор, е също толкова загрижено, колкото и Съюза на държавната администрация на Канада, със 165 000 членове.

Работниците са разтревожени, защото разбират, че споразумението ще бъде прилагане предимно с оглед на икономическия интерес на едрия бизнес в Канада и Европейския съюз, а не на трудещите се или на социалната справедливост.

Сега европейските и канадските транснационални корпорации искат да проникнат в предоставянето на публични услуги в Канада – при максимална печалба, разбира се. Те гледат на споразумението между ЕС и Канада като средство за широка приватизация в области като обществен транспорт, водоснабдяване и електричество. Подобно развитие ще застраши заплатите и условията за канадските работници. Това може да е началото на края по абсолютно същия начин, както видяхме в Европа, където с подкрепата на Комисията на ЕС частни дружества, предоставящи услуги, експлоатират работниците, както беше доказано, когато Комисията изправи люксембургската държава пред съда, заради желанието ѝ работниците мигранти да получат същата защита, като люксембургските работници.

Сега канадската вода е на прицел на мултинационални компании. Някои мултинационални компании със седалище в ЕС създадоха хаос в държави като Боливия по отношение на приватизацията във водния сектор и пагубното им влияние вече се усеща в Канада.

За щастие, обикновените хора в Канада са готови да се борят, за да защитят общественото водоснабдяване. Ще трябва да бъдат много внимателни.

Загрижени са и професионалните съюзи на европейските работници в публичния сектор и призовавам и канадските и европейските професионални съюзи да изградят истинска кампания в защита на публичния характер на обществените услуги с демократичен контрол вместо с максимизиране на печалбата, но не само да се обединят на равнище ръководители, а да има реално участие на обикновените хора за защита на публичните услуги.

Anna Rosbach, *от името на групата EFD*. – (DA) Г-н председател, Европа и Канада се радват на добро партньорство от много години, така че е съвсем естествено да се стремим да разширим свободната търговия. Сегашният метод обаче най-добрият ли е с оглед на времето, което преговорите отнемат? Не е ли апаратът на ЕС твърде тромав и бюрократичен за справянето с тази задача?

Канада иска споразумение за свободна търговия с ЕС, но в същото време отказва да забрани ужасния начин за клане на тюлени, който категорично противоречи на всички правила за хуманно отношение към животните.

По същия начин Канада иска правото да облага транспорта през Северозападния проход. Но маршрутът на север от Америка трябва да бъде свободно достъпен за всички. Северозападният проход е идеален начин за спестяване на време, средства и гориво и е от полза за околната среда. Той подобрява конкурентоспособността на всички държави от северното полукукло. Затова настоятелно призовавам Канада да преследва идеите зад споразумението за свободна търговия и да се откаже от всякакви идеи за облагане на използването на открито море.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, като че ли не беше достатъчно неловко, че изтече информация по средата на преговорите за всеобхватно икономическо и търговско споразумение (ВИТС), а беше отправено и обвинението, че Канада е принудена да адаптира законодателството си по отношение на авторското право към стандартите на САЩ и ЕС като част от ВИТС и търговското споразумение за борба с фалшифицирането (АСТА). Изглежда, че ВИТС предполага сериозна приватизация, дерегулация и реструктуриране. Това включва и възпрепятстване на местните органи да прилагат конкретни насоки относно местните или етническите поръчки. Разбира се, има смисъл големите поръчки да бъдат подложени на търг и трябва да има правила, които да гарантират, че корупцията и непотизмът не са често срещани.

При положение че нашите местни органи вече се оплакват, че не могат да използват дружества, които показват социална ангажираност, а вместо това обикновено са принудени да дават поръчки на предприятия, които доминират на пазара, става все по-неразбираемо да налагаме подобни регламенти на други държави. След като споразуменията за свободна търговия позволяват на мултинационални компании да съдят правителства за нанесени вреди вследствие на решенията им относно околната среда и здравето, е ясно, че Европейският съюз е научил твърде малко от финансово-икономическата криза и продължава да се движи с грешния неолиберален курс.

Ако ЕС наистина иска да е от полза за своите граждани, както винаги се твърди от импровизираните трибуни, трябва да спре да върви по грешния път и да се превърне в крепостна стена срещу глобализацията, подкрепяйки приятелски сили като Канада.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Първо искам, също като други колеги, да подчертая, че срещата на високо равнище между ЕС и Канада е голяма възможност за задълбочаване на партньорството ни със средището на тази важна демокрация. Връзката е изключително важна за ЕС, тъй като включва партньори, които споделят едни и същи ценности и работят заедно в продължение на много години.

Същевременно искам да ви напомня декларацията от предишната среща на върха между ЕС и Канада, проведена в Прага през май 2009 г., която потвърди общата цел на партньорите, цитирам, „за утвърждаване на свободното и сигурно движение на лица между ЕС и Канада с цел скорошно разрешаване на безвизови пътувания до Канада за всички граждани на ЕС“.

Една година по-късно сме длъжни да отбележим, че сме далеч от постигането на тази цел. Към момента освен че за румънците и българите все още се изискват визи, както знаете, миналата година бяха повторно въведени визи и за Чешката република.

Мисля, че имаме преди всичко проблем с реципрочността. Като се има предвид, както добре знаете, че всички държави-членки на ЕС отмениха визите за канадските граждани в съответствие с нашето законодателство ние имаме проблем, ако мога така да го нарека, с последователността, тъй като Канада премахна изискването за

визи за една от страните кандидатки, Хърватия, докато, повтарям, за момента запазва визовите изисквания за граждани от държави-членки на ЕС.

Затова считам, че на срещата на високо равнище през май трябва да бъде постигнат значителен, ако не и решителен напредък по въпроса за отмяната на визите за всички граждани на държавите-членки на ЕС. Считам, че са необходими конкретни мерки и тази цел трябва да бъде поставена възможно най-напред в дневния ред, защото вече не сме доволни от принципи декларации. Подобна форма на дискриминация е изключително несправедлива, особено за гражданите на държавата-членка на Европейския съюз, от която съм и аз и която е постигнала значителен технически напредък по отношение на отмяната на визите.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Г-н председател, чудя се защо винаги ми се струва, че Комисията не желае да представя нещата пред Европейския парламент. Такъв е случаят със споразумението за свободна търговия, по което се водят преговори с Канада. Бих искал да се присъединя към критиките, отправени от колеги, които казват, че някои от фактите са подозрителни, по-конкретно споменатото от г-н Higgins, с когото съм напълно съгласен.

По мое мнение, търговските споразумения са хубаво нещо, ако насърчават общия просперитет на двете страни, но не и когато почти изцяло служат на интересите на няколко големи мултинационални компании. Когато разберете, че здравеопазването, образованието и обществената сигурност изведнъж са се превърнали в обект на търговски споразумения и че трябва да бъдат либерализирани и приватизирани, започвате да подозирате, че споразумението е в полза на малцина и ще навреди на много други. Искам да отправя предупреждение към хората, които се опитват да заобикалят Европейския парламент при подобни споразумения.

Вторият въпрос, който искам да посоча, е следният. Ако се срещате и преговаряте с дългосрочен партньор като Канада, ще трябва да обхванете и някои неприятни теми. Считам, че обсъжданията и споразумението следва да включат и въпроса за избиването на тюлени. Целта не е да се подразни някого, а да се изясни европейската позиция и да се намери решение, което да сложи край на безобразното извличане на печалба за сметка на малки животни.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Моят колега, Sebastian Bodu, не може да присъства в Страсбург днес и аз ще го представлявам.

Понастоящем 39 милиона европейски граждани от Румъния, Чешката република и България не могат да пътуват до Канада без виза. Повече от половината от тях – 22 милиона – са румънци. Запазването на визовия режим за влизане в Канада, както и в Съединените щати, създава ситуация, при която някои европейци са втора класа граждани.

Свободата на движение на европейските граждани трябва да бъде третирана по един и същи начин. Въпросът за визите засяга отношенията между Европейския съюз и Канада. Председателят Барозу призова на предишните срещи на високо равнище за решаване на проблема. Въпросът не трябва да се изоставя.

В случая с Румъния делът на отказаните визи за румънски граждани е спаднал от 16% на 5% от 2004 до 2008 г. Около 200 000 румънци живеят в Канада, по-голямата част от които са влезли чрез официалните имиграционни схеми на канадската държава. Не разбирам защо Канада предприема различни подходи. През 2009 г. бяха отменени визите за европейска държава, която не е държава-членка на Европейския съюз, като за причина беше посочено, че голям брой граждани с произход от конкретната държава вече живеят в Канада.

Считам също, че визовият режим за Чешката република трябва да бъде отново отменен. Изложената причина за повторното въвеждане на визите не трябва да се превърне във фактор за останалите държави. Въпросът за визите беше включен в дневния ред на срещата на високо равнище между ЕС и Канада от Европейския парламент. ЕС трябва да поддържа позицията, застъпена през октомври 2009 г., за прилагане на клаузата за солидарност, ако проблемът не бъде решен до края на 2010 г.

Г-жо Аштън, отмяната на визите за държавите-членки ще бъде голям успех за Вас. Пожелавам Ви успех в това начинание.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Г-н председател, Канада е един от най-старите и най-близки съюзници на Европейския съюз от 1959 г. насам. Нашето сътрудничество обаче трябва винаги да се основава на общи ценности и взаимно уважение.

Канада е един от десетте най-големи източници на емисии на парникови газове в света и единствената държава, която макар и подписала и ратифицирала Протокола от Киото, след това публично обяви, че няма намерение да спазва правните си задължения. Вместо да намали емисиите с 6% в сравнение с 1990 г., Канада ги е увеличила

с 26%. Основната причина е производството на битуминозен пясък. Емисиите на парникови газове от производството на битуминозен пясък са от три до пет пъти по-големи от конвенционалното производство на петрол и природен газ. Производството на битуминозен пясък изисква от два до пет барела вода за всеки извлечен барел пясък и създава редица отпадъчни продукти, които заплашват и биологичното разнообразие, и живота на местните жители. Производството също така унищожава тайгата, която поглъща голяма част от въглерода на планетата. До 2020 г. битуминозният пясък вероятно ще е произвел повече емисии от Австрия и Ирландия. Канада харчи едва 77 долара на глава от населението за екологосъобразни субсидии, в сравнение с 1 200 долара за Корея, 420 за Австралия и 365 за САЩ.

Гарантирането на опазването на тайгата е изключително важно и е важно да настояваме Канада да спазва международните споразумения, които заедно сме подписали, но които само ние зачитаме, и това трябва да бъде основата за по-нататъшно сътрудничество.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) От 1959 г. Канада е един от най-близките и най-стабилни партньори на Европейския съюз. Радвам се, че икономическото положение в Канада се подобри по време на мандата на сегашната дясна администрация, което не се случи по време на предишни мандати.

Подобряването на икономическото положение и по-стабилният канадски долар, които водят до по-голямо благоденствие за канадските граждани, изпратиха положително послание и към други държави, което създава благоприятни условия за развитието не само на политическо, но и на икономическо сътрудничество. Считам, че срещата на високо равнище между ЕС и Канада в Брюксел ще постигне конкретен напредък в преговорите по сложното споразумение за икономическо партньорство.

Канада е единадесетият по големина търговски партньор на ЕС, заемащ до 1,7% от общата външна търговия на Съюза, а ЕС е вторият по големина инвеститор в Канада, докато Канада е четвъртият по големина инвеститор в ЕС.

През 2008 г. общият обем на търговията със стоки достигна почти 50 млрд. евро, а с услуги – 20,8 млрд. евро. Либерализирането на търговията със стоки и услуги между ЕС и Канада, заедно с по-голям достъп до пазарите, ще направи възможно да се подпомогне и задълбочи двустранната търговия, която със сигурност ще донесе значителни ползи за икономиките и на ЕС, и на Канада.

Jan Březina (PPE). – (CS) Г-н председател, баронесо Аштън, госпожи и господа, общата визова политика на ЕС сега е изправена пред голямо предизвикателство под формата на визовите изисквания, наложени за последните 10 месеца от Канада за гражданите на Чешката република. Канада чрез с едностранната си мярка по отношение на Чешката република по недопустим начин заобиколи органите на ЕС, отговарящи за общата визова политика. По този начин бяха застрашени правата на гражданите на държава-членка, както и престижът на институциите на ЕС, отстояващи правата. Безпрецедентното действие от страна на канадското правителство към държава-членка на Европейския съюз поставя под въпрос солидарността на целия ЕС.

Чешките граждани разчитат на Европейската комисия решително да поеме ролята на защитник и представител на държава-членка и законните ѝ интереси. Налице ще бъде уникална възможност за това на предстоящата среща на високо равнище между ЕС и Канада, където въпросът за визите следва да бъде сред обсъжданите теми. Крайно време е да се постигне напредък по проточилия се проблем. Приветствах факта, че през октомври 2009 г. Комисията прие доклад, в който призова Канада да създаде визова служба в Прага и да установи график за отмяната на визите. Канада изпълни първото изискване, но все още не е изпълнила второто и следователно нито Европейската комисия, нито Съветът следва да са доволни от напредъка към днешна дата. Натискът върху Канада не следва да намалява, а напротив, да се увеличава. В този смисъл искам да призова Комисията да направи ясно изявление по отношение на ангажмента си да предложи, в случай на недостатъчен напредък, контрамерки, включително въвеждане на визи за канадските длъжностни лица и дипломати.

Изразявам твърдо убеждение, че трябва да спрем да протакаме. Чешките граждани не искат обещания и съчувствие от органите на ЕС, а конкретни, целеви действия. Според мен топката сега е в ръцете на Комисията, и по-конкретно на председателя Барозу, който ще бъде основният партньор в преговорите на канадския министър-председател на срещата на високо равнище. Ако не започнем да действаме уверено и енергично спрямо канадското правителство, всички усилия, които полагаме, ще загубят смисъл и резултатът ще бъде, че вярата на чешките граждани в европейските институции ще бъде сериозно подкопана. Европейската солидарност ще е празни приказки за тях.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-н председател, баронесо Аштън, госпожи и господа, като член на делегацията на ЕС за връзки с Канада, искам да подчертая факта, че Канада и ЕС споделят общи ценности. Общите ни ценности формират основата на структурата на нашето общество и са от основно значение в това отношение.

Следва да се възползваме все повече от общата основа, за да поемем съвместна отговорност за реструктуриране на основните глобални условия. Тесните ни исторически и културни връзки и зачитането от наша страна на многостранното сътрудничество, включително и подкрепата за Хартата на Организацията на обединените нации, са в основата на нашето партньорство. Трябва да подобрим и утвърдим отношенията си на различни равнища, по-специално, разбира се, на политическо равнище.

Споразумението, което обсъждаме днес, ще бъде първото въз основа на новия Договор и Комисията следва да бъде наясно с това. Основните изисквания за успешно вземане на решение по споразумението са прозрачност, сътрудничество и включването на Парламента. Два важни въпроса бяха повдигнати в обсъждането. Едностранните визови правила за чешките граждани са неприемливи и следва да бъдат премахнати. Критиката на Канада спрямо стриктните правила за продажбата на тюленови продукти означава, че не ние трябва да се променим, а че Канада трябва да се промени.

Една от целите на споразумението между ЕС и Канада обаче е да работим заедно, за да създадем по-голямо търговско пространство от Северноамериканското споразумение за свободна търговия (НАФТА). Не става въпрос само за икономическо сътрудничество, но и да бъде изпратено послание, че протекционизмът не е приемлив. Щастливо стечение на обстоятелствата е, че Джо Байдън ще говори пред Европейския парламент в Брюксел в деня на срещата на високо равнище между ЕС и Канада, тъй като ефективното, професионално сътрудничество с двете части на северноамериканския континент е важно за нас и защото заедно искаме да поемем по-голяма отговорност в света.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Баронесо Аштън, искам да привлека вниманието Ви към това, че ахилесовата пета на успешното ратифициране на споразумението между ЕС и Канада е едностранното въвеждане на визи за Чешката република, Румъния и България, тъй като то създава недопустима форма на граждани втора класа на ЕС. Не само други държави ще покажат солидарност с нас, но и много членове на ЕП ще имат правото да блокират ратификацията, ако Канада не изпълни обещанието си да затегне слабата си политика в областта на убежището, което се предполага, че е предпоставка за отмяната на визовите ограничения. Баронесо Аштън, можете ли да ми кажете дали сте показали на Канада, че не е приемливо да отложи за 2013 г. затягането на щедрия закон относно убежището, който позволява злоупотреби, и че трябва да измени закона възможно най-скоро, като отчита общите ценности и добрите икономически отношения, които има с Европейския съюз, чиито условия трябва да бъдат включени в новото търговско споразумение? Г-жо заместник-председател, считате ли за приоритет да поставите въпроса за този срок на срещата на високо равнище с Канада след две седмици и да настоявате за отмяната на визите преди подписването на споразумението с Канада? Ако не, съзнавате ли, че е възможно важното споразумение да не бъде ратифицирано тук, в Европейския парламент, защото ние не възнамеряваме да приемем такова поведение от страна на Канада по отношение на три държави-членки на ЕС?

Госпожи и господа, искам да ви благодаря за солидарността от името на милиони граждани и да приветствам факта, че вашият проект на обща резолюция, който ще гласуваме в Брюксел, съдържа ясен призив за изменение на канадската система за предоставяне на убежище и за възможно най-бърза отмяна на визовите ограничения за почти 50 милиона европейски граждани.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Г-н председател, г-жо върховен представител, госпожи и господа, считам, че обсъждането и разискването в залата сериозно укрепва действията с оглед на срещата на високо равнище през май.

Няма съмнение относно изказаните от всички идеи: значението на отношенията ни с Канада, важноста на партньорството и споделените ни ценности с голямата демократична държава, с която стратегически е необходимо да си сътрудним.

Бяха повдигнати обаче някои въпроси, които, по мое мнение, и въз основа на мандата, даден ви от Парламента, категорично трябва да бъдат обсъдени и ако е възможно, решени, защото накрая решенията, а не битките имат значение.

Първият касае необходимостта да се наблегне на принципа на реципрочност по отношение на свободното движение на канадските и европейските граждани. Не съм нито чех, нито румънец, нито българин, а и румънски колеги говориха преди мен, но няма значение, като европейски гражданин считам правата си за също толкова ограбени, ако европейските граждани не могат да се движат свободно из Канада – говоря бързо, защото ме разбирате, г-н председател, но мисля, че ще поискате да повтаря за превода – но няма значение, считам правата си за също толкова ограбени, ако европейските граждани не могат да се движат свободно из Канада, докато канадските граждани могат да се движат свободно из всички европейски държави.

Нататък, по въпроса за избиването на тюлени: винаги се вълнуваме, когато телевизионни програми или разследвания в пресата показват злите, ужасни действия в някои ловни преследвания: в Парламента имаме възможност да огласим мнението си и считам, че следва да спрем да се притесняваме и да протестираме, а да започнем да действаме.

Отношенията ни с голяма демократична държава като Канада също следва да ни позволят да повдигаме проблеми и изискваме мораториуми. Благодаря на баронеса Ашгън за действията, които ще предприеме и ще представи пред Парламента, като започне от срещата на високо равнище през май.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Г-жо заместник-председател на Комисията, госпожи и господа, във връзка с предстоящата среща на високо равнище между ЕС и Канада искам да спомена един от основните принципи, на които се основава ЕС. Принципът на солидарността. Тази ценност трябва да бъде застъпена при всички обстоятелства, ако ЕС иска да запази доверието на гражданите си, дори и в случаи, които представляват проблем само за една от държавите-членки. Както беше казано, през юли 2009 г. Канада въведе визи за гражданите на Чешката република. По искане на Чешката република въпросът за визовите отношения с Канада беше включен в дневния ред на заседанието на Съвета на министрите на правосъдието и вътрешните работи през февруари. На заседанието беше изразена солидарност с Чешката република от страна на Румъния, България, Унгария и Словакия, както и съвсем ясно от испанското председателство. Комисията също декларира солидарност, макар че няма конкретно решение на проблема, дори и след обсъжданията в експертните групи. Времето минава и това определено не работи в полза на ЕС и неговите граждани. За гражданите на ЕС от Чешката република, очакването на новия канадски закон относно убежището като условие за отмяна на визите, с 2013 г. като най-близък реалистичен срок, е трудно за преглъщане. Във връзка с това те следователно очакват истинска помощ от ЕС. Ако често говорим за криза с доверието на гражданите в европейските институции, нека потърсим причините в подхода, който, за съжаление, не демонстрира пълна солидарност засега.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-н председател, надявам се, че върховният представител ще поздрави канадците за дипломатическите им умения, защото имаме какво да научим от тях. На неотдавнашната конференция относно търговията със застрашени видове (CITES) те се обединиха с японските си съюзници, за да победят категорично опита ни да въведем забрана за търговията с червен тон.

Конференцията относно CITES напомни твърде много за конференцията относно изменението на климата в Копенхаген, където позицията на ЕС беше неясна. Изглежда бяхме прекарвали твърде много време в обсъждания между самите нас вместо с другите и накрая бяхме категорично победени.

Япония и канадските ѝ съюзници бяха прекарвали месеци в преговори, печелени на приятели и купуване на влияние тук-там, за да си спечелят необходимите гласове за желания от тях резултат. Накрая ние изглеждахме несъгласувани, неорганизирани и слаби.

Членът на Комисията, отговарящ за околната среда, каза, че това не трябва да се повтаря никога. Той е решен да направи промяна. Подобни конференции обаче се провеждат постоянно по света и трябва да се уверим, че се възползваме изцяло от дипломатическите умения на Европейския съюз, за да гарантираме, че разполагаме с далновидна стратегия, че използваме ресурсите си ефективно и че ще спрем да се целим в по-слабите от нас.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, искам да подчертая един много сериозен проблем, свързан с упражняването на права върху интелектуална собственост в преговорите. Критични коментари от канадски професори по право, а също и от Харвард, показват, че планираното споразумение може да доведе до пълно преразглеждане на канадското авторско право, патенти и търговски марки.

От една страна, канадците смятат, че суверенитетът им и правото им да използват своята интелектуална собственост са ограничени. Но от друга страна, строгите и конкретни правила за защита на авторското право и включването на филмите в обхвата на защитата са много, много важни.

Струва ми се особено важно включването на интернет във всички обсъждания относно упражняването на права върху интелектуална собственост, защото е невъзможно да се защити интелектуалната собственост в интернет без трансгранични споразумения. Аз подкрепям специална забрана на запис с видео камери в кината. Това трябва да се приложи в Канада. Важно е обаче да намерим компромисен вариант. Следва да подкрепим защитата на интелектуалната собственост, но да се противопоставим на безразборното наблюдение и преследване в интернет.

Разбира се, също така е важно да вземем предвид, че Канада има различни правни традиции и различна правна система. Това е един много труден проблем, но се надявам, че можем да намерим ефективно решение.

Paul Rübиг (PPE). – (DE) Г-н председател, баронесо Аштън, госпожи и господа, най-важната ни грижа трябва да бъде да осигурим подкрепа за малките и средните предприятия, особено по време на икономическа криза. Тези дружества предоставят работа на две трети от всички работници и генерират 80% от данъка върху доходите. Затова е от съществено значение да се съсредоточим върху предоставянето на възможност за възлагане на обществени поръчки на малките и средните предприятия. Разбира се, техническите разпоредби, с други думи мерките за улесняване на търговията, също трябва да бъдат взети под внимание в споразумението. Това, което искам да знам, е дали има споразумение със Световната търговска организация за включване на основните принципи на преговорите от Доха в споразумението за свободна търговия.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Г-н председател, г-жо член на Комисията, въздушният транспорт е от съществено значение за сближаването на Европейския съюз и Канада чрез улесняване на превоза на стоки и хора. Споразумението за въздушен транспорт между ЕС и Канада, подписано на 18 декември 2009 г., и споразумението за безопасността на гражданското въздухоплаване между Европейския съюз и Канада, подписано в Прага на 6 май 2009 г., са два важни елемента от трансатлантическия диалог между Европейския съюз и Канада. Първото споразумение е в сила временно до влизането му в сила след ратификация. Съветът все още не е получил уведомление в това отношение.

Второто споразумение не е влязло в сила временно. Съветът трябва да изпрати предложението за решение на Съвета и текста на споразумението на Европейския парламент за становище.

Предвид значението на въздушния транспорт в сътрудничеството между Европейския съюз и Канада, искам да Ви попитам, г-жо заместник-председател, кога двете споразумения между Европейския съюз и Канада ще могат практически да влязат в сила.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Г-н председател, Канада е близък съюзник, но ЕС трябва да бъде критичен приятел, когато е необходимо. Поведението на Канада относно изменението на климата е лошо и тя възпрепятства преговорите в Копенхаген. Особена загриженост предизвиква производството на битуминозни пясъци, както г-н Arsenis спомена. Извличането на нефт от битуминозни пясъци изисква много повече енергия, отколкото произвеждането му от други източници, и сериозно замърсява местната околна среда.

Като се има предвид, че канадското правителство в момента се опитва настоятелно да накара Комисията да отслаби своя подход към измерването на въглеродния диоксид при прилагането на Директивата за качеството на горивото, искам да попитам върховния представител дали ще повдигне въпроса за битуминозните пясъци по време на обсъжданията на срещата на високо равнище.

Катрин Аштън, заместник-председател на Комисията и върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. – (EN) Г-н председател, разискването беше изключително полезно и ценно в подготовката за срещата на високо равнище. Уважаемите колеги обхванаха широка гама от различни теми и аз ще се уверя, че двамата председатели – на Комисията и на Съвета – които, разбира се, ще бъдат начело на Европейския съюз на срещата на върха, са напълно запознати с повдигнатите въпроси.

Много благодарна съм за полезния начин, по който членовете на Парламента ми предоставиха информация и ми зададоха въпроси в области, за които трябва да призная, че не знам много – например за въздушния транспорт – и за който ще трябва да науча повече заради тях.

Ще спомена някои от основните области, които бяха обсъдени. Като цяло общото мнение в Парламента е, че връзката е важна. Може би неудовлетворението, което в известна степен почувствах в залата, се дължи на факта, че осъзнаваме важността на Канада и значението на общите ценности, които споделяме. Неудовлетворението на колегите от държавите, засегнати от визовия проблем, е напълно разбираемо.

Започвам с търговията, тъй като тук бяха фокусирани различни изказвания. Прави сме да целим амбициозно търговско споразумение. Няма да е лесно и от самото начало – всъщност аз започнах търговските преговори – признах, че поради конкретните интереси на ЕС и Канада преговорите няма да бъдат леки. Все пак следва да бъдем много амбициозни и от двете страни.

Един пример са правата върху интелектуална собственост, където съм силно загрижена, че Канада трябва да гарантира, че разполага с подходящ режим. Знам, че работят по въпроса и че преговорите до момента са изключително позитивни и конструктивни, и нещата се движат с добро темпо.

Съгласна съм, че трябва да държим комисията по международна търговия напълно информирана и, както каза г-н Bradbourn, всички, особено заинтересовани от Канада, също трябва да бъдат в течение на нещата. Ще има оценка на въздействието, върху която вече се работи, и, разбира се, Парламентът ще изиграе своята

роля да одобри или не споразумението, когато то бъде представено. Ролята за Парламента тук е много ясна и основна.

Мога да добавя само две неща. Едното е, че доброто търговско споразумение в действителност е от полза за нашите граждани. Това е целта му. Да гарантира по-голям избор за потребителите и по-големи възможности за работниците. Трябва да гарантираме, че всички наши търговски споразумения предоставят реални възможности в целия Европейски съюз.

По въпроса за малките и средните предприятия, който, съгласна съм, е много важен, си спомням, че според статистика, която винаги ми се е струвала много интересна, едва 8% от нашите малки и средни предприятия действително търкуват и едва 3% търкуват извън Европейския съюз.

Винаги съм смятала и продължавам да смятам, че ако можем да увеличим тези стойности и да предоставим възможности – а обществените поръчки наистина могат да бъдат една от областите, в които има възможност – то това е възможност и в двете посоки за нашите малки и средни предприятия.

Някои колеги говориха за Арктика, тема, която обсъждахме неотдавна в Парламента. Приемам, че въпросът е много важен, не на последно място защото е свързан с друг важен въпрос, който исках да повдигна преди визите, а именно изменението на климата.

Според нас Канада беше сред държавите, които не направиха достатъчно в преговорите от Копенхаген. Можем да продължим да обсъждаме Копенхаген и несъмнено ще има други възможности със съответния член на Комисията. Останахме доволни, че в Тронната реч от 3 март канадското правителство заяви, че напълно подкрепя споразумението от Копенхаген относно изменението на климата. Това е важно и във връзка със срещата на високо равнище искаме да насърчим и да настояваме Канада да бъде амбициозна, най-вече в увеличаването на целта за ограничаване на последиците за 2020 г.

Международният пазар на емисии е от основно значение за пренасочване на инвестициите към нисковъглеродна икономика и част от това, което сме в състояние да направим в двустранните ни отношения, е да дадем тласък на стратегическите въпроси, свързани с инвестициите, екологосъобразните технологии и сътрудничеството, за да се опитаме да подкрепим всички необходими мерки за ограничаване на последиците от изменението на климата.

Последният въпрос – въпросите са много, но избрах да коментирам само три от тях – който, разбира се, искам да повдигна, са визите. Въпросът е изключително важен и както представителите им в залата споменаха, три държави-членки са реално засегнати.

Полагат се много усилия в опит да решим проблема. Водим сериозен диалог с Канада, много от въпросите са добре познати и Канада трябва да се справи със законодателството, необходимо в бъдеще. Уважаемите колеги с право повдигнаха въпроса и той ще бъде включен в обсъжданията.

Втората среща на експертната работна група се състоя в Прага за разглеждане на въпросите, свързани конкретно с Чешката република, и то със съдействието на Комисията, така че тя е изцяло ангажирана.

Отбелязах си и ще взема предвид неудовлетворението на колегите, които посочиха необходимостта да работим по-бързо и по-запълбочено по проблема и да признаем най-важното, че проблемът не е двустранен, а е проблем между Европейския съюз и Канада, и трябва да подходим към него като такъв.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе по време на първата месечна сесия през май.

Писмени изявления (член 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), в писмена форма. – (RO) Понастоящем 39 милиона европейски граждани от Румъния, Чешката република и България не могат да пътуват до Канада без виза. Повече от половината от тях, 22 милиона, са румънци. Запазването на визовия режим за влизане в Канада за някои от нас е неприемливо положение, тъй като създава две класи европейски граждани. Свободата на движение на европейските граждани трябва да бъде третирана по един и същи начин, а визовият проблем засяга отношенията между ЕС и Канада, а не двустранните отношения между Канада и съответните държави.

В случая с Румъния делът на отказаните визи за румънски граждани е спаднал от 16% на 5% от 2004 до 2008 г. Около 200 000 румънци живеят в Канада, някои от които са влезли чрез официалните имиграционни

схеми на канадската държава. Това е една от причините за големия брой заявления за визи. Въпросът за визите беше включен в дневния ред на срещата на високо равнище между ЕС и Канада от Европейския парламент.

Позицията на ЕС трябва да е прилагането на клаузата за солидарност, ако въпросът не бъде решен до края на 2010 г. Отмяната на визите за държавите-членки ще бъде първият успех за върховния представител по въпросите на външните работи и политиката на сигурност.

Corina Crețu (S&D), в писмена форма. – (RO) Считам, че един от приоритетните въпроси в дневния ред на срещата на високо равнище между ЕС и Канада, която ще се проведе в Брюксел на 5 май, трябва да бъде отмяната на визите за всички граждани на Европейския съюз на основата на принципа на реципрочност и за да бъде премахната сегашната дискриминация, възпрепятстваща румънските, българските и чешките граждани да посещават Канада без виза.

Ситуацията е още по-необяснима, като се има предвид, че миналата година канадските органи отмениха краткосрочните визи за гражданите на Хърватия, държава, все още преговаряща за членство в ЕС. Румъния постигна значителен напредък през последните няколко години, включително по отношение на някои важни критерии за отмяна на визовия режим. Целът на отказаните визи, на надвишения престой и на заявленията за предоставяне на убежище постоянно спада.

Ето защо отмяната на визовия режим ще се отрази на развитието, да не говорим, че равното третиране на европейските и канадските граждани ще спомогне за укрепване на взаимното доверие.

(Заседанието се прекъсва за кратко)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS

Заместник-председател

12. Време за въпроси (въпроси към Комисията)

Председател. – Следващата точка е време за въпроси (B7-0207/2010/rev. 1). Към Комисията са отправени следните въпроси.

Първа част:

Въпрос № 25, зададен от **Georgios Papastamkos** (H-0124/10)

Относно: Създаване на европейски орган за оценка на кредитоспособността

Възнамерява ли Комисията да внесе предложение за създаването на европейски орган за оценка на кредитоспособността на държавите-членки на еврозоната и/или на техните кредитни институции?

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, искам да благодаря на г-н Papastamkos за въпроса, засягащ тема, която от гледна точка на настоящия ми пост считам крайно необходима за правилното функциониране на икономиката и финансовите пазари.

Агенциите за кредитен рейтинг играят решаваща роля за оценяването на рисковете, свързани със състоянието на предприятията, а оттук и на държавите-членки, като кризата показва, меко казано, че методите им на работа създаваха и продължават да създават проблеми, чиито последици понякога са много сериозни. Поради това Г-20 съвсем правилно прие безкомпромисни решения за установяване на надзор и нови правила за управление.

Искам да ви напомня, госпожи и господа, че в условията на кризата Комисията изключително бързо пое своята отговорност в тази област, отдавайки приоритет на регулирането на дейността на агенциите за кредитен рейтинг през последните две години. През септември 2009 г., а именно една година след фалита на Леман Брадърс, регламентът относно агенциите за кредитен рейтинг беше приет с подкрепата на Парламента; искам специално да отбележа приноса на вашия докладчик, г-н Gauzès, за справяне с проблемите, породени от методите на работа на агенциите, които значително допринесоха за финансовата криза.

Регламентът, за който говоря, въвежда система за задължително регистриране на всички агенции за кредитен рейтинг, установени на територията на Европейския съюз. Той налага редица строги изисквания: първо, да се гарантира, че е сложен край на възможни конфликти на интереси; второ, да се преразгледа и подобри качеството на рейтингите и използваната методология; и накрая, да се гарантира, че рейтингите агенции функционират по прозрачен начин.

Госпожи и господа, убеден съм, че новите правила относно агенциите за кредитен рейтинг, за които току-що говорих, определено ще подобрят независимостта и добросъвестността на процеса на присъждане на рейтинг, ще направят дейността на агенциите по-прозрачна и ще повишат качеството на рейтингите, включително тези на държавния дълг на държавите-членки на Европейския съюз и на финансовите институции от ЕС. Именно на този етап се намираме сега.

Г-н Papastamkos, по отношение създаването на европейска публична агенция за кредитен рейтинг, за която Вие призовавате, бих казал, че това е идея, която се превръща в част от разискването относно възможните алтернативи на настоящия икономически модел на агенциите за кредитен рейтинг, известен като модел „емитентът заплаща“. Последствията от една такава идея следва внимателно да се оценят, особено от гледна точка на отговорността.

Очевидно, г-н Papastamkos, моят основен приоритет днес е да гарантирам, че регламентът от 2009 г. се прилага коректно, и да накарам настоящата реформирана система да работи. Аз обаче не изключвам идеята, която Вие подкрепяте относно създаването на европейска агенция. Тя трябва да се разглежда в светлината на оценката на регламента от 2009 г. и неговото отражение върху агенциите за кредитен рейтинг. Освен това оценката е заложена в самия регламент, като Комисията трябва да я предостави на Парламента и Съвета в периода от днес до декември 2012 г.

Това, което мога да потвърдя, е, че Комисията скоро ще предложи изменение на регламента относно агенциите за кредитен рейтинг, за да натовари новия Европейски орган за ценни книжа и пазари с цялата отговорност за надзора върху агенциите. Вие в Парламента поискахте това да се направи, когато се преговаряше по регламента и държавните и правителствени ръководители постигнаха съгласие по този принцип. Ето защо ще внесем това изменение. Убеден съм, че прехвърлянето на отговорността за надзора върху агенциите за кредитен рейтинг на новия орган ще укрепи и усъвършенства регулаторната рамка, с която разполагаме в Европейския съюз.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Г-н председател, искам да благодаря на члена на Комисията Барние за отговора и да Ви кажа, г-н член на Комисията, че тази тема е обект на парламентарен контрол, упражняван многократно от мен още от 2006 г., с други думи, преди да се разрази световната икономическа криза.

По мое мнение съществуват два парадокса — има международни рейтингови фирми, но те не са обект на международен надзор. Вторият парадокс е, че частните схеми и интереси извън Европа действат изключително заедно срещу европейските институции и държавите-членки.

Желая и призовавам, г-н член на Комисията, Европа да се развива с по-бързи темпове и по-голяма скорост и накрая искам да знам къде е географското седалище на кредитните агенции и как ще се разпределя оборотът им?

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, г-н Papastamkos, запознат съм с Вашия дългогодишен ангажимент и поради това приветствам диалога между нас, който Вие започнахте за първи път днес, тъй като аз съм на този пост само от няколко седмици.

Вземам под внимание новия регламент, който беше предложен от предишната Комисия под ръководството на г-н Барозу и който подобрява рамката. Споменах новите изисквания, които ще бъдат наложени по отношение на агенциите за кредитен рейтинг, говорих и за постигнатия напоследък напредък във връзка с предложението, което ще представя пред вас в унисон с Вашето желание за надзор, осъществяван от Европейския орган за ценни книжа и пазари.

Вие сте прав в това, което казвате: това не е единствената област, в която виждаме в условията на днешния силно интегриран общ и единен пазар, че има предприятия, особено финансови, които не са вече национални. Напомням Ви, г-н Papastamkos, че в половината от страните в Европейския съюз 50% от банковия сектор е притежание на групи от други държави.

Следователно нашият пазар е интегриран, като предприятията са в голямата си част транснационални, но надзорът остава на национално равнище. Ето защо нашата задача е да гарантираме интеграцията и именно това е нашият ангажимент. С новите правомощия, предоставени на Европейския орган за ценни книжа и пазари, международният, нека кажем, европейският надзор, за който Вие призовавате, ще стане в голяма степен реалност.

Сега, що се отнася до Вашата страна, която претърпява сериозни сътресения, ние трябва да бъдем много бдителни. Няма да правя прибързани заключения относно това, което се случи. Трябва да сме бдителни във всички случаи, в които агенциите за кредитен рейтинг стигат до решения, засягащи държавите-членки, и оценяват икономическото им положение и това на обществената им роля. Защо? Защото всъщност е застрашена

суверенна страна, цената на нейния дълг и в крайна сметка положението на нейните данъкоплатци, на които по мое мнение твърде често се налага да поемат по-голямата част от бремето. Това, между другото, беше същността на предложенията, които направих на срещата на Екофин в Мадрид в събота относно прогнозирането, предотвратяването и управлението на бъдещи кризи, така че да не се налага данъкоплатците да носят тежкото бреме.

Аз съм много добре запознат с последствията от решенията, приемани от агенциите за кредитен рейтинг, както и с отражението, което могат да имат тези решения върху поведението на инвеститорите. Ето защо ни е необходимо силно, безкомпромисно законодателство, като агенциите трябва да претеглят всички свои отговорности и да бъдат надзиравани, за да изпълнят това. Те ще бъдат надзиравани от европейските органи съгласно предложенията, които ще направя в края на годината.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, благодаря Ви за отличния доклад. Той ме кара да се чувствам твърде оптимистично настроен относно създаването на европейски орган за оценка на кредитоспособността, който най-накрая ще ни направи независими от частните агенции в САЩ. Това, което ме интересува обаче, е не само местоположението, но и функционалната и структурната характеристика на европейския орган за оценка на кредитоспособността. В крайна сметка е важно за организация от този вид да има зъби. Естествено, се интересувам и от очакваните последствия от дейността на органа и от последствията за онези държави от еврозоната, които са получили слаба оценка за кредитоспособност.

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-н Obermayr, г-н Papastamkos ме попита за възможността, която той подкрепя, да се създаде Европейска агенция за кредитен рейтинг. Тази агенция, ако правилно съм разбрал неговата идея, трябва да е публична.

Не съм изразил позиция по въпроса. Това не е посоката, бих добавил, в която Комисията върви, тъй като нейното предложение е насочено посредством приетия от Парламента регламент към реформиране на настоящата система от агенции, които са частни дружества, както и към неотклонно утвърждаване на изискванията за прозрачност с цел избягване конфликт на интереси и към почтеност в дейността им по присъждане на рейтинги. Това е етапът, на който се намираме сега. Регламентът в момента се обсъжда, той ще влезе в действие колкото е възможно по-бързо, без отлагане — споменах това мимоходом — и ще изпълним този план, като възложим ролята за надзора на Европейския орган за ценни книжа и пазари.

Що се отнася до новата агенция, която г-н Papastamkos иска толкова много, аз не я изключвам. Въпреки това ние действително се нуждаем от време за оценяване на промяната в модела на работа, която е наложителна, ако се реализира идеята за европейска агенция за кредитен рейтинг. Това е интересна идея по мое мнение, но тя трябва да се оцени внимателно. Поради това аз няма да коментирам кой ще бъде част от нея или как ще работи тя, защото не знам. Това ще бъде предмет на обсъждане и от страна на публичните органи, които се интересуват от работата на тази агенция. Стриктните условия, прилагани по отношение на частните агенции за кредитен рейтинг, трябва да се прилагат и за европейската публична агенция по-специално правилата за конфликт на интереси.

Тези въпроси ще бъдат повдигнати, ако се стигне до създаването на нова европейска публична агенция. Честно казано, за да работим сериозно по въпроса, без да импровизираме, трябва, на първо място, да отделим време и да приемем решения, необходими за реализацията на реформираната система, която вие одобрихте чрез приетия регламент, и второ, да отделим време и сериозно да се заемем с всички проблеми, и по-специално с онези, които току-що споменах.

Председател. – Правилото е, че ако авторът отсъства, въпросът отпада. Предвид обаче изключителните обстоятелства на тази пленарна сесия това, което ще направим, е аз да прочета имената на членовете на Парламента, които отсъстват, и те ще получат писмени отговори на повдигнатите въпроси. Няма да имаме обаче разискване в пленарната зала.

И така, членовете, които не са в залата, но ще получат писмен отговор по реда на подаване на въпросите, са г-н Balčytis и г-жа Morkūnaitė-Mikulėnienė.

Втора част:

Въпрос № 28, зададен от **Liam Aylward** (H-0155/10)

Относно: Изборът на потребителите и технологията „smart phone“

Все по-голямата популярност на смартфоните създаде нов пазар на технологии, софтуер и приложения. Някои оператори на смартфони и устройства за тях обвързват потребителите и са установили такива правила на

пазара, че да имат пълен контрол върху тях по отношение на достъпа им до софтуер, браузъри и приложения. При тези обстоятелства изглежда, че изборът на потребителите се ограничава. Възнамерява ли Комисията да разгледа въпроса за правата и избора на потребителите в този все по-нарастващ дигитален пазар и може ли тя да каже дали ползвателите на смартфони не следва да се ориентират към отворени операционни системи?

Хоаким Алмуния, *заместник-председател на Комисията*. – (EN) Комисията внимателно наблюдава тенденциите по отношение на смартфоните и свързаните с тях пазари. Както се вижда и от въпроса на уважаемия член на Парламента, в някои случаи се създават нови пазари.

Комисията се ангажира в максимална степен да гарантира, че свързаните с конкуренцията общи правила и принципи на Европейския съюз се спазват, като в същото време отчита динамичните и бързо променящи се обстоятелства на пазара. Както показаха наскоро случаите с Майкрософт и Интел, Комисията ще предприеме надзорни действия, за да гарантира, че конкуренцията по същество позволява, когато е необходимо, потребителите да избират между различни алтернативи и по такъв начин да се възползват от техническите постижения и иновации. Във връзка с това, въпреки че признава факта, че частните технологии са в центъра на успеха на Европа в областта на мобилните технологии от второ и трето поколение, Комисията в същото време осъзнава отличния технически напредък, предизвикан от нетърговските технологии.

Въпреки че трябва да оставим на бранша да решава какъв ще е конкретният модел на работа, който той желае да използва, както и на пазара да избира победителя, Комисията подчертава значимостта на оперативната съвместимост за насърчване на конкуренцията по същество между технологиите на различните компании и за подпомагане да се предотврати изолацията. При тези обстоятелства Комисията приветства използването на спецификации за прозрачност, които могат да предотвратят непочтеното предаване на доминантни позиции между съседни пазари. Откритите платформи служат на тази цел, позволявайки създаването на конкурентни пазари в допълнение към софтуерните системи.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Позволете ми да благодаря на члена на Комисията за отговора. Малко да сменим темата, напоследък се разпространява редица истории относно идеята за цензура на съдържанието, свързано с тази технология. Операторите и производителите на софтуер не се съгласиха с някои приложения поради политическото им съдържание.

Какво може да направи Комисията, за да гарантира по-голяма конкуренция при достъпа до информация чрез новите технологии и ненарушаване правото на свобода на словото?

Хоаким Алмуния, *заместник-председател на Комисията*. – (EN) Знам, че засегнатите от Вас теми във втория въпрос могат да създадат проблеми за конкуренцията на пазара.

Внимателно наблюдаваме проблема през цялото време, но не мога да коментирам конкретните проучвания, които се провеждат в момента или са в процес на разработка. Но напълно осъзнавам, че повдигнатите от Вас въпроси и споделените пред Парламента опасения са реални и моята роля, както и тази на органа, отговорен за конкуренцията, е да наблюдаваме ситуацията и да избягваме всякакви доминантни позиции, свързани със затваряне на пазара, бариери за новите компании, навлизащи на пазара, и в крайна сметка проблеми за потребителите и ползвателите на нови технологии, като те би трябвало да са облагодетелствани, а не да страдат от развитието и усъвършенстването на технологиите.

Paul Rübиг (PPE). – (DE) Г-н Барние, в първия регламент относно роуминга за пренос на данни и телефония ние установихме задължението за „задължителен пренос“, което означава, че всеки оператор в Европа трябва да има достъп до всеки клиент. Сега неочаквано изникват конфликти, свързани с факта, че операторите изхвърлят тези услуги от мрежите си и не са подготвени да окажат необходимата подкрепа. Мислите ли, че националните регулаторни органи трябва да предприемат действия в този случай?

Franz Obermayr (NI). – (DE) Оценявам факта, че Комисията разглежда въпроса от гледна точка на конкуренцията. Моят въпрос е: произнасял ли се е Съдът на Европейския съюз по такива случаи и може ли да се позоваваме на тях в контекста на този вид ограничаване на достъпа? Има ли потребители на смартфони, които вече са се опитали да заведат съдебни дела срещу доставчиците на услуги?

Хоаким Алмуния, *заместник-председател на Комисията*. – (EN) По този въпрос мисля, че трябва да съчетаваме, когато е възможно, инструментите за регулиране и тези за конкуренцията.

От гледна точка на някои от аспектите, засегнати във въпросите и Вашата реплика от място, инструментите на конкуренцията бяха полезни и ще продължат да бъдат такива, но аз не изключвам възможността във всеки

един момент Комисията, когато е възможно, да използва регулативните правомощия, с които разполагаме. Прибягвали сме до това в миналото и можем да го направим отново и в бъдеще.

Мисля, че най-доброто решение е подходящата комбинация от конкуренция и регулиране — не като алтернативни, а като допълващи се инструменти. А що се отнася до Вашия въпрос, извинете ме, уважаеми колега, аз не съм юрист, въобще не съм наясно с жалбите на отделните граждани пред съда. Във всеки случай получаваме значителна информация и понякога жалби като всеки път, когато трябва да реагираме, ако считаме, че получената информация или изпратените жалби до Комисията заслужават реакция от наша страна — а вие сте видели нашия инструмент — ние правим именно това.

Както казах в предишния си отговор, в тази област, по този въпрос, с тези проблеми ние правим някои проучвания, но не мога публично да ги разкрия, защото всъщност се налага да бъде дискретен.

Председател. – Следващият автор, г-н Toussas, който отсъства, и г-н Ziobro ще получат писмени отговори, както беше разяснено по-рано.

Въпрос № 32, зададен от **Nikolaos Chountis** (H-0125/10)

Относно: Дейността на агенциите за кредитен рейтинг

В деня след оповестяването на строгите мерки, взети от гръцкото правителство, агенцията за кредитен рейтинг Moody's заплаши с понижаване на кредитните рейтинги на петте най-големи банки на Гърция.

Международната агенция за кредитен рейтинг изрази мнението, че повишаването на безработицата и спадът на разполагаемите приходи могат да доведат до оказването на допълнителен натиск върху гръцката банкова система, която вече е изправена пред спад на печалбите и влошаване състоянието на активите.

Тъй като в дадения момент подобни изказвания създават условия за спекулации, би ли отговорила Комисията как коментира положението в гръцката банкова система?

Какви мерки възнамерява да вземе по отношение на "дейността" на агенциите за кредитен рейтинг?

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Финансовата криза в Гърция не възникна в банковия, а в публичния сектор. Уязвимостта на банковия сектор обаче се засилва поради експозицията на банките към гръцки държавни облигации и което е по-важно, поради лошите перспективи за икономически растеж.

Комисията взе под внимание при изготвянето на собствените си анализи на гръцката икономика и финансова система многобройни източници на информация, включително кредитните агенции. В този контекст Комисията внимателно наблюдава прилагането на допълнителните фискални мерки, обявени от гръцките органи на 3 март 2010 г. и одобрени от гръцкия парламент на 5 март 2010 г., с цел постигане на бюджетните цели за 2010 г.

Комисията следи отблизо тенденциите в развитието на гръцкия банков сектор. Около 8% от активите на банките са под формата на държавни облигации или заеми, макар че държавните и необслужваните кредити не се очаква да достигнат 8% през 2010 г. поради слабата икономика.

Освен това гръцките банки са силно зависими от операциите по рефинансиране на ЕЦБ, тъй като краткосрочното финансиране на международните парични пазари беше спряно. Комисията поема своята отговорност за осигуряване на макрофинансова стабилност в еврозоната и в Европейския съюз като цяло. Действително банките в другите държави от Европейския съюз са изложени на влиянието на гръцката криза главно чрез притежавания от тях държавен дълг, като Франция и Германия са най-силно засегнати.

Въпреки че тези експозиции не са много големи от гледна точка на БВП, те вероятно са по-значителни от гледна точка на балансите на отделните банки. В същото време около 10% от балансите на гръцките банки са инвестирани в Южна и Източна Европа, което предполага наличието на друг канал за предаване на влияние.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, благодаря на члена на Комисията за отговора. Очевидно има проблеми с банките в Гърция. Има ликвидност, генерирана от гръцкия публичен сектор, която за жалост не достига до реалната икономика, но това, което искам да посоча пред Вас, е, че всеки път, когато Гърция обявява определени мерки, определени форми на ползване на заеми, тези прословути агенции за кредитен рейтинг се появяват и понижават кредитния рейтинг на Гърция и на гръцките банки.

Това е тъжна роля. По-рано проведохме разискване и нямам никакво желание да го подновявам. Агенциите за кредитен рейтинг, които са частни фирми от САЩ, наистина са ненадеждни и считам за неприемливо Европейската централна банка и европейските институции да ги разглеждат дори в днешно време като значими.

Въпросът, който изниква, и отговорите, които чуваме по-рано, са следните: добре, проблемът може да се реши през 2013 г. В настоящия момент може ли Европейският съюз и институциите да спрат да вземат под внимание рейтингите на тези агенции?

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Както току-що казах, в анализите си Комисията взема предвид не само агенциите за кредитен рейтинг, но и собствените си анализи. Европейската комисия следи много внимателно събитията в обществото и в банковия сектор в Гърция, така че ние сами стигаме до заключенията си и правим предложения до Съвета на основата на тези заключения. Има и нещо друго обаче, разбира се, и това е дейността на агенциите за кредитен рейтинг. Това са частни компании, които имат огромно влияние върху финансовите пазари, но това, разбира се, не е в сферата на отговорностите на Европейската комисия.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Г-н председател, всички сме много загрижени относно това какво можем да направим, за да смекчим проблемите, произтичащи от финансовата криза. Г-н член на Комисията, видях, че в медиите онзи ден Вие сте предложил в бъдеще държавите-членки да представят проектобюджетите си на Комисията, преди те да бъдат разисквани и приети от националните парламенти. Искам да Ви помоля за повече подробности относно начина, по който Комисията ще има възможност в бъдеще да изказва становище по проектобюджетите на държавите-членки, преди да се произнесат националните парламенти. Това звучи изключително интересно. Желая да чуя повече по въпроса.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, благодаря Ви много за отговора. Слушах с голямо внимание информацията, която споделихте с нас, и начина, по който разяснихте позицията на Комисията.

Опитвам се да стигна до заключение. Ако в някакъв момент в близко бъдеще друга страна от еврозоната се сблъска с подобни проблеми, свързани с агенциите за кредитен рейтинг и натиска на пазара, ще вървим ли по същата отгъпната пътека? Ще приемем ли подхода на „изчакване“? Ще приемем ли, че с подхода, който прилагаме до този момент към проблема на Гърция, ние решаваме цялостно структурните проблеми в еврозоната, които могат в някакъв момент да имат значение и за другите държави-членки?

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Нека преди всичко напомня, че отговарям на въпросите вместо члена на Комисията Рен, който е болен, така че това не е моята лична сфера на дейност, но мога да кажа по повод на въпросите, които бяха повдигнати във връзка с националния бюджет, който обсъждахме за първи път миналата седмица в колегията, какви мерки трябва да се вземат за бъдещото наблюдение. Това е, разбира се, една от темите, които ще се разгледат, но е ясно, че в този момент все още няма решение по въпроса. Имаше единствено разискване, за да се покаже, че проблемът е обсъден навреме в колегията, а компетентният член на Комисията ще излезе с предложение не след дълго. Тогава Вие можете, разбира се, да го обсъдите непосредствено с него.

По втория въпрос — няма причина Комисията да заема различна позиция по отношение на Гърция спрямо която и да е друга държава-членка, така че аз се надявам тези въпроси да не се задават в бъдеще; ако отново ни попитат, ние ще имаме абсолютно същата позиция.

Председател. – Въпрос № 30, зададен от **Brian Crowley** (H-0172/10)

Относно: Стратегията на ЕС в областта на ширококоловите мрежи

Може ли Европейската комисия да посочи какви мерки ще предприеме, за да насърчи достъпа до високоскоростен интернет в целия Европейски съюз и по-специално в селските райони?

Нели Крус, заместник-председател на Комисията. – (EN) В свят, който се движи бързо към нова дигитална ера, Европа трябва да се подготви за последните достижения на ширококоловата инфраструктура, която действително ще определя икономическия растеж на утрешния ден. На срещата си през март 2009 г. Съветът реши процентът на покритие да достигне примерна цел от 100% до 2013 г. Стратегията „Европа 2020“ направи още една стъпка към предизвикателството, като определи целта за високоскоростни ширококолови мрежи на 30 мегабита в секунда за всички европейци до 2020 г., включително за хората, живеещи в селските райони, както и 100 мегабита в секунда за 50% от домакинствата, притежаващи интернет.

Програмата за цифровите технологии за Европа, която е една от седемте водещи инициативи съгласно стратегията „Европа 2020“, очертава стратегия за насърчаване на високоскоростен интернет в Европа и се предвижда да бъде приета не след дълго. Програмата ще бъде последвана от три документа относно ширококоловите услуги: първо, съобщение относно ширококоловите услуги, което подробно описва изпълнението на програмата във връзка с ширококоловите мрежи; второ, препоръка за мрежите за достъп от следващо поколение, чиято цел е да изясни базата за насърчаване на инвестициите във високоскоростен

интернет; и трето, първа програма за политиката в областта на радиочестотния спектър, формираща основата на стратегията на Комисията, която ще генерира достатъчен спектър за безжичен ширококолов интернет.

Предприетите действия за насърчване на високоскоростния ширококолов интернет в програмата за цифровите технологии включват не само ангажмента на Комисията, но и предложенията на държавите-членки. Тези предложения ще се концентрират върху развитието на националните стратегии за ширококолов интернет, като обхващат насърчването на частни инвестиции с използване на правилата за градско планиране, очертаване на инфраструктура и изчистване на трасето, с което държавите-членки ще могат значително да понижат инвестиционните разходи и да ги направят по-изпълними. Те ще се насочат и към запълване на финансовия недостиг чрез пълноценно използване на наличните структурни фондове за финансиране на високоскоростен ширококолов интернет, а където няма стимули за частно финансиране, ще се търси пряко публично финансиране.

Комисията от своя страна разглежда наличните възможности за увеличаване на частните и публичните инвестиции в областта на радиочестотния спектър, за да се достигнат договорените цели. Финансовият инженеринг ще бъде сред разглежданите възможности за намаляване на несъответствието между това, което е необходимо, и онова, което пазарът е готов да инвестира.

Liam Aylward, *в качеството на заместник на автора*. – (EN) Предвид факта, че живеем в свят, в който цифровите технологии навлизат все повече, както Вие отбелязахте, в който такава голяма част от нашата дейност се извършва онлайн, една група, която по мое мнение е оставена по-назад, са по-възрастните граждани, които имат ограничен или никакъв достъп до интернет. Какво можем да направим, за да гарантираме, че те не са изключени от обществото, и какво можем да направим, за да им помогнем?

Нели Крус, *заместник-председател на Комисията*. – (EN) Не само Комисията, но и Съветът прие умно решение, така да се каже, да постигне примерна цел от 100% покритие до 2013 г. Сто процента са 100%, така че абсолютно всеки, за който се сетите, ще бъде включен в това покритие.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Горещо поздравявам г-н Crowley за този въпрос и съм действително заинтересован от факта, че в Ирландия има внедрена безжична ширококолов мрежа, която предоставя достъп от първо поколение за селските общини, което по мое мнение е чудесна инициатива.

Исках да попитам по-конкретно за мнението Ви относно един проблем, с който се сблъсках по време на работата ми и който е свързан с критериите за държавна помощ в подкрепа на местните инициативи за ширококолови услуги. Някои местни органи, както ми е известно, се опитват да работят с публичните органи, за да консолидират потребностите и предоставят изпълним пакет за инвеститора.

Но очевидно в някои случаи това изглежда нарушава критериите за държавна помощ. Така че бих ли могъл да попитам дали нейните служби могат да подкрепят някои от общинските проекти чрез предоставянето на ясни насоки относно критериите за държавна помощ за подпомагане на онези публични/частни сдружения, които ще бъдат по мое мнение от решаващо значение за изграждането на универсална ширококолов мрежа.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Г-жо член на Комисията, планът за икономическо възстановяване предоставя сума от 1 млрд. евро, която да покрие до 100% от ширококоловата инфраструктура. Искам да Ви попитам на какъв етап е този проект, имайки предвид значимостта на създаването на тази инфраструктура.

Нели Крус, *заместник-председател на Комисията*. – (EN) Благодаря за първия въпрос, тъй като когато в действителност говорим за ширококолови мрежи, не става въпрос само за кабелна, но и за безжична връзка — чрез сателит и т.н. Така че, когато отговарям на уважаемия член на Парламента, казвайки, че имаме 100% покритие, аз не споменавам по какъв начин ще се работи и ще се решава проблемът.

Но моето отношение към Ирландия и нивото на инвестициите там е твърде положително. Когато имаше възможност да се изразходват структурни фондове, особено когато се насочихме и инвестирахме в този вид технологии, Ирландия се възползва максимално от възможността. Процентът е малко под 50%. В сравнение с другите държави-членки се чувствам обезсърчена, защото понякога това е само една трета или въобще не се оползотворява тази възможност. Инвестирането в този вид инфраструктура наистина работи за бъдещето и за възстановяването на икономиката и създаването на работни места.

Но понякога разчитам на късмета си и на придобития опит. На предишната ми длъжност имах привилегията да правя преглед на правилата за държавна помощ. Едно от тези правила беше свързано например с ширококоловите услуги. Това, което направихме по време на прегледа, беше да дадем по-добри указания относно това как, къде и по какъв начин можем да работим по въпроса.

Между другото, проучва се и възможността да се използват средства на Европейската инвестиционна банка и да се подпомогне финансирането на гражданското строителство. Считам, че в момента, с направения наскоро преглед на правилата за държавна помощ, е съвсем ясно какво е възможно и какво не е допустимо. Вие можете винаги да се обърнете към екипа на Хоакин Алмуния за указания, така че не се колебайте, когато има някаква неяснота.

Като цяло трябва да осъзнаем, че действително публично-частното партньорство е това, което отличава в значителна степен този проблем. Разбира се, това зависи от държавата-членка и от заложения риск, но като цяло мисля, че с покритието от 100%, въпреки че се повтарям, ние служим на една чудесна цел, говорейки за 50%. Аз знам какво значат 100 мегабита, но как мога да си ги представя? Всъщност едно мигане е по-малко от 100 мегабита, така че ние говорим за огромна крачка напред. Така че мерките за широколентови услуги и това, което ни засяга в това разискване, действително се предвижда да се случи преди 2011 г.

Председател. – Въпрос № 33, зададен от **Bernd Posselt** (H-0128/10)

Относно: Великобритания, Швеция и еврото

Как Комисията оценява рисковете, които произтичат за ЕС като единно икономическо пространство от факта, че държави-членки като Великобритания и Швеция все още не са въвели еврото, и какви мерки и инициативи са планирани за новия мандат на Комисията в този сектор?

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Икономическите ползи от приемането на еврото се увеличават както за държавите-членки, които се присъединиха към еврозоната, така и за еврозоната като цяло. Подробен анализ и аргументация по въпроса може да се намери например в доклада на Комисията от 2008 г., озаглавен „ИПС@10“.

Съгласно договорите всички държави-членки на Европейския съюз следва да се присъединят към еврозоната, когато изпълнят необходимите условия. Дания и Обединеното кралство обаче са договорили клауза, която им дава право на отказ от въвеждане на еврото, т.нар. „opt-out clause“, която им позволява да останат извън рамките на еврозоната.

Ако Дания и Обединеното кралство решат да кандидатстват за членство в еврозоната, те ще бъдат предмет на оценка за степента на конвергенция, подобно на всяка друга държава кандидатка, каквото се случи с другите държави-членки, които вече се присъединиха към еврозоната. Комисията изцяло ще подкрепя подготовката им, включително действителното преминаване към еврото.

Швеция няма клауза за отказ. Засега тя не отговаря на всички критерии за въвеждането на еврото. По-конкретно тя не е член на валутния механизъм, като някои елементи от свързаното с централната банка законодателство следва да се приведат в съответствие с членството в еврозоната. Независимо от това Комисията счита, че онези държави-членки, които понастоящем не са в състояние да изпълнят всички критерии за конвергенция с цел въвеждане на еврото, трябва да се стремят да изпълнят условията.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н Де Гухт, имам само две допълнения. Първо, ще се опита ли Комисията да насърчи Швеция да изпълни задълженията си? Швеция има задължение съгласно договорите и то не може да се интерпретира своеволно.

Второ, какво се случва с Естония? Мислите ли, че тя ще стане член в обозримо бъдеще, може би дори тази година?

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Както правилно посочих, Швеция не е изпълнила определени критерии. Споменах два критерия: тя не е член на валутния механизъм и някои елементи от свързаното с централната банка законодателство следва да се приведат в съответствие с членството в еврозоната. На мен ми се струва, че това са, нека кажем, критерии, които е възможно да бъдат изпълнени. Те не са икономически критерии, свързани с дълг или дефицити. Дали Комисията ще предприеме действия в това отношение, или не би трябвало да попитате члена на Комисията, който е компетентен в тази област, г-н Рен, който за съжаление е болен в момента.

Що се отнася до Естония, доколкото знам, все още се следи отчитането във връзка с критериите за конвергенция и няма точно определена позиция на Комисията по въпроса.

Председател. – Въпрос № 34, зададен от **Georgios Papanikolaou** (H-01 30/10)

Относно: Разпространение на съкращенията и в частния сектор

На 4 март представителят на Комисията Amadeu Altafaj заяви, че е много вероятно съкращенията в публичния сектор на Гърция да бъдат последвани от подобни съкращения в частния сектор.

От икономическа гледна точка едно подобно развитие ще задълбочи още повече кризата, тъй като по този начин се ограничава до голяма степен търсенето и потреблението в национален план. Непосредствена последица от тази цикличност е спадът на държавните приходи. Бих искал да запитам Комисията, откъде произлиза оптимистичното ѝ виждане, че подкопаването на покупателната способност ще гарантира на Гърция изхода ѝ от кризата? Мисля, че не са необходими особени познания в областта на икономиката, за да се твърди, че ограничаването на покупателната способност води именно до още по-голям икономически спад.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Показателите сочат, че през последното десетилетие имаше разминаване между динамиката на заплатите и производителността в Гърция. Това предизвиква загуба на конкурентоспособност, която намери отражение в непрестанни дефицити на текущата сметка и спад на пазарния дял на износа. Счита се, че нееластичността на пазара на труда, както и определянето на работната заплата са важни фактори, довели до прекомерно нарастване на заплатите в Гърция и произтичащото от това несъответствие в разходите за труд на единица продукция с основните ѝ търговски партньори.

През последните години вътрешното търсене допринесе в най-голяма степен за икономическия растеж, стимулирано от голямото нарастване на разходите на сектор „Държавно управление“ и доходите на домакинствата. Крайните потребителски разходи на частния сектор на глава от населението се увеличават с повече от 80% през последното десетилетие. Този модел явно е неустойчив и води до натрупването на значителен фискален дефицит, което означава голям дефицит на сектор „Държавно управление“ и увеличаване на обема на дълга, нарастващи лихвени плащания и макроикономически дефицит, което означава голям дефицит на текущата сметка и изходящи потоци от външен дълг, дължащи се на диспропорции в доходите.

В резултат на нарасналите потребности от финансиране на правителството публичният сектор погълна голяма част от наличното финансиране, което доведе до изключване на частния сектор от финансирането и неблагоприятни последици по отношение перспективите за растеж на икономиката. Забавянето на растежа на работните заплати в цялата икономика наред с важната роля, която изигра намаляването на заплатите в публичния сектор, подавайки сигнал за частния сектор, както и мерките за строги икономии, са абсолютно належащи, за да поставят гръцката икономика на по-сOLIDна основа чрез възстановяване на конкуренцията и постигане на фискална консолидация.

Комисията осъзнава, че мерките за строги икономии и намаляването на заплатите могат да имат отрицателно краткосрочно влияние върху търсенето. Независимо от това, предвид настоящата ситуация в Гърция, тези мерки са необходими, за да възстановят доверието на пазара и да положат основите на по-устойчив модел за растеж на гръцката икономика в дългосрочен план.

Гърция прие амбициозна програма за коригиране на дефицита и реформиране на публичната администрация и икономиката. Мерките за консолидация, предприети от Гърция, имат значение за засилване на фискалната устойчивост и доверието на пазара и са горещо приветствани от Комисията, Еврогрупата, Европейската централна банка и Международния валутен фонд.

Решителните мерки, включени в стабилизационната програма, както и пакетите, оповестени през февруари и март 2010 г., включват не само предвиденото намаляване на заплатите чрез орязване на надбавките за служителите и на премиите за Великден, Коледа и за летния отпуск, но и мерки за подобряване на механизма за събиране на данъци, разширяване на данъчната основа и повишаване на данъчното облагане.

В съобщението, прието на 9 март 2010 г., Комисията прави заключението, че Гърция изпълнява решението на Съвета от 16 февруари 2010 г. и че на основата на наличната информация фискалните мерки, обявени от гръцките власти на 3 март, изглеждат достатъчни за гарантирането на бюджетните цели за 2010 г.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, Националната статистическа служба на Гърция обяви в последното си съобщение, което е от днес мисля, че безработицата в Гърция е нараснала до 11,3%, от които почти половината (45%) са млади хора на възраст до 34 години. В най-продуктивната възраст, от 25 до 34 години, безработицата е 14,6%. аз бих посочил също така, че това поколение млади хора в Гърция получава изключително ниски заплати, доста под средното равнище за Европа. Това е поколението на седемстотинте евро, както ги наричат в Гърция, и ние сме загрижени, че заплатите ще станат дори по-ниски.

Така че считам, че трябва да сме много внимателни, когато правим обобщения от този род, особено в настоящата трудна за заетостта ситуация, защото, както ще разберете, гръцкото общество е разтревожено. Мислите ли, че при толкова висока безработица и всички тези проблеми в Гърция можем да се върнем към растеж с последното орязване на заплатите и последните съкращения?

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Разбира се, ние сме силно загрижени относно безработицата в Гърция и то не само в Гърция, но и в останалата част на Европейския съюз. От друга страна, твърде важно е да се зачитат основните икономически показатели и когато през определен период от време заплатите растат по-бързо от производителността, тогава е налице проблем — това се случва в Гърция. Съзнавам, че това е масов проблем, особено при младежите, като ние активно наблюдаваме ситуацията, но споделяме и мнението, че дългосрочната финансова устойчивост на дадена държава-членка от европейския паричен съюз е от съществена важност.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, моят въпрос касае принципа и причината за въпроса на моя колега.

Той каза, че представителят на г-н Рен предлага да се направят съкращения в частния сектор в Гърция. Въпросът, г-н член на Комисията, е следният: с какво право длъжностни лица по надзора от Комисията, говорители на Комисията и възможно е членове на Комисията говорят, предлагат, прогнозират и оказват натиск относно това какво трябва да направи Гърция в сектори, които не са свързани с политиката на Общността, като заплати, пенсии, публична администрация и здравеопазване? Кой дава право да се правят тези изявления и откъде идват компетенциите и правомощията, за да се поставят под съмнение, да се преследват или да се предлагат такива мерки за гръцката икономика?

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Ние, разбира се, не искаме съкращения в частния сектор, но виждаме, че безработицата расте не само в Гърция, но и в по-голямата част на Европейския съюз в резултат на финансовата и икономическата криза.

Това, което казваме, е, че трябва да възстановим гръцката икономика, ако искаме тя да е устойчива в дългосрочна перспектива. Трябва да запазим и Икономическия и паричен съюз, който има неопенимо значение за цялата европейска икономика: именно това казваме ние, а не, че безработицата трябва да нараства. За жалост това е резултат от политиките, провеждани през определен период от време.

Председател. – Въпрос № 35, зададен от **Ádám Kósa** (H-01 33/10)

Относно: Конфликт на компетентност между държавите-членки и ЕС при споразуменията с МВФ

Комисията временно измени и значително опрости правилата за отпускането на държавни субсидии във връзка с правото на МСП да кандидатстват за подпомагане, с цел да се избегне криза в още по-голям мащаб (Европейски план за икономическо възстановяване). В последно време Унгария поради икономическата си политика изпадна в особено тежка финансова криза. Заради сключено с МВФ споразумение за около 20 милиарда евро Унгария е принудена да действа в противоречие с ценности, които от самата нея като държава-членка на ЕС са декларирани като приоритетни и заложили в основните договори, а именно високо равнище на заетост и закрила на групи в неравностойно положение. По-конкретно възникват следните въпроси: Може ли такова споразумение да е правомерно? Кой ще носи отговорността, ако в държава-членка на ЕС вследствие на споразумение с международна организация, която няма нищо общо с Европейския съюз, положението със заетостта рязко се влоши, което засяга и насърчаването на заетостта на хората с увреждания?

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Когато през есента на 2008 г. световната финансова криза засегна Унгария особено силно, Комисията и Съветът решиха много бързо да подкрепят страната със значителен пакет от мерки на Европейския съюз на стойност 6,5 млрд. евро, като сумата надвишава половината от наличното финансиране за държавите-членки извън еврозоната по това време и заедно със заемите от МВФ и Световната банка достига общо 20 млрд. евро.

Искам да подчертая, че без тази помощ Унгария би се сблъскала с много по-големи неравновесия в икономиката в сравнение със спада от 6%, наблюдаван през миналата година, и очакваното стабилизиране през тази година. Освен това предвид факта, че правителството е загубило достъпа си до финансовите пазари, никаква помощ не би означавала, че фискалната политика би била дори още по-рестриктивна, отколкото е съгласно програмата, а ограниченията на разходите биха били по-строги. По такъв начин, като се ограничава размерът на рецесията, избягвайки по-рязко увеличаване на безработицата и подкрепа за финансирането на дефицита, международната помощ пряко допринася за ограничаване на социалните последици от кризата, включително сред уязвимите слоеве на обществото.

Разбира се, за да заслужи икономическата програма доверие и да вдъхне увереност у инвеститорите, че след време Унгария ще се върне към стабилни публични финанси и устойчив растеж, важно е правителството да изпълнява икономическа стратегия, която включва мерки за финансова консолидация. Съгласно принципа на субсидиарност държавите-членки носят отговорност за разработването и прилагането на мерките за социална политика. От друга страна, помощта обезпечава действията на правителството, насочени към реализиране на бюджетни икономии и по-добро планиране на разходите, както и по-специално подпомагане на бедните и хората с ниски доходи.

Kinga Gál, в качеството на заместник на автора. – (HU) Благодаря Ви за отговора. От името на г-н Kósa искам да направя една допълнителна забележка. В крайна сметка причината, поради която Унгария не може да се възползва от стимулирането в размер на няколко милиарда евро, предложено в Европейския план за икономическо възстановяване, беше свързана именно с това, че подобни правила не правят възможни по-мощни икономически стимули и това върви заедно с по-нататъшно влошаване на заетостта. По-специално не може да се реализира подпомагането на заетостта на хора с увреждания и във връзка с това тук възниква странно противоречие. Моля за Вашето мнение по въпроса.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Това не е моят ресурс в Комисията, но на мен ми се струва, че уважаемият член напуска за пакета от 100 млрд. евро, това обаче е пакет, който се финансираше от самите държави-членки и който те можеха да одобрят за прилагане на практика. Това не бяха пари, оставени на разположение на държавите-членки. Вие ще намерите сумата от 100 млрд. евро в дебитната страна на националните им бюджети.

Онова, което се случи с Унгария, тъй като беше необходимо да стане, беше предоставянето на разположение на страната на допълнителна помощ от 20 млрд. евро, което не се случи с другите икономики. Те единствено бяха натоварени да предприемат мерки за преодоляване на кризата, но всъщност на тези държави-членки не бяха отпуснати никакви средства.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, отговорът, който дадохте, не отразява по мое мнение проблема и идеята, която стои зад въпроса, и предвид ситуацията в Гърция искам да Ви попитам следното: имате ли някакви опасения, свързани с влизането на Международния валутен фонд, една външна организация, и намесата му във вътрешните работи на Европейския съюз? Където и да е бил Международният валутен фонд — можем да се каже — навсякъде е предизвикал разорение. Така че въпросът е: има ли Комисията опасения относно причините за влизането на Международния валутен фонд в Европейския съюз и в кой договор и кой член е заложена разпоредбата за участието на Международния валутен фонд в процедурите на Европейския съюз? Защо тя не избере европейско решение в случая с Гърция, както е предвидено в член 122, параграф 2 от Договора?

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Съвсем накратко, ако МВФ искаше да се намеси в Гърция, това, разбира се, би станало по молба на Гърция. Те не се намесват едностранно и както уважаемият член на Парламента знае, има европейско споразумение между държавите-членки и членовете на Икономическия и паричен съюз относно съвместни усилия на държавите-членки на Европейския съюз и МВФ. Но то става само по молба на държавата-членка (в този случай Гърция), че това действително ще се случи, и това именно се обсъжда в момента, както разбирам.

Председател. – Въпрос № 36, зададен от **Eleni Theocharous (H-0139/10)**.

Относно: Бюджетен дефицит в Кипър

Икономическата криза порази целия свят и страните от еврозоната.

Разполага ли Комисията с данни за бюджетния дефицит и останалите показатели на кипърската икономика?

Обезпокояващи ли са развитието в кипърската икономика и състоянието на нейните показатели? Считате ли, че трябва да бъдат взети мерки по отношение на икономическото положение на Кипър, какви да бъдат те и за какъв период от време?

Проведена ли е размяна на мнения и предадени ли са на кипърското правителство позициите и препоръките на ЕС и по-специално на Европейската комисия?

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, моля Ви позволете ми да попитам дали можем да приключим разискването. Аз замествам г-н Рен и обикновено времето за въпроси приключва в 20 часа. Имам и други ангажменти, така че не мога да остана. Това наистина е проблем за мен. Аз нямам време и не мога да остана.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Пътуването ми дотук от една част на Европейския съюз беше свързано с големи затруднения и не мога да приема обяснението на члена на Комисията, че няма време. Ако нямате време, още сега напуснете през тази врата. Аз съм член на Парламента, имам въпрос, на който държа да получа отговор. Аз също имам много ангажменти. Седя тук от доста време и чакам да задам въпроса си, докато се обсъждаха различни странични въпроси. Имам правото с Ваше позволение да получа отговор на моя въпрос в Парламента. Мисля, че е много високомерно от Ваша страна да казвате, че нямате време.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Председателят трябва да вземе решение по въпроса. Нека също така да бъде абсолютно ясно, че аз не съм тук, за да отговарям на въпроси, отправени към мен, тук съм, за да замествам г-н Рен, който не може да присъства, защото е болен. Трябва да кажете това на председателя. Уважавам пълномощията на председателя на Парламента. Аз не решавам тук.

Председател. – Прав сте да засягате този проблем. Вие замествате члена на Комисията г-н Рен, което е жалко, разбира се, имайки предвид важността на въпросите. Както и да е, времето за въпроси е планирано до 20,30 ч. съобразно нашия дневен ред. Като се имат предвид обстоятелствата, които не ми позволяват да Ви задържа повече, мога да Ви кажа, че това, което се очаква от Вас, след като Ви е дадена за жалост ролята да замествате члена на Комисията Рен, е да го направите по отношение на всички въпроси, отправени към него.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Бях разбрал, че времето за въпроси е до 20,00 ч., но както казах вече, Вие сте председател и Вие ще решите какво следва да направя, така че аз ще продължа.

Финансовата криза, която прерасна и в макроикономическа, е най-тежката в историята след Втората световна война както от гледна точка на размера, така и на засегнатите държави в света. Кризата се отрази тежко на световната икономика, включително на Европейския съюз и на страните от еврозоната. По този начин тя неизбежно засегна и Кипър – една много малка, отворена икономика.

Според предварителните оценки, публикувани от кипърската статистическа служба, брутният вътрешен продукт на Кипър се е свил с 1,7% в реално изражение през 2009 г. За първи път през последните 35 години икономическата активност в Кипър отчита отрицателен темп на прираст.

Неблагоприятните икономически условия в съчетание с намаляването на силния подем при активите и експанзионистичната фискална политика, дължащи се отчасти на мерките, приети в рамките на Европейския план за икономическо възстановяване, доведоха до влошаване на публичните финанси. Според последните оповестени от кипърските власти данни за БВП, изпратени през март 2010 г. и сега проверявани за достоверност от Евростат, бюджетното салдо на сектор „Държавно управление“ достига дефицит от 6,1% от БВП, а брутният дълг на сектор „Държавно управление“ възлиза на 56,25% от БВП през 2009 г.

Пактът за стабилност и растеж изисква от Комисията да изготвя доклад винаги когато действителният или планираният дефицит на дадена държава-членка надхвърля референтната стойност от 3% от БВП. В момента Комисията е в процес на изготвяне на такъв доклад за Кипър. След като докладът е готов, той ще бъде представен на Съвета, който трябва да реши дали дефицитът е прекомерен. Ако Съветът заключи, че това е така, той ще отправи препоръки към Кипър и ще определи крайни срокове за предприемането на ефективни корективни действия.

Междувременно кипърското правителство също изпрати своята актуализирана програма за стабилност. В програмата е заложена средносрочната бюджетна стратегия до 2013 г. В момента Комисията е в процес на оценяване на актуализацията и подготвя препоръка за становище на Съвета относно програмата.

Eleni Theocharous (PPE). – (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, ще бъде изключително смущаващо, ако Вие не отговорите на зададения въпрос още сега. Във всеки случай бих искала да ми кажете, дали има опасност Кипър да бъде поставен под надзор и дали сте удовлетворени от програмата за конвергенция. Разбира се, Вие споменахте някои неща относно оценките, но аз бих искала да знам, дали сте доволни от програмата за конвергенция, предложена от правителството.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) И така, аз мога само да повторя това, което казах, че ще има оценка и това е нормална процедура, която ние прилагаме по отношение на всички държави-членки, включително Кипър.

Ако Комисията стигне до заключението, че става въпрос за прекомерен дефицит, тя ще отправи препоръки към Кипър.

Председател. – Въпрос № 37, зададен от **Morten Messerschmidt** (H-0142/10)

Относно: Гърция и актуалната криза на сътрудничество по отношение на еврото

В момента Гърция страда от несъвършенствата на сътрудничеството по отношение на еврото. В добрите години спрямо ЕС се създаваше впечатлението, че всичко е наред. Но нещата ужасно се влошиха когато над Европа се развихри финансовата криза. През 2009 г. гръцкият държавен дефицит възлезе на 12,7% от БВП и това може да се определи като значително надвишаване на границата от 3%, която е установена в Пакта за стабилност и която важи за държавите от Еврозоната. Правителството в Атина трябваше да приеме план за икономии, орязващи 4,8 милиарда евро от държавния бюджет. Гърците трябва да затегнат колана и това ще бъде болезнено усетено от всички - от заетите в общественния сектор до пенсионерите.

По принцип свободните обменни курсове не са хубаво нещо. Те не са от полза за никого и също не предоставят решение за основни структурни проблеми. Трябва да ни стане ясно обаче, че парите, както и всичко останало, имат определена „цена“. В Гърция тази цена прие формата на много високи лихвени нива, които потискат общата икономическа активност. Една държава трябва да може бързо да реагира, когато положението се влоши до такава степен, и да може да „намали“ цената на парите. Съгласна ли е Комисията с тази мисъл? Ако да: не признава ли тя по този начин вградената слабост на еврото?

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Уважаваният член на Парламента, изглежда, предполага, че ако Гърция имаше независима парична политика, това би смекчило последиците от кризата, засегнала страната. Това не е правилно, високите лихвени проценти, диктувани от гръцкото правителство, не се дължат на фактори, свързани с паричната политика, а по-скоро на високите премии за риск, свързани с опасенията на пазара относно устойчивостта на дълга.

Лихвените проценти на Европейската централна банка са на най-ниските равнища в ретроспективен план и банката предоставя изобилна ликвидност на финансовата система от еврозоната, включително на гръцките финансови институции. Разбира се, участието в еврозоната налага приспособяване на икономиката чрез канали, различни от валутния курс, както е посочено в множество документи на Комисията, например в изчерпателния доклад от 2008 г. относно ИПС@10.

Приспособяването в еврозоната не протичаше достатъчно гладко в миналото. Ето защо Комисията подчертаваше необходимостта от засилване на процедурите за многостранно международно наблюдение на основата на партньорски натиск за идентифициране и отстраняване на уязвимите места в държавите-членки още на ранен етап. Комисията в момента подготвя съответните предложения, както вече споменах в отговор на предишния въпрос.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Съществуват изключително много възможности за регулиране на валутата на дадена държава, при условие че тя е независима. Точно това обаче липсва на държавите-членки от еврозоната, защото те изоставиха във Франкфурт редица инструменти, с които разполагаха преди това. Освен това не е редно лихвените проценти да не се различават в еврозоната, защото има големи колебания в лихвените проценти на частните банки по средно- и дългосрочните заеми, като лихвеният процент по гръцките облигации е много по-висок от датския например независимо от това, че ние имаме собствена валута.

Това, за което бих желал да получа отговор или признание от Комисията, е дали тя ще признае факта, че ако Гърция не беше ограничена от позицията, зададена от Франкфурт, страната би могла да девалвира валутата си, а девалвацията би премахнала голяма част от проблемите, пред които е изправена Гърция.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Не, разбира се. Несъмнено цялостната идея за паричен съюз е такава – при това всяка държава е напълно наясно, когато става член на европейския паричен съюз – че тя не може да обезценява валутата си, защото всъщност няма валута. Има само една обща валута.

Вече не съществува гръцка валута. Гърците са приели еврото за своя валута. Така че девалвирането е в пълно противоречие с цялостната идея за европейския паричен съюз и не е случайно, че Гърция е член на този съюз. Тя е член, защото направи всичко възможно, наистина всичко, за да се присъедини към него.

Председател. – Въпрос № 38, зададен от **Gay Mitchell** (H-0145/10)

Относно: Европейски валутен фонд

Идеята за Европейски валутен фонд беше повдигната през последните седмици като механизъм за справяне с кризи, подобни на тази, засегнала Гърция в началото на годината.

Какво е положението с това предложение? По какъв начин подобен фонд би работил на практика? Какви са основните пречки пред създаването на Европейски валутен фонд, например дали това би било възможно съгласно настоящите разпоредби в Договора?

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Кризата показва необходимостта от създаване на рамка за разрешаване на кризи за еврозоната.

Поради необходимостта от разглеждане на всички икономически, правни и институционални последици този въпрос ще се решава по-скоро в средносрочен план, отколкото незабавно.

Държавните или правителствените ръководители от еврозоната отправиха ясен сигнал на 25 март, като призоваха за създаването преди края на годината на целева група, която да работи по мерките, свързани с рамката на еврозоната за разрешаване на кризи.

Общественото обсъждане на Европейския валутен фонд засяга редица въпроси, които са особено важни в това отношение. По-конкретно, Комисията се съгласи, че има казус, свързан със създаването на рамка за спешна финансова помощ при строги условия и съвместими с използваните стимули лихвени проценти.

Не е необходим обаче нов орган, който да я предоставя или да определя и наблюдава условията. Следва да се гарантира съответствието с рамката за управление на Икономическия и паричен съюз (ИПС), ориентирана към осигуряване на стабилност. Във връзка с това Комисията разглежда обхвата на предложенията. По-общо казано, твърдата ангажираност по отношение на надеждните политики от страна на всички държави-членки от еврозоната остава крайъгълният камък на успешното функциониране на ИПС.

В този смисъл Комисията е в процес на подготвяне на предложенията относно засиленото координиране на икономическата политика и надзора върху страните, основаващ се на предложенията, представени в последното съобщение на Комисията относно стратегията „Европа 2020“.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Преди всичко позволете ми да се извиня на члена на Комисията. Ние всички сме малко изнервени поради изолираността от семействата, тъй като някои от нас не можахме да се приберат вкъщи и се опитват да помогнат на близките си да дойдат при нас. Аз си давам сметка, че членът на Комисията има други уговорени срещи и замества своя колега.

Мога ли да попитам г-н де Гухт във връзка с отговора какво означава средносрочен план? Дали говорим за средата на мандата на настоящата Комисия? Или за година, 18 месеца? Какъв период предвижда той, за да се даде по-определен отговор на този въпрос?

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Вие би трябвало да зададете въпроса относно конкретния срок на члена на Комисията г-н Рен, но когато разгледате препоръките, които изготвихме, и споразумението в подкрепа на Гърция, по-конкретно чрез съчетаване на двустранни заеми и помощ от Международния валутен фонд, става ясно, че Комисията счита, че това, което се случва сега, не може в никакъв случай да се разреши чрез създаването на Европейски валутен фонд, защото това ще отнеме несъмнено много повече време, отколкото имаме в случая с Гърция.

Така че това е средносрочен проект, който ние одобряваме, но по отношение на конкретната времева рамка аз наистина Ви предлагам да зададете въпроса на г-н Рен.

Председател. – Въпрос № 39, зададен от **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0150/10)

Относно: Механизми за финансово наблюдение на държавите-членки

Комисарят по икономически и парични въпроси Оли Рен посочи, че основният урок, който трябва да бъде извлечен от кризата е, че трябва спешно да установим по-задълбочено и обширна наблюдение на икономическите политики и, най-вече, да идентифицираме в срок дисбалансите и да пристъпим към преодоляването им, за да гарантираме макроикономическата стабилност на еврозоната. Като се има предвид, че по силата на членове 121 и 126 от Договора Комисията разполага с необходимите инструменти и механизми, за да наблюдава финансовите политики на държавите-членки, и като отчита фактът, че дефицитът в по-голямата част от тези държави значително надвишава прага от 3%, би ли могла Комисията да отговори на следните въпроси: Възнамерява ли Комисията да укрепи превантивния аспект на наблюдението? Ако отговорът е положителен, чрез какви средства и чрез какви процедури? Възнамерява ли Комисията да представи предложения, насочени към укрепването на икономическото сближаване в рамките на еврозоната? Предвижда ли Комисията да насърчи структурните промени, които са необходими в държавите-членки, по начин, по който да им позволи да ги осъществят, веднага щом публичните финанси им позволят това?

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Комисията от дълго време привежда доводи в полза на задълбочаването и разширяването на наблюдението над икономиката. Значимостта на този проблем беше осъзната от Европейския парламент в неговия доклад относно годишния финансов отчет на еврозоната и публичните финанси за 2009 г.

Комисията възнамерява да използва в максимална степен новите инструменти от Договора, за да постигне по-добро координиране на политиката и управлението. Предстоящото съобщение ще оповести нови предложения, за да се очертае развитието на цялостната рамка за предотвратяване и неутрализиране на кризи в еврозоната чрез позоваване на член 136 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Съобщението може да включва предложения за активизиране на предпазните и корективните лостове на Пакта за стабилност и растеж – предложения за по-ефективно и по-задълбочено наблюдение на макроикономическите дисбаланси вътре в еврозоната, както и за проучване на възможностите за създаване на механизъм за разрешаване на кризи за държавите от еврозоната.

Що се отнася до фискалната политика, засилено внимание се отделя на фискалната устойчивост поради влиянието на кризата върху потенциала за поемане на дълг и за растеж, както и поради активизиращите се демографски фактори. Стимулите за постигане на съответствие с превантивните и корективните насоки на Пакта за стабилност и растеж трябва да се засилят. Трябва да се затвърди ангажиментът за осъществяване на консолидация, когато икономиката е в добри времена. Следва да се вземат под внимание в достатъчна степен основните уязвими места на публичните финанси, когато се планира частта за консолидиране. Нужно е да се постави нов акцент върху динамиката на дълга, както и върху устойчивостта и качеството на публичните финанси, включително националните фискални основи. Съществува необходимост и от разрешаване на случаите, в които постоянно са нарушавани правилата; санкциите могат да станат възпиращи в по-голяма степен, а стимулите да се засилят.

Развитието на конкурентоспособността и макроикономическите дисбаланси, в добавка към фискалните дисбаланси, са причина за загриженост от страна на всички държави – членки от Европейския съюз. От друга страна обаче, наблюдението на макроикономическите дисбаланси и пренасочването на конкуренцията са гарантирани в частност за държавите – членки на Европейския съюз, които приеха еврото, поради по-високата степен на вторичните икономически и финансови ефекти сред държавите-членки от еврозоната; по-слабата дисциплина на пазара; отсъствието на валутни рискове и по-големите предизвикателства, свързани с приспособяването и неговата потенциално по-висока цена за еврозоната като цяло.

Различията в конкуренцията са причина за сериозни опасения относно функционирането на европейския паричен съюз. През десетилетието, предхождащо кризата, различията се засилваха в резултат на тревожното нарастване на редица вътрешни икономически дисбаланси в някои държави-членки, включително наред с другото високия дълг и спекулативните балони в пазара на жилища в някои страни с дефицит на текущата сметка, както и продължителното отслабване на вътрешното търсене в някои страни с излишък. Различните тенденции в развитието на работните заплати и разходите, натрупването на дългосрочен външен дълг и продължителното мнимо разпределение на средства повишава риска за приспособяването и засилва уязвимостта на публичните финанси. В същото време страните, които разчитат в значителна степен на търговски излишъци, стават жертва на рязкото свиване на световната търговия още на ранните етапи на световната криза. Ето защо в допълнение на фискалния надзор Комисията възнамерява да излезе с решения за разширяване на икономическия надзор в еврозоната, за справяне с макроикономическите дисбаланси и развитие на конкуренцията. Целта е да се установи рамка за ранно разкриване, предотвратяване и ефективно коригиране на дисбалансите в еврозоната.

Третият основен елемент от предложението на Комисията ще проучва възможностите за създаване на механизъм за разрешаване на кризи. Работният механизъм за потенциална финансова помощ за Гърция служи непосредствено на възникналата необходимост. Необходимо е обаче да се създаде постоянно действащ механизъм за разрешаване на кризи със силни вградени възпиращи фактори за активизиране. Установяването на предварително определени, ясни, надеждни и последователни правила и процедури за предоставяне на извънредна и зависеща от определени условия помощ за всяка държава от еврозоната, която се намира в затруднение, ще заздравя основите на ИПС.

Предложенията за засилен икономически надзор и координиране в еврозоната са важно допълнение към цялостната стратегия за растеж и заетост в Европейския съюз до 2020 г. Комисията ще гарантира ефективното съгласуване на двете рамки.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, благодаря Ви за отговора; позволете ми да се върна към темата за надзора и дисбалансите. Това, което се надявах да науча от моя въпрос, е дали различията ще станат важна точка от дневния ред; не само финансови диспропорции, но и икономически

различия, не само механизми за наблюдение, но и действия за преодоляване на различията. Международните кризи, гръцката криза извадиха на повърхността всички слабости на еврозоната.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Преди всичко аз също бих желал да се извиня на преводачите, но съм донякъде в изключителна ситуация. Можете да преведете също, че аз се опитвах да отговоря на всички въпроси във времето до 20,30 ч.

По отношение на допълнителния въпрос мисля, че Вие трябва да се върнете към произхода на кризата във Вашата страна, който показва всъщност, че дисбаланси бяха създадени с времето. Съществува много голям дисбаланс по отношение на конкуренцията. Работните заплати нарастваха много по-бързо в сравнение с конкуренцията и това е, разбира се на първо място, и въпрос на национални политики.

Що се отнася до въпроса дали е по-добре да имаме по-внимателно наблюдение, отговорът е да. Ето защо ние предлагаме нова схема за това. Не трябва да забравяте, че през 2002 г. Европейската комисия направи предложение за възможността в държавите-членки да бъдат изпратени одитори, които да проверят числата например, но то не беше прието от държавите-членки. Така че Комисията винаги е съзнавала, че наблюдението е много важна част от националните бюджети, които следва да са съпоставими с европейския паричен съюз, особено в случая с Гърция.

Председател. – Всичко, което мога да Ви кажа, е, че Оли Рен очевидно Ви е много задължен! Така че Вие имате причина да се договорите с него следващия път, когато имаме време за въпроси, когато може би дойде Вашият ред да се изправите тук.

Времето за въпроси приключи.

(Въпросите, останали без отговор поради липса на време, ще получат писмен отговор (вж. приложението)).

(Заседанието, прекъснато в 20,25 ч., се възобновява в 21,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

13. Създаване на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището (разискване)

Председател. – Следващата точка е препоръката за второ четене (A7-0118/2010) от Jean Lambert, от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно позицията на Съвета на първо четене (16626/2/2009 – C7-0049/2010 – 2009/0027(COD)) с оглед приемането на регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището.

Jean Lambert, докладчик. – (EN) Г-н председател, не съм сигурна, че ще става въпрос за вдъхновение, но въпросът очевидно е много спорен и много от колегите в залата се бояха да го обсъждат, така че тези от нас, които са достатъчно смели, трябва се възползват от момента.

Първо, искам да благодаря много на всички докладчици в сянка, които работиха по доклада, за активното им участие и за това, че успяхме да намерим обща позиция за преговори и да работим като екип. Също така, искам да благодаря и на двете участващи председателства – на чешкото, и по-конкретно на шведското председателство – за по-откритото им отношение в сравнение с други преговори, тъй като по-скоро успяхме да преговаряме, отколкото да чувстваме, че сме там, за да направим това, което искаше Съветът – е, поне понякога.

И така, какво постигнахме? Целта на европейската система за подкрепа в областта на убежището е да осигурим последователно високо качество на процеса на вземане на решение по отношение на нуждаещите се от защита и в такива случаи въпросът наистина може да бъде на живот и смърт. Добре известно е, че системата не работи последователно в различните държави-членки. Понякога различията между най-добрите и най-лошите са толкова големи, че липсва доверие, което може да накара тези, които се опитват да вземат обективни решения, да считат, че действията им са подкопани от онези, които не го правят. А в крайна сметка потърпевшите са онези, които се нуждаят от защита.

Някои от държавите-членки, намиращи се под голям натиск, също така, сериозно считат, че липсва солидарност от страна на останалите, че няма реален практически отговор на нуждата им от подкрепа. Фондът за бежанците

финансира сътрудничеството между държавите-членки, което доведе до някои положителни развития, но също така стана ясно, че има ограничения за този по-неорганизиран подход.

Затова се създава Службата за подкрепа в областта на убежището, за да осигури постоянна подкрепа за утвърждаването на последователен подход и за предоставянето на активна подкрепа за държавите, подложени на натиск. Вече биват назначавани конкретни задачи на службата чрез други законодателни актове.

Основното за Европейския парламент по време на преговорите беше ролята на самия Европейски парламент по отношение на Службата за подкрепа в областта на убежището за това как да се постигне по-голяма солидарност между държавите-членки и ролята на гражданското общество и ВКБООН по отношение на Службата.

Въпросите за ролята на Парламента заемат централно място във взаимоотношенията ни с директора по отношение на назначаването му/й и последващите връзки. Впоследствие решихме Европейският парламент да изслуша препоръчания кандидат, да предложи поверително становище и да получи обратна информация за взетото предвид.

Директорът също така ще представи годишния доклад пред съответната комисия – не мога да повярвам, че трябваше да се борим за това, но все пак – можем също така да поканим директора да докладва за изпълнението на някои задачи.

Ролята на Парламента по отношение на службите вече е предмет на обсъждане в междуведомствената работна група и сега аз съм член на екипа на Европейския парламент, занимаващ се с този въпрос – отчасти заради опита и донякъде заради неудовлетворението ми от преговорите относно Службата за подкрепа в областта на убежището.

По отношение на солидарността между държавите-членки, Парламентът искаше обвързващи механизми, Съветът искаше да гарантира доброволния характер на сътрудничеството и окончателният вариант е по-неутрален, но очакваме външна оценка на Службата за подкрепа в областта на убежището, която ще обхваща въздействието на Службата за подкрепа върху практическото сътрудничество в областта на убежището.

По отношение на ролята на консултативния форум, на разположение на държавите-членки има сериозна реална експертиза и за нас беше очевидно, че подобно експертно мнение може да бъде много полезно. Знаем, че някои държави-членки имат активни взаимоотношения с неправителствени организации и искахме също така да гарантираме, че местните органи, които често осигуряват необходимото в рамките на общата система, също ще могат да се включат. Така че сме доволни, че успяхме да вдъхнем малко живот в структурата.

В заключение, смятаме, че Службата за подкрепа в областта на убежището може да играе много важна роля в развитието на обща система. Надяваме се, че тя ще бъде с високо качество – макар и да не успяхме да включим това в окончателния текст – и ще вдъхва чувство за взаимно доверие и подкрепа. Бих искал също държавите-членки да бъдат по-отворени към приноса на другите институции, избраните органи и гражданското общество, защото макар и да става дума за сътрудничество между държавите-членки, въпросът не е изцяло междуправителствен. Създаваме европейска институция.

Сесилия Малмстрьом, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, много съм щастлива, че вече сме много близо до окончателното приемане на регламента за създаване на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището. Комисията го предложи още през февруари 2009 г., а Съветът и Европейският парламент се ангажираха изцяло.

Създаването на обща система в областта на убежището е цел на Европейския съюз от дълги години и Комисията и аз лично оставаме ангажирани с нея.

Трябва да създадем система, която да е справедлива и ефективна, основана на общи стандарти и общи принципи. Системата трябва да се основава също и на солидарност, а това означава солидарност с имигрантите, с държавите на произход и транзит, а също и солидарност между държавите-членки. За задълбочаването на солидарността между държавите-членки е важно практическото сътрудничество между различните органи в областта на убежището като част от формирането на европейската система за убежище. За активизирането на практическото сътрудничество беше поискано създаването на Служба за подкрепа в областта на убежището от Европейския пакт по въпросите на убежището и миграцията от 2008 г. и договорено в Програмата от Стокхолм през 2009 г. Службата за подкрепа ще бъде крайъгълен камък в изграждането на обща система за убежище.

Седалището на Службата за подкрепа, както всички знаете, ще бъде във Валета. Тя ще предоставя конкретна оперативна подкрепа на органите на държавите-членки и ще съдейства за развитието на необходимото

сътрудничество между държавите-членки и за разработването на общи практики. Това ще бъде постигнато чрез обучение на отделни лица, занимаващи се със заявления за предоставяне на убежище, и чрез обмен на информация и най-добри практики. Службата за подкрепа също така ще оказва помощ на държавите-членки, подложени на особен натиск, като изпраща експертни групи, които да помогнат с регистрацията на заявленията.

Искам да изразя голямата си благодарност към Европейския парламент и към всички докладчици, отговорни за случващото се – на г-жа Jean Lambert, разбира се, за работата ѝ, както и на г-н Moraes за необходимите изменения към Европейския бежански фонд, на всички съдокладчици и докладчици в сянка. Неизменната ви и пълна подкрепа беше изключително ценна и очаквам с нетърпение да работим заедно по последните стъпки, преди Службата да започне работа – надявам се в най-скоро време.

Simon Busuttil, *от името на групата PPE.* – (MT) Г-н председател, първо, искам да поздравя Jean Lambert за доклада ѝ и за успеха на досието, както и за лоялността, която тя прояви в сътрудничеството си с нас, докладчиците в сянка. Европейската народна партия гледа положително на създаването на Службата за подкрепа в областта на убежището, тъй като я счита за важна стъпка напред в създаването и прилагането на обща политика в областта на убежището в рамките на Европейския съюз. Аз лично, като член на ЕП от Малта, очевидно съм не просто доволен, но и горд, че седалището на Службата ще бъде в столицата на моята държава, Валета. Искам да подчертая, че Службата трябва да признае, че общата политика в областта на убежището трябва да бъде изградена върху една дума, както вече беше споменато, и това е солидарност: солидарност с лицата, идващи в Европа в търсене на убежище, които имат право на защита, каквато въпросната служба трябва да гарантира, и както правилно отбеляза Комисията, солидарност към държавите, които поемат тежестта сами, без чужда помощ. Следователно, понятието солидарност трябва да се разбира в неговата цялост; все едно че гледаме двете страни на една и съща монета, показвайки солидарност с тези, които заслужават защита, и солидарност с онези държави-членки, които понасят непропорционална тежест. Искам да кажа, че изглежда, че засега има разбиране на посланието относно важността на солидарността. Въпреки това все още не сме направили следващата крачка. Сега думите трябва да се превърнат в дела и принципът да заработи на практика. В това отношение Службата за подкрепа ще има важна роля – да изпълни принципа със съдържание, да го приложи и да гарантира, че с конкретните инициативи, които предприема, наистина ще успее да осигури солидарност на всички, които се нуждаят от нея. Ето защо се надявам, че Службата ще заработи възможно най-скоро и искам да ви уверя, че ние, като членове на Парламента, ще наблюдаваме отблизо метода ѝ на функциониране през следващите месеци и години.

Sylvie Guillaume, *от името на групата S&D.* – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, аз също искам първо да поздравя г-жа Lambert и г-н Moraes за отличната им работа, която ще ни позволи през следващите няколко дни – веднага щом се нормализира ситуацията с въздушното пространство – да приемем официално регламента за създаване на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището. Следователно предполагам, че всички ще сме съгласни за едно: че приветстваме незабавното създаване на Службата.

Целяща категорично практическо сътрудничество, Службата ще помогне за намаляване на значителните различия, които все още съществуват между практиките на различните държави-членки в областта на убежището, въпреки първия т. нар. етап на хармонизация, започнал след Европейския съвет от Тампере. Тази структура ще ни позволи да гарантираме последователност, която липсва в сегашната практика.

Искам също така да подчертая важната роля, която гражданското общество ще играе в Службата чрез участието си в консултативни форуми. Участието на гражданското общество ще даде по-ясна представа за трудностите, с които се сблъскват лицата, търсещи убежище, и за неуспехите на националните системи.

Трябва да признаем обаче, че въпросът остава леко горчив вкус. За Парламента това е съжалението, че няма пълноценна роля при назначаването на директора на Службата, например, а за самата Служба – невъзможността да допринесе за въвеждането на задължителна солидарност между държавите-членки за облекчаване на държавите, разположени на входа на Европейския съюз.

На практика доброволната солидарност е лишена от съдържание. Факт е, че ако отказваме дори да споменем по-обвързваща система, как ще можем някога да я постигнем? Въпросът продължава да бъде актуален и ще продължим да го напомним на нашите партньори – на Съвета и на Комисията.

Създаването на Службата отлично илюстрира необходимостта от въвеждане на обща европейска система за убежище. Всички държави-членки я подкрепят твърдо, когато става въпрос за декларации като Европейския пакт по въпросите на имиграцията и убежището от 2008 г. Странно е обаче, че същите държави-членки изглежда страдат от загуба на паметта, когато става въпрос за преминаване от думи към дела и за превръщане на ангажиментите им в общи писмени разпоредби.

Например най-жалко е да видим как Съветът с готовност приема цяла поредица от мерки за борба с нелегалната имиграция, както направиха през февруари министрите на правосъдието и вътрешните работи. Но се оказва по-предпазлив в преговорите относно пакета за убежището, който е в застой вече от няколко месеца. Вместо единствено и постоянно да парадират с политическия си облик, постигнат чрез репресивни мерки, призовавам държавите-членки да изградят истинска Европа на солидарността.

От една страна, знаем, че репресивните мерки са сериозна заплаха за правото на убежище в Европа за лицата, които поради увеличаването на скрининга и други препятствия предприемат все по-опасни пътувания. От друга страна, Европа най-накрая може да се похвали с действително хармонизирани процедури в областта на убежището, основани на предоставянето на подходящи гаранции на лицата, търсещи убежище.

Виждаме, че държавите-членки се съпротивляват сериозно на пакета относно убежището и че тенденцията е към запазване на националните практики. Съпротивата се пренася в аргументи срещу бюджетните разходи за подобна обща политика, които изглеждат неуместни в условията на криза. Независимо от това, Европа носи огромна отговорност по отношение на убежището.

Трябва да подчертаем факта, че досега по-често трети държави, по-малко заможни от нас, изиграват своята роля за настаняване на бежанци. Да се надяваме, че пакетът относно убежището ще има успех, също като Службата, и то скоро, защото е необходимо да действаме спешно.

Marie-Christine Vergiat, *от името на групата GUE/NGL.* – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, правото на убежище е една от основните ценности на Европейския съюз и никой не смее да го оспорва публично в своите изказвания. Въпреки това реално европейските политики и политиките на държавите-членки в тази област са повод за въпроси.

През 1999 г. Европейският съюз започна да хармонизира политиките по въпроса и изглежда, че днес сме удовлетворени от драстичния спад в броя на търсещите убежище. Ние от Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица също можехме да сме доволни, ако цифрата отразяваше подобрение на правата на човека в целия свят. Всички знаем, че това изобщо не е така. Разискванията ни ще го докажат, ако е необходимо, в четвъртък следобед.

От 2004 г., по-конкретно, сме свидетели на спад в хармонизирането на реда и условията за прием. Има съществени различия между практиките на държавите и знаем, че заявления са възлагани на външни изпълнители и че днес някои лица, търсещи убежище, вече дори нямат възможност да регистрират своите заявления. За пореден път наградата за най-голямо намаление на броя на заявленията за предоставяне на убежище се присъжда на Франция. Като защитник на правата на човека във Франция добре знам причината за тези резултати. Достатъчно е само веднъж да придружите лице, търсещо убежище, до френската служба за защита на бежанците и лицата без гражданство, за да разберете причината. Непоносимо е да се види начинът, по който тези мъже и жени биват призовавани да представят доказателства за изтезанията, на които са били подложени.

Затова предложението, което разглеждаме днес, изглежда като глътка свеж въздух. То спомага за по-доброто прилагане на европейска система относно правото на убежище. Има за цел да насърчи практическото сътрудничество между държавите-членки, по-конкретно чрез подобряване на достъпа до точна информация за държавите на произход, което е хубаво. По-голямата част от предложенията, направени от Парламента на първо четене, бяха приети от Съвета. Знаем, че го дължим най-вече на шведското председателство и сме благодарни. Бих добавила, че според мен Швеция е, така да се каже, модел, и много бих искала и други държави да се присъединят към нея в тази област.

Подкрепихме нашия докладчик на първо и второ четене в комисията и аз също много искам да я поздравя и да ѝ благодаря. Ще направим същото и в пленарна зала и искрено се надяваме, че тази малка стъпка напред ще представлява нов повратен момент в европейската политика по настоящия въпрос. Надяваме се, че вместо Европа да се оттегли в това, което в залата се осмеляваме да наричаме крепостта Европа, можем да приветстваме мъжете и жените, които имат право на убежище съгласно международните договори и Европейската конвенция за правата на човека, която скоро ще ратифицираме.

Mario Borghezio, *от името на групата EFD.* – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, чух да се казва, че мярката се основава на солидарност. По моето скромно мнение, липсва нещо друго – сигурност.

И все пак, трябва само да поговорите с ангажираните с тези въпроси, например с полицията – във връзка с това имах късмета да пътувам с членове на правоохранителните органи, служители карабинери от службата за доставки в Торино, чиито имена искам да спомена – г-н Romanini и г-н Tavano. Те потвърдиха пред мен,

че в много от случаите лицата, търсещи убежище, показват фалшиви карти и документи; за това свидетелстват доклади от различни полицейски служби и други структури.

Не смятате ли, че е добра идея да разгледаме въпроса и от гледна точка на сигурността? Не мисля, че въпросът за сигурността е достатъчно отразен в документа, а е много важен, защото не трябва да се осквернява важният принцип, важната институция с такава голяма хуманитарна стойност, а именно правото на убежище, заради интересите на онези, които се занимават с трафик на нелегални имигранти и които често използват убежището като начин за въвеждане на лица, които нямат право, нито каквато и да е връзка с действително подложените на преследване.

Второ, в член 2 от регламента се почва, че Службата за подкрепа улеснява, координира и укрепва практическото сътрудничество между държавите-членки относно различните аспекти на въпросите в областта на убежището и подпомага по-доброто прилагане на общата европейска система за убежище (ОЕСУ), включително и външното ѝ измерение. Член 7 следва да уточнява това, но го прави доста двусмислено, посочвайки, че Службата може да установява методи за сътрудничество с трети държави във връзка с технически аспекти.

Считам, че трябва да стигнем много по-далеч и се чудя защо – макар мнозина да го предлагат, включително и ние – нито се говори, нито се разглежда предложението за създаване на служби и в трети държави. Каква е пречката? Смятам, че е много важно да се филтрира, отчасти за да се облекчат обемът на работа и положението на държавите, които трябва да се справят по-пряко с това. Споменати бяха потребностите на тези държави, но те трябва да бъдат подкрепени и считам, че трябва да бъдат създадени служби в трети държави, например в Северна Африка, в региона на юг от Сахара, където са концентрирани заявленията за предоставяне на убежище и лицата, търсещи убежище.

В това отношение трябва да се филтрира, може би като се използва Службата за външна дейност на Европейския съюз и се провеждат операции, в които някои развиващи се страни поемат част от отговорността; трябва да им възложим някаква отговорност по въпросите на убежището.

Считам, че тези въпроси са много важни и че не трябва да пренебрегваме нито тях, нито потребностите на засегнатите от проблема средиземноморски държави, като само говорим или изпращаме неколцина служители – вече си имаме бюрократи в Италия. За да се справим с положението, са ни необходими средства, ресурси и реална подкрепа.

Говори се, че в Швеция нещата вървят много добре. Може и да е така, но Швеция е много далеч от потребностите на Малта, Италия, Франция и Средиземноморието: тук е проблемът и трябва да му се обърне внимание – и държавите от Европейския съюз трябва да са отговорни за това. Привилегиите и тежестта вървят ръка за ръка и тъй като носим тежест, трябва да имаме и средствата да се справим с нея.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, определено не е лоша идея да приложим регламентите в областта на убежището по един и същи начин, за да ограничим вторичната имиграция в ЕС и за да подкрепим държавите-членки с много голям приток на лица, търсещи убежище. Има обаче сериозни съмнения дали за постигането на подобрене е необходимо създаването на Службата за подкрепа и дали тя няма да се намесва твърде много в правомощията на държавите-членки.

Създаването на Службата е поредната стъпка към централизирането на политиката на ЕС в областта на убежището. Целта е да се постигне високо ниво на защита въз основа на действията на най-щедрите държави-членки, като Австрия. Съществуващите различия трябва да бъдат премахнати, като по-щедрите държави трябва да запазят курса, а останалите трябва да направят необходимите промени. Всичко това е много хубаво, но създаването на многобройни служби на ЕС (броят им се е увеличил три пъти от 2000 г. насам) и разширяването на тяхната компетентност очевидно противоречи на опита на Лисабонската стратегия да въведе по-голяма дерегулация и субсидиарност.

Считам, че широко обсъжданата цел на кръговата миграция – по малко тук и там, понякога и някъде другаде – е напълно погрешна. На практика не е възможна и често се превръща в постоянна имиграция. Могат да бъдат отправени и други критики, разбира се. Непрактични условия за задържане в очакване на депортирането са въведени за сметка на сигурността и за сметка на нашата изпълнителна власт. Разширяването на концепцията за семейството, така че да покрива всички, включително и бабите, ще доведе до още по-голям наплив и подобряването на достъпа до пазара на труда във време на високо равнище на безработицата е неоправдано.

Няма да бъде възможно да се финансира разширените основни социални услуги на същото ниво като в държави като Австрия и Германия. Новата Служба за подкрепа в областта на убежището следователно не е подходяща за целта и не следва да бъде създадена. Трябва наново да разработим обща стратегия в областта на убежището, защото това, което препоръчвате, няма да работи в засегнатите държави.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, създаването на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището е наистина изключително важно и считам, че има символично значение седалището ѝ да бъде установено в Малта, държава в Южна Европа, която е подложена на голям натиск от лица, търсещи убежище, а също и в рамките на проблемите с нелегалната имиграция.

Много е важно да укрепим и координираме сътрудничеството между държавите-членки по въпросите на убежището и в крайна сметка да се опитаме да разработим единен подход измежду различните национални практики, особено след като всички признаваме огромните различия, които съществуват. Например информацията е на разположение на Комисията, но считам, че те вече знаят, че лице от иракски произход, търсещо убежище, може да има 71 % шанс заявлението му да бъде одобрено в дадена държава-членка, но едва 2 % шанс в друга държава-членка и, разбира се, съществуват и различни проблеми между държавите-членки.

Регламент „Дъблин II“ неизбежно ще постави по-голяма тежест върху някои държави-членки в сравнение с други и, разбира се, Службата за подкрепа в областта на убежището ще подпомогне и механизмите за солидарност, на разположение чрез Европейския фонд за бежанците. Имам предвид превоза и разпределението на бежанците от трети държави към Европа и т. нар. вътрешно „разпределение“ на бежанците.

Що се отнася до бежанците от трети държави, правим малки стъпки, но все пак напредваме. По отношение на вътрешното разпределение на бежанците обаче, искам да подчертая, че независимо от факта, че всички признаваме, че съществува по-голяма тежест за някои държави-членки, особено в Южна Европа, нямаме конкретни предложения; не сме поели никакви инициативи. Очакваме предложенията на Комисията; в рамките на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи изпратихме писмо по въпроса и ако не друго, то трябва да сме по-смели, защото натискът е голям.

В заключение ще кажа следното: много е важно да разработим механизми в Европейския съюз за приемане на бежанци, на лица, търсещи убежище, не само по хуманитарни причини и по изброените от много от колегите причини, но и за да можем да се борим с нелегалната имиграция. Трябва да осигурим на нуждаещите се по-добра родина, по-добро бъдеще, да предадем посланието, че в Европа всеки, който върви по легалния път, в крайна сметка има по-голям шанс, отколкото ако тръгне по пътя на незаконната имиграция, която, за съжаление, поражда голям натиск.

John Bufton (EFD). – (EN) Г-н председател, създаването на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището противоречи категорично на британското неучастие в областта на имиграцията и на отхвърлянето на достиженията на правото от Шенген от страна на Обединеното кралство. Предложението 40 млн. евро да бъдат изразходвани за създаването и назначаването на персонала на цялата Служба в Малта, която да се занимава с лицата, търсещи убежище в ЕС, показва, че Комисията иска да взема решенията, които следва да бъдат оставени на националните правителства.

Общата европейска политика в областта на убежището заплашва британския суверенитет над граничния контрол. Постоянните призови да се позволи на Обединеното кралство да решава кой влиза и излиза от страната и кой може да бъде приет произтичат от факта, че имаме огромен проблем с числеността на населението, за разлика от навсякъде другаде в Европа.

Комисията не предлага помощ и подкрепа на Обединеното кралство. Вместо това ще вземе парите на британските данъкоплатци, за да покрие разходите за вземане на решенията ни от наше име. 40 млн. евро ще послужат по-добре за изграждането на нови училища, болници и къщи в Обединеното кралство, както и за предоставянето на услуги от решаващо значение като чистата вода, от която отчаяно се нуждаем, ако искаме да продължим да гарантираме прилично, характерно за развитите страни, качеството на живот за всички.

Една четвърт от новородените имат майки, които не са родени в Обединеното кралство, при 1 70 000 раждания годишно. Къде са средствата, които да помогнат на британския данъкоплатец да си позволи всичко това? Във вашите джобове или изразходвани за създаване на нова служба в областта на убежището, която несъмнено ще засили натиска върху Обединеното кралство?

В предизборните ни кампании всички партии в Обединеното кралство обещават да направят нещо по отношение на имиграцията, защото хората у дома искат нещо да се направи. Но какво може да направи Уестминстър, докато сме в ЕС, при положение че Европейската комисия иска да завземе всички правомощия по отношение на лицата, търсещи убежище?

Отново и отново Комисията показва единствено незачитане на желанията и потребностите на народа на Обединеното кралство. Комисията възнамерява ли да отмени неучастието на Обединеното кралство и в тази област? Моят народ заслужава честност, защото въпросът е изключително важен за него. Вие би трябвало да ги представлявате и те заслужават да знаят какво сте планирали.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, не трябва да обвиняваме със солидарност службата, която трябва да подкрепя процедура за установяване на истинските условия за лицата, търсещи убежище.

Считаме, че Службата е важна и полезна, но трябва да гарантира, от една страна, бързото предоставяне на убежище на тези, които действително имат право, и от друга страна, твърдо отношение към онези, които не разполагат с необходимите права и се опитват да злоупотребяват със системата, тъй като е ясно, че убежище не се предоставя само на тези, които имат право.

Искам много накратко да повтора думите на г-н Borghezio: някои държави като Италия, и по-конкретно Южна Италия, откъдето съм аз, представляват естествени входни маршрути и получават извънредно много заявления за предоставяне на убежище поради историческата си традиции да приветстват имигранти.

Европа трябва да поеме контрола в това отношение и Европейският съюз трябва да съсредоточи вниманието и усилията си, включително и икономическите си усилия, в регионите, които приемат най-много имигранти.

Сесилия Малмстрьом, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, благодарна съм за голямата подкрепа за създаването на Службата от мнозинството в залата. Както знаете, налице е единодушно желание за създаване на Службата сред държавите-членки, дори и сред тези с клауза за неучастие, които знаят, че Комисията няма намерение да налага промени в клаузата за неучастие на Обединеното кралство. Това решение е на народа на Обединеното кралство.

Но в залата също имаше голяма подкрепа за Службата и много се радвам, че тя ще бъде създадена. Знаем, че, особено през някои сезони, има голям натиск върху държавите от Средиземноморието и Службата може да помогне и да окаже подкрепа. Имигранти пристигат и в Северна, Източна, Западна и Централна Европа, така че Службата е за цяла Европа, макар да не е съвпадение, че седалището ѝ е във Валета.

Това не е просто поредната служба. Тя е всъщност крайъгълен камък в изграждането на обща система за убежище и ще бъде важен инструмент в подкрепа на държавите-членки, за подпомагане на разработването на практики и общи стандарти и за подкрепа на държавите-членки, подложени на особено голям натиск. Тя ще събира информация, ще постави портал, ще има експерти и т.н. В крайна сметка винаги зависи от държавите-членки кой може да остане, но определени процедури трябва да бъдат хармонизирани.

Както някои от вас казаха, тя е част от създаването на обща система за убежище в Европа. Това е само една част: както, струва ми се, докладчикът каза, нямаме напредък по отношение на останалата част от пакета относно убежището. Комисията разчита на помощта и подкрепата на Европейския парламент в по-нататъшната работа по тези въпроси, за да можем в не много далечно бъдеще наистина да установим обща политика в областта на убежището в Европейския съюз.

Jean Lambert, докладчик. – (EN) Г-н председател, искам само да използвам възможността да разясня един-два въпроса, които възникнаха, макар че, за жалост, повдигнатите въпросите не са тук да чуят отговорите.

Задълженията в областта на убежището са ясно определени по силата на международни конвенции, които всички държави-членки са подписали поотделно. Това не е същото като имиграционна политика и хората наистина трябва да правят разликата.

За тези, които са загрижени за финансовите средства – ако мога да изкажа партийно и национално политическо мнение тук – ако някои от нашите държавите-членки спрат да създават лица, търсещи убежище, от Ирак и Афганистан, съм сигурна, че можем да спестим много пари и наистина да спестим на хората много нещастия.

Що се отнася до някои от другите въпроси, които бяха повдигнати, надявам се, че повишаването на качеството на системата в някои държави-членки ще може да увеличи доверието между държавите-членки и да разблокира някои от другите части на системата за убежище, както и да помогне на държавите-членки да почувстват, че е налице помощ, когато са изправени пред особено голям натиск. Както и други посочиха, докато върху някои от нашите държави-членки има значителен географски натиск от потока на пристигащите, много от най-обременените държави всъщност изобщо не са в Европейския съюз, а другаде.

Интересно ми беше да чуя колегата да призовава за допълнителна подкрепа по отношение на Службата за подкрепа в областта на убежището, но се боя, че пропуснах предложенията за изменения, които е внесъл по въпроса.

Също искам да е ясно, че Службата за подкрепа в областта на убежището няма да определя статута; тя не изземва ролята на държавите-членки в тази област.

В крайна сметка приветствам любезните коментари на колегите, приветствам активното участие на всички, които ми помогнаха много във връзка с доклада, и съм сигурна, че всички очакваме с нетърпение – или поне повечето от нас – да присъстваме във Валета на прерязването на лентата на Службата за подкрепа в областта на убежището и да започнем да работим.

Председател. – Следва да обявя края на разискването. Преди да го направя обаче, искам да кажа, че не съм безразличен към факта, че председателстващият това разискване се възползва от правото на убежище благодарение на щедростта и гостоприемството на правителствата и народите на Франция, Австрия и Белгия, на които искам да изкажа благодарност тук днес, защото благодарността не се влияе от времето, макар че това се случи преди повече от 40 години.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе по време на месечната сесия през първата седмица на май.

Писмени изявления (член 149)

Ioan Enciu (S&D), в писмена форма. – (RO) Създаването на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището е изключително важна стъпка към установяването на обща европейска система за убежище, както е предвидено в Европейския пакт по въпросите на убежището и имиграцията и в Стокхолмската програма.

Службата ще помогне за задълбочаване на сътрудничеството между европейските институции, местните органи и гражданското общество и ще определи общи практики в областта на убежището. Убеден съм, че това ще сближи позициите на държавите-членки по отношение на политиките, свързани с убежището. Въпросът е абсолютно наложителен, тъй като някои държави-членки са изправени пред голям приток от лица, търсещи убежище. Също така е необходимо да има сътрудничество и солидарност между държавите-членки не само за да помогнат на държавите да се справят с проблемите, пред които са изправени, но и за да се подобри общата европейска система за убежище.

Трябва да отбележа, че системата ще се основава, от правна и практическа гледна точка, на пълно прилагане на Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи.

14. Общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд по отношение на опростяването на някои изисквания и някои разпоредби относно финансовото управление (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (A7-0055/2010) на Евгени Кирилов от името на комисията по регионално развитие относно предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1083/2006 във връзка с общите разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд по отношение на опростяването на някои изисквания и по отношение на някои разпоредби относно финансовото управление [COM(2009)0384 - C7-0003/2010-2009/0107(COD)].

Докладчикът г-н Кирилов не можа да дойде поради ситуацията с въздушния транспорт. Има думата г-жа Krehl в качеството на заместник на докладчика.

Constanze Angela Krehl, в качеството на заместник на докладчика. – (DE) Г-н председател, много съжалявам, че г-н Кирилов не можа лично да представи доклада си. Той работи много упорито, за да изготви за Парламента доклад по въпрос, който е от голямо значение за регионите и за гражданите на Европейския съюз. Ето защо бих искала да прочета пояснителните му бележки. Те са на английски, което е много изненадващо за един член от България. Все пак добре е, че не трябва да говоря на български. Много се радвам, че мога да го представя тук в Парламента, въпреки че той не можа да излети от София.

(EN) Г-н председател, радвам се, че тази вечер имаме възможност да обсъдим важни изменения на основния регламент за структурните фондове. Тези изменения са значим елемент от общите усилия на европейско и национално ниво за преодоляване на последиците от икономическата криза. Те са логично продължение на документите, които приехме миналата година.

Тогава в качеството си на докладчик относно ролята на политиката на сближаване за инвестиции в реалната икономика призовах Съвета и Комисията да работят за опростяване на правилата на структурните фондове, като по този начин се улесни достъпът до тези средства, когато те са по-необходими за държавите-членки.

Радвам се, че основните препоръки на Парламента за по-нататъшно опростяване са взети предвид. Убедена съм, че новите промени в основния регламент, опростяващи някои от съществуващите процедури, заслужават нашата подкрепа. Намалването на ненужната администрация, бюрокрацията и неясните правила ще допринесат за по-голяма прозрачност, по-добър контрол и по-малко нередности.

Това означава и подобро изпълнение и правилно разходване на парите на ЕС. Ето само един пример. Чрез изменението на член 88 държавите-членки са допълнително стимулирани да откриват и коригират нередности, преди те да бъдат установени от контролните органи на ЕС. В този случай държавата-членка няма да загуби въпросните средства, а ще може да ги използва отново за други проекти в рамките на съответната програма.

Втората група изменения се отнася до правилата за финансовото управление. Авансовите плащания за страните, най-силно засегнати от кризата, през 2010 г. ще бъдат увеличени. Всички държави-членки ще получат повече време, за да усвоят предназначените за 2007 г. средства за проекти, които не са били одобрени или изпълнени преди крайния срок.

И двете групи мерки са важни поради посланието им към бенефициерите и практическата им полезност. Антикризисните мерки са ярка демонстрация на солидарност. Те ще донесат свежи пари на държавите-членки, за да излязат от кризата.

Всички мерки ще доведат до реализирането на повече проекти, особено в настоящия момент. Това е изключително важно с оглед на създаването на работни места, инвестиции и инфраструктура, както и с оглед на приспособяването на работниците и дружествата към икономическите промени.

И двата вида мерки са полезни и по-ценни, ако са приложени навреме, но те все още не са окончателно одобрени. За съжаление Съветът се забави много с постигането на споразумение, а той е ръководен орган при приемането на изменения регламент.

Твърдо вярвам, че сега, когато Парламентът има същите права като Съвета, няма повече да отлагаме одобрението и влизането в сила на тези дългоочаквани и необходими мерки.

Йоханес Хаан, член на Комисията. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, г-жо Krehl, много Ви благодаря за доклада. Бих искал също така да Ви помоля да предадете благодарностите ми на г-н Кирилов. Той работи много упорито и днес можем да разискваме предложените изменения на общия регламент, след като те така бързо преминаха през всички институционални етапи. Надявам се скоро да ги приемем в Парламента с голямо мнозинство, така че съответните точки бързо да бъдат приложени. Това е един добър показател за положителен диалог между Съвета, Парламента и Комисията и добър пример за това, че институциите си взаимодействат ефективно.

Каква е целта на тези изменения? В дългосрочен план целим опростяване на правилата, а в краткосрочен план искаме да помогнем на тези държави-членки, които са най-силно засегнати от настоящата икономическа криза. Приемаме компромисното предложение на Съвета, по което в Парламента беше постигнато широко съгласие, защото за нас е важно да предоставим бърза и целенасочена помощ и да започнем да осъществяваме програмата.

Общата цел на въпросната инициатива е да се ускори изпълнението на програмите. Неотдавна представихме първия доклад за стратегията и определихме онези неща, които не работят особено добре, и областите, в които през първите няколко години на настоящия програмен период имаше положително развитие. Трябва да бъдем самокритични и да погледнем правилата, които на някои места са сложни. Според мен настоящата трета серия от изменения в действащата програма успя да разреши този проблем. Освен това ние искаме да помогнем за преодоляването на кризата.

Какво може да се направи? Ще ви дам няколко изолирани примера: стандартизиране на праговете на големи проекти на 50 милиона евро, опростени правила за изменение на оперативните програми, ако – и това е един много важен момент – това е необходимо за преодоляване на кризата, което дава възможност да се субсидира енергийната ефективност при строителството и ремонта на жилища и ще доведе не само до спестяване на енергия, но и ще окаже положително въздействие върху отраслите, свързани със строителната промишленост.

Настоящият регламент е насочен в частност към съществуващите проблеми с ликвидността на петте засегнати страни – Румъния, Унгария и трите балтийски държави – и има за цел, както вече беше казано, да ускори усвояването на средствата в резултат на увеличена гъвкавост. Възможно е много проекти да бъдат осъществени по-рано като се използва обещаното финансиране от 775 милиона евро, което може да бъде предоставено по-рано от планираното.

Накрая, в този контекст бих искал да спомена за 6,2 милиарда евро, които вече бяха изплатени авансово през 2009 г. Това показва, че макар структурните фондове първоначално да не бяха предназначени за спешно финансиране, а и в бъдеще не бива да се използват за това, ако е необходимо те могат да бъдат достатъчно гъвкави, за да окажат съответната помощ по време на криза.

Бих искал да благодаря на всички и очаквам дискусиата.

Regina Bastos, докладчик по становището на комисията по заетост и социални въпроси. – (PT) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, като докладчик по становището на комисията по заетост и социални въпроси първо бих искала да поздравя г-н Кирилов, макар че той отсъства принудително, и да подчертая начина, по който той изготви този важен доклад и представи главната му цел. Искам да благодаря и на г-жа Krehl за представянето, което направи.

Основната цел, за да се обърнем точно към въпроса, е да се опростят процедурите и да се ускори изпълнението на програмите, финансирани от Кохезионния фонд, структурните фондове и Европейския фонд за регионално развитие.

При настоящата финансова, икономическа и социална криза натискът върху националните финансови ресурси нараства. Този натиск ще бъде намален чрез по-добро използване на финансирането от Общността и чрез по-бързо доставяне на средствата на тези бенефициери, които най-тежко са засегнати от икономическата криза.

Над 20 милиона европейци са безработни, което е с 4 милиона повече от миналата година, и за съжаление прогнозите са, че тази цифра ще се увеличава. Ситуацията изисква да гарантираме, че програмите за сближаване се изпълняват правилно, тъй като те са важно, мощно средство за подпомагане на реалната икономика, особено що се отнася до малките и средните предприятия и до създаването на работни места. МСП са моторът на европейската икономика като осигуряват устойчив растеж и създават многобройни работни места.

По-нататъшното опростяване и изясняване на правилата, регулиращи политиката на сближаване, безспорно ще има положително влияние върху темпа на изпълнение на програмите, особено чрез предоставяне на националните, регионалните и местните органи на по-ясни и по-малко бюрократични правила, позволяващи по-голяма гъвкавост с цел адаптиране на програмите към новите предизвикателства.

Sophie Auconie, от името на групата PPE. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, искам да изразя сърдечната си благодарност към докладчика г-н Кирилов, с когото си сътрудничихме конструктивно в продължение на няколко месеца.

Искам да подчертая и качеството на работата, извършена от Съвета, по-специално от началото на испанското председателство. Това е особено важно, защото тази вечер разискваме един регламент, чиито мерки се очакват от хиляди участници при реални условия. Убедена съм, че за тези реални участници именно регионалната политика е най-осезаемия израз на Европейския съюз в техния район или регион.

Обаче, въпреки че по замисъл регионалната политика трябва да им помогне, често тя изглежда твърде сложна и рестриктивна. Време е представата за нея да се промени като сериозно се опростят правилата за нейното прилагане. Сумата от 350 милиарда евро от европейските фондове е в полза на европейските граждани. Днес, по време на икономическа и социална криза, която всички преживяваме, ние постъпваме така, както се очаква от нас.

Ако трябваше да посоча само някои страни от този важен текст, бих казала, че той ни дава по-голяма гъвкавост и солидарност в Европа. По-голяма гъвкавост, защото предложените мерки за опростяване дават възможност за намаляване на предоставяната информация, за по-малко проверки и за по-голяма гъвкавост по отношение на проектите, генериращи приходи.

Обаче този текст увеличава и солидарността, защото се предприемат извънредни мерки за борба с икономическата криза, като авансови плащания – както казаха членът на Комисията и г-жа Krehl – и нова система за изчисления. Следователно окончателното гласуване в началото на май ще ни позволи да бъдем много полезни на получателите на европейски средства, както и на службите за планиране, но нека не забравяме, че по отношение на опростяването има да се направи още много.

Karin Kadenbach, от името на групата S&D. – (DE) Г-н председател, г-н Хан, госпожи и господа, считам, че г-н Хаан си е направил изводи за целта на разискването ни тази вечер, а именно да се предостави бърза и целенасочена помощ. Необходимо е спешно да се ускори изпълнението на тези програми. Считам, че третото

изменение на общия регламент на структурните фондове е в отговор на финансовата криза и следва, както вече беше казано, да позволи бърз и най-вече лесен достъп до тези фондове.

Опитът показва, че парите от структурните фондове значително допринесоха за подобряване на качеството на живот, създаването на работни места и дадоха бъдеще на хората в регионите. Считам, че във времена като днешните, солидарността на Европейския съюз е необходима, за да осигури извънредно финансиране. Както казахме гъвкавостта, както и солидарността са задължителни.

Мерките за борба с кризата са показатели на тази солидарност; нуждаем се от гъвкави авансови плащания, така че проектите, които подобряват качеството на живот и създават работни места, да могат да бъдат осъществявани. Както вече каза докладчикът – в дадения случай г-жа Krehl – закъсняхме почти непростимо с приемането на въпросния регламент. От тази гледна точка в частност бъдещата политика на сближаване трябва да бъде замислена по начин, който не поставя процедурни и технически пречки по пътя на бързото и ефективно прилагане на регионалната политика.

Ето защо подкрепям искането на докладчика изменението на регламента за структурните фондове бързо да влезе в сила. Трябва да осигурим много бърза и целенасочена помощ.

Elisabeth Schroedter, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, г-н Хаан, нека говорим честно. Опростяването, което тук се подкрепя от всички, означава, че големи пречиствателни станции и огромни инсталации за изгаряне на отпадъци вече няма да бъдат одобрявани от Комисията, както е според сега действащия регламент, когато инвестицията е над 25 милиона евро, а само когато сумата надхвърля 50 милиона евро. За проекти на стойност под 50 милиона лева Комисията няма повече да оценява анализите за разходите и ползите и може да се окаже, че въпросните анализи няма да бъдат извършвани. За разлика от положението в момента вече няма да бъдат правени проверки с цел да се установи дали проектите отговарят на законодателството на ЕС за околната среда.

Поради факта, че тези проекти частично са финансирани от заеми няма да има и проучване, което да установи дали има смисъл гражданите на региона да се натоварват с тежки заеми и да определи дали кредитната тежест е пропорционална на ползите от проекта по отношение на гражданите. Тези сделки са привлекателни за банките, тъй като през първите години на проекта могат да начисляват високи такси. Ето защо в миналото предварителните оценки на големите проекти бяха много важни с оглед на гарантирането на ефективното използване на европейските фондове. Поради това ние в групата на Зелените/Европейски свободен алианс сме на мнение, че проверките на големите проекти трябва да бъдат увеличени, а не намалени, както е посочено в настоящото предложение. Затова ние сме против увеличаването на прага за оценка.

Освен това искаме анализите на разходите и ползите и съобразяването със законодателството на ЕС да бъдат прозрачни за обществото, а не да се скалтъпват, както се правеше в миналото. Регламентът относно структурните фондове продължава да страда от факта, че големите проекти, които получават финансиране, могат да продължат пет години от момента, в който е извършена инвестицията. Затова ние Зелените вече поискахме срокът да бъде удължен на десет години, за да се гарантира истинска устойчивост на инвестициите и да се създадат постоянни работни места в регионите.

Ако проектите са базирани в регионите за един по-дълъг период, това ще попречи на тези, които отговарят за проектите, да присвояват европейски субсидии, а след пет години просто да изчезнат. Случаят с Nokia в Северен Рейн-Вестфалия показва каква вреда може да бъде причинена на регионите, когато скокообразното изменение на субсидията стане общоприето. Ето защо според нас клаузата за устойчивост следва да остане в сила за малките и средните предприятия за пет години, а не за три, както се предлага в изменението.

Ние Зелените сме против това и защото една комбинация от по-големи инвестиции без проверки и по-кратка продължителност на проектите с голяма вероятност ще доведе до това парите да бъдат изливани в канала. Считаме, че не можем да оправдаем това пред европейските данъкоплатци.

Ако нашите изменения не бъдат приети, няма да гласуваме в подкрепа на доклада. Също така ще поискаме поименно гласуване, така че, когато по-късно гражданите се оплачат, че парите са прарасани, да можем да им покажем как са гласували членовете на ЕП.

(Ораторът се съгласи да отговори на въпрос, зададен чрез вдигане на синя карта, съгласно член 149, параграф 8)

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Г-н председател, имам въпрос към г-жа Schroedter. В анализа си тя прие един по-скоро отрицателен подход. Въпросът ми към нея е: не става ли дума за това, че благодарение на съвместното финансиране местните правителства, които изпълняват проекти в държавите-членки в стратегическите рамки, договорени за всяка страна в рамките на правилата, се задължават да изпълняват

отговорностите си. Защо днес тя рисува такава песимистична картина? Няма причина този песимизъм да се внася в днешното предложение.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, с удоволствие ще отговоря на този въпрос. Инвестирането в големи проекти се опростява. Това се отнася за инвестиции до 50 милиона евро, които до този момент са били оценявани от ЕС, защото сме отговорни за парите на данъкоплатците. Аз съм на мнение, че за големи проекти положението трябва да остане непроменено, тъй като нашият опит показва, че тези проекти често започват с прекомерни инвестиции и в крайна сметка тежестта се поема от гражданите.

Oldřich Vlasák, от името на групата ECR. – (CS) Г-н член на Комисията, госпожи и господа, разискваме едно компромисно предложение за изменение на регламента, предложение, насочено към опростяване и ускоряване на достъпа до европейските фондове. Ние определено имаме общ интерес от постигането на тази цел и не трябва да забравяме това по време на разискването за бъдещето на политика на сближаване след 2014 г. Предложеното споразумение се отнася преди всичко за големи проекти, свързани с околната среда и инфраструктурата, проекти, които генерират печалби и за подпомагане на енергийни проекти и възобновяеми енергийни източници в жилищния сектор. Ето защо компромисното предложение изключва всякаква радикална намеса в структурата на европейските фондове. Радикални изменения в момента не са възможни. Можем само да управляваме постепенното модернизиране на съществуващата система. Предложението е за компромис.

Искам да заявя, че на този етап подкрепям декларацията, подадена от Унгария, свързана с използването на инструменти за финансов инженеринг в рамките на Кохезионния фонд за интервенции в областта на енергийната ефективност и възобновяемите енергийни източници. От друга страна съм обезпокоен от обратната мярка по отношение на задълженията, защото тя няма да бъде одобрена до 2010 г., а средствата следва да бъдат върнати в хазната на ЕС в края на 2009 г. В този контекст следователно е изключително важно да бъдат изяснени всички технически подробности на законодателството. Все пак беше намерено компромисно решение и затова разискването следва да приключи. Смятам за изключително важно това, че опростяването на европейските фондове, което днес приемаме в Страсбург, се отразява в държавите-членки. В този контекст все още имаме много работа в нашите региони.

Трябва да приветстваме усилията на сегашното Министерство на местното развитие в Чешката република, което в средата на тази година одобри изменение на законодателството относно изтеглянето на индивидуални суми от структурните фондове и Кохезионния фонд. Това административно опростяване включва основно процедурите за одобрение и финансово планиране и управление, включително и контролни дейности, както и резолюцията на несъответствия.

Cornelia Ernst, от името на групата GUE/NGL. – (DE) Г-н председател, говоря от името на моя колега, който не може да присъства. Бих искала на кажа няколко неща. Първо, ние приветстваме опростяването на структурните фондове. Със сигурност има неща, които ще критикуваме, и г-жа Schroedter ги спомена, но това не е причина да се бавим. Приветстваме опростяването и също сме на мнение, че регламентът трябва да бъде приложен незабавно. Беше загубено твърде много време.

Обаче трябва да говоря открито. Компромисът не е това, което си представяхме. Както всички са наясно Комисията представи друго предложение за еднократно 100% плащане на заявленията за междинни плащания за ограничен период от време и за целите на мерките на политиката на пазара на труда. То не беше прието по най-различни причини, които бяха обсъдени подробно в комисията по регионално развитие. Обаче трябва да се запита дали сме направили достатъчно, за да се въведе това, което Комисията в съобщението си от 3 юни 2009 г. посочи като общ ангажимент за трудова заетост, който може да бъде използван, за да се противодейства на кризата.

Целта е да се улесни използването на структурните фондове, за да преодолеем кризата и именно това обсъждаме сега. Както всеки знае Европейските структурни фондове са едни от основните инструменти за инвестиране в гражданите и за борба с кризата и за създаване на работни места. Ако погледнем към Европа, става ясно, че кризата дълбоко се отрази на трудовия пазар в държавите-членки и това действие наистина е необходимо. Налице е масово увеличаване на безработицата не само в петте страни, но във всички държави-членки, ако погледнем на ситуацията в детайли. Освен това безработицата също играе важна роля независимо от кризата. В Европа има много висока степен на безработица, която продължава да нараства и това не е свързано с кризата.

Алтернативното предложение, внесено от Комисията, със сигурност представлява стъпка напред, която приветстваме, защото най-малко пет държави-членки с БВП, който е паднал с 10% в сравнение с 2008 г., ще получат относително голяма субсидия. Тези държави-членки ще се възползват от това и от допълнителни авансови плащания от Кохезионния и Европейските структурните фондове. Всичко това е добре, но ни се иска

да бъде направено нещо повече. Знаете каква е позицията ни от това, което казахме в комисията. От една страна сме доволни, но от друга страна не сме, но всяка стъпка ни води напред и към това трябва да се стремим.

(Ораторът се съгласи да отговори на въпрос, зададен чрез вдигане на синя карта, съгласно член 149, параграф 8)

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, единственият въпрос е защо Вашата група, г-жо Ernst, не внесе изменение в пленарната зала? Имаше възможност за внасяне на изменения, така че първоначалното предложение на Комисията да бъде използвано повторно. Също така беше възможно 100% финансиране от Европейските структурни фондове да бъде предоговорено със Съвета.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Г-н председател, г-жо Schroedter, смятахме, че имаме само една ограничена възможност и затова гласувахме против нея. Предполагам, че колегата ми си мисли същото. Когато видях цялостната инициатива на Комисията, бях развълнувана. Обаче след дългите дискусии по тези въпроси през последните няколко дни аз научих няколко неща. Бих искала да видя нещо повече. Вярно е, че можехме да предложим изменение, права сте. Обаче, ако сме честни един към друг, знаем какво щеше да се случи и затова моята група гласува против измененията. Трябва да обърне внимание на това.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Г-н председател, извънредните обстоятелства изискват извънредни мерки. Днес заветната мечта на Парламента за опростена процедура и по-бързи резултати се сбъдна. В крайна сметка искаме запазване на работните места и създаването на нови. Тази седмица, както изтъкна г-н Хан, се появиха данни, разкриващи какво е успяла да постигне политиката на сближаване: 1,4 милиона работни места през предходния период. Сега европейските фондове могат да се предоставят по-бързо и по-лесно за всички случаи, не само за големите проекти, но и за малките, така че да продължим да насърчаваме иновациите, да подобряваме околната среда, градоустройството и т. н.

Има едно нещо, на което Парламентът се противопостави, и това е предложението за нищожното съфинансиране. Това ще застраши един от крайъгълните камъни на нашата система, в която националните администрации, местните власти и, когато е възможно, хората имат принос за съвместния проект на регионалното и градско развитие. И така, сега трябва да осигурим финансиране за един малко по-дълъг период, за три вместо за две години, което е още едно нещо, за което се договорихме. Това ще сложи пари на масата, съфинансирането ще бъде възможно и хубавото в случая е, че дори при закъснение ще можем да позволим на полезните проекти да продължат. Това не означава, че парите ще напуснат региона. Съвсем не, това означава, че парите се харчат. Това е схемата, която приложихме през 2007 г. Имам въпрос към г-н Хан: не искате ли този добър пример да бъде последван от друг? Защо да не повторим схемата през 2008 и 2009 г.? Това ще бъде една много положителна стъпка. Можете ли да отговорите на това?

В заключение, бихме могли да покажем малко солидарност. Има страни, които не използват до край предоставените им от ЕСФ средства, като оставят 30 или 40% неусвоени. Защо не са показали никаква солидарност и не са прехвърлили тези средства към други страни? Това е напълно допустимо и ще позволи на нуждаещите се страни да стъпят на краката си. Това би била истинска солидарност, но за съжаление не стана така. Затова аз съм настроен положително, най-малкото към докладчика. Тази процедура отне девет месеца и се чуя, както и г-жа Krehl, дали ще бъде възможно тя да бъде допълнена по време на съвместния кръг от преговори между Парламента, Съвета и Комисията?

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Г-н председател, от 1973 г. насам моята страна е получила около 18 милиарда евро от Структурните фондове и Кохезионния фонд на Европейския съюз. През годините политиката на сближаване играеше значителна роля в разработването и съживяването на ирландската икономика. Европейският социален фонд е особено важен, тъй като се опитваме да се преборим с безработицата в Ирландия и, разбира се, в цяла Европа.

Откакто Ирландия се присъедини към Европейския съюз през 1973 г., страната е получила финансова подкрепа от Европейския социален фонд в размер на над 7 милиарда евро.

– Тези пари са били използвани преди всичко за подпомагане на борбата с безработицата сред младежите и с дългосрочната безработица. По оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ за Ирландия за периода 2007–2013 г. Европейският съюз осигурява 375 милиона евро за Ирландия в рамките на Европейски социален фонд. Общият бюджет на програмата е в размер на 1,36 милиарда евро.

Тези пари се използват за осигуряване на курсове за обучение на безработни, на хора с увреждания, на ранно напускащите училище и на маргинализираните групи в нашето общество. Живеем в ерата на глобализацията. За да отговори на предизвикателствата и възможностите, които глобализацията създава за ирландската работна сила, Европейският социален фонд в Ирландия подкрепя и курсовете за учене през целия живот, които могат

да бъдат адаптирани към реалностите на глобализирания пазар на труда. Така че настоящата икономическа и финансова криза доказва значението и стойността на този важен фонд – Европейския социален фонд.

Kay Swinburne (ECR). – (EN) Г-н председател, по принцип докладът има някои много добри цели като например да помогне на държавите-членки на ЕС, които са тежко засегнати от икономическата и финансовата криза, чрез европейско финансиране. Похвална е целта да се намали напрежението върху бюджетите на държавите-членки, когато към тях има изисквания от всички посоки. Намалването на праговете по отношение на проектите и опростяването на процедурата ще помогнат, както и предварителното финансиране на одобрени проекти за бърз старт на икономиката.

Когато безработицата в Европа е над 10%, а в някои държави-членки и по-зле, а икономиката едва сега започва бавно да се съживява, има много неща, които държавите-членки трябва да направят за възстановяване на държавните си финанси. Обаче този доклад е доста ограничен и не посочва много от тях.

Обаче внимание: идеята, че държавите-членки не следва повече да съфинансират проекти със собствените си пари, е високорискова политика. Вече голяма част от европейските пари не са правилно отчетени в разходите на проекти, поради неправилни процедури за надзор. Премахването на прекия интерес на една държава-членка при проверката на собствените ѝ пари е добре прокарано и не трябва да бъде стимул за злоупотреба с тях.

Трябва да гарантираме, че смекчаването на критериите за съфинансиране не намалява отговорността. Обаче сам по себе си този проблем едва ли ще е от значение за моите избиратели от Уелс, тъй като, ако Европейският съюз не намери никакъв начин, след 2013 г. няма да имаме повече пари за текущи проекти, които в момента така щедро са съфинансирани от европейските фондове. Добре е да се каже, че някои от новите държави-членки са по-бедни от старите и затова се нуждаят от специална помощ, но да се надяваме, че огромният дълг в Обединеното кралство и твърде ниския БВП на глава от населението в моя регион на Уелс, който наскоро съвсем ненужно беше сравнен с икономическите резултати на Руанда, няма да бъдат забравени. Разбрах, че се правят планове за дисквалифициране на региони като Уелс и наистина се надявам, че в бъдеще ще отговорим на изискванията за преходно финансиране.

Андрей Ковачев (PPE). - Уважаеми г-н Комисар, първо искам да поздравя г-н Кирилов с доклада. Поздравявам и подкрепям всяка стъпка, която гарантира и улеснява правомерното използване на солидарните европейски фондове. Европейският съюз не може да си позволи да бъде оприличаван от гражданите на ЕС на вулкан, бълващ бюрократична пепел, с която посипва желанието за намаляване на различията между регионите на Европа. И трудно, и невъзможно е използването на структурните фондове, чрез които искаме да постигнем нашите икономически, социални и политически цели. Според мен, промените в посока опростяване на процедурите не трябва да се разглеждат само в светлината на настоящата криза, а и дългосрочно да улесняват достъпа до солидарните инструменти на Европейския съюз.

Смятам, че въпреки забавянето, предложението, направено от Европейската комисия, както и измененията от този доклад, ще представят една по-добра възможност на държавите-членки и на крайните бенефициери за подобряване на тяхното състояние в условията на настоящата криза. Желая да подчертая значимостта на изменението, отнасящо се до разсроченото изразходване на средствата, предвидени за 2007 година. Това изменение ще даде втора възможност на всички държави-членки, включително и България, където усвояването на средствата все още е много ниско, да осъществят проекти със средства, които иначе биха били загубени. Трябва да се обърнем към регионалните и местните власти, към всички други заинтересовани страни, и да ги призовем да използват този втори шанс. Смятам, че гъвкавостта, която показва доклада, съобразявайки се с изпълнението на програмите за усвояването на средствата, е правилният подход при оформянето на приватизационната политика в бъдеще.

По отношение на опростяването на административните правила за използването на структурните фондове, докладът е стъпка в правилната посока към намиране на баланс между максималното улесняване на изпълнението на координацията на проектите от европейските фондове и контрола върху използването на тези средства. Реформирането на правилата трябва да бъде инструмент за осигуряване на повече прозрачност пред европейските граждани и данъкоплатците, както и да спомага за поставянето на изпълними условия пред държавите-членки. Нужно е по време на целия процес да не забравяме крайната цел, която е постигането на съпоставими условия за социален и икономически живот в целия Европейски съюз.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) От началото на икономическата криза Европейският съюз неколkokратно беше критикуван, че не е в състояние да реагира по подходящ начин на кризисната ситуация. Моето мнение по този въпрос е, че настоящото разискване и отличният доклад на г-н Кирилов са ясно опровержение на това мнение и показват, че Европейският съюз можа да отговори на тези процеси. Не разбирам колегите, които се притесняват, че сегашните опростявания означават, че процесите няма да бъдат наблюдавани.

Голямата ценност на политиката на сближаване е именно това, че тя има много точен механизъм за надзор. Ето защо никой не бива да се притеснява и ако моите колеги се притесняват, надявам се, че от тяхна страна това не е липса на солидарност с тези държави-членки – например с моята страна Унгария – които според тях няма да използват въпросните средства по подходящ начин. Ние наистина ще ги използваме много правилно. Това разискване е важно и за да потвърди, че политиката на сближаване е необходима. Доволен съм, че г-н Хаан и г-н Чолош са тук. Много съм притеснен, че в първия документ на г-н Барозу общата селскостопанска политика дори не се споменава, а политиката на сближаване се споменава много повърхностно, макар че те са изключително важни политики на Общността, които са необходими за зелен растеж, иновации и заетост, с други думи за да се осъществят новите цели на стратегия 2020. Ето защо политиката на сближаване не трябва да се отслабва, а да се засилва.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, в резултат на всички изменения на законодателните рамки на общностно и национално ниво, насочени към справяне с последиците от кризата, нейното влияние върху реалната икономика и пазара на труда в момента се усеща силно и в широк мащаб. Високата безработица има жестоки последици за икономиките на държавите-членки, но все още има големи трудности в осигуряването на финанси.

Ефективното изпълнение на програмите на политиката на сближаване е от съществено значение, защото осигурява значително ускорение при разпределянето на помощите за реалната икономика под формата на 347 милиарда евро, определени за периода 2007–2013 г. Допълнителни усилия трябва да бъдат насочени към бенефициерите, които са най-тежко засегнати, за да се ускори финансовият поток за финансиране на инвестиции в регионите на държавите-членки. Мисля, че една важна промяна, която беше направена, е възможността един голям проект да бъде финансиран от различни програми, както е случаят с проектите, обхващащи няколко региона.

Искам да поздравя докладчика за извършената работа. Обаче трябва да отбележа, че макар докладът да беше чакан много време, напредъкът по него беше бавен. Предполагам, че трябва да намерим решения и да дадем по-голям приоритет на целите, за да се избегнат случаи, когато отлични мерки се бавят твърде дълго. Като цяло опростяването на административните процедури ще спомогне за увеличаване на капацитета за усвояване на тези средства, включително и в страни, изправени пред този проблем, с други думи в собствената ми страна, Румъния. Изригването на един вулкан за пет дни преобърна света с главата надолу и може да доведе до нова криза. Колко време ни е нужно, за да реагираме? Едно нещо е много ясно за мен – че отсега нататък трябва да вземаме решения много по-бързо.

(Ръкопляскания)

Monika Smolková (S&D). – (SK) Искам да започна с одобрение на работата на докладчика г-н Кирилов. Много е хубаво, че с цел да се отговори на икономическата криза европейските институции решиха да ускорят процеса на финансиране на проектите за регионално развитие, както и да опростят правилата относно използването на структурните фондове. Налице е и удължаване на срока за използване на средствата на ЕС, одобрени през 2007 г. с цел държавите-членки да получат повече време, за да се възползват от тях.

В Словакия казваме, че помощ, дадена навреме, е два пъти по-ефективна. Най-силно засегнатите от икономическата криза държави-членки очакват регламента, който днес обсъждаме. Комисията представи първия проект още през юли миналата година. Няма да вземем решение преди месец май. Досега целият законодателен процес трае девет месеца. Може би е време да започнем да мислим за по-опростен и по-къс законодателен процес в конкретни, изрично посочени случаи.

Кризата, безработицата, бедността и задълбочаването на регионалните разделения са случаите, когато е необходимо да се действа по-бързо и по-гъвкаво. Ще ни е трудно да обясним на безработните, че ни бяха необходими девет месеца, за да приемем законодателство, което е трябвало да им помогне, когато са имали нужда от него.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, днес всички ние сме съгласни и приветстваме мерките, предложени в доклада на г-н Кирилов, за опростяване на процедурите за отпускане на средства от Структурните фондове.

Въпреки това като председател на Работната група в ЕП за Европейския социален фонд аз съм възмутен от това колко време ни отне преразглеждането на въпросната процедура. Първоначалното предложение на Комисията е от юни 2009 г. Макар че целта на преразглеждането е да се помогне на държавите-членки в борбата им срещу икономическата и социалната криза, на Съвета бяха необходими шест месеца, за да постигне споразумение. Това е неприемливо. Вярно е, че междувременно законодателната процедура беше променена,

така че Парламентът да има същите правомощия като Съвета. Обаче като избрани представители на Европейския съюз днес не можем да обясним на хората това забавяне.

Сега ще направя едно кратко отклонение, за да приветствам отговорността на Парламента, който прие доколкото е възможно позицията на Съвета процедурата да не се отлага повече. Въпреки това бих искал да изразя разочарованието си още веднъж. Нуждаем се от това Европейският съюз да може да взема бързи решения, които имат реално влияние.

Сега нека за малко се обърнем към бъдещето. Предложените днес мерки за опростяване, целящи преодоляването на икономическата криза, са положителни, но бих искал да добавя, че те можеха да бъдат още по-амбициозни, ако мерките, приложени за настоящия програмен период, 2007–2013 г., не бяха толкова тромави и сложни.

Ето защо, гледайки към преговорите за многогодишната законодателна рамка за периода 2014–2020 г., призовавам Европейския парламент да бъде смел в предложенията си за опростяване на администрацията и за прилагане на Структурните фондове и Кохезионния фонд.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, аз също давам висока оценка на доклада на г-н Кирилов и съжалявам, че днес той не е сред нас.

По-нататъшното опростяване на механизмите, свързани с Фонда за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд, е добра идея, добра с оглед на разходите. Във време, когато въпросните фондове се използват и за борба с кризата, трябва да поставим разплащателните агенции в положение, в което да могат да харчат всичките си пари, но нашата мярка означава също и това, че има едно извинение по-малко.

Едно извинение по-малко за кого? За региони, които например харчат от Кохезионния фонд и които често не могат да похарчат всичките си пари, защото не са в състояние да ги похарчат, но все още говорят, че хаосът и прекомерната бюрокрация на европейските процедури са отговорни за липсата на разходи.

Днес това извинение вече не е валидно; днес всички органи, отговорни за разпределението на европейските средства, са поставени в положение, когато...

(Председателят отнема думата оратора)

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Последните от икономическата криза се почувстваха още през 2008 г. Основните проблеми, пред които в момента сме изправени са безработицата, понижаването на жизнения стандарт и бедността. В рамките на политиките на Европейския съюз постоянно бяха правени усилия за разширяване и подобряване на наличните инструменти за справяне с посочените последици, което означава и насърчаване на икономическия растеж в Европа. Докладът на г-н Кирилов е един добър пример за това. Той е изготвен въз основа на някои отлични и очаквани предложения от страна на Комисията, насочени към опростяване на процедурата за кандидатстване, което дава на държавите-членки достъп до съответните фондове.

Приветствам и подкрепям доклада, изготвен от г-н Кирилов, както по отношение на обединяването на сумите, предложени за големи проекти, така и по отношение на приспособяването на специфичните технически критерии и условия с цел да се улесни управлението на наличните средства. Тези изменения са в съответствие с европейската Стратегия 2020, която насърчава създаването на работни места и подкрепя инвестициите, насочени към опазване на околната среда.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Г-н председател, г-н Хан, изкажалите се преди мен вече отбелязаха ползите от политиката на сближаване и не искам да ги повтарям. Искам само да подчертая, че моята страна Полша и моят регион Wielkopolska също се възползваха от политиката на сближаване. Това много ме радва и точно така разбирам измененията в регламента. Доволна съм от постоянните усилия за по-добро усвояване на средствата – по-добро усвояване на средствата като част от политиката на сближаване. За по-доброто изпълнение и усвояване е изключително важно постоянното опростяване и постоянното либерализиране на законодателството, което урежда изпълнението на въпросната политика. Ето защо гледам на регламента като на следваща стъпка към опростяване на изпълнението. Доволна съм от това. Бих искала също така да кажа, че усилията трябва да продължат. Трябва постоянно да се борим с прекомерната бюрокрация и постоянно да се опитваме да гарантираме, че законодателството е в полза на бенефициерите.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н Хаан, политиката на сближаване е важен политически инструмент. Тя ни дава възможност да съдействаме за преодоляване на кризата, за стимулиране на потребителското търсене в краткосрочен план и в същото време за инвестиране в дългосрочен растеж и конкурентоспособност. Важно е да стане много ясно, че през 2009 г. политиката на сближаване и в частност авансовите плащания и по-бързото изпълнение на местно ниво имаха съществен принос за повишаване на

покупателната способност, което помогна на икономиката и ограничи спада на частното потребление. Освен това политиката на сближаване е много важна част от Стратегия 2020 на Европа. Ето защо не разбирам защо вашият колега г-н Рен свърза предвидените санкции при неспазване на правилата на единния финансов пазар с ограниченията за регионалната политика.

(Председателят отнема думата на оратора)

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, гласуването на доклада на г-н Кирилов ще се проведе през следващите няколко седмици и аз приветствам това, защото е крайно необходимо.

Почти една година обществеността и депутатите очакват конкретни и постоянни мерки от политиката на сближаване в отговор на кризата; националните и местните дейатели цяла година призовават към по-голяма гъвкавост и адаптивност при отпускането на европейски средства.

Днес, когато Парламентът обмисля нови мерки, насочени към по-голяма прозрачност при използването на Кохезионния фонд, повече от всякога е необходимо да успеем да опростим изискванията. Докладът Кирилов е първата стъпка към това опростяване. Тя трябва да бъде последвана от други стъпки, защото доверието и прозрачността на европейските действия в ежедневието са под въпрос.

Настоящият доклад също така е доказателство за солидарността на Европа; по време, когато има съмнения относно нашето единство, той може да даде на някои членове мерки, адаптирани към тяхното положение. В тези мрачни и облачни времена докладът Кирилов е глътка свеж въздух. Надявам се, че този доклад е само една първа стъпка.

Йоханес Хаан, член на Комисията. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, преди всичко искам да благодаря на всички в пленарната зала, които по един или друг начин показаха, че са ангажирани с разискването. Искам да ви благодаря, защото изразихте широката си подкрепа за политиката на сближаване и за разбирането, че тя ни дава възможност да помогнем на нашите региони и на хората в тях. Нашият колега от Чехия спомена пословицата, че който дава бързо, дава два пъти. Бих казал, че точно това е европейското разбиране. Независимо от всички трудности и грешки в предложението сме се придържали към този принцип.

Краткият ми отговор на г-жа Schroedter е, че не е нужно да се притеснявате, че механизмите за контрол ще пострадат само защото стандартизирахме праговете, така че да можем да оценяваме проекти, които често обхващат и двете области, по еднакъв начин. Механизми за контрол има и на местно и национално ниво. Това е концепцията за съвместно управление. Освен това се ръководим и от други нормативни актове, например при обществените поръчки и в системата на държавните помощи. Също така те включват и определени крайни срокове, които ние като регионални политици не можем да игнорираме просто така.

Що се отнася до регламент N+3 считам, че ние следва да възприемем много ограничителен подход. Следва да гарантираме, че правилата не са намалени и че регионите не си мислят, че могат да седят и да не правят нищо. Вместо това те трябва да се ангажират с използването на средствата, които са на разположение.

Моля ви да предадете на г-жа Swinburne, че изобщо няма признаци това, от което тя се страхува, да се случи, стига само бюджетът да е достатъчно голям. Ще предоставяме наличните регионални средства на Уелс и на всички останали региони в бъдеще. Ето защо не одобрявам при използването на средства от Структурните фондове в трудни времена да се прилагат явни санкции, от които нямат ефект.

Още веднъж ви благодаря за широката подкрепа. Благодарността ми е и за служителите на Главна дирекция „Регионална политика“, които работиха много усилено в тази област.

Karin Kadenbach, в качеството на заместник на докладчика. – (DE) Г-н председател, ще се радвам да предам на г-н Кирилов всички похвали и положителни оценки от днешното обсъждане. Бих искала още веднъж да подчертая два момента.

Разполагаме с парите на данъкоплатците и затова трябва да направим достъпа до средствата колкото е възможно по-прост и по-прозрачен. Това е целта на настоящия доклад. Обаче според мен – и молбата е насочена към г-жа Schroedter – това не означава, че отделните държави-членки не правят всичко възможно, за да се съобразяват с европейското законодателство. Именно това разбирам днес от четене между редовете и не мисля, че трябва да намеждаме за когото и да било. Смятам, че всички държави-членки и всички институции правят всичко възможно, за да гарантират, че европейските средства се използват ефикасно и правилно.

Бих искала да направя още една забележка към г-жа Swinburne, но не само към нея. Не става дума за раздаване на подаяния на бедните региони. Ние субсидираме регионите с цел повишаване на покупателната способност и създаване на работни места, защото покупателната способност в тези региони е част от общата гаранция, че Европа може да започне производство и продажба на продукти отново. Това ще укрепи вътрешния пазар. С други думи това не е просто акт на солидарност. Всеки, който знае нещо за икономиката и за производството ще разбере не само от социална гледна точка, но и от производствена и икономическа гледна точка защо се нуждаем от регионална политика и защо можем да я използваме като бърза и ефективна мярка, особено по време на криза, за стимулиране на европейската икономика във всички региони на Европа.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе по време на месечната сесия през първата седмица на месец май.

Писмени изявления (член 149)

Elena Băsescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Докладът за изменение на общия регламент за прилагане на Структурните фондове и Кохезионния фонд е от особено значение за гражданите на Европейския съюз. Редица държави-членки, включително Румъния, към днешна дата показваха слабо усвояване на европейските фондове. Много граждани, дружества и местни власти критикуват усложнените процедури, които им пречат, когато те се опитват да получат финансиране на проектите си.

Изготвяне на този доклад показва желанието на Европейския парламент да разреши проблемите в това отношение. Подкрепям предложенията, насочени към опростяване на процедурите за достъп до европейските фондове. Намаляването на размера на ненужните административни процедури и на бюрокрацията, както и създаването на по-ясни правила, ще допринесат за повишаване на нивото на усвояване на европейските фондове.

Приветствам предприетите мерки, особено в момента, когато държавите-членки са засегнати от икономическата криза. Пет европейски страни, включително Румъния, ще вземат участие в процеса за ускорено усвояване на европейските фондове. Прилагането на нова процедура за авансови плащания ще позволи повече проекти да бъдат завършени по-скоро. Освен това Румъния ще се възползва от изменението на правилата за намаляване на риска от загуба на средства, които не са използвани достатъчно бързо.

Alain Cadec (PPE), в писмена форма. – (FR) Икономическата криза доказва необходимостта от публични действия в подкрепа на частни дейности, които изпитват затруднения. Политиката на Европейския съюз на сближаване играе важна роля в това отношение. Като предоставят финансова подкрепа на засегнатите от икономическата криза структурните фондове представляват лост за стимулиране на дейността.

Въпреки това достъпът до европейското финансиране остава труден за много потенциални бенефициери. Процедурите са сложни и закъснението е твърде дълго, въпреки че спешността на кризата изисква прости и бързи мерки.

Като част от тази загриженост за разясняване приветствам инициативата на Комисията, насочена към опростяване на финансовото управление на структурните фондове. Различните предложения са в съответствие с една по-ефективна политика на сближаване, но такава, която да не се отразява прекалено много на бюджета на Общността. Приветствам този прагматичен подход.

Обаче комисията не трябва да спира дотук. Реформата, предизвикана от кризисната ситуация, трябва да бъде първият етап на едно радикално опростяване на начина на управление на Европейските фондове. Политиката на сближаване трябва да се превърне в инструмент за по-ефективна публична интервенция с цел осигуряване на реална подкрепа за икономическата активност.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), в писмена форма. – (RO) Г-н председател, госпожи и господа, искам да поздравя докладчика за извършената работа. Приветствам и споразумението, което беше окончателно одобрено от Съвета и комисията по регионално развитие. Считаю, че за нас е изключително важно да приемем този доклад възможно най-бързо, така че да можем да предложим на държавите-членки, които най-тежко са засегнати от кризата, финансова подкрепа, необходима за икономическото възстановяване. Един от основните аспекти, подчертани в настоящия доклад, е опростяването на процедурите за достъп и за прилагане на европейските фондове. Нуждаем се от мерки, които да улеснят бързото възстановяване, особено сега по време на икономическата криза.

Ето защо, аз мисля, че авансови плащания от 2% от Европейския социален фонд и от 4% от Кохезионния фонд е идеалното решение за държавите-членки, които са изправени пред значителни проблеми с ликвидността,

като по този начин им се позволява да се възползват от постоянна помощ. Средствата от Европейския социален фонд следва активно да допринесат за икономическото възстановяване на държавите-членки, които са най-тежко засегнати от кризата, като подпомогнат усилията им за запазване на работните места, за подобряване на нивото на професионална квалификация, а оттам и за предотвратяване и борба с безработицата.

Georgios Stavrakakis (S&D), *в писмена форма*. – (EL) Бих искал да започна с поздравление към докладчика Евгени Кирилов и към всички членове на нашата комисия, защото благодарение на тяхната упоритост и решителност успяхме да проведем днешното разискване и направо да пристъпим към приемането на този изключително важен доклад, без да губим повече ценно време. Искам да подчертая решаващата роля на измененията за увеличаване на изплащането на държавните дългове, намаляване на бюрокрацията и сложността на правилата, максимално увеличаване на въздействието на финансирането върху икономиката като цяло, чрез което да се увеличат ползите за гражданите. В изказването си членът на Комисията г-н Хаан съвсем правилно отбелязва, че независимо от факта, че това може би е най-успешната европейска политика, политическото сближаване има врагове, както и приятели. Приемането на измененията, които разискваме днес, е важна стъпка, но за Европейската комисия е още по-важно незабавно да предприеме следващата стъпка, а именно да представи за обсъждане виждането си за бъдещото политическо сближаване, както идеите и предложенията си за необходимите промени в рамката, функционирането и компетенциите, новите инструменти и т. н.

(EN) Крайно време е тази следваща стъпка да бъде направена сега, преди документите да получат новия си вид.

15. Специални мерки за земеделските пазари (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискване по въпроса на Paolo De Castro, изискващ устен отговор на Комисията, от името на Комисията по земеделие и развитие на селските райони относно специални мерки за земеделските пазари. (O-0036/2010 - B7-0208/2010).

Тъй като г-н De Castro не присъства, има думата г-н Le Foll, който го замества.

Stéphane Le Foll, *в качеството на заместник на автора*. – (FR) Г-н председател, на нас, следователно, се пада да закрием разискването тази вечер, въпреки че е късно. Бих искал, преди всичко, да се извиня от името на председателя на комисията по земеделие и развитие на селските райони г-н De Castro, който е възпрепятстван да бъде тази вечер тук с нас по причини, които са Ви известни. Като други членове на Парламента той не успя да напусне своята страна и да дойде за участие в това разискване в Страсбург.

Проблемът, който ни безпокои, е резултат от общата криза, която изпитва целият земеделски отрасъл. Както знаем днес, кризата се усеща и, преди всичко, се вижда в спада на цените и на селскостопанските доходи, което се отразява на зърнопроизводителите, животновъдите, развъждащи както свине, така и едър рогат добитък, а също и, и казвам това от името на г-н De Castro, и на производителите на зехтин и удря и вече удари много силно млекопроизводителите.

Изправена пред тази криза и този спад на цените, от само себе си се разбира, че парламентарната комисия по земеделие и развитие на селските райони иска да научи от Комисията какво правим в момента и за в бъдеще, за да избегнем тази криза и, преди всичко, кои мерки биха могли да бъдат променени през следващите месеци, за да подпомогнат фермерите и да осигурят по-слаба колебливост на земеделските пазари.

Първият въпрос, който бих искал да задам на члена на ЕК, е свързан по-конкретно с кризата на млекопроизводството: каква е ситуацията, що се отнася до мерките, приети от Парламента и Съвета относно кризата в млекопроизводството и, в частност, прилагането на известните 300 милиона евро средства за мляко, които са били договорени? Това е най-важният въпрос, тъй като считам, че, ако възнамеряваме да вземем законодателни решения, трябва да знаем как се прилагат.

Както казах, всички видове продукция понастоящем са засегнати от спад на цените и дълбока криза на пазарите. Това поражда един въпрос и търся възможните отговори за това какво можем да направим за регулирането на пазара и за начина, по който може да се ограничи тази извънредно висока колебливост.

Никой не се оплаква, когато цените растат, поне не земеделските производители. По-скоро европейските потребители се страхуват от повишение на продоволствените цени, които ограничават тяхната покупателна способност при закупуването на земеделски продукти.

Когато цените са ниски и спадат през продължителен период от време, тези производители са наказани по отношение на доходите си и, преди всичко и най-важно за европейското земеделие, – по отношение на бъдещите си възможности да инвестират и произвеждат. Земеделието е тежък отрасъл, инвестициите са съществени и минава много време, докато те започнат да се възвръщат. Нуждаем се от стабилизация на цените.

Г-н член на Комисията, въпросът на комисията по земеделие и развитие на селските райони и нейния председател г-н De Castro се състои от две части.

Първо, Вие оповестихте броя на предвижданията за въвеждане до края на годината мерки, свързани с млекопроизводството. Това е важно. Можете ли да ни дадете повече подробности за тях? Второ, следва да се предприемат специални мерки за всички пазари, не само за пазара на мляко.

Накрая, въпросът, който искаме да Ви зададем, е, как Комисията планира да участва и предотврати в средносрочен план този спад на цените. Какъв механизъм за регулиране на пазара може да бъде използван, за да бъдат ограничени внезапните увеличения и, преди всичко, намаления на цените? Какво прави в момента Комисията и какво е виждането ѝ по въпроса?

Това са три компонента, които искам да спомена: парите за мляко, прогнозите относно кризата в млекопроизводството и, по-общо, начина, по който Комисията възнамерява да се справи с проблема за колебливост и спад на цените.

Дачиан Чолош, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, преди всичко бих искал да благодаря на г-н De Castro и г-н Le Foll от името на парламентарната комисия по земеделие и развитие на селските райони за това, че поставиха на разглеждане тук, в залата тези въпроси.

Всъщност, аз трябва също да призная, че доходите на земеделските производители спаднаха впечатляващо през 2009 г., което представляваше не друго, а продължение на тренда от 2008 г. Следователно, това е ситуация, която рядко наблюдаваме на европейския пазар. Тя съвпадна с все по-голямото отваряне на световния пазар и последва неотдашните реформи в общата селскостопанска политика.

Тази криза засегна особено силно сектора на млекопроизводството. Миналата година ние видяхме как млекопроизводителите устояха в трудна ситуация, особено тези от селските райони, в които млекопроизводството е съществено не само за земеделския отрасъл, но и за икономическата активност и заетостта като цяло.

Това стана в условия, когато Европейската комисия взе миналата година мерки – най-напред, като пусна в действие механизми за интервениране на пазарите с цел преустановяване спада на цените. Това освободи значителни средства – повече от 400 милиона евро, за финансиране на тези интервенции на пазара. Въпреки това, както отбеляза г-н Le Foll, средства в размер на 300 милиона евро също бяха мобилизирани, за да направят възможно помощта на държавите-членки да достигне до най-силно засегнатите от кризата млекопроизводители.

Така миналата година бе взето това решение. То даде на държавите-членки възможност да създадат критерии, на чиято база да разпределят средствата, насочвайки ги, преди всичко, към тези производители, които най-много се нуждаят от тях.

Трябва също ясно да кажа, че тези критерии бяха определени от държавите-членки и за тях не се изискваше одобрение на Комисията. Държавите-членки бяха длъжни само да информират, да уведомят Комисията по кой критерий са били избрани.

Мога да ви осведомя, че, доколкото зная, всички държави-членки са информирали Комисията за своето решение да приложат тези мерки. Следователно, те определят критерии, на базата на които ще разпределят тези средства, и процесът на разпределение на помощта ще започне. Държавите-членки имат време до юни да разпределят тези средства.

И така, както казах, първо, имаше фаза на пазарни интервенции, за да се възвърне равновесието. Смятам, че ситуацията понастоящем ни показва, че след като цените са се стабилизирани, тази интервенция е била успешна. Разбира се, още има колебания, но те са в разумни граници, в рамките на нормалното за пазара. Второ, съществуват мерки за подпомагане, които скоро ще достигнат до производителите. Такива мерки вече са били предприемани.

Ще ми се да повтора тук това, което казах в парламентарната комисия по земеделие и развитие на селските райони: като член на Комисията, надявам се да науча нещо от конкретната ситуация, която ни се случи миналата година. Аз не желая да изчакам реформата на общата селскостопанска политика след 2013 г.,

когато със сигурност ще дойдем тук с по-задълбочени отговори относно целия селскостопански отрасъл. Няма да чакам и завършването на реформата на общата селскостопанска политика през 2013 г., за да направя конкретни предложения относно сектора на млекопроизводството въз основа на изводите на групата на високо равнище, създадена през миналата година в самия разгар на кризата, чиято дейност понастоящем е в ход. Тази група ще представи заключенията си през юни.

Веднага след това, през юли, на базата на тези заключения ще предложа обсъждане в Съвета на министрите на земеделието и парламентарната комисия по земеделие и развитие на селските райони. Така през есента или края на годината ще дойда тук с предложения, които ще ни позволят да предвидим и, доколкото е възможно, да предотвратим такъв вид криза – точно в млекопроизводството, защото този сектор въобще е поставен при най-трудните условия, – и така да предложа не само кратко-, но също и средно- и дългосрочни решения.

Разбира се, ние ще научим този си урок и за останалите селскостопански сектори, в които ще трябва да се намесваме. Може би, днес имам възможност да ви предоставя известна информация, доразвиваща получената от днешното разискване.

Комисията наблюдава внимателно пазарните тенденции в другите сектори. Използвайки методите за намеса, с които разполагаме понастоящем – механизми за пазарни интервенции, използвани по-скоро като предпазни мрежи, – ние ще направим най-доброто, на което сме способни, за да предотвратим възникването отново на ситуация, подобна на тази, която удари млекопроизводството.

Много ви благодаря. Ще слушам внимателно всички въпроси и проблеми, които ще повдигнете тук, и в края на разискването ще взема отново думата, за да кажа няколко неща.

Peter Jahr, от името на групата PPE. – (DE) Г-н председател, г-н Чолош, госпожи и господа, правилният подход, към който трябва да се придържаме, е базисно профилиране на селскостопанската политика, за да може да се фокусира върху пазарната икономика. Решение за засилване на връзките между европейското земеделие и световните пазари също е удачно. Първоначалният успех на тази политика беше много явен преди 2007 г. или в началото на 2008 г. Европейската селскостопанска политика предлагаше повече добавена стойност. Почти нямаше намеса на пазара и селскостопанските производители получаваха стабилни и нарастващи доходи. Сега обаче ние виждаме обрат в това профилиране, което включва големи колебания на цените и спадащи доходи на фермерите. Както земеделските производители, така и формулиращите селскостопанската политика трябва в бъдеще да са в състояние да се съобразяват с големите колебания в цените на производител във всички селскостопански сектори, а не само в този на млякото и млечните продукти.

За да могат големите спадове на пазара да бъдат по-ефикасно управлявани, селскостопанската политика се нуждае от инструменти, които дават възможност за бърза, съгласувана и без излишен бюрократизъм реакция. Затова аз призовавам мерките, като интервенции или експортни субсидии, да не бъдат изцяло отменени, а да бъдат включвани в бюджета с цифрата 0. Тези инструменти трябва да бъдат използвани само при извънредни обстоятелства, а не за постоянна намеса на пазара. Когато обаче се нуждаем от тези инструменти, те трябва да могат да бъдат използвани. Нуждаем се също от мерки за специализация в селското стопанство, които ще създадат равенство на пазара. По-специално, те включват укрепване на правния статус на отделните групи производители.

Надявам се, че Комисията ще изпълни своето обещание да създаде по-благоприятни базисни законови условия и когато е необходимо бързо ще вземе мерки, за да предпази от сериозни вреди земеделските производители и потребители.

Marc Tarabella, от името на групата S&D. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, аз подкрепям първите Ви стъпки като член на ЕК, отговарящ за селското стопанство и развитието на селските райони, след Вашето изслушване, а също и при няколко други случая, и съм удовлетворен от изказаните от Вас виждания и намерения, тъй като сте разбрал, че прекомерната колебливост на цените е сериозна заплаха за земеделието и неговото бъдеще. Същото се отнася и за земеделските производители, които вече не могат дългосрочно да планират своята дейност, понеже, естествено, инвестициите – особено за по-младите сред тях – се изчисляват за период от 20 или 30 години.

Едва преди шест месеца заедно с г-н Le Foll и някои колеги внесохме поправка по този въпрос и по въпроса за голямата колебливост, която трябваше да намали 1-процентното им увеличение, отбелязано след взетото решение, по-конкретно, при производството на мляко, откак фактически сме в период на свръхпроизводство. Поправката беше отхвърлена с почти 250 гласа от 350 гласували.

Вие казахте, че в бъдеще ще подготвите регламент. Групата на високо равнище заседава и нейните членове, както разбрах, са известни личности, представляващи не само производителите, но и дистрибуторите.

Аз не харесвам играчи, които, за да бъдат забравени, се поставят между двете страни – производители и дистрибутори, – а именно посредниците. Надявам се, че няма да ги забравим, защото, според мен, също и преди всичко по-скоро чрез тях, а не чрез дистрибуторите, се създава печалбата. Искам отново да ви уверя, че поради това те няма да бъдат забравени при разискването.

Извън млекопроизводството, всички селскостопански сектори усещат колебливостта и бих се осмелил да кажа, че цените са високи. Нека бъдем внимателни, това не е непременно добре за земеделието, шом посредниците – потребителите се насочват към алтернативни продукти. Когато цените се завърнат на по-нормално или ниско равнище, тези потребители няма непременно да се върнат към първоначалния продукт.

След като това е така, г-н член на Комисията, аз бих искал да зная, дори да е малко прибързано, дали наистина възнамерявате в бъдеще да приложите във всички останали сфери на производството регулаторен механизъм, който се очаква с голямо нетърпение от производителите.

Martin Häusling, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, г-н Чолош, в момента нещата в провинциите са относително спокойни, не защото селскостопанските производители са доволни, а защото повечето от тях са много разочаровани. Не можем да ги заблуждаваме, като твърдим, че ще намерят важно решение на кризата в селското стопанство през 2013 г. Необходимо е да отговорим на въпросите им сега. Протестите много бързо могат да се върнат отново в Брюксел. Следователно трябва да дадем някои отговори.

В сектора на млякото и млечните продукти е необходима фундаментална промяна. Участвах в конференцията на групата на високо равнище и считам, че мерките в отговор на кризата при млекопроизводството са интересни, но не и адекватни. Ако искаме да променим политиката си, трябва да разгледаме последното решение за премахване на регулациите. В края на този процес можем да кажем, че окончателните квоти се превърнаха в доста твърдо и неприятно приземяване. Сега спешно трябва да обмислим как да започнем да прилагаме нова политика, как да определим нови референтни стойности и да вкараме държавата или с други думи Европейския съюз обратно в играта и да имаме по-ясни правила за пазара. Пазарите не функционират без подкрепа. Това е отговорът на финансовата криза, а също и на кризата в селското стопанство. Трябва да осигурим правила.

В момента сме изправени пред странен процес на укрупняване в селското стопанство. Чувствам се сериозно обезпокоен, когато чета, че се изграждат стопанства за 8 000 крави в южна Англия. От друга страна много малки стопанства от необлагодетелстваните райони ще трябва да прекратят дейността си. Това са промени, които няма да доведат до европейски, а до американски модел на селско стопанство с все по-големи и по-големи предприятия, което в крайна сметка ще доведе до изчезването на много малки ферми в сектора на млякото и млечните продукти в Европа, но не трябва да забравяме, че това означава и загуба на работни места.

Дори и да не сме съгласни, че селскостопанската ни политика трябва да се концентрира върху световния пазар, по един въпрос споделям мнението на г-н Jahrg. Необходимо е ясно правно положение за селскостопанските производители. Те са най-слабото звено от стопанската веригата. Те страдат най-много от дъмпинговите цени, които стават все по-често срещано явление в редица области. Съгласни сме, че спешно се нуждаем от ясно политическо изявление за това как по-успешно да регулираме пазарите в бъдеще.

Трябва да погледнем извън границите на Европа и да видим как другите региони решават този проблем. Никой няма да ни каже как и кога да си регулираме пазарите. Премахвайки редица разпоредби относно пазарите, през последните години стигнахме твърде далеч. Нека погледнем опита на другите държави. Това трябва да стори и групата на високо равнище, за да види какви правила се прилагат на другите места. Ясно е, че Канада разполага с модел, който много селскостопански производители и клиенти считат за изпитан. Не трябва да изключваме този факт още от самото начало. Вместо това трябва да дадем някои отговори.

Като част от промяната в курса на политиката ни трябва да се уверим, че прилагаме политики за регионалните пазари. Акцентът винаги трябва да е върху регионите, а не върху 5% от продуктите, които се продават на световния пазар. Не трябва да приемаме субсидиите за износа и интервенциите като нормални правила за влияние върху пазара в бъдеще. Нужно е най-накрая да сложим край на този процес.

James Nicholson, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, преди всичко се радвам, че има възможност за такова разискване. Считам го за временно, а последната криза в сектора на млякото и млечните продукти, която навреди на толкова много селскостопански производители в Европейския съюз, със сигурност е знак за сериозна колебливост, която може да засегне нашите пазари на селскостопански стоки. Всяка поредна

година и дори месец след месец се наблюдават все по-съществени колебания в цените, които често се дължат на фактори извън нашия контрол, като глобалната финансова криза и цената на петрола.

Ефектите от същественото понижение на цената на млякото през 2009 г. се съчетаха с невъзможността на ЕС да реагира достатъчно бързо на ситуацията. Макар че в крайна сметка успяхме да приложим разнообразни мерки за управление на пазара и увеличаване на доходите, като интервенцията в млечния фонд и възстановяванията на износ, които облекчиха до известна степен положението, много селскостопански производители излязоха от бизнеса, а други търпят сериозни финансови загуби.

Според мен трябва да приемем двустранен модел, за да смекчим ефектите от понижението на цените върху нашите селскостопански производители. Първо, трябва да постигнем съгласие относно минимална мрежа за сигурност за всички сектори, които са уязвими на колебания. Второ, трябва да гарантираме, че каквито и инструменти да въведем, можем бързо и ефективно да реагираме в случай на каквато и да е криза.

В момента се водят оживени дискусии в Парламента и извън него за това селскостопанските производители да получават справедливи и стабилни доходи за стоките, които произвеждат. Приливите и отливите при потреблението на храните и веригата на предлагането на храни по принцип е тема, която е еднакво важна и за селскостопанските производители, и за потребителите. Непрекъснатата реформа на общата селскостопанска политика ни дава реална възможност да решим тези проблеми. Важно е, разбира се, да не подкопаваме конкурентоспособността на производството на селскостопанските и хранителни продукти в Европа. Реформираната обща селскостопанска политика обаче трябва да може да реагира на различни кризи в селското стопанство, за да се стабилизира пазарите и да се гарантират справедливи доходи за нашите селскостопански производители.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Г-н председател, ще започна с това, че пазарите на селскостопанска продукция са много нестабилни. Има съществено понижение на цените на основни селскостопански продукти. Същевременно се наблюдава нарастване на потребителските цени и съществено свиване на доходите в селското стопанство.

Според мен общата селскостопанска политика след реформите и изтеглянето на помощта е достатъчно пазарно ориентирана. Основното ми предложение е, и искам това да бъде ясно, че секторът на селското стопанство не може да бъде оставен само на правилата на пазара. Той произвежда обвени блага и се нуждае от публично европейско финансово подпомагане. Не мога да се присъединя към противоречивите изказвания на членовете на Парламента, които предлагат пазарно ориентиране тук, в държави, които поддържат, поощряват и допълнително повишават потребителския етноцентризъм, потребителския патриотизъм. Прилаганите в момента механизми за управление на пазара не осигуряват необходимата мрежа за сигурност, както спомена г-н Nicholson преди малко. Необходими са допълнителни по-гъвкави и по-ефективни мерки, които да гарантират стабилността на пазара по време на криза. Считаю също така, че трябва да „въоръжим“ общата селскостопанска политика с финансов механизъм за справяне в случай на криза - нещо като фонд за управление при кризи. Гарантирането на доходите на производителите зависи преди всичко от опазването на прозрачността във веригата на предлагането на храни.

В заключение не можем да се ограничим само до създаването на бъдещи пазарни инструменти за периода след 2013 г. Знаем, че ситуацията не само в сектора за мляко и млечни продукти, но и извън него в други важни сектори, които са различни в различните географски области в Европа, също е критична.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) До този момент разискването свидетелства за сложния характер на проблема. До известна степен г-н Tarabella и г-н Nicholson както и други колеги споменаха, от една страна, че проблемът е свързан и с веригата на предлагането на храни като цяло – въпрос, който се разглежда и в доклада на José Bové, а именно, че до момента Европейският съюз не може да намери решение за постигане на справедлив баланс между производители, преработваща промишленост и търговци на дребно. Що се отнася до г-н Чолош, съм напълно съгласен, че би било добре да се открие средно- до дългосрочно решение. На теория съществуват четири възможности.

Една, която спомена и г-н Jahr, е да се проучи становището на неолибералите, което до момента отхвърля и се опитва да премахне системите за интервенции от страна на държавите. Ето защо съм напълно съгласен, че трябва добре да обмислим дали тези системи могат да бъдат отхвърлени или всъщност могат да се използват за регулиране на пазара.

Втората възможност, предложена от френското правителство относно американския модел, е антициклично регулиране на пазара. Въпросът е, дали този модел ще проработи в Европа, но и това трябва да се проучи, тъй като целият пазар е толкова колеблив, че трябва да се обмисли всяка възможност.

Третата възможност е пазарът на акции. Неотдавна се проведе конференция относно *Borsa Mercati Telematica Italiana*, система за онлайн пазар на акции. В тази връзка трябва да проучим до каква степен могат да се използват фондовите борси. За доброто на г-н Чолош веднага ще добавя, че за съжаление системата с пазара на акции не работи особено успешно в Източна Европа и балтийските страни.

Френското председателство също предложи възможността за създаване на система на Европейския съюз за наблюдение на цените. Необходимо е да обмислим и нея, както и нещо, което ако не бъркам е близо до начина на мислене на г-н Чолош – възможността за създаване на някакъв фонд по модела на реформа в Общата организация на пазара на плодове и зеленчуци, който да се използва при управлението на риска. За съжаление в случая на зърното ще са необходими изключително големи суми. С други думи, напълно съм съгласен с члена на комисията, че трябва да разгледаме всяка възможност, защото понастоящем ЕС не може правилно да регулира пазарите си.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, както добре знаете, селското стопанство е икономически сектор със специфични характеристики, което означава, че понякога намесата на държавата може да бъде необходима, ако не и желателна, в интерес на производителите, потребителите и общността. Има най-малко три причини, поради които интервенциите на държавите в сектора на икономиката на Европейския съюз са толкова оправдани, колкото и в останалите държави в световен мащаб.

Характеристиките на доставките на селскостопански стоки и търсенето на хранителни продукти правят пазарите на селскостопански продукти нестабилни. Селското стопанство произвежда и непазарни стоки и помага да се осигури известна степен на социална стабилност в нашите държави и в селските райони чрез работните места, които създава. Преди всичко селското стопанство е основата на изобилното предлагане на разнообразни и здравословни хранителни продукти. Можем ли в такъв случай да бъдем доволни от сегашната икономическа ситуация, в която се намират селските райони и селскостопанските ни производители?

Преди няколко дена, г-н член на Комисията, един високопоставен служител ми предостави следните данни за своя департамент – както става ясно това е френски департамент, който добре познавате, а именно департаментът по животновъдство. Административният център поддържа 2 500 сметки за селско стопанство. От тях 800 имат коефициент на дълга над 80%, а 20% са с коефициент на дълга от 100% или над 100%.

Изправени пред подобна статистика, която откровено казано ме изненадва, въпросът, който трябва да разглеждаме днес касае не само приходите, но и декапитализирането на европейското селско стопанство. По-малко помощи, по-ограничена намеса от страна на държавата и повече ограничения относно производството – това е наистина взривоопасна комбинация.

Вярно е, че общата икономическа криза влошава ситуацията. Трябва обаче да поставим под въпрос и някои решения, взети от Комисията, решения, взети от Вашите колеги, г-н Чолош. Селското стопанство остава разменна монета при търговските спогодби. Независимо от ситуацията в Европа месото, някои зърнени култури, плодове и зеленчуци са засегнати. Последната спогодба между Европейския съюз и Андийските държави, по специално Перу и Колумбия ще жертва производителите от най-отдалечените райони. Не можем да продължим да провеждаме подобна политика.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Г-н председател, г-н Чолош, госпожи и господа, аз съм от южна Италия. В моя район, в нашите области, производството е съсредоточено около средиземноморски земеделски култури, слънчоглед, полски култури и зеленчуци. Малко се говори за това, тъй като акцентът на Европа и на Комисията винаги е бил най-вече върху млякото и млечните продукти и животновъдството. Все пак е необходимо да се обърне внимание и на средиземноморските земеделски култури.

Уверявам ви, че сме свидетели на явление на изоставяне на земеделските земи в нашите области, в нашите райони в резултат от ефектите от изменението на климата и опустяването. За нас опустяването се изразява в това, че по обработваемите площи, на които някога се отглеждаха плодове и зеленчуци, сега виреят бурени, никой вече не се грижи за маслиновите горички и почвата не се обработва.

Мога да ви кажа, че през 1995 г., преди да преминем към еврото производителите на маслини получаваха по 170 000 италиански лири, което е равно на близо 90 евро. Тази година за сто килограма маслини им плащаха по 30 евро. За тринадесет или четиринадесет години цената е намаляла три пъти. Производители ни продават зехтин на едро за 2 евро на литър. Това дори не може да покрие разходите им и ги вкарваме в дългове, защото продават на цена по-ниска от себестойността на продукцията.

Свидетели сме и на друго странно явление. Зехтинът се купува на едро за 2 евро, а откриваме, че в супермаркетите се продава на дребно за 2 или под 2 евро. Определено е необходимо да се въведат повече

механизми за контрол. Бих се радвал да се срещна с вас и да очертаем проблема за актуализиране на Регламент (ЕО) No 2568/1991; има нови системи за контрол и трябва да борим срещу усложняването и фалшификациите за благото на потребителите и производителите.

Не можем безучастно да наблюдаваме национализирането на помощта при следващата обща селскостопанска политика, нито намаляването на пряката помощ, тъй като липса ѝ или намаляването на средствата за нея ще доведе до криза за земеделските стопани в южна Италия и средиземноморския регион.

Г-н Чолош, в заключение искам да кажа, че хората, които днес притежават земи, я притежават не защото са я спечелили на лотария, а защото им е предадена от техните бащи или дядовци, които са обработвали земята, които са я поили с потта и кръвта си и са я завещали на синовете си.

Днес онези, които предават стопанствата на своите деца, рискуват да им завещаят множество дългове. Европа трябва да предприеме бързи и решителни действия, за да помогне и да допринесе за съживяването на сектора на селското стопанство.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Г-н председател, стабилизирането на пазара трябва да бъде една от основните общи цели на икономическата политика. По този въпрос в Парламента изглежда сме на едно мнение. При общата селскостопанска политика се нуждаем от мрежа за сигурност от пазарни мерки, както за предпазване на селските стопани, така и за защита на участниците във веригата за предоставяне на храни.

Периодът след 2013 г. изглежда особено тревожен например поради изтеглянето на субсидиите за износа и квотите за производство на мляко, както и увеличаването на вноса от други страни. Ето защо е добре, че на този етап г-н Чолош заявява, че планира да предприеме мерки преди 2013 г.

Сега трябва да проучим как да въведем новите административни правила за пазара в употреба. Например различните мерки за разработване на система за застраховане на доходите, която да укрепи позициите на производителите и предприятията и да повиши прозрачността на пазара.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н Чолош, пред мен е анализ на икономическата ситуация в сектора на селското стопанство в Германия. Той включва оценка на 19 100 сметки на земеделски стопанства за пълна и частична заетост. Резултатите са предвидени на базата на разпределението на земеделските стопанства от проведено през 2007 г. Изследване на структурата на земеделските стопанства.

През финансовата 2008–2009 г., като цяло ситуацията се влоши значително. Цифрите за 18 200 земеделски стопанства и кравеферми се понижиха от 45 400 евро до 34 400 евро, т.е. с 24%. В периода 2008–2009 г. се наблюдават изключително големи загуби. Резултатите от дейността се понижиха до 29 300 евро (т.е. с 45%) и 43 000 евро (т.е. с 18%).

Обратно, смесените животновъдни стопанства...

(Председателят отнема думата на оратора)

Дачиан Чолош, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, считам че разискването, което чухте току-що показва в каква степен трябва да се поучим от кризата в млекопроизводството. Освен това, както каза г-н Le Foll в началото на изказването си, трябва да обмислим въвеждането на механизми за регулиране на пазарите като част от общата селскостопанска политика за периода след 2013 г.

Твърдо съм убеден, че общата селскостопанска политика трябва да може едновременно да отчита разнообразието в европейското селско стопанство и да предлага мерки, свързани с общите ни цели на европейско равнище, които да ни позволят да изпълняваме ролята, която ни е определена съгласно Договора от Лисабон. С други думи трябва да осигури стабилност на доходите на земеделските стопани и да гарантира, че пазарите са добре снабдени. Ето защо бъдещите инструменти на общата селскостопанска политика, освен всичко друго, трябва ни дадат възможност да постигнем тези цели. Съществуват и други цели, разбира се, но това са основните, които трябва да вземем предвид.

Мерките за регулиране на пазарите, които ще ни дадат възможност да избегнем ситуации на колебливост на цените или на пазарите или да се намесваме при подобни ситуации ще бъдат във фокуса на вниманието ни и на предложенията, които Комисията ще направи като част от общата селскостопанска политика за периода след 2013 г. Мога да ви уверя, че в момента работим по тях. Твърдо съм убеден и съм добре запознат с факта, че механизмите за управление на пазара трябва да действат наред с пряката помощ, която трябва да запазим, макар да се налага да актуализираме критериите за предоставянето ѝ. Разбира се, пазарът трябва да може да функционира. Когато може да го прави самостоятелно, не трябва да се намесваме, но съм съгласен също и г-н

Dantin, когато казва, че спецификата на сектора на селското стопанство оправдава интервенциите от страна на държавите. Те, разбира се, трябва цялостно решаването на проблеми с функционирането на пазара и да гарантират, че то е правилно. Това е в духа на предложенията, които ще направим за общата селскостопанска политика за периода след 2013 г.

Напълно разбирам, че другите сектори освен този на млякото и млечните продукти също изпитват трудности в днешно време. Ето защо секторът на производството на зеленчуци и плодове често е подложен на големи пазарни колебания – колебания в цените и количествата, които се купуват или продават. Преди няколко години този сектор претърпя промени. Можем да извлечем поуки от това как е прилагана тази реформа, която заздравява позициите на производителите при преговори. Считам, че и на това ниво има какво да научим и да го приложим за други сектори.

Всъщност съм на мнение, че освен интервенцията от страна на държавите, производителите също трябва да получат възможност за сключване на по-успешни договори и договаряне на по-добри цени, като в същото време се осигури известна стабилност относно това какви продукти могат да се предлагат на пазара посредством частноправни договори. Във връзка с това считам, че освен интервенция от страна на държавата можем да намерим други начини, по които да позволим на пазара да функционира добре, като дадем на обществените органи правомощия да се намесват, когато пазарът не може да изпълнява своята роля, тъй като селското стопанство не само трябва да снабдява пазара, но също и да продължи да произвежда обществени блага. Всички сме съгласни по този въпрос. Ето защо, за да може селското стопанство да изпълнява всичките си функции, ще трябва да му помогнем.

По отношение на въпросите, свързани с веригата на предлагане на хранителни продукти и по-конкретно правомощията за договаряне на по-добро разпределение на добавената стойност, Парламентът свърши известна работа, Комисията публикува съобщение и в рамките на Съвета бяха проведени разисквания. На базата на всички тези фактори считам, че ще направим някои предложения, за да открием механизми, които ще позволят на производителите да договарят по-добри условия.

Считам, че малко или много успех да обхвана всички изказвания и проблемите, които бяха засегнати. Бих искал отново да благодаря за възможността, която ми предоставихте да се изкажа. Разискването е само началото. Стартирах и обществено обсъждане преди да направим предложения относно общата селскостопанска политика за реформата след 2013 г. Считам, че след това разискване и работата, която се върши в момента в Парламента от сега до есента, когато ще се върна със съобщение на Комисията относно бъдещето на общата селскостопанска политика ще можем да направим предложения, които ще вдъхнат повече увереност на земеделските производители за осъществяване на дейността им. Те са ни необходими не само заради това, което предлагат на пазара, а също и за това, че обработват земята си.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Luís Paulo Alves (S&D), в писмена форма. – (PT) През последните месеци в резултат от икономическата и финансова криза, засегнала ЕС, се наблюдава понижение на цените на редица пазари на селскостопанска продукция, което от своя страна доведе до намаляване на търсенето на тези продукти. По-ниските цени са в полза на потребителите и в краткосрочен план ще доведат до повишаване на търсенето, но в същото време много производители са сериозно засегнати. Ето защо е от решаващо значение да се изготви европейска селскостопанска политика, която да отговаря на сериозния проблем, а именно необходимостта да се гарантира устойчива сигурност по отношение на храните на разумни пазарни цени. Необходим е конкурентен и икономически приемлив модел на селско стопанство, който да отговаря на необходимостта на гражданите от храна, на техните екологични и социални потребности. Дори ако общата селскостопанска политика е пазарно ориентирана, тя трябва да съдържа редица инструменти, които да отговорят на потребностите от компенсиране на производството на публични активи, които пазарът не изплаща, и да контролират изключителната колебливост на пазара. Трябва също така да има подходящо регулиране, сериозна мрежа за сигурност и разумно управление на риска. Необходимо е да се подобри и веригата за предлагане на храни чрез по-голяма прозрачност и по-добри практики за сключване на договори, които не са във вреда на производителите. И накрая, важно е да осигурим равно третиране на внесените селскостопански материали и продукция.

Alan Kelly (S&D), в писмена форма. – (EN) Първо, позволете ми да приветствам действията на моите колеги и най-вече на г-н de Castro, който поема инициативата да започнем разискване по въпроса. Факт е, че днес нашите земеделски производители са изправени пред изключителни трудности, когато става въпрос за постигане на справедлива цена за тяхната продукция. Ефектът върху цените по време на последната криза в

сектора на млякото и млечните продукти е само един пример. Интервенционните запаси имат своята роля за стабилизиране на пазара, както и извънредно създадения Млечен фонд. Но все още не сме преодолели трудностите, така да се каже. Когато стане въпрос за справедлива сделка за селскостопанските производители, супермаркетите представят своите затруднения. Всички знаем как един средно голям супермаркет се представя пред потребителите като „убиец“ на цените. Трябва обаче да внимаваме супермаркетът да не продължи да понижава цените и за нашите земеделски производители. Ако се позволи сега действащата система да съществува за неопределен период от време няма да има стимули за селскостопанска дейност и къде би било обществото ни тогава? Това трябва да се промени. Надявам се Комисията да е толкова загрижена, колкото и Парламентът.

Czesław Adam Siekierski (PPE), в писмена форма. – (PL) През 2009 г. селскостопанските производители в Европа изпитаха сериозни затруднения. Приходите намаляха почти с една четвърт, а кризата засегна повечето пазари на селскостопанска продукция, включително млекопроизводството, зърнопроизводителите, производителите на свинско и говеждо месо, производителите на маслини и т.н. Най-трудната ситуация определено се наблюдаваше на пазара на мляко и млечни продукти. В резултат от световния срив на цените европейските производители на мляко и млечни продукти претърпяха огромни загуби. Земеделските производители оповестиха проблемите си на различни срещи и в много държави имаше масови протести. Понастоящем колебанията в цените не са толкова големи, но това не означава, че проблемите са изчезнали. Все още сме изправени пред ниско търсене и колебания на цените в сектора на селското стопанство. Сега действащият механизъм на интервенция в сектора на млякото и млечните продукти и учредяването на Млечния фонд се оказват недостатъчни. Вече можем да си представим какво ще се случи, когато тези инструменти се изчерпят. Със сигурност можем да очакваме допълнително понижение на доходите и сътресенията на пазара. Съгласен съм с твърдението на г-н Чолош, че трудната ситуация в сектора на млякото и млечните продукти трябва незабавно да бъде решена и че не трябва да чакаме до 2013 г., за когато се планира съществена реформа на общата селскостопанска политика. През юни очакваме решение на групата на високо равнище, която ще представи своите съображения и виждания относно подобряването на ситуацията в сектора на млякото и млечните продукти. Надявам се този орган да отговори на очакванията ни и да представи балансирана програма за мерки за стабилизиране. Радвам се, че г-н Чолош споделя опасенията ни и е взел предвид предложенията ни.

16. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

17. Закриване на заседанието

Председател. – Следващото заседание ще се състои утре, 21 април. Разискването ще се проведе от 09,00 ч. до 13,00 ч. и от 15,00 ч. до 19,00 ч. Не съм сигурен дали всеки е осведомен, че заседанието ще бъде закрито в 19,00 ч.

(Заседанието се закрива в 23,25 ч.)